

370. Jānis Balodis.

L. U. inž. f. 1920—.

V! K! 12. IX. 1921. Sp! K! 21. I. 1924.

R.: Relatīvitātes teorija.

„Esmu dzimis 1899. g. 29. novembrī, Jaunpiebalgas pag., Cēsu apriņķī, Mazģeistu mājās. Maniem vecākiem pieder vidējās lauku mājas. Visu savu bērnību pavadīju pie vecākiem un palīdzēju viņiem lauku darbos, cik vien tas bij pa spēkam. Jau agrā bērnībā mani pamodās pašdarbības gars, kas visā manā dzīvē spēlējis ļoti lielu lomu.

Savu pirmo izglītību baudīju vietējā tautskolā. Pēc tautskolas nobeigšanas iestājos Jaunpiebalgas draudzes skolā. Draudzes skolu apmeklēju tieši pasaules kara laikā, un tas atstāja iespaidu arī visā skolas dzīvē. Tanī laikā arī pilnīgi izbaudīju „pār-krievošanas“ spaidus. Daži skolotāji, baidīdamies no administrācijas represijām (vai arī paši pār-krievojušies tiktālu, ka atzina to par derīgu), šo savu nodevīgo misiju izpildīja ļoti cītīgi. Tie lūkojās uz visstingrāko, lai izpildītu rīkojumus par visu sarunu noliegšanu mātes valodā. Bet, neskatoties uz visiem spaidiem, tautisko sajūtu skolēni paturēja svētu.

Toreizējā draudzes skolas dzīve mani neapmierināja, jo kara dienesta dēļ mainījās skolotāji un mācību līmenis noslidēja visai zemu. Tamdēļ kopā ar dažiem domu biedriem izstājos no draudzes skolas, nenobeidzot pilnu kursu.

Pēc izstāšanās no draudzes skolas dzīvoju atkal pie vecākiem un strādāju pie lauku darbiem. Vaļas brīžus izmantoju savas izglītības turpināšanai, jo biju nolēmis iestāties vidusskolā. Kā vistuvākās manai iepriekšējai izglītībai izrādījās vidējās arodskolas, jo tur neprasīja svešvalodas, izņemot krievu.

Pēc pusotra gada pūlēm, 1917. g. augusta mēnesī, pieteicos uz konkursa pārbaudījumiem Pleskavas mērniecības skolā. Pārbaudījumus izturēju, un tā biju savu loloto sapni sasniedzis. Bet kara apstākļi neatļāva mērniecības skolu nobeigt. Paspēju nobeigt tikai divus kursus un 1919. g. pavasarī atgriezos dzimtenē.

1919. g. 17. jūnijā iestājos Latvijas nacionālā armijā un nokalpoju līdz 1920. g. 26. aprīlim.

Pēc atvaļināšanas no kara dienesta uzsāku atkal savas izglītības turpināšanu. Vispirms izturēju pārbaudījumus vidusskolas IV. klases kursa apmērā pie Universitātes hospitantu kursiem. Tā kā par manu iepriekšējo izglītību man nebija nekādu dokumentu, tad nevarēju iestāties Universitātē. Galīgos pārbaudījumus izturēju pie Izglītības ministrijas eksternu pārbaudījumu komisijas.

Universitātē iestājos tūlīt pēc pārbaudījumu izturēšanas. 1920. g. oktobrī mani immatrikulēja inženier-zinātņu fakultātē.

371. Kārlis Beinerts.*

L. U. lauks. f. 1921—.

V! K! 12. IX. 1921.

B. dzimis 12. jūlijā 1894. g. Beidzis 1913. g. Jelgavas zemkopības skolu un viņas fermā viengadīgus lauksaimniec. kursus.

372. Nikolajs Celmiņš.*

L. U. n. 1921—1922.

V! K! 12. IX. 1921.

C. dzimis 3. novembrī 1901. g. Beidzis Rīgas pilsētas I. vidusskolu 1921. g.

373. Maksis Šprangels.*

L. U. tauts. n. 1921—.

V! K! 19. IX. 1921.

Š. dzimis 19. septembrī 1883. g. Beidzis 1921. g. Latv. jaunatnes savienības vidusskolu.

374. Eduards Mičels.*

L. U. tauts. n. 1921—1923.

V! K! 19. IX. 1921.

M. dzimis 1. septembrī 1901. g. Beidzis Rīgas pilsētas I. vidusskolu 1921. g.

378. Arvēds Golts.

370. Jānis Balodis.

379. Teodors Jansons.

380. Jānis Brencēns.

383. Aleksandrs Krastiņš.

386. Pēters Grīnvalds.

384. Eduards Peltmans

gada rudenī iestājos Latvijas Augstskolas māchanikas fakultātē, bet 1924. g. pārgāju uz inženierzinātņu fakultāti.“

Jānis Brencēns ir piedalījies Latvijas atbrivo-

šanas karā kā kareivis. Iestājies Skolnieku rotā, Niedras valdībai Rīgā ienākot, pēc tam J. B. tika pārcelts uz 9. Rēzeknes kājnieku pulku, kur sabija līdz 1919. g. Ziemas svētkiem.

381. Kārlis Gertners.*

L. U. mēch. f. 1921—.

V! K! 19. IX. 1921.

G. dzimis 6. maijā 1902. g. Beidzis 1921. g. Limbažu pilsētas vidusskolu.

382. Bruno Rozīts.*

L. U. tauts. n. 1921—.

V! K! 19. IX. 1921.

R. dzimis 17. septembrī 1900. g. Beidzis 1921. g. Valsts vidusskolu pieaugušiem.

383. Aleksandrs Krasņiņš.

L. U. mežkop. n. 1921—.

V! K! 19. IX. 1921. Sp! K! 22. I. 1923.

1924. I. rvd.

R.: Dzīves bauda.

„Esmu dzimis 1895. gadā 13. oktobrī, Rīgas apr., Krimuldas pag., Engelhardta muižā. Līdz 1908. gadam nodzīvoju turpat pie saviem vecākiem un apmeklēju vietējo draudzes skolu, pēc kam iestājos Rīgas Millera reālskolā. Pēc piecu klašu pabeigšanas 1912. g. aizbraucu uz Krieviju un iestājos Kostromas tehniskā skolā. No 1916. g., pēc šīs skolas kursa pabeigšanas, veselības uzlabošanas nolūkā aizbraucu uz Krievijas dienvidiem, kur īsu laiku uzturējos Kaukazā, bet pārējo laiku Krimā. 1917. g. rudenī nobraucu uz Smolenskas guberņu,

kur līdz 1918. g. pavasarim nodzīvoju Duchovščinas apriņķī, Saprikino muižā. Pēc lielnieku varas nostiprināšanās un muižu nacionālizēšanas biju spiests pārcelties uz tā paša apriņķa Makovje muižu par nacionālizētās muižas pārvaldnieku. Tā paša gada rudenī bija jāpāriet uz līdzīgu Padomju valdības muižu Michejevo — tanī pašā apriņķī pie dz. stacijas un pilsētiņas Jarcevo, kur sabiju par pārvaldnieku līdz 1920. g. pavasarim, kad šo muižu nodeva minētās pilsētiņas rīcībā. No šī laika līdz 1920. g. rudenim nodarbojos kā Duchovščinas apriņķa Padomju muižu saimniecību revidents. Augusta mēnesī 1920. g. pārbraucu Latvijā un iestājos Zemkop. ministrijas zemju d-ta dienestā. Augstskolā iestājos 1921. gadā.“

384. Eduards Peltmanis.

L. U. mēch. f. 1921—1923. tauts. n. 1923—.

V! K! 19. IX. 1921. Sp! K! 16. V. 1922.

1922. II. bibl., zin. lit. kom. loc., sekr. 1923. I. kas. 1923.

II. kas. 1924. I. rvd. P! K! T! 1924. II. rvd. 1925. I. rvd. 1925. II. rvd.

R.: Studentu korporācijas un viņu nozīme.

„Esmu dzimis 4. maijā 1897. g., Valmieras apriņķa Oleros. Maniem vecākiem tur bija krogus un tirgotāva. 1897. g. pavasarī vecāki pārgāja dzīvot uz viņiem piederošām Vadžu mājām Trikātas pagastā, Valkas apr. Tur es pavadīju savu bērnību līdz skolas laikam. Pirmo izglītību baudīju Trikātas pag. „Kazrunga“ skolā. Pēc pag. skolas nobeigšanas

iestājos Rūjienas Stalaža progimnazijā. Rūjienā mācījos tikai vienu gadu, pēc kam pārgāju uz Strenču saviesīgās biedrības progimnaziju, bet no pēdējās pārgāju uz Serkova reālskolu Rīgā 1913. g. Kara apstākļu dēļ biju spiests bieži mainīt skolu. No Serkova reālskolas pārgāju uz Pēterpils Siena lauk. tirg. biedrības reālskolu, tad Valkas reālskolu un Pleskavas Sergeja reālskolu, kurās 6. klasi beidzu 1918. g. Sākoties lielnieku laikmetam, biju spiests pārtraukt izglītību un tikai 1920. g. iestājos valsts vidusskolā pieaugušiem beidzamā klasē, kur beidzu 1921. g. jūnijā. Augstskolā iestājos 1921. g. rudenī māchan. fakultātē, bet 1923. g. pār-

gāju uz tautsaimniecības fakultāti. Studēju ar vecāku līdzekļiem.

1919. g. 15. maijā iestājos brīvprātīgi Atsevišķā studentu bataljona ložmetēju rotā, pēc tam dienēju

no 11. okt. līdz 6. dec. 1919. g. Rīgas kaujas rajona komandanta rotā un no 6. dec. 1919. g. līdz 1920. g. 11. okt. Vidzemes artilērijas pulka I. divīzijas II. Cēsu baterijā.

385. *Gastons Kļava.**

L. U. inž. f. 1921—1924.

V! K! 19. IX. 1921.

K. dzimis 10. augustā 1904. g. Beidzis 1921. g. Rīgas pilsētas IV. vidusskolu.

386. *Pēteris Grīnvalds.*

L. U. mēch. f. 1920—1923. tauts. f. 1923—1924.

V! K! 3. X. 1921. Sp! K! 7. V. 1923.

1923. II. bibl.

R.: „Mana dvēsele“ u. c. dzejas.

„Esmu dzimis 1901. g. 22. martā, Rūjienā, kur arī vēl tagad dzīvo mans tēvs un nodarbojas kā advokāts. Pabeidzis pamatskolas divas klases, iestājos vietējā Rūjienas tirdzniecības skolā, kurū beidzu 1916. g. Tā paša gada rudenī iestājos Pēterpils Holmogorovas komercskolas piektā klasē, kurū 1917. gadā pabeidzu. Apstākļu dēļ 1917. g. pārcēlos uz Pleskavu, kur iestājos Pleskavas pilsētas komercskolas VI. klasē, bet arī šo skolu nepabeidzu, jo kara dēļ pārcēlos uz I. Valmieras latviešu vidusskolu, kur 1918. g. iestājos pēdējā klasē (VII.). Minētā skolā sabiju $\frac{1}{3}$ g., jo, lielniekiem ienākot, biju spiests bēgt kopā ar ģimeni uz Igauniju. 1918. g. iestājos kā savvaļnieks igauņu armijā. Tā kā tanī laikā atbrīvoja Rūjienu, tad devos uz turieni, kur strā-

dāju Rūjienas un apkārtnes pārvaldes komisijā. Šī bija pirmā un vienīgā Ziemeļ-Latvijas iestāde. 1919. g. maija mēnesī brīvprātīgi iestājos Ziemeļ-Latvijas armijas I. Rēzeknes bataljona mācības komandā. Pēc mācības komandas pabeigšanas kalpoju 6. Rīgas k. p., no kurienes mani nozīmēja komandēšanai uz virsnieku skolu. Kaujās pret Bermontu mani, 1919. g. novembrī, smagi kontūzēja. Pēc izveseļošanās pārcēlos no 6. R. k. p. uz Arm. štāba kanceleju kā jaunākais rakstvedis.

1920. g. noliku pie Arm. štāba kara lietu ierēdņa eksāmenu. Augstskolā iestājos 1919. g. kā hospitants. 1920. g. noliku pārbaudījumu vidusskolas kursa apmērā pie Izglīt. ministrijas skolu dep. komisijas. Tanī pašā gadā mani ieskaitīja Latvijas Universitātes mēch. fak. kā studentu. No mēch. fak. esmu pārgājis uz tiesību zinātņu fakultāti, kurā tagad studēju.

387. *Pēteris Krastiņš.**

L. U. mat. n. 1921—1923.

V! K! 3. X. 1921.

K. dzimis 27. februārī 1896. g. Beidzis 1921. g. Latv. jaunatnes savienības vidusskolu.

388. *Jānis Radziņš.*

L. U. inž. f. 1920—

V! K! 3. X. 1921. Sp! K! 21. I. 1924.

R.: Zivkopība Latvijā.

„Esmu dzimis 1896. g. 13. oktobrī, Cēsu apriņķa Kūdama pag Dukas mājās, kurās piederēja manam tēvam.

Līdz 10 gadu vecumam nodzīvoju tēva mājās, vēlāk apmeklēju Kūdumu pagasta skolu, kurū pabeidzis, iestājos Cēsu 4-klasīgā pilsētas skolā. Šo

skolu pabeidzu 1913. gadā; pēc tam ņēmu privātsiņas valodās. Karā iesākoties, aizbraucu uz Krieviju, kur iestājos Tveras kultūrtechniskā skolā (kurā bija ēvakuējusēs no Rīgas). Minētā skolā pabeidzu trīs speciālklases. Skolai atgriežoties atpakaļ Rīgā, paliku Krievijā. Vispirms strādāju kā tehniķis uz Nikolaja dzelzceļa, pēc tam Pilsētu savienībā Pēterpilī. Pārbraucis Latvijā, sava tēva mājās 1918. gada rudenī saslimu ar tifu. Latvijā atbraucis, cerēju turpināt izglītību, bet grūtās slimī-

389. Augusts Seklis.

388. Jānis Radziņš.

392. Voldemārs Jākobsons.

393. Kārlis Stūrstejs.

394. Richards Kalcenaus.

396. Kārlis Irbe.

395. Haralds Brēmans.

bas dēļ biju spiests pārtraukt to uz divi gadiem. Pēc izveseļošanās iestājos kā mērnieks Mežu departamentā. 1920. gadā nobeidzu I. valsts vidusskolu pieaugušiem, iegūstot gatavības apliecību. 1921. g. iestājos Latvijas Universitātes inženierzinātņu fakultātē. Tanī pašā semestrī iestājos arī Talavijā.

Studiju laikā strādāju sekošās vietās: 1) Mežu departamentā kā mērnieks-taksators; 2) Dzelzceļu virsvaldē kā līniju pārmērīšanas darbu vadītājs un tehniskās direkcijas mērnieks.“

R. 1924. gada 25. decembrī apprecējis Alisi Krištan.

389. Augusts Seklis.

L. U. inž. f. 1920—1923. lauks. f. 1923—
V! K! 3. X. 1921. Sp! K! 21. I. 1924.

R.: Meliorācija un viņas izredzes Latvijā.

„Esmu dzimis 1898. gadā 2. oktobrī, Valmieras apriņķī, Duntē pag., Vec-Kaņģu mājās, kurās mans tēvs dzīvoja kā rentnieks. Ar 1907. g. sāku apmeklēt Blomes pagasta skolu Ķirbižu pagastā. 1910. g. vasarā apmeklēju Liepupes draudzes skolu, lai sagatavotos uz pilsētas skolu, un tanī pat gada rudenī iestājos Limbažu pilsētas skolā, kurā beidzu 1915. g. pavasarī. Pasaules karā iesākoties, biju nodomājis iestāties „praporščiku“ skolā, tomēr, vēcāku atrunāts, 1916. g. rudenī iestājos fil. Ozoliņa

dibinātā Rīgas vidējā kultūrtechniskā skolā, ēvakuētā uz Tveru. 1918. g. līdz ar skolu pārnācu arī es uz Rīgu, mācoties turpat. 1920. g. rudenī iestājos Latvijas Universitātes inženierzinātņu fakultātē kā hospitants, nolīcis pie Izglītības ministrijas sarīkotiem hospitantu kursiem vidusskolas apmērā eksāmenus — vācu valodā, matemātikā, fizikā un ķīmijā.

1919. g., līdz ar lielinieku uzbrukumiem, aizbraucu no Rīgas uz Ziemeļ-Latviju. No mobilizācijas komisijas tieku atstāts Ķirbižu pagastā kā darbvedis. Bermonta uzbrukuma laikā, oktobrī 1919. g., iestājos brīvprātīgi Latvijas nacionālā armijā.“

390. Viktors Vanags.

L. U. arch. f. 1921—1922.
V! K! 3. X. 1921.

V. dzimis 4. novembrī 1902. gadā.

Izstumts uz 2 gad. no 1. VI. 1922., pēc tam izslēdzot no T!

391. Pēteris Pētersons I.

L. U. inž. f. 1921—
V! K! 3. X. 1921. Sp! K! 19. V. 1924.

R.: Godkāriba kā dzenulis ļauniem un ļabiem darbiem.

P. dzimis 31. maijā 1899. g. Beidzis 1921. gadā valsts vidusskolu pieaugušiem.

392. Voldemars Jakobsons.

L. U. lauks. f. 1920—
V! K! 3. X. 1921. Sp! K! 9. X. 1923.

R.: Kā daba rūpējas par dzīvības turpinājumu virs zemes.

„Esmu dzimis 1897. g. 21. septembrī, Cēsu apriņķī, Kārļu pag. Rāceņu mājās. Bērniņu pavadīju Kārļu muižā, kur mans tēvs sabija par rentnieku 11 gadus. Tur arī sākās manas skolas gaitas; vispirms pagasta skolā, tad Āraišu draudzes un ar 1912. g. Cēsu reālskolā. Savu brīvo laiku pavadīju skaistajos Amatas krastos un gravās, gan makšķerējot, gan klejojot ar bisi plecās. Ar 1915. g. mans tēvs pāriet

dzīvot savās dzimsmājās, Cēsu pag. Liel-Putrās; tad viss mans brīvais laiks top saistīts ar lauku darbiem. 1917. g. vasaras brīvlaikā aizbraucu uz Aizkaukazu viesos pie mātes brāļa. Tur biju ļoti apmierināts par lielisko dabu un bježi vien klejoju pa augstākiem kalniem un attālākiem auliem. Atgriezot dzimtenē, kad Rīga bija ieņemta no vāciešiem, un, redzēdams nenoteikto stāvokli, kopā ar brāli un vairākiem skolas biedriem braucu uz Krieviju atpakaļ. Nokļuvis Novō-Nikolajevskā, apmeklēju vietējo reālskolu un, nobeidzis to, devos uz Vladivostoku, Imantas pulku, kurā sabiju no 1919. g.

marta līdz 1920. g. augusta mēnesim. Imantas pulka raibais sastāvs iemācīja mani raudzīties apkārtņē ar citādām acīm nekā līdz šim. Neaizmirstamus iespaidus guvu arī no sava garā jūras ceļojuma atpakaļ uz Latviju apkārt Āzijai un Eiropai.

393. **Kārlis Stūrsteps.**

L. U. inž. f. 1920—1921. lauks. f. 1921—1922. tauts. n. 1922—.

V! K! 3. X. 1921. Sp! K! 9. XII. 1922.

1924. I. mag. pauc. subst.

R.: 1. Vai sievietēm ieteicams studēt.

2. Gods.

„Es, Kārlis Stūrsteps, esmu dzimis 1901. gada 16. janvārī, Madonas apriņķa Sarkaņu pagasta Sprīzdanos.

Mans tēvs, zemkopis, apprecēja Helēnu Cīrul. Saviem vecākiem esam divi bērni; bez manis — māsa, trīs gadus jaunāka par mani. Bērņību pavadīju vienkāršos, bet veselīgos lauku apstākļos. Ļoti nemilēju ābeci mācīties un ganos iet. Ziemu ar sevišķi lielu aizrautību braucu ar ragaviņām, vasaru ar tādu pašu prieku nodevos peldēšanai, zvejošanai, riekstošanai un skraidīšanai pa kalniem un lejām. Vietējo pagasta skolu sāku apmeklēt deviņus gadus vecs. Pēc diviem gadiem iestājos vietējā Madonas izglītības b-bas reālskolā. Biju ļoti nerātns zēns, tāpēc sekmes skolā bija ne visai apmierinošas. Mans tēva brālis — skolotājs, visu to bij novērojis un, ar vecāku piekrišanu, kādā jaukā augusta dienā aizveda mani sev līdz uz Liepāju. Tur iestājos toreizējā Biržas komercskolas pirmā

Dzimtenē atgriezies, kara dienestu turpināju, kalpojot Satversmes sapulces komandantūrā, līdz 1921. gadam. Materiāli pabalstīts no vecākiem, rudenī 1920. g. iestājos Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātē.“

klasē. Šeit es pirmo reizi zem onkuļa pātagas, lai arī ne bez rūgtuma, sajutu darba prieku un mīlestību, saprotams, par sekmēm jau nemaz nerunājot. Tā pagāja trīs gadi, līdz 1915. gada pavasarī vācieši ieņēma Liepāju un mēs ar tēva brāli aizbēgām uz Maskavu. Okupācijas laikā, 1918. g. pavasarī, kad Krievijā godīgam cilvēkam grūti bij eksistēt, atgriezos dzimtenē, nobeidzis 6. klasi Maskavas praktisko komerczinību akadēmijā. Pēc gada, 1919. gada pavasarī, Rīgā nobeidzu II. pilsētas vidusskolu. Kad sākās atbrīvošanas cīņas, iestājos Latv. nac. armijā. Vēlāk, 1920. g. maijā, nobeidzu I. Latvijas kara skolu kā leitnants. Demobilizējos 1921. g. pavasarī un tanī pašā gadā iestājos Latvijas Universitātē tautsaimniec. tiesību zinātņu fakultātē tautsaimniecības nodaļā. Tā pašā gada oktobrī iestājos Talavijā. Tad man sākās jauna, jautru brīžu pilna dzīve, kur kommitoņu starpā, pašam nemanot, ne vienu vien reizi, rīta gaismīņa lika manīt priekšā stāvošo dienas darbu.

Svētku Konventā, 1922. g. 14. decembrī, mani uzņēma Talavijas krāsnešu skaitā; tas bija viens no svinīgākajiem momentiem manā dzīvē, kur ar savu svētāko apņemšanos zvērēju balt-zaļ-zelta karogam.“

394. **Richards Kalcenaus.**

L. U. mēch. f. 1920—1924. inž. f. 1924—.

V! K! 3. X. 1921. Sp! K! 21. I. 1924.

R.: Jaunākie pētījumi par dzīvi un pārdabiskām parādībām.

„Esmu dzimis 1901. gada 21. maijā, Rīgā. Manā bērņībā mans tēvs, Indriķis, Mārtiņa dēls, Kalcenaus, tagad tirgotājs un namsaimnieks Vec-Milgrāvī, brauca kā tālbraucēju kapteinis. 7 gadu vecumā sāku apmeklēt Āboltiņ jkdzes proģimnaziju, bet vēlāk — Šnores proģimnaziju Rīgā, kur sagāju 2 gadus. 1912. gadā iestājos Dubultu ģimnazijas 2. klasē. Pēc ģimnazijas ēvakuācijas no Dubultiem uz Tērbatu turpināju mācības Tērbatā, uz kurieni aizbraucu skolai līdz. 1917. gadā, vāciešiem Rīgu okupējot, iestājos Rīgas pilsētas reālģimnazijā, no kuņas 1918. gadā pārgāju uz Latviešu izglītības

biedrības reālskolu — tagadējo Rīgas pilsētas 2. vidusskolu.

1919. gada 22. maijā, pēc lielinieku izdzīšanas no Rīgas, brīvprātīgi iestājos Atsevišķā studentu rotā, ņemot dalību viņas turpmākās kara gaitās. 1919. gada novembrī mani aizkomandēja uz kara skolu, kuŗu arī beidzu 1920. gada 20. maijā kā leitnants. — Drīz pēc tam demobilizējos un pēc karavīru kursu beigšanas pie Latvijas Universitātes 1920. g. rudenī iestājos mēchanikas fakultātē. Vēlāk pārgāju uz inženieru zinātņu fakultāti, kur turpinu studijas vēl tagad. Talavijā iestājos 1921. gada rudenī.“

Ārpus studijām Kalcenaus strādā Dzelzceļu virsvaldē kā techniķis. Precējies ar Ernu Viksna.

395. Haralds Brēmans.

L. U. mēch. f. 1920—1924. inž. f. 1924—.

V! K! 3. X. 1921. Sp! K! X. 1923.

1925. II. T! I! T! kand.

R.: Kas ir ģeniāls cilvēks.

„Esmu dzimis 1901. gada 27. jūnijā, Rīgas apriņķa Mangaļu pag. Daugavgrīvas draudzes skolā. Saviem vecākiem, Kārlim un Johannai, dzim. Bach, esmu trešais bērns. Visu savu jaunību pavadīju Rīnužos, Mangaļu pagastā, kur mans tēvs vēl tagad darbojas kā skolotājs. Astonus gadus vecs sāku apmeklēt skolu pie sava tēva. Pēc trim gadiem iestājos Rīgas pilsētas ģimmazijā. 1915. gadā, skolām no Rīgas ēvakuējoties, aizbraucu uz Narvu un iestājos Narvas ģimmazijā. 1917. gadā pārgāju uz

dzīvi Tērbatā, kur turpināju izglītību no Rīgas uz turieni ēvakuētā Nikolaja ģimmazijā. 1918. gadā apmeklēju vācu reālgimmaziju Rīgā, bet 1919. gadā — II. pilsētas vidusskolu, kurā beidzu 7. klasi.

Pēc lielinieku izdzīšanas, 1919. g., brīvprātīgi iestājos Latvijas armijā, Studentu rotā. 27. augustā lielinieku frontē mani smagi ievainoja un pārveda uz Rīgas kara slimnīcu. Atstājis 8. oktobrī slimnīcu, iestājos Inženieru rezerves rotā; piedalījos arī kaujās pret Bermontu.

1920. gada martā demobilizējoties un iestājos Izglītības ministrijas sarīkotos kaŗavīruursos, kur arī beidzu vidusskolas kursu. Tā pašā gada rudenī iestājos Latv. Universitātes mēchanikas fakultātē.“

396. Kārlis Irbe.

L. U. mēch. f. 1920—.

V! K! 3. X. 1921. Sp! K! 7. V. 1923.

1923. II. arķ. 1924. I. arķ.

R.: Jūrniecības attīstība Latvijā.

„Esmu dzimis 1901. g. 10. jūnijā, Valkas apriņķa Plāņu pag. Sarkaņu skolā. Bērību pavadīju uz laukiem. Pirmizglītību baudīju augšminētā skolā pie sava tēva. Vecākiem pārejot uz dzīvi Vitebskā, rudenī 1912. g. iestājos Vitebskas ev.-lut. draudzes skolā. Pēc gada, t. i. 1913. g., iestājos Vitebskas pilsētas skolā. No 1914. g. pavasara līdz 1917. g. ieskaitot, apmeklēju Vitebskas pilsētas komercskolu. Jau ar 1918. g. februāra mēnesi biju spiests pārtraukt mācības, sakarā ar lielām pārgrozībām Krievijas valsts dzīvē. Arī mani materiālie līdzekļi neatļāva turpināt izglītību, jo mans tēvs at-

radās visus kara gadus vācu gūstā. Atgriezoties tēvam no gūsta, 1918. g. augusta mēnesī pārbraucām dzimtenē. Līdz Ziemas svētkiem tanī pašā gadā apmetāmies uz dzīvi Usmas skolas namā pie Usmas ezera, kur mans tēvs bija par skolotāju. 1918. g. decembra mēnesī, nodibinoties Ventpils vidusskolai, pārgājām uz Ventpili. Līdz 1920. g. jūnija mēnesim skaitījoties kā Ventpils vidusskolas skolnieks, kurū arī beidzu.

1920. g. rudenī iestājos Latvijas Universitātē, mēchanikas fakultātē. Studēšanai līdzekļus saņēmu no vecākiem, izņemot 1923/24. mācības gadu, kurā strādāju otrā ceļu iecirknī Krūzes muižā.

Tālāko studēšanu turpināju ar vecāku līdzekļiem.“

397. Jānis Dzelzskalns.

L. U. inž. f. 1921—1922. tauts. n. 1922—.

V! K! 3. X. 1921. Sp! K! 30. X. 1922.

1923. I. rvd., 1923. II. T! I! T!, 1924. T! I! T!

R.: Tautība, nīkulība un izmirstība.

„Esmu dzimis 1900. gada 23. jūnijā, Valkas apriņķī, Tirzas pagasta Ģevu mājās, kurās piederēja maniem vecākiem. Šeit arī pavadīju visus savus bērības gadus. Savas skolas gaitas uzsāku 9-tā dzīvības gadā, iestādamies vietējā pagastskolā. Sāgāju tur trīs gadus. Pēc tam turēju eksāmenu Biržu izglītības biedrības vīriešu vidusskolā, cerēdams

ieklūt tūlit otrā klasē, bet, pateicoties kādam nelaimīgam jautājumam, izvēlos eksāmenā caurt, un mani tāpēc uzņēma tikai pirmā klasē.

Biržu vidusskolā sabiju trīs gadus, bet tad, kara apstākļu dēļ, aizbraucu uz Tērbatu, kur iestājos Treffnera ģimmazijā; mācījos tur līdz 1918. gada pavasarim. 1918/19. mācības gadā esmu jau atkal cītur — Valkas pilsētas latviešu vidusskolā, no kurienes mani 1919. g. 8. aprīlī iesauca Latvijas armijā. Armijā sabiju līdz 1920. gada 10. oktobrim, ņemot tai laikā dalību kaujās pret vāciešiem un ko-

mūnistiem. Demobilizējies iestājos tūlīn valsts vidusskolā pieaugušiem, kuŗu 1921. g. pavasarī arī beidzu.

Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Univer-

sitatē, inženierzinātņu fakultātē, no kuŗas gan 1922. gadā, sava slinkuma dēļ, pārgāju uz tautsaimn.-tiesību fakultāti, tautsaimniecības nodaļu.

Talavijā iestājos 1921. gadā.“

398. Jēkabs Jātņieks. *

R. P. I. inž. n. 1917—1918. L. U. mežkop. n. 1920—

V! K! 3. X. 1921.

R.: Medniecības stāvoklis Latvijā.

J. dzimis 6. novembrī 1896. gadā. Beidzis 1916. gadā Tukuma komercskolu.

399. Jānis Zobs. *

L. U. lauks. f. 1920—

V! K! 3. X. 1921.

J. Z. dzimis 30. oktobrī 1899. g. Beidzis Priekuļu lauksaimniec. skolu 1917. g. un kaŗavīru hospitāntu kursus 1921. g.

400. Benjamiņš Zobs. *

L. U. lauks. f. 1920—1923.

V! K! 3. X. 1921.

B. Z. dzimis 23. aprīlī 1898. g. Beidzis 1919. g. Tomskas II. kroņa reālskolu.

401. Juris Ŷevietis.

L. U. lauks. f. 1921—1922. tauts. n. 1923—

V! K! 2. X. 1921. Sp! K! 21. I. 1924.

R.: Biškopiņa un viņas izredzes Latvijā.

„Esmu dzimis 1899. g. 17. janvārī, Ŷijevā. 4 gadu vecumā man nomira māte. No šī laika mātes pienākumu izpildīšanu uzņēmas manas mātes māsa. Pirmo izglītību baudīju Ŷijevas svētās Katrīnas reālskolā, kuŗu apmeklēju līdz 15. dzīvības gadam, kad tēvs līdz ar visu ģimeni pārnāca dzīvoņ uz Latviju. Šeit iestājos Bērziņa-Šmitčena vīriešu ģimnazijā Dubultos. Vāciešiem Latvijā iebrūkot, aizbraucu uz Kurgānas pilsētu Sibīrijā, kur apmetos uz dzīvi inž. Krūmiņa ģimenē, kuŗa atradās draudzīgās attiecībās ar maniem vecākiem. Izglītību turpināju Kurgānas pilsētas ģimnazijā. Kaŗam ieilgstot, pēc svešumā pavadītiem 2 gadiem atgriezos Latvijā un rudenī iestājos atpakaļ Bērziņa-Šmitčena ģimna-

zijā, kuŗa bija ēvakuējusies uz Tērbatu. Okupācijas laikā, kad dažas skolas atjaunoja darbību Rīgā, pārgāju uz Latviešu izglītības biedrības vidusskolu. 1918. g. decembra mēnesī brīvprātīgi iestājos Studentu rotā, kāpēc nedabūju vidusskolu pabeigt. Pēc miera noslēgšanas ar Padomju Krieviju, 1920. g. rudenī iestājos Latvijas Augstskolas lauksaimniecības fakultātē kā hospitānts un demobilizējos, lai turpinātu izglītību. Nākošā rudenī noliku nepieciešamos eksāmenus pie Universitātes un Izglītības ministrijas, un tanī pašā 1921. g. mani ieskaitīja kā pilntiesīgu studentu lauksaimniecības fakultātē. Pēc 1. septembra, mājas apstākļu spiests, aizbraucu uz laukiem un izstājos no Universitātes. 1923. g. par jaunu uzsāku studijas — tautsaimniecības nodaļā. Pašlaik strādāju Latvijas bankā.“

402. Kārlis Ārgals.

L. U. mēch. f. 1920—

V! K! 17. X. 1921. Sp! K! 27. X. 1924.

R.: Kōmikas pamatprincipi.

„Esmu dzimis 1901. gada 1. maijā, Rīgas apriņķa Sējas pagasta Almucu mājās, kur mani vecāki bij

par saimniekiem. Tur arī nodzīvoju visu laiku, līdz skolas apmeklēšanai. Skolas gaitas uzsāku 1909. gadā, iestādamies Sējas pagastskolā; pēc 4 gadiem to arī beidzu. No 1913. līdz 1915. g. pavasarim apmeklēju Krimuldas draudzes skolu. Bij nodoms tā

397. Jānis Dzelzskalns.

402. Kārlis Ārgals.

404. Mārtiņš Matuls.

408. Kārlis Brukšs.

401. Juris Ķeviets.

407. Jānis Tenisons.

410. Arvīds Plūmans.

paša gada rudenī iestāties vidusskolā, bet tā kā visas šādas mācības iestādes kara apstākļu dēļ no Rīgas ēvakuēja uz Krieviju, tad nekas cits neatlikās kā palikt mierīgi tēva mājās un gaidīt. Tikai 1917. gadā, kad Rīgas latviešu izglītības biedrība bija atvērusi savu vidusskolu, es iestājos tajā, trešā reālklasē. Vēlāk, vāciešiem Rīgu okupējot, pārgāju uz Cēsīm, L. Ausēja reālskolā. Tad atkal atgriezos

Rīgā, kur 1920. gadā beidzu II. Rīgas pilsētas vidusskolu.

Tā paša 1920. g. rudenī iestājos Latvijas Universitātē, mēchanikas fakultātē, kur turpinu studijas vēl tagad. Kādu laiku kalpoju gan arī kā kareivis — brīvprātīgais 9. Rēzeknes kājnieku pulkā.

Talavijā iestājos 1921. gadā.“

403. Jānis Nagliņš.*

L. U. dabas zin. n. 1921—1922. vet. med. f. 1922—1923. med. f. 1923—.

V! K! 17. X. 1921.

N. dzimis 12. jūlijā 1900. g. Beidzis 1921. g. Cēsu Bērzaunes valsts vidusskolu.

404. Mārtiņš Matuls.

L. U. inž. f. 1920—.

V! K! 17. X. 1921. Sp! K! 5. III. 1923.

1925. I. old.

R.: Lauksaimniecības krīze, viņas cēloņi un to novēršana.

„Esmu dzimis 1897. gadā 1. janvārī, Vālmieras pagastā, sava tēva Lojanu mājās. Bērību un skolas gadu brīvlaikus pavadīju minētās mājās. 1906. gadā iestājos Podzēnu pagasta skolā, kur sabiju 2 gadus. 1908. gadā iestājos Rubenes draudzes skolā, kuru nobeidzu pēc 3 gadiem. 1910. gadā Rubenes draudzes skolā, aizgājušā skolas pārziņa Skraštiņa vietā nāk D. Mežulis. Būdams jauns un enerģijas pilns, viņš iedvēsmo savus skolniekus tālākām skolas gaitām un par sevi, kā skolotāju un paidagōgu, atstājis vislabākās atmiņas. Pēc draudzes skolas beigšanas, 1911. gadā, iestājos Cēsu reālskolā, bet, beidzis ceturto klasi, 1913. g. iestājos inž. J. Ozoliņa trīsgadīgos Rīgas kultūrtechn. kursus. Minēto kursu darbību pārtrauc pasaules karš, jo kursanti, būdami pa lielākai daļai karaklausības gados, tiek

iesaukti kara dienestā. Rīgas kultūrtechn. kursu vietā šīs skolas paidagōgi nodibina 1915. gadā Rīgas vidējo kultūrtechnisko skolu, kurā arī iestājos. Tā paša gada rudenī līdz ar skolu aizbraucu uz Tveru, bet vācu okupācijas laikā atgriezāties atpakaļ dzimtenē. Kultūrtechnisko vidusskolu beidzu 1919. gadā. Tanī pašā gadā, pēc Ziemeļvidzemes atbrīvošanas no lieliniekiem, iestājos karadienestā Valmierā, no kurienes mani aizkomandēja uz Cēsīm Ziemeļlatvijas apgādības apgabala pilnvarnieka rīcībā. Pēdējais, ar Apgādības ministrijas piekrišanu, mani iecēla par Straupes apgādības iecirkņa pārziņi, bet tā paša gada rudenī, Straupes rajonu likvidējot, mani pārcēla uz Limbažiem.

Latvijas Universitātei nodibinoties, 1920. gada martā pārnācu uz Rīgu un iestājos Zemkopības min. kultūrt. nodaļā, kā kultūrtechniķis, bet rudenī iestājos Latvijas Univ. inženierzin. fakultātē. 1922. g. pavasarī, nodibinoties Zemes vērt. daļai, pārgāju turp dienestā, kā taksātors, un šē darbojos joprojām.“

405. Oskars Mors.*

L. U. lauks. f. 1920—1924.

V! K! 17. X. 1921.

M. dzimis 28. novembrī 1899. g. Apmeklējis Latv.

izglītības biedrības Valmieras nodaļas reālskolu. 1918/19. m. g. un 1921. g. pie Izglīt. min. izturējis kā eksterns pārbaudījumu vidusskolas kursa apmērā.

406. Roberts Mucenieks.*

Mask. archail. inst. 1914—1915. L. U. tauts. f. 1919—.

V! K! 17. X. 1921.

R.: Mūsu tuvākie oikonomiskie uzdevumi.

M. dzimis 12. jūlijā 1884. gadā. Beidzis 1908. gadā mērniec. klases pie Gorķu vidējās zemkopības skolas.

407. Jānis Tenisons.

L. U. inž. f. 1920—1925. mežk. n. 1925—.

V! K! 17. X. 1921. Sp! K! 5. III. 1923.

R.: Mūsu jaunatnes pulciņu dzīve un darbība.

„Esmu dzimis 15. martā 1897. gadā, Cēsu apriņķī, Ramkas pagastā, Variņu mājās, kurās mans tēvs ir par saimnieku. Pavisam vecākiem esam seši bērni: divi dēli un četras meitas; no brāļiem esmu vecākais.

Pirmo izglītību baudīju Ramkas pagasta Elizabetes skolā, bet vēlāk, līdz 1912. g., Jaun-Piebalgas draudzes skolā. Pēc šīs skolas beigšanas, nodzīvojis nākošos trīs gadus tēva mājās, 1915. g. ru-

denī iestājos Rīgas vidējā kultūrtechniskā skolā, kura kara apstākļu dēļ bija ēvakuēta uz Tveru. Tomēr pabeigt šo skolu neizdevās, jo, 1919. gada maijā Rīgā ienākot Latvju nacionālai armijai, iestājos kā brīvprātīgais Atsevišķā rotā. 1920. g. rudenī, vēl būdams armijā, iestājos Latvijas Augstskolā kā hospitants inženierzinātņu fakultātē. Turpat pie Augstskolas toreiz atvērto hospitantu kursus noliku vajadzīgos papildu eksāmenus, lai skaitītos par pilntiesīgu studentu.

1925. gadā rudens semestrī pārgāju uz lauksaimniecības fakultātes mežkopības nodaļu.“

408. Kārlis Brukšs.

L. U. mēch. n. 1921—.

V! K! 17. X. 1921. Sp! K! 22. I. 1923.

1925. II. T! I! T!

R.: Smiltene.

„Esmu dzimis 21. martā 1898. g., Smiltenes pagasta Lubēķu mājās, kur arī dzīvoju visu laiku, apmeklējams Smiltenes Mežoles pagasta skolu un pēc tam Smiltenes draudzes skolu.

1916. g. iestājos Rīgas vidējā kultūrtechniskā skolā, kura tanī laikā bija ēvakuēta uz Tveru. Ziemas mēnešus pavadīju Tverā, bet vasaras brīvlaiku Smiltēnē.

Nepabeidzis minētās skolas beidzamo klasi, iestājos Latvijas nacionālā armijā 25. maijā 1919. gadā. Piedalījos arī Latvijas atbrīvošanas cīņās pret lieliniekiem un arī pret vāciešiem. 1. decembrī 1919. g. mani komandēja uz kara skolu, kuru beidzu 20. maijā 1920. gadā.

1921. gada martā noliku eksāmenu par vidusskolas kursa beigšanu pie Izglītības ministrijas skolu departamenta un līdz ar to iestājos Latvijas Universitātes mēchanikas fakultātē.

Ārpus Augstskolas strādāju Dzelzceļu virsvaldes tehniskā direkcijā kā tehniķis.“

409. Elmars Buile.*

L. U. arch. f. 1921—1922. inž. f. 1922—.

V! K! 17. X. 1921.

B. dzimis 12. novembrī 1899. g. Beidzis 1921. g. Latv. jaunatnes savienības vidusskolu.

410. Arvīds Plūmans.

L. U. inž. f. 1921—1922. mežk. n. 1922—.

V! K! 16. I. 1922. Sp! K! 10. III. 1924.

R.: Par meža estētiku.

„Manas tēva mājas, mana dzimšanas un arī mana tagadējā pastāvīgā dzīves vieta ir Puikēles pag. Valmieras apr. Radziņu mājās. Šeit esmu dzimis 1899. g. 15. janvārī un pavadījis visas savas bērnības dienas. Septiņi gadu vecumā sāku apmeklēt vietējo pagastskolu. Vēlāk apmeklēju skolu Maz-Salacā un pēc tam beidzu Valmierā pilsētas skolu. 1915. g. iestājos Rīgas kultūrtechniskā vidusskolā, kur sabiju četri gadus un 1919. gada pavasarī viņu beidzu.

Gandrīz visus vidusskolas gadus nācās pavadīt Krievijā, jo kultūrtechniskā vidusskola bija ēvakuējusies uz Tveru. Toreiz, kautgan vecāki pietiekoši gādāja līdzekļus, tomēr kara apstākļu dēļ nācās izbaudīt dzīves neērtības, tā piem., 1918. g. pavasarī, pēc Vidzemes okupācijas no vāciešiem, biju pilnīgi atgriezts no tēva mājām. Lielās dārdzības un bezdarba dēļ aizbraucu uz Sibīriju. Uzturējos Omskā.

1918. gadā man laimējās ātri un ērti atgriezties dzimtenē. Latvijas valsts dibināšanas laikā turpināju mācīties teknikumā (reēvakuētā kultūrtech-

A. Plūmans. B. Celms. J. Muzikants. A. Raudseps.
 Ev. Drone. O. Jaunzems. t/l old. K. Ķeviets. J. Strazdiņš.
 O. Dzenis. R. Vanags.

1924. g. I. sēmeštra zēni.

V. Zirāks. R. Balodis. H. Pāns. E. Mednis.
 A. Kalniņš. A. Teters. t/l old. P. Bērziņš. P. Mežsēts. M. Vagulāns.

niskā vidusskolā). Tad nāca 1919. gads; daži no maniem skolas biedriem bija jau brīvības cīnītāju rindās.

Pirmās dienās pēc Rīgas atbrīvošanas arī es biju karavīrs, jo 26. maijā brīvprātīgi iestājos III. atsevišķā bataljona ložmetēju rotā.

Drīz vien biju frontē; stāvēju Latgalē Borchu rajonā, vēlāk Augškurzemē. Pēc tam iestājos I. Latvijas kājnieku kara skolā, kurās rindās ņemu dalību kaujās pret Bermontu. Pēc kara skolas beigšanas kalpoju I. Liepājas kājnieku pulkā. Līdz miera noslēgšanai ar Krieviju biju Latgales frontē.

Starp citu, esmu līdzdarbinieks pazīstamos Helmaņa izlūku gājienos.

Īsā laikā tā pieradu pie karavīru dzīves, ka 1921. gada janvārī, kad bija iespēja demobilizēties, bija žēl šķirties no karavīru dzīves.

Tomēr, jau agrāk nolēmis apmeklēt Augstskolu, demobilizējos un 1921. g. pavasara semestrī iestājos Augstskolā, inženieru fakultātē.

Nākamā semestrī, tuvāk iepazīties ar mežkopības nodaļas kursu, pārgāju uz lauksaimniecības fakultātes mežkopības nodaļu.

Manu vecāku materiālais stāvoklis, pateicoties lauksaimniecības krīzei un, vispār, pēckaŗa ļaunām apstākļiem, bija stipri satricināts, kāpēc vecāku sniegtais pabalsts stipri samazinājās.

1921. gada vasarā strādāju kā mērnieks Zemju departamentā, tomēr, lai nekavētu studijas, tajā pat rudenī no šī darba izstājos.

1922. gada vasarā strādāju kā students-praktikants pie Mežu departamenta un 1923. gada pavasarī atkal iestājos kā mērnieks Mežu departamenta mežniecības daļā; šoreiz ne tikai, lai gūtu līdzekļus studiju turpināšanai, bet arī lai praktizētos savu studiju priekšmetā.

1923. gada vasarā nomira mans tēvs, un ar to apstākļi tēva mājās kļuva ļaunāki.

Talavijā iestājos 1922. gada pavasara semestrī.“

411. Oskars Jaunzems.

L. U. inž. f. 1920—1922. mech. n. 1922—1924. inž. f. 1924—.

V! K! 16. I. 1922. Sp! K. 10. III. 1924.

1925. II. bibl. subst.

R.: Psiho-tehnika un viņas uzdevumi.

„Esmu dzimis 1895. gada 22. septembrī, Valkas apriņķa Gaujienas pag. Svārtavas muižā, kur mans tēvs bija par dārznieku. Turpat arī apmeklēju un beidzu pagastskolu. 1906. gadā vecāki pārgāja uz dzīvi Burtnieku muižā, līdz ar ko sāka mani sūtīt Valmieras tirdzniecības skolā, kur arī beidzu 1911. gadā. Tālāku izglītību vecāki man vairs nevarēja dot, kādēļ bija jādomā par līdzekļu gādāšanu paša spēkiem. Šim nolūkam iestājos mērniecības kursos un pēc to beigšanas devos uz Krieviju, kur kā mērnieks strādāju Novgorodas guberņā līdz 1913. gadam, kad atgriezos atpakaļ dzimtenē.

Pa vasaru strādāju dažādās tehniskās nozarēs, gādādams līdzekļus tālākai izglītībai. 1915. gadā iestājos fil. J. Ozoliņa vadītā Rīgas vidējā kultūrtehniskā skolā, kur beidzu 1919. gadā.

Tā paša 1919. gada jūnijā iestājos kā brīvprātīgais I. Latvijas inženieru bataljonā, bet oktobrī — Vidzemes inženieru rotā, no kurienes mani kā speciālistu mērniecībā atkomandēja uz Valsts zemju departamentu.

1920. gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes inženier-zinātņu fakultātē. 1922. gadā sāku studēt mēchaniku, bet pēc pāris gadiem piegriezios atkal inženierzinībām, kas galvenā kārtā vedams sakarā ar to, ka šī fakultāte stāv tuvāk tām praktiskajām dzīves nozarēm, kurās vieglāk atrast nodarbošanos.

Talavijā iestājos 1922. g. janvārī.“

412. Otomars Dzenis.

L. U. lauks. f. 1921—.

V! K! 16. I. 1922. Sp! K! 5. XI. 1923.

1924. II. rvd., mag. pauc. 1925. I. T! I! T! kand.

R.: Lauksaimniecības pacelšana caur lauksaimniecības rūpniecības nozaŗu izkopšanu.

„Es, Otomars, Eduarda d., Dzenis, esmu dzimis 1903. gada 16. novembrī (vec. st.), Valkas apriņķa Galgauskas pagasta Dobupu mājās, kur vecāki no-

darbojās ar lauksaimniecību. Audzināja mani, kā jau parasts lauku apstākļos, bet, jāsaka, pie ļoti stingras tēva uzraudzības; par katru nieku dabūju, ja ne kāvienu, tad, visādā ziņā, stingru rājienu. Tikko atvēru acis, ka tēvs mani jau dzina pie grāmatas, jo ar labu man nepatikās mācīties. Jāatzīmē, ka iemācīties es varēju ļoti labi. Pateicoties tēva stin-

grībai, es drīz vien iemācījos lasīt un rakstīt. Māte atkal katru vakaru mācīja dziedāt garīgas dziesmiņas, kurās man ļoti patika, un nezin vai bija kāda dziesma vecajā dziesmu grāmatā, kurās es nebiju dziedājis. Dziesmas mani vai katru svētdienu vilka uz baznīcu, kur tā svētsvinīgi varēja izdziedāties. Baznīca bija tāda vieta, kur man vislabāk patika, un tamdēļ es nodomāju laikos reiz tikt par mācītāju. Varbūt arī es būtu studējis teoloģiju, bet kara laiki un, it sevišķi, lielniecisms izārdīja mācītāju stāvokli, kamdēļ es izšķiros par lauksaimniecību.

Septiņus gadus vecu mani tēvs aizveda pirmo reizi uz Vec-Gulbenes draudzes mācītāja pagastskolu, kur mani pieskaitīja otrās ziemas skolniekiem. Skolas dzīve man patika, kamdēļ arī ar mācībām gāja ļoti labi. Pēc divām ziemām šīs skolas skolotājs Pēteris Bērziņš mani pamudināja iestāties kādā

augstākā skolā, ko arī izdariju 1912. gada rudenī, kad pārgāju uz Madonas, toreizējās Biržu, Izglītības biedrības pro-reālskolu. Ar šo skolu tad arī saistās gandrīz visas manas pagātnes atmiņas, jo šeit es pavadīju veselus piecus gadus; pieredzēju daudz un dažādas vadības skolas dzīvē, kā arī visnedažādāko programmas un priekšmetu maiņas. No sākuma gan gāja vāji, jo visus priekšmetus pasniedza krievu valodā, kas man ne visai bija pa prātam, bet vēlāk pie visa pieradu. 1919. gadā šī skola sašķēlās divās daļās, viena palika turpat, bet otra — pārcēlās uz Cēsīm, uz kurieni arī es pārgāju 1919. gada rudenī. Šeit skolas gaita bija pavisam bēdīga, jo trūka daudz mācības spēku, un tamdēļ 1921. g. janvārī pārgāju uz Rīgas pilsētas II. vidusskolu, kurū beidzu 1921. g. pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos L. U. lauksaimniecības fakultātē, lauksaimniecības nodaļā.“

413. *Rudolfs Vanags.*

Pēterp. univers. fiz.-mat. fak. 1917—1919. L. U. lauks. f. 1921—1923. tauts. n. 1923—.

V! K! 16. I. 1922. Sp! K! 19. V. 1924.

1924. II. G! T!

R.: Pēc vasaras brīvlaika, studijas iesākot.

„Esmu dzimis 1895. g. 8. oktobrī, Krievijā, Petrogradas gub., Lugas apr. Zapoljes pagasta Skaiču muižā, kur mans tēvs jau gadus 35 kā bija ieguvis par īpašumu lauku mājas. Pirmo izglītību ieguvi no repetitora, dzīvodams mājās pie vecākiem. Pēc izturētā pārbaudījuma iestājos Jamburgas komercskolā, kurū arī 1917. gadā beidzu. Tā paša gada

rudenī iestājos Petrogradas universitātē, fiz.-matēmatiskā fakultātē, kur sabiju līdz 1919. gadam. Tai pašā laikā, kad Latvija veda cīņas par savu patstāvību, es iestājos Judeņiča armijā, kurā karoja ar lielniekiem. 1920. gadā, Judeņiča armijai sabrūkot, es nokļuvu Igaunijā, kur ilgāku laiku slimoju.

Pēc ierašanās istajā tēvijā, 1921. gadā, iestājos Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātē, bēt pēc diviem gadiem, sakarā ar atrasto nodarbošanos Latvijas bankā, sāku studēt tautsaimniecību.

Talavijā iestājos 1922. gada pavasara sēmestrī.“

414. *Jānis Strazdiņš.*

L. U. tauts. f. 1921—1925.

V! K! 23. I. 1922. Sp! K! 10. III. 1924.

R.: Tauta un valsts.

„Esmu dzimis 1898. g. 9. janvārī, Vidzemē, Cēsu apriņķa Vēc-Piebalgas pagastā. Savu bērnību pavadīju pie vecākiem Vec-Piebalgā. Savu pirmo izglītību baudīju Vec-Piebalgas Upītes pagastskolā. Pēc šīs skolas beigšanas iestājos Vec-Piebalgas draudzes skolā. Pabeidzis draudzes skolu, iestājos I. Rīgas mērnīku kursus, kurus vadīja P. Dzenis. 1913. gadā, kad sekmīgi biju beidzis šos kursus, apstākļu spiests, aizceļoju uz Krieviju — Voronežu. Šeit Krievijā sāku darboties kā mērnīks, kādu amatu

ieņēmu līdz 1915. gada 31. decembrim. Pasaules karā sākoties, iestājos brīvprātīgi Krievijas armijā. 1916. g. nobeidzu Saratovas kara skolu un kā jaunākais virsnieks turpināju kalpot Krievijas armijā līdz 1917. gada novembrim. 1919. g. brīvprātīgi iestājos Latvijas armijā, kur sabiju kā Rīgas apriņķa komandanta palīgs līdz 1920. gada 1. maijam, kad demobilizējos. Iestājos Latviešu jaunatnes savienības vidusskolā, kurū beidzu 1921. g. Tanī pašā gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātē. Lai sagādātu līdzekļus studijām, sāku strādāt Zemkopības ministrijā kā mērnīks.“

412. Otomārs Dzenis.

411. Oskars Jaunzems.

413. Rūdolfs Vanags.

414. Jānis Strazdiņš.

416. Evalds Drone.

418. Jānis Muzikants.

417. Aleksandrs Raudseps.

415. Kārlis Pundiņš.*

L. U. ķīm. f. 1921—.

V! K! 23. I. 1922.

P. dzimis 28. janvārī 1896. gadā. Beidzis 1921. gadā valsts vidusskolu pieaugušiem.

416. Evalds Drone.

L. U. mežk. n. 1920—1925.

V! K! 30. I. 1922. Sp! K! 7. V. 1923.

R.: Mežs kā augtenes vienība.

„Dzimis kā tautskolotāja dēls 28. aprīlī 1897. g., Pils-Raunas pagasta Mārtiņskolā. Pirmo izglītību man sniedza tēvs. 1911. gada rudenī iestājos Cēsu L. Ausēja reālskolā, kur sabiju līdz 1913. gada rudenim, nobeidzot trīs klases. No 1913. līdz 1915. g. gatavojos mājās uz tehnisko vidusskolu. 1915. gadā iestājos jaunatvērtajā Rīgas kultūrtechniskajā vidusskolā, izturot pārbaudījumu par vidusskolas ceturto klasi. Šī paša gada rudenī aizbraucu uz Tveru, se-

kodams skolai, kuŗa uz turieni ēvakuējās kara apstākļu dēļ. Še beidzu šīs vidusskolas kursu. 1918. g. skolai reēvakuējoties uz Rīgu, pārnācu tai līdzī, lai beigtu vēl atlikušo tehnisko kursu. Sākoties lielinieku iebrukumam, atstāju skolas solu un 1919. gada 2. janvārī iestājos Atsevišķā studentu rotā un ar viņu atstāju Rīgu. Par kaujas nopelniem paaugstināts par leitnantu. 1920. g. maijā mani komandēja uz galvenā štāba rīkojumu Zemkopības ministrijas mežu departamenta rīcībā kā mērnieku, kur vēl jo projām strādāju. Tā paša gada rudenī iestājos L. U. lauksaimniecības fakultātes mežkopības nodaļā.“

417. Aleksandrs Raudseps.

L. U. mech. n. 1921—.

V! K! 30. I. 1922. Sp! K! 7. V. 1923.

1923. II. majord. 1924. I. majord. 1924. II. sekr., T! I! T!

1925. I. vicesen. 1925. II. seniors.

R.: 1. Kuģniecības attīstība pēckara gados.

2. Mūsu studentība.

„Kā laudis stāsta, tad piedzimis es esot Ainažos, 1904. gada 12. jūlijā, kā pirmdzimtais saviem vecākiem. Šeit Ainažos pēc pāris desmit uz jūras nobrauktajiem gadiem bija apmeties atpūsties mans tēvs — tālbraucēju kapteinis. Gadus piecus pirms tam viņš bija apprecējies ar manu māti Mariju, dzim. Aroniet, un vēl kopā ar to dažus gadus šķērsojis Atlantijas okeanu. Akls gadījums izglābj tēvu 1906. gadā no soda ekspedīcijas lodes. Drīz pēc tam mana dzimta pārnāk dzīvot uz Rīgu, kur tēvs kā direktors-riņotājs vadīja kuģu apdrošināšanas biedrību un aktīvi līdzdarbojās visās tā laika jūrniecības biedrībās. Pa zīemu dzīvojām Rīgā, pa vasaru māte ar mums bērniem, t. i., manu māsu Austru, brāli Georgu un mani pašu, — Ainažos un uz laukiem. Šīnī laikā visos sīkumos iepazīstos ar lauku dzīvi un, drusku paaudzis, iemācos arī strādāt ne vienu vien lauku darbu. 7 gadus vecs sāku mācīties grāmatu, gan latviešu, gan vācu un krievu valodā. Pēc diviem gadiem iestājos Rīgā P. Dannenbergas sagatavošanas skolas pēdējā klasē, lai 1914. gada pavasarī turētu grūto iestāšanās konkursekāmēnu Rīgas pilsētas

reālskolā. Tā pāiet laiks līdz pasaules kara sākumam, un rudenī, lielajam kaŗam sākoties, uzvilku reālista „mundieri“. Gaŗajās biksēs un mētelī ar spīdīgajām pogām jutos vismaz reizes plecas vareņāks nekā gadu iepriekš īsajās zēna biksītēs. 1915. gada vasarā, kara briesmām tuvojoties, aizbraucām uz Ziemeļkrieviju un tur uz Volgas krastiem — Ribinskā pāiet 3 grūtie bēgļu gadi. Mūsu ģimēne pieaug šeit vēl par vienu jaunu locekli, manu jaunāko brāli Alekseju. Bēgļu dzīve paliek arvien grūtāka, revolūcija šo stāvokli padara gandrīz katastrofisku. Braucu ar tēvu pa Volgu un Kamu līdz pat Uraliem meklēt vietu, kur būtu maize, bet tādas vietas nav. 1918. gada vasarā, vēl vācu varai Rīgā esot, atgriezāmies dzimtenē. Kad iebraucām Ieriķu stacijā, atcerējāmies, ka taisni pirms trim gadiem arī braucām caur Ieriķiem, bet tikai uz pretējo pusī. Rīgā es iestājos Izglītības biedrības vidusskolā, kuŗa vēlāk pārvērtās par Rīgas pilsētas II. vidusskolu, un tā es, vidusskolu pēc reālskolas tipa beidzot, biju atkal atpakaļ tais telpās, kur to sāku. Nepilnus 15 gadus vecs 1919. gada vasaras sākumā iestājos Baloža brigādē, kur mani pieskaita pie Daugavas motorlaivu stācijas par matrozi uz vienas no motorlaivām. Pēc Strazdumuižas pamiera noslēgšanas šīs motorlaivu flotiles uzdevums izbeidzās, un to ar laiku izformē. Tā es atkal nokļūstu savējo vidū, stipri saguris cau-

rajās laivu kajītēs dzīvodams, pa draugam ar visiem vējiem un lietiem. 1921. gada pavasarī ar panākumiem nobeidzu vidusskolas kursu. Daudzie gala eksāmeni pilnīgi atrauj mani no aktīvas sporta dzīves, un tā līdz pat šim laikam neesmu tajā atpakaļ

ticis; un liekas, ka tagad atkal visu sākt no gala vairs neizdosies. Tā paša gada rudenī esmu jau māchanikas fakultātes students un savai fakultātei vēl šodien stingri uzticīgs, kaut arī ne viens vien ir kārdinājis ar pāriešanu uz citu.“

418. Jānis Muzikants.

L. U. lauks. f. 1921—.

V! K! 30. I. 1922. Sp! K! 10. III. 1924.

1924. II. mag. pauc.

R.: Linkopības attīstība Vakareiropā un Latvijā.

„Esmu dzimis 1902. gada 17. jūlijā, Vārenbrokas pagastā, Jaunjelgavas apr., sava tēva mājās — Miķeļišos, kur pavadīju bērnības gadus. Dzīve šeit ritēja kā jau tas parasts lauku mājās. Varētu atzīmēt tikai to, ka šī vieta atrodas attāļāk no citām kaimiņu mājām, kādēļ lielākā daļa laika pagāja vienīgi savu mājnietu sabiedrībā. Vecāki, kā jau zemnieku ļaudis, būdami ļoti strādīgi, vēlējās šīs īpašības ieaudzināt arī man. Jāsaka, ka šīs vecāku pūles

manā raksturā nav palikušas bez iespaida. Sasniedzis 8 gadu vecumu, iestājos vietējā pagasta skolā, kurā mācījos 3 gadus. No tās pārgāju uz Rīgas Mironova komercskolu un vēlāk uz Biržu izglītības biedrības proreālskolu. Pasaules kaņam izceloties, biju spiests atstāt tēva mājas, un kopā ar vecākiem aizceļojām uz Latgali. Tanī laikā arī pārgāju uz Porchovas reālskolu (Pleskavas gub.), kur beidzu IV. un V. klasi. Kaņam izbeidzoties, pārnācu dzimtenē un iestājos Rīgas pilsētas II. vidusskolā, kur pabeidzu 1921. gadā. Tanī pašā gadā iestājos Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātē, kur students arī skaitos. 1922. gada pavasara sēmeštrī mani uzņēma Talavijā.“

419. Bernhards Celms.

L. U. inž. f. 1921—1923. tauts. n. 1923—.

V! K! 24. IV. 1922. Sp! K! 5. III. 1923.

1923. II. mag. cant. 1925. I. G! T!, P! K! T!

R.: Sievietes sabiedriskais stāvoklis.

„Esmu dzimis 1902. gada 29. oktobrī, Rīgā, diezgan trūcīgos apstākļos, jo maniem vecākiem bija liela ģimene. Savu bērnību esmu pavadījis pa lielākajai daļai pilsētā Rīgā un Jelgavā, gūdams attiecīgus pilsētas dzīves iespaidus.

Skolu sāku apmeklēt 7 gadus vecs, papriekšu Rīgas pilsētas elementārskolu, tad Latvijas izglītības biedrības reālskolu, pēc tam lielnieku laikā Latvijā Rīgas pilsētas III. vidusskolu un beidzot Rīgas pilsētas I. vidusskolu, kur arī beidzu 1921. g. pavasarī. Skolā esmu bijis arvienu viens no labākkiem skolniekiem, tikai Rīgas pilsētas III. vidusskolā, no

„daiļā dzimuma“ iespaidots, iepazīnos ar „pirmās mīlestības jūtām“, kas stipri atsaucās uz mācību sekmēm.

Bermonta bandām uzbrūkot Latvijai 1919. gada oktobra mēnesī, iestājos brīvprātīgi armijā, Studentu bataljonā pulkv. leitnanta P. Bruņinieka vadībā, ņemdams daļību 3 kaujās Kurzemē. 1919. gadā Ziemassvētkos mani demobilizēja.

1921. gada rudenī iestājos Augstskolā, inženierzinātņu fakultātē. I. sēmeštrī studēju ļoti kārtīgi, bet, ģimenes apstākļiem mainoties, jau II. sēm. biju spiests ķerties pie blakus nodarbošanās, lai iegūtu vajadzīgos līdzekļus. 1923. g. pārgāju uz tautsaimniecības nodaļu, lai varētu savienot savu dienestu Latvijas bankā ar studijām, kas inženierzinātņu fakultātē nebija iespējams.“

420. Jānis Apmans.

L. U. inž. f. 1922—1924.

V! K! 2. X. 1922. Sp! K! 7. V. 1923.

1924. I. bibl.

A. dzimis 18. janvārī 1898. gadā. Beidzis 1918. gadā ģimnaziju Veličkā.

421. Jānis Šrāders.

419. Bernhards Celms.

422. Oskars Bonders.

423. Kārlis Eglavs.

424. Indriķis Strupe.

426. Pēters Pētersons II.

425. Jānis Sausiņš.

421. Jānis Šrāders.

L. U. tauts. f. 1922—.

V! K! 2. X. 1922. Sp! K! 10. III. 1924.

R.: Kādi vārdi par mūziku.

„Esmu dzimis Rīgā, 28. sept. 1904. g. Tēvs nodarbojās kā kantorists firmā „Helmsing un Grimm“. Tā kā mans tēvs labi pelnīja, tad mani dzīves apstākļi bija ļoti labi un es varēju pavadīt savu bērnību pilnīgi bezrūpīgi. Sešu gadu vecumā iemācījos lasīt un rakstīt. Pēc tam man pieņēma mājskolotāju, kuŗš mācīja vācu un krievu valodu. Astotā dzīves gadā

iestājos Rīgas pilsētas elementārskolā, kuŗu pabeidzu 1914. gadā. No 1914—1915. g. apmeklēju Rūjienas proģimnaziju un pēc tam vienu gadu Rūjienas tirdzniecības skolu. Tad 2 gadus apmeklēju Olava komercskolu Rīgā un nākošos 3 gadus Rīgas pilsētas II. vidusskolu. Pēc tam iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kuŗu beidzu 1922. g. pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latv. Universitātes tautsaimniecības nodaļā. Kara laikā dienēju kādu laiku komandantūrā pie Rīgas pilsoņu aizsardzības. Tagad strādāju Latvijas bankā kā grāmatvedis.“

422. Oskars Bonders.

Vladivost. augstsk. mech. f. 1918—1919. L. U. mech. f. 1921—1923. tauts. n. 1923—.

V! K! 2. X. 1922. Sp! K! 19. V. 1924.

R.: Manas atmiņas par Ķīnu un ķīniešiem.

„Esmu dzimis 1897. gada 25. jūlijā, Kurskas gub. Durnovo muižā, kur tēvs bija par muižas pārvaldnieku. Divus gadus vecam esot, vecāki pārnāk dzīvot uz Rīgu. Tēvs atrod nodarbošanos Grāvju muižā pie Ķīšežera — tagadējā Saules dārzā. No šejienes 1905. gadā sāku apmeklēt Medņa jkdzes pirmmācības skolu Čiekurkalnā, tad III. Rīgas pilsētas skolu,

Odiņa tirdzniecības skolu un 1912. gadā iestājos Blūma reālskolas 4. klasē. Līdz 1915. gadam dzīvoju pie vecākiem, palīdzēdams strādāt pašu dārzniecībā. 1915. g. biju spiests aizbraukt uz Charbinu, kur, 1918. gadā beidzis Rofasta ģimnaziju, iestājos Vladivostokas augstskolas mēchaniskā fakultātē. Pēc gada studijas pārtraucu un iestājos Kolčaka armijā. 1921. gadā atgriezos Latvijā un iestājos Latvijas Universitātes mēchanikas fakultātē. 1923. g. pārgāju uz tautsaimniecības tiesību zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļu.“

423. Kārlis Eglavs.

L. U. tauts. f. 1922—.

V! K! 2. X. 1922. Sp! K! 10. III. 1924.

1925. II. kas.

R.: Mūzikāli priekšnesumi.

„Esmu dzimis 7. maijā 1902. gadā, Rīgas apriņķa Kokneses pagasta Lapsu mājās. Savas bērnības dienas pavadīju pie vecākiem Koknesē, kur tēvam pieder nelielas lauku mājas. 1910. gadā, būdams astoņi gadus vecs, iestājos vietējā pagasta skolā, kur sabiju divi gadus. 1912. gadā iestājos A. Bārdas Kokneses privātās proģimnazijas sagatavošanas klasē. Kad pēc četri gadiem biju pabeidzis otro klasi, tuvojās ienaidnieks un skola bija jāpārtrauc. Tēvu iesaucā karā, un mājās palika māte ar saviem trim bērniem. Materiālais stāvoklis bija ļoti grūts; tāpēc biju spiests pārtraukt tālāko izglītību un paliku cīnoties ar smagiem zemes darbiem, būdams tikai 16 gadus vecs. Cerības uz tēva atgriešanos no kara jau

bija zudušas, jo ilgāku laiku nesapņēmām nekādas ziņas; tomēr apmēram pēc divi gadiem tēvs atnāca laimīgi mājās. Tagad varēju atkal domāt par izglītības turpināšanu, jo tēvs tam nelika šķēršļus ceļā.

Materiālie apstākļi bija grūti, jo karaspēks bija visu izputinājis un nolaupijis; tomēr, neskatoties uz visām grūtībām, 1918. gadā devos uz Rīgu un iestājos V. Olava komercskolā, kur mani uzņēma ceturtā klasē. Skolu beidzu 1922. gadā. Grūto materiālo apstākļu dēļ nevarēju nodoties skolai vien, bet biju spiests pelnīt dažas kapeikas savai eksistencei, pasniedzot privātstundas. Tanī pašā laikā nodevos mūzikai un 1921. gada rudenī iestājos Latvijas konservatorijā. Nākošā gadā nācu pie prāta un rudenī iestājos L. U. tautsaimniecības-tiesību zinību fakultātes tautsaimniecības nodaļā. Līdzekļus studijām sagādāju sev pats, strādādams Latvijas bankā. Ar

lekcijām vien apmierināties nevarēju: prāts ilgojās pēc sabiedrības. Par daudz sabiedrībām biju interesējies, bet neviens mani tā nepievilka kā Talavijā, tāpēc 1922. g. rudens sēmeistri iestājos Talavijā.

Pārāk smagais darbs un rūpes par eksistenci ir atstājušas uz mani drūmu iespaidu līdz pat beidzamam laikam. Varbūt arī tādēļ nevaru būt tik jautrs buršu starpā, bet toties sirsniņas jo vairāk!”

424. **Indriķis Strupe.***

L. U. tauts. n. 1921—.

V! K! 2. X. 1922. Sp! K! 5. XI. 1923.

1924. II. majord.

„Esmu dzimis 1902. g. 9. martā, Rīgā, kā tālbraucēja kapteiņa Jāņa Indriķa Strupes pirmdzimtais. Savu bērnību pavadīju Rīgā. Vasaras mēnešus dzīvoju Bolderājā pie vecmāmuļas (mātes mātes), bet ziemā Āgenskalnā tēva mājās. Uzaugu stingrā uzraudzībā un vienīgi jaunāko brāļu sabiedrībā, kuŗi man bija divi, jo satikties ar citiem bērniem man bija maz izdevības. Skolas gados šis apstākļi cik neik mainījās, jo varēju saieties ar vienu otru skolas biedri. Pirmo izglītību baudīju stipri vāciskā garā. Vispirms apmeklēju kādu vācu pirmmācības skolu Āgenskalnā, tad 1911. g. rudenī iestājos pirmā sagatavošanas klasē Rīgas pilsētas klasiskā ģimnazijā, kur sabiju līdz 1915. g. pavasarim, beigdams II. klasi. 1915. g. rudenī, kad Rīgas pilsētas ģimnazija ēvakuējās uz Tērbatu, pārgāju vācu v.

Tidebola skolā, kur beidzu III. klasi, bet 1916/17. mācības gadā dzīvoju Tērbatā, apmeklējams Rīgas pilsētas ģimnaziju. 1917/18. gadā paliku Rīgā, jo iesatājās vācu okupācijas laiks. Šinī laikā ņemu pri-vātstundas, gatavodamies uz eksāmeniem. 1919. g. ziemā, t. i. lielnieku laikā iestājos jaundibinātās III. pils. vidusskolas II. klasē un 1919. gada rudenī I. Rīgas pilsētas vidusskolā, kuŗu beidzu 1921. g. pavasarī. 1921. gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes tauts. un tiesību zinātņu fakultātes tauts. nod., bet 1922. g. oktobrī Talavijā. Lai gan uzaugu pārticībā, jo tēvam bija nodrošināts stāvoklis un labi materiāli apstākļi, es pēc tēva nāves 1920. g., vēl skolnieks būdams, biju spiests pieņemt vietu. Kaŗš bija pie tā vainīgs, ka nevarējām dzīvot no kapitāla. Pieņemu vietu Rīgas muiņas valdē kā kantora ierēdnis. 1921/22. g. strādāju kā darbvedis Latv. nac. jaun. savienībā, bet no 1922. g. rudens kā jaunākais kancelejas ierēdnis, vēlāk grāmatvedis, Iekšlietu ministrijā.“

425. **Jānis Sausiņš.**

L. U. inž. f. 1922—1923. tauts. n. 1923—.

V! K! 2. X. 1922. Sp! K! 10. XII. 1923.

1924. I. ekon. 1925. I. ekon. 1925. II. ekon.

R.: Kareiviskā drošība.

„Esmu dzimis 1898. g. 28. augustā, Vidzemē, Valkas apriņķī, Jaungulbenes pag. pusmuižā „Siltais“. Bērnību pavadīju turpat uz laukiem. Vēlāk iestājos vietējā ministrijas skolā. Pēc skolas beigšanas iestājos Alūksnes proģimnazijā, pabeidzis 4 klases, pārgāju uz Rīgu un iestājos inž. Ozoliņa mērniecības kuršos. Izceļoties pasaules kaŗam, 1917. g. aizbraucu uz Krieviju, Tveŗas gub., un iestājos uz turieni ēva-

kuētā Rīgas kultūrtechniskā vidusskolā. 1918. gadā atgriezos dzimtenē un turpināju izglītību jau minētā skolā. 1919. gadā pēc skolas beigšanas iestājos nacionālā armijā, kā brīvprātīgais Studentu rotā. Vēlāk pārgāju uz III. Jelgavas kājnieku pulku, no kurienes mani komandēja uz kaŗa skolu, kuŗu arī beidzu. Pēc kaŗa skolas beigšanas kalpoju 8. Daugavpils kājnieku pulkā. 1922. gadā iestājos Latvijas Universitātē, inženieru-zinātņu fakult. — kultūrtechniskā nodaļā; pēc tam pārgāju uz tautsaimniecības un tiesību zinātņu fak. tautsaimniecības nod. Tagad pārtieku un turpinu studijas pats no saviem personīgiem līdzekļiem, strādādams Latvijas bankā.“

426. **Pēteris Pētersons II.**

Pēterpils ceļu inst. 1917—1918. L. U. inž. f. 1920—.

V! K! 2. X. 1922. Sp! K! 8. X. 1923.

R.: Latvijas dzelzceļi.

„Esmu dzimis 14. jūlijā 1897. g., Galgauskas pagasta Kropes Vērškalnos, Valkas apriņķī. Visu bērnību pavadīju minētās tēva mājās. Biju tikai 2 gadi

R. Turks. J. Liepiņš. K. Strauts. K. Eglavs. J. Sausiņš.
P. Pētersons II. t/l old. K. Mednis. J. Strupe. O. Bonders.
E. Jākobsons. J. Apmans.

vecs, kad nomira tēvs, un manta pēc tēva novēlējuma tika sadalīta starp māti, vecāko māsu un mani. Māsai tika piešķirta māja un man nauda vidusskolas un augstskolas beigšanai. 1907. gadā sāku apmeklēt tuvāk pie mājām atrodošos Jaungulbenes pagasta skolu, kur u pabeidzis, no 1910—1911. gadam apmeklēju Jaungulbenes II. pakāpes pamata skolu. 1911. g. pārgāju savu izglītību turpināt uz Biržu izglītības biedrības proreālskolu, kur sabiju līdz 1914. g. un nobeidzu 4 reālskolas klases. No 1914—1916. g. mācījos Cēsu L. Ausēja reālskolā un no 1916—17. g. Ostrovas reālskolā, Pliskavas guberņā, kur arī pabeidzu reālskolas VI. un VII. klasi. 1917. g. iestājos Pēterpils ceļu inženieru institūtā, kur nostudēju vienu gadu. Kara un materiālu apstākļu dēļ biju spiests pārtraukt studijas un atgriezties mājās, jo Vidzeme bij okupēta no vācu karaspēka un no mājām nevarēju saņemt nekādu materiālu pabalstu. 1919. gada janvārī sāku kalpot uz dzelzceļa, 30. di-

stancē, Gaujas stacijā, kā desmitnieks un pēc tam kā ēku pārzinis. 1919. gada jūlija mēnesī, kad Ziemeļ-Latviju ieņēma Ziemeļ-Latvijas un Igaunijas armijas, paliku kalpot uz dzelzceļa, III. ekspluatācijas nodaļā Vecgulbenē, kā zīmētājs, izpildot vienu laiku ēku pārzina vietu. 1920. gadā uz paša lūgumu mani pārcēla uz Rīgu, Dzelzceļa virsvaldē, kad arī man radās iespēja iestāties Latv. Universitātē, inženieru zinātņu fakultātē, kur mani ieskaitīja otrā kursā, ieskaitot visus ceļu inženieru institūtā noliktos eksāmenus. 1920. g. aprīļa mēnesī piedalījos, kā tehniķis, pie Auces-Saldus dzelzceļa izmeklēšanas darbiem. 1921. g. jūnija mēnesī mani ieskaitīja dzelzceļu virsvaldes tehniskā direkcijā, kā tehniķi, kādu vietu līdz šim laikam ieņemu. 1921. gada maija mēnesī iestājos Rīgas latviešu studentu savienībā, no kuŗas, biedru nesaprašanās dēļ iekšējā dzīvē, izstājos 1922. gada maija mēnesī. 1922. gada oktobra mēnesī iestājos Talavijā.“

427. Kārlis Strauts.

L. U. tauts. n. 1922—1924. ties. zin. n. 1924—.

V! K! 2. X. 1922. Sp! K! 21. I. 1924.

1924. II. mag. cant. 1925. II. rvd.

R.: Par fašismu.

„Esm savam tēvam trīs dēli, no kuŗiem es — vecākais. Esmu dzimis 1902. g. 9. novembrī, Rīgā, kur mans tēvs nodarbojās ar amatniecību. Skolu sāku apmeklēt 8 gadu vecumā. Pēc tam pārgāju uz Auziņa sagatavošanas skolu, kuŗu beidzis, iestā-

jos Rīgas pilsētas reālskolā. Skolai ēvakuējoties, pārgāju uz Latv. izglīt. biedrības reālskolu. Okupācijas laikā apmeklēju Olava komercskolu. 1919. g. iestājos Rīgas pilsētas i. vidusskolā, kuŗu beidzu 1922. g. pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latv. Universitātes tautsaimniecības nodaļā. 1½ g. strādāju Latvijas bankā, kur sāku interesēties par jursprudenci. 1924. g. pārgāju uz juridisko nodaļu. Vecāku pabalstīts, atstāju nodarbošanos, lai varētu ne-traucēti nodoties studijām.“

428. Emīls Jakobsons.

R. P. I. kom. n. 1915—1916.

L. U. tauts. n. 1920—.

V! K! 2. X. 1922. Sp! K! 10. III. 1924.

1924. II. arķ. mag. lit. 1925. I. mag. lit. 1925. II. T! I! T! kand.

R.: Cilvēku mīlestība.

„Piedzimu Rīgā, 29. martā 1897. g. Mans tēvs drīz pēc manas piedzimšanas nomira, atstādams māti ar pieciem maziem bērniem grūtos materiālos apstākļos. Pateicoties mātes neatlaidīgam darbam un centībai, mana māsa, 2 brāļi un es izaugām spīrgti un veseli. Es biju pēdējais ģimenē, kamdēļ man arī mazāk vajadzēja izjust grūtos ģimenes materiālos apstākļus un ar brāļu un māsas palīdzību varēju baudīt labāku izglītību.

Savu bērniību pa lielākai daļai pavadīju Rīgā. Tikai pa vasarām mani izveda uz laukiem, kur, augdams svaigā lauku gaisā un brīvā dabā, varēju fiziski pareizi attīstīties un likt pareizus pamatus savai veselībai. Nākdams sakarā ar lauku dzīvi, es arī garīgi varēju attīstīties daudz ātrāki un daudzpusīgāki nekā tas būtu noticis pilsētā. Uz laukiem es augu brīvi un dabīgi. Pilsētā turpretim zem mātes tiešas un saprātīgas uzraudzības mana attīstība noritēja stingri noteiktās robežās. Daudz, kas uz laukiem manī izauga savvaļīgi, neierobežoti, to pilsētā noslīpēja. Bez šīs stingrās audzināšanas ģimenē atradu daudz mīlestības, sirsnības un, par spīti visiem grūtiem apstākļiem, pastāvīgu dzīves prieku. Nebija nekā tāda, kas būtu spējis aptumšot mūsu sa-

ticīgo kopdzīvi. Viss tas mani bieži liek kavēties ar patīkamām jūtām pie manas bērnības.

Pirmos sagatavošanas soļus izglītībā vadīja mans vidējais brālis, kamēr mani 1907. g. uzņēma bij. Kēniņa reālskolas II. sagatavošanas klasē. Pēc diviem gadiem pārgāju uz bij. Rīgas pilsētas reālskolu, kurā toreiz bija ļoti krietni paidāgōģi. Šo skolu beidzu 1915. g., pēc kam bij jādodas bēgļu gaitās uz Ukrainas galvas pilsētu — Kijevu. Pateicoties labvēlīgu apstākļu sagādījumam, man drīz izdevās pārbraukt uz Maskavu, uz kurieni tanī pašā laikā pārcēla Rīgas Politehnisko institutu. 1915. g. rudenī iestājos Institūta komercnodaļā. Ielgušais pasaules karš man tomēr nedeva iespēju nodoties studijām. Mani drīz iesauca kara dienestā, no kuŗa brīža priekš manis sākās nemierīga karavīra-klaidoņa dzīve. Isā laikā paspēju būt Nižņij-Novgorodā, Pēterpilī un Pēterhofā, kur mani kara skolā pārsteidza I. Krievijas revolūcija. Pēc kara skolas beigšanas mani pārcēla uz Sizrāņu, kur piedzīvoju II., tā saucamo oktōbra

revolūciju. Pēc neilgas lielinieku valdišanas pret viņiem uz Volgas krastiem nodibinājās fronte no tā saucamās tautas armijas, kuŗā arī es ņēmu dalību. Pēc šīs armijas iziršanas mūs pievienoja Kolčaka armijai, kuŗā nokalpoju nepilnu gadu un tad iestājos I. Latvijas strēlnieku bataljonā Troickā. Ar šo bataljonu izgāju cauri visai Sibīrijai un beidzot laimīgi, pēc gaŗa ceļojuma apkārt Āzijai un Eiropas dienvidu un rietumu krastiem, ierados Latvijā. Drīz pēc tam demobilizējos un 1920. g. iestājos Latvijas Augstskolas tautsaimniecības tiesību zinību fakultātē, lai turpinātu pārtrauktās studijas. Nepieciešamība nopelnīt līdzekļus uzturam piespieda dalīt manus spēkus un blakus studijām nodoties arī praktiskam darbam. No sākuma strādāju kā darbvedis Darba ministrijā, pēc kam pārgāju uz Finanču ministrijas valsts budžeta nodaļu, kur tagad strādāju kā revidents.“

J. precējies ar Alīdi Kampar.

429. *Rudolfs Turks.*

L. U. ķīm. f. 1921—1922. ties. zin. n. 1922—.

V! K! 16. X. 1922. Sp! K! 21. I. 1924.

1924. II. T! I! T! kand., mag. pauc. subst. 1925. I. mag. pauc., T! I! T! 1925. II. mag. pauc., T! I! T!
R.: Reliģijas iespaids uz tautām.

„Kurzemē, Kuldīgas apr., Kursiņu pag., no visām pusēm ieslēgtā mežā atrodas 27 mazaizniecības, sauktas kopējā vārdā „Bāliņi“. Šīs mājas celtas uz „kroņa“ Kursiņu muižas zemes, pie kuŗas piederēja arī Bāliņu malu muiža. 1871. g. vienā no Bāliņu mājām apmetās uz dzīvi mans vectēvs, Mārtiņš Turks. 1900. g. māju mantoja mans tēvs Žanis. Šeit 1901. gada 9. jūnijā esmu dzimis. Sākumā vecāku apstākļi bij neapskaužami, bet vēlāk tie uzlabojās tik tālu, ka varēja saskaitīt dažu labu krājkasē noguldītu simtiņu. Vecāku karstākā vēlēšanās bija izskolot savus bērnus. Lasīt iemācīja māte. 1912. g. mani

nodeva turienes pagasta divklasīgā ministrijas skolā. 1915. g., vāciem Kurzemē ienākot, pārtraucu skolas apmeklēšanu. Okupācijas laikā turpināju izglītību pašmācības ceļā, bet vēlāk, 1917. un 1918. g., kopā ar brāli gatavojāmies pie kādas privātskolotājas Saldū uz iestāšanās pārbaudījumu Jelgavas ģimnazijā. 1919. g. janvārī iestājos Rīgas pilsētas II. vidusskolā, I. reālģimnazijas klasē. 1920. g. pārgāju uz reālo klasi. 1921. g. paātrinātā veidā skolu beidzu un rudenī iestājos Latvijas Universitātes ķīmijas fakultātē. 1922. g. rudenī slimības dēļ pārgāju uz juridiski-oikonomisko fakultāti. Līdzekļus studijām guvu gan no vecākiem, gan nopelnīju pats. 1924. g. kādus 6 mēnešus strādāju Rīgas 10. nodokļu iecirkņa kancelejā, bet, sākot ar 1924. g. septembri — Latvijas senātā, kā jaunākais kandidāts uz tiesu amatiem.“

430. *Jānis Liepiņš.*

L. U. lauks. f. 1921—.

V! K! 16. X. 1922. Sp! K! 8. X. 1923.

1924. I. ekon.

R.: R. Blaumaņa drāmatiskā dzeja.

„Esmu dzimis 1901. g. 26. jūnijā, Vidzemē, Rīgas apr., Plāteres pagastā, manam vectēvam piederošās Kalviņu mājās. Tur arī uzaugu un pavadīju

savu brīvo laiku. Pirmo izglītību smēlos vietējā pagasta skolā, kuŗu beidzu 1915. g. pavasarī. Pēc tam pārgāju uz Madlienas draudzes skolu, kuŗu beidzu 1916. gada pavasarī. Šī paša gada rudenī, pēc kārtīga eksāmena izturēšanas, iestājos Mālpils proģimnazijā tikai trešā klasē, jo draudzes skolā nebiju mācījies franču un latīņu valodu. Par nožēlošanu

428. Emilis Jākobsons.

427. Kārlis Strauts.

429. Rūdolfs Turks.

430. Jānis Liepiņš.

431. Jēkabs Jurevics.

434. Nikolajs Grundmanis.

433. Artūrs Bēms.

šeit sabiju ne vairāk par gadu — tamdēļ ka 1917. g. rudenī šis staltais vietējās kultūras un izglītības templis krita par upuri vācu okupācijas kara spēkam. 1918. gada janvārī iestājos Biržu (Madonas) reālskolā, kur sabiju līdz 1919. gada pavasarim. 1919. g.

rudenī piedalījos kā brīvprātīgais Rīgas aizstāvēšanā pret Bermontu. Pēc tam iestājos Rīgas pilsētas II. vidusskolā, kuŗu beidzu 1921. gada pavasarī, pēc reālā tipa. Šī paša gada rudenī iestājos L. U. lauksaimniecības fakultātē.“

431. Jēkabs Jurevics.

Čaŗķ. tech. instit. ķim. n. 1916. g.

L. U. tauts. f. 1920—.

V! K! 22. I. 1923. Sp! K! 21. I. 1924.

1924. II. T! I! T!, G! T! 1925. I. T! I! T! 1925. II. P!

K! T! 1926. I. T! I! T!, P! K! T!

„Esmu dzimis 1897. g. 11. martā, Codes Žagarņiekos, Bauskas apr., kā saimņieka dēls. No 1899. gada, kad tēvs pārnāca uz Rīgu, kur nodarbojās ar dažādiem uzņēmumiem, dzīvoju šeit līdz 1915. gadam. Pēc iepriekšējas sagatavošanās mājās, iestājos O. Redberga elementārskolā, 1906. gadā. Pirmos pusotra gados skolas priekšmetiem piegriezu mazāk vērības, tikai kad 1908. gadā pārgāju uz G. Odiņa tirdzniecības skolu, sāku vairāk mācīties. 1911. g.

iestājos A. Millera reālskolā. 1916. gadā beidzu Astrachanas reālskolu un tā paša gada rudenī sāku studēt Čaŗķovas tehnoloģiskā institūta ķimijas fakultātē, bet 1918/19. m. g. arī komercinstitūtā. Ārpus augstskolas strādāju gan kā Zemstes statistiķis no 1916—1918. g., gan kā krāj-aizdevu sabiedrību savienības instruktors un statistiķis no 1918. līdz 1920. g. No 1920—1925. g. strādāju kā Valsts statistiskās pārvaldes tirdzniec. stat. nod. vadītājs.“

J. ņēmis dzīvu dalību dažādās organizācijās: bijis Čaŗķovas jaunatnes sav. priekšņieks, Čaŗķovas kooperātīva valdes loc., Latvijas nac. jaun. sav. priekšņieks, L. U. stud. pad. loc. un sekretārs, kā arī dažādu dienas laikrakstu un žurnālu līdzstrādņieks tautsaimņieckos jautājumos.

432. Indriķis Pone.*

Voroņežas lauks. instit. 1916—1920. L. U. lauks. f. 1921—1922. tautsaimņ. n. 1922—1925.

V! K! 22. I. 1923. Sp! K! 21. I. 1924.

P. dzimis 27. oktōbrī 1884. g. Beidzis 1916. gadā Kazaņas I. reālskolu. No 1916. līdz 1920. g. apmekļējis Voroņežas lauksaimņ. institūtu.

Izstumts uz 99 g.

433. Arturs Bēms.

L. U. tauts. n. 1920—.

V! K! 22. I. 1923. Sp! K! 21. I. 1924.

R.: Kas ir Latgale.

„Esmu dzimis 1901. gada 16. oktōbrī, Rīgā, kur arī pavadīju savu bērņību, pa vasaru izbraukdams uz Rīgas jūrmalu. Ar laukiem sāku iepazīties no sava desmitā dzīvības gada, kad tēvs nopirka nekustamu īpašumu Siguldā, kur arī līdz 1919. g. pavadīju savas vasaras brīvdienas. Skolu sāku apmeklēt astoņi gadi vecs. Vēspirms apmeklēju kādu pirmmācības skolu,

lai sagatavotos uz 1. klasi A. Millera reālskolā. No reālskolas, viņas ēvakuācijas dēļ, biju spiests pāriet uz Stabuš zēnu skolu un tālāk uz Geģera komercskolu, kuŗu arī pabeidzu 1918. gadā. Nacionālā armijā iestājos brīvprātīgi Skolņieku bataljonā 1919. g. maijā. Armijā sabiju apmēram 20 mēņešus. 1920. gadā sāku apmeklēt Latvijas Universitātes juridiski-oikonomiskās fakultātes oikonomisko nodaļu. Gandrīz visu studiju laiku esmu sastāvējis valsts dienestā. Talavijas loceklis esmu no 1923. g. pavasara sēmeštra.“

434. Nikolajs Grundmans.

L. U. ķīm. n. 1920—.

V! K! 22. I. 1923. Sp! K! 8. XII. 1924.

R.: Ķīmija un maizes jautājums.

„Esmu dzimis 1898. gada 22. decembrī, Jaunjelgavas apriņķa Sēlpils pagasta Vīgantes pamatskolā, kur mans tēvs vēl tagad strādā kā skolotājs. Manas pirmās bērnības atmiņas cieši saistītas ar skolas apkārtni, it īpaši ar t. s. Staņģu kalniem, kur mēs ar brāļi bieži nostaigājām. Tur es sāku interesēties par dabu. Man radās tik daudz jautājumu, uz kuriem es nekā nezināju atbildēt. Kad pirmo reizi nogāju uz netālo Staburagu, tad mana interese vēl vairāk pieauga. Sāku meklēt atbildes saviem jautājumiem.

miem tēva mācības grāmatās, jo lasīt biju iemācījies ļoti agri. Panākumi tomēr bija niecīgi, — grāmatu saturu maz sapratu. Atlikās vienīgi griezties pie tēva, kuŗš manu ziņkārību ja ne pilnīgi, tad tomēr pa daļai apmierināja. Pie sava tēva baudīju arī pirmo skolas izglītību. Beidzis Kokneses progimnaziju, 1916. g. iestājos Poltavas reālskolā, kuŗu beidzu 1919. g. Pēc atgriešanās Latvijā brīvprātīgi iestājos Latvijas nacionālā armijā. No sākuma kalpoju 4. Valmieras, pēc tam 6. Rīgas kājnieku pulkā. Latvijas Universitātē iestājos 1920. g., ķīmijas fakultātē. Strādāju kā subasistents pie doc. E. Lindeņa.“

435. Jūlijs Āboltiņš.

L. U. arch. f. 1921—1924.

V! K! 22. I. 1923. Sp! K! 10. III. 1924.

1924. II. kas.

R.: Māksla un viņas pagrimšanas iemesli.

„Esmu dzimis 1898. g. 18. aprīlī, Vidzemē, Valmieras apriņķī, sava vectēva mājās, Ungurpils pag. Vec-Musletos. Šeit arī esmu pavadījis savu bērnību, savus pirmskolas gadus, un tā ir arī tagadējā mana dzīves vieta. Skolu, ne visai stiprās veselības dēļ, sāku apmeklēt diezgan vēli, kad man jau bija desmit gadi. Šī pirmā skola bija Stakenbergu pagasta skola, bet tur tā paša iemesla dēļ sabiju tikai kādu pusgadu. Vienu gadu nodzīvoju mājās, pēc tam iestājos Viķu pagasta skolā, kuŗu beidzu pēc diviem gadiem. 1914. gadā beidzu Mazsalaces progimnaziju. Tad nomira mans tēvs, un es biju spiests palikt mājās vienu gadu. 1916. gadā iestājos Rīgas kultūrtechniskā vidusskolā, kuŗa kuŗa apstākļu dēļ bija ēvakuēta uz Tveru. Kad 1918. gada pavasarī

Vidzemi okupēja vācieši un nebija vairs iespējams atgriezties dzimtenē, tad aizbraucu uz Omsku, bet lielas dārdzības un bezdarba dēļ tur nebija iespējams palikt. Omskā biju tikai kādus četrus mēnešus, un pie pirmās izdevības, 1918. gada vasarā, atgriezos savās tēva mājās. Tanī pašā laikā atgriezās Rīgā arī kultūrtechniskā skola, kuŗā turpināju mācīties līdz 1919. gadam, pabeidzot trīs klases. Pēc Rīgas atbrīvošanas 1919. gada 26. maijā iestājos brīvprātīgi III. atsevišķā bataljonā, ložmetēju rotā. Pēc nedēļas jau biju Latgales frontē, Borchu rajonā, kur arī piedalījos kaujās, bet pēc tam Augškurzemē. Vēlāk kalpoju 3. Jelgavas kājnieku pulkā līdz 1920. gada 1. oktobrim, kad demobilizējos izglītības turpināšanai. 1921. gadā beidzu valsts vidusskolu pieaugušiem Rīgā un tai pašā gadā 20. septembrī iestājos Augstskolā, architektūras fakultātē. Līdzekļus, kā vidusskolas, tā arī augstskolas apmeklēšanai saņēmu no vecākiem.“

1924. gadā J. Āboltiņš studijas pārtraucis.

436. Kārlis Alksnis.

L. U. ķīm. n. 1920—.

V! K! 22. I. 1923. Sp! K! 8. XII. 1924.

R.: Īss atskats uz alkīmiju.

„Esmu dzimis 1899. g. 24. martā, Paupes mājās, Katvāru pag., Valmieras apriņķī, kur arī vēl tagad saimnieko mani vecāki. Man ir vēl viens vecāks brālis un divas māsas. Līdz skolas laikam dzīvoju savu vecāku mājās. Kad biju 9 gadi vecs, mani nodeva vietējā pagasta skolā. Tur sabiju divas zie-

mas. Pa vasaru dzīvoju mājās. Pēc tam iestājos vietējā Umurgas draudzes skolā, kur sabiju trīs gadus. Pēc draudzes skolas pabeigšanas gatavojos uz iestāšanos Valmieras valsts reālskolā, kur arī mani uzņēma pēc attiecīga pārbaudījuma 1913. g. rudenī. 1915. g. pārgāju uz Veļikije-Luki reālskolu, no kuŗienes pēc gada pārnācu atpakaļ uz Valmieru. 1917. gadā Valmieras reālskolu ēvakuēja uz Maskavu, un

P. Maskavičs.

K. Alksnis.

A. Krastiņš.

P. Meļķis

K. Jeremics.

t/l old. A. Vēmans.

A. Bēms.

J. Āboltiņš.

J. Pone.

M. Vilciņš.

P. Krūmiņš. N. Grundmans.

J. Jurevics.

es pārgāju atkal uz Veļikije-Luki, bet 1918. g. atgriezos Latvijā un pabeidzu Valmieras latv. vidusskolu. 1919. gada rudenī iestājos Latgales divīzijas štāba sakaru komandā, no kurienes 1920. g. mani

atkomandēja uz armijas radiotelegrafa skolu. Vēlāk kalpoju Armijas saimnieciskā pārvaldē, Rīgā. 1920. gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes ķīmijas fakultātē.“

437. Kārlis Jeremics.

L. U. ķīm. f. 1921—.

V! K! 5. II. 1923. Sp! K! 23. V. 1925.

R.: Daugaviņa, māmuliņa, viļņo, strauji plūzdamā.

„Esmu dzimis 1902. gada 1. janvārī, Valkas apr. Tirzas pag. Tīcānos. Savus pirmos bērnības gadus pavadīju pie vecākiem Tirzas pag., kur tēvs no sākuma bija kā laukstrādnieks, vēlāk kā graudnieks un rentnieks. Kad biju 9 gadus vecs, sāku apmeklēt

Tirzas pagasta skolu, kurā mācījos divas ziemas. Pēc tam tēvs nopirka mājas Dzērbenes pagastā, un es līdz ar to sāku apmeklēt Dzērbenes ministrijas skolu, kurā mācījos 5 gadus, t. i. līdz 1917. gada pavasarim. Pēc viena gada mājās nodzīvošanas, 1918. gada rudenī, iestājos Rīgas tehnikumā. 1920. gada rudenī pārgāju uz valsts vidusskolu pieaugušiem, kuru beidzu 1921. g. pavasarī. Latvijas Universitātē iestājos 1921. gadā, ķīmijas fakultātē.“

438. Pēteris Maskavičs.

L. U. ķīm. f. 1922—1925. lauks. f. 1925—.

V! K! 5. II. 1923. Sp! K! 2. III. 1925.

R.: Kūdra kā kurināmais materiāls.

„Esmu dzimis 1900. gada 6. decembrī, Cēsu apriņķī, Nēķena pagastā, Runtē mājās. Bērnības dienas pavadīju turpat pie vecākiem Nēķena pagastā, tēva mājās. Pirmo izglītību baudīju Nēķena pagasta skolā, pēc kuŗas beigšanas iestājos Dzērbenes ministrijas skolā un mācījos tur 3 gadus. Kara laikiem

uznākot, aizbraucu uz Krieviju un iestājos no Rīgas uz Tveŗu ēvakuētā kultūrtechniskā skolā. Vēlāk atgriezos Latvijā un piedalījos Latvijas atbrīvošanas cīņās 1919. gadā, sastāvēdams sākumā Cēsu bataljonā un pēc tam 2. Ventspils pulkā. Savu vidusskolas izglītību pabeidzu Latviešu jaunatnes savienības vidusskolā, 1922. g. pavasarī un tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes ķīmijas fakultātē.“

439. Pēteris Melķis.

L. U. meŗkop. n. 1919—.

V! K! 19. II. 1923. Sp! K! 10. III. 1924.

1925. I. majord. 1925. II. majord.

R.: Latvijas zemtura attīstības gaita.

„Esmu dzimis 1896. gada 29. jūnijā (v. st.), Cēsu apriņķī, Nēķena pagasta Vidokŗu mājās, kā zemnieka dēls. Sakarā ar dzimšanas datumu esmu saņēmis savu kristīto vārdu Pēteris, jo dzimšanas diena iekrita Pēterļa dienā. Vidokŗu mājas bija manu vecāku dzimtsīpaŗums. Vidokŗas atradās paŗā Vidzemes augstienē, kādus 1½ kilometrus no Alauksta ezera un Gauŗas iztekas, Bregŗu kalna pakāŗē. Saviem vecākiem esam četri bērni: trīs dēli un viena meita, no kuŗiem es esmu tas jaunākais. Vecāki miruŗi. Tēvu sauca vārdā Andŗs, māti Ede.

Savus bērnības gadus pavadīju mājās. Jau 6 gadus vecam tēvs man lika cūkas ganīt, jo neatļāva bez nodarboŗšanās apkārt skraidīt. Lasīt un rakstīt ie-

mācījos no saviem vecākiem. Lasīt mācīŗšanās man izlikās grūts darbs. Ņo darbu, tāpat kā cūku ganīŗšanu, nevarēju ieredzēt. 11 gadus vecs iestājos Dzērbenes draudzes skolā, „ābecnieku“ klasē, kur galvenais priekŗmets bija bībeles stāsti. Toreiz draudzes skolā par skolotāju bija nelaiķis Toms Gailīts (Gaidulis). Viņŗ kā īsts latvietis mācīŗja mums pazīt mūsu dzimtenes āres un mīlēt savas dzimtenes zemi. Draudzes skolu beidzu 1913. gadā. Tad iestājos Priekuŗu lauksaimniecības skolā. 1915. gadā, kara dēļ, atstāju skolu. Lai varētu turpināt izglītību un izbēgt karu, iestājos Rīgas kultūrtechniskā skolā, kuŗa bija ēvakuēta uz Tveŗu. Līdz 1918. g. vasaras vidum sabīju Krievijā, bet tā kā Ņinī gadā lielīnieki skolu likvidēja, tad atgriezos Latvijā. Tā paŗa gada rudenī iestājos jaundibīnātā Rīgas tehnikumā, kuŗu beidzu 1919. g. kā mēŗnieks-agronoms. Pēc Ziemeļ-Latvijas atbrīvoŗanas no komūnistiem iestājos La-

tvijas armijā. Mani no armijas piekomandēja pie zemkopības ministrijas kā mērnieku, lai palīdzētu izvest Latvijas zemes reformu. Minētā dienestā darbojos līdz šim laikam.

1919. gadā iestājos Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātes mežkopības nodaļā. Pašreiz strādāju Zemkopības ministrijā kā taksators."

440. Miķelis Vilciņš.

L. U. lauks. f. 1919—.

V! K! 19. II. 1923. Sp! K! 8. XII. 1923.

R.: Alkohola iespaids uz cilvēka organismu, un cīņa pret to.

„Esmu dzimis 1893. gada 20. janvārī, Cēsu apriņķī, Bērzaunes pagasta Strēdeļu mājās. Savu bērnību pavadīju tālu no pilsētās trokšņa — uz laukiem. Kad man piepildījās 8 gadi, vecāki mani sāka sūtīt skolā. Vietējā pagasta skola, kuŗu apmeklēju, atradās ap 1 klm. no tēva mājām. Brīvdienas pavadīju vecāku mājās. Vasarās gāju ganos — no sākuma ganīju cūkas, vēlāk liellopus. Ganos nogāju daudzas vasaras. Pēc pagasta skolas kursa beigšanas izglītību turpināju draudzes skolā. Tur sabiju trīs ziemas. Pēc tam, lai gūtu plašāku izglītību, biju nodomājis iestāties skolotāju seminārā. Pie iestājas pārbaudījumiem skolotāju seminārā (krievu diktātā) biju pielaidis vairākas kļūdas, un tas bija pietiekošs iemesls, lai mani nepielaiestu pie turpmākiem pārbaudījumiem.

Pēc tādām neveiksmēm, kuŗas atkārtojās divas reizes, nodomu par iestāšanos skolotāju seminārā metu pie malas. Pēc tam izglītību turpināju 4-klasīgā Pļaviņu proreālskolā. Nobeidzis 4-klasīgo skolu Pļaviņās, 1912. gadā iestājos Tukuma pilsētas komercskolā, kuŗas kursu nobeidzu 1915. gada pavasarī. 1919. gada 19. decembrī iestājos Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātē, kur iztieku ar paša līdzekļiem, strādājot: 1919. g. Rīgas pilsētas domnieku vēlēšanu centrālbirojā; 1920. g. Rīgas pilsētas pārtikas nodaļā un Satversmes sapulces vēlēšanu centrālā komisijā (kā tehnisko darbu vadītājs Latgales vēlēšanu apgabalā). Pēc tam Valsts statistiskā pārvaldē pie I. vispārējās Latvijas iedzīvotāju skaitīšanas, vēlāk turpat demografiskā nodaļā; no 23. septembra 1920. g. līdz 1. jūnijam 1921. gadam Darba ministrijā (kā statistiķis); no 1. maija 1922. g. Zemkopības ministrijā kā zemes vērtēšanas daļas taksators."

441. Arnolds Krastiņš.

L. U. arch. f. 1922—.

V! K! 19. II. 1923. Sp! K! 10. III. 1924.

R.: Tēlojošā māksla.

„Esmu dzimis 1902. gada 31. maijā, Tukuma apriņķī, Praviņu pagasta Siliņu mājās, kur tēvs nodarbojās ar zemkopību. Ap 1908. gadu visa ģimene pārcēlās uz Sloku, bet divi gadi vēlāk uz Rīgu, kur tēvs atvēr drēbniecību. Tanī pašā gadā sāku apmeklēt Dzeņa proģimnaziju. Ar kara sākšanos nobraucām Tērbatā, kur apmeklēju Dubultu ģimnaziju. Revolūcijai izceloties, tēvu mobilizēja, un svešā

pilsētā, grūtos apstākļos palikušam, man vajadzēja sākt strādāt, lai palīdzētu mātei un māsaī. Ienākot vāciem Tērbatā, stāvoklis uzlabojās, un 1918. gada rudenī atgriezāmies Rīgā, kur izrādījās, ka visas atstātās mantas bija pazudušas. Tanī pašā rudenī iestājos V. Olava komercskolā, bet, tās darbību pārtraucot ar lielinieku ienākšanu, 1919. gadā pārgāju uz Rīgas pilsētas I. vidusskolu, to nobeigdams 1922. gadā. Tā pašā gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes arhitektūras fakultātē. Blakus studijām strādāju Jūrniecības departamentā kā zīmētājs un tehniskais uzraugs."

442. Pēteris Krūmiņš.

L. U. ķim. f. 1921—.

V! K! 5. III. 1923. Sp! K! 19. V. 1924.

R.: Mūsu augļu dārzi.

„Esmu dzimis 1898. gada 12. martā. Manami neilgā tēvam, pēc nodarbošanās kalējam, piederēja

Kārzdabas pagastā lauku mājas, Kalna-Putniņi. Tur zemā istabiņā karājās arī mans šūpulis. Ar turienes jaukām bērzu birzēm un pakalniem saistās arī manas bērnības dienu atmiņas un sapņi. — 1907. g. rudenī sāku apmeklēt vietējo pamatskolu Vanag-Pa-

436. Kārlis Alksnis.

435. Jūlijs Āboltiņš.

437. Kārlis Jeremics.

438. Pēters Maskavičs.

439. Pēters Melķis.

441. Arnolds Krastiņš.

440. Miķels Vilciņš.

kalnē, bet 1911. gadā Cesvaines draudzes skolu, kuŗu beidzu 1914. gadā. Vecāku materiālie apstākļi nebija spoži. Nelielā saimniecība ienesa maz, bet ģimene bija liela. Tāpēc arī vecāki mani nevarēja lutināt, bet gan no mazām dienām pieradināja pie darba. Vaļas brīžus, ko pavadīju tēva sētā, vismīlāk ziedoju augļu dārzam, kas mani it sevišķi interesēja. Dot vairāk, kā draudzes skolas izglītību, vecāki nespēja, tāpēc viņu nācās iegūt pakāpeniski, paša spēkiem. 1915. g. nobraucu uz Pēterpili. Kara apstākļu dēļ sakari ar vecākiem tika pārtraukti, līdz ar ko, nokļuvušam svešā lielpilsētā, bija jāsāk dzīvot pilnīgi patstāvīgi, t. i. jāiegūst pašam visi nepieciešamie līdzekļi. Lai gan ne bez dažām grūtībām, tomēr to izdevās atrisināt diezgan sekmīgi. Strā-

dājot kā kantorists, valsts un privātās iestādēs, ieguvu nepieciešamos līdzekļus un parallēli turpināju izglītību vakara skolā. Tomēr sakarā ar iesaukšanu armijā un revolūcijas radītiem apstākļiem galīgi vidusskolu nevarēju nobeigt, bet pēc ilgāka pārtraukuma tādu beidzu Rīgā 1921. gada pavasarī un tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes ķīmijas fakultātē. Arī tagad, parallēli studijām, strādāju praktikā akc. sab. „Daugava“ fabrikā.“

Arī studentu sabiedriskā dzīvē K. ņem dzīvu dalību, izpildīdams Ķīmijas fakultātes studējošo biedrībā jau ceturto sēstestri priekšsēdētāja amatu, un arī Fakultāšu organizāciju apvienībā ievēlēts 1925.-26. māc. gadam par priekšsēdētāju un Studentu padomes pašvaldības komisijā par locekli. —

443. *Nikolajs Grāvers.* *

L. U. ties. zin. n. 1920.—

V! K! 5. III. 1923.

G. dzimis 13. jūnijā 1896. gadā. Beidzis Rīgas Nikolaja I. ģimnaziju 1917. g. un tā paša gada rudenī apmeklējis Tērbatas universitātes jurid. fak.

444. *Voldemārs Goldmanis.*

L. U. tauts. n. 1922.—

V! K! 24. IX. 1923. Sp! K! 2. III. 1925.

R.: Zvērināto tiesa.

„Rīgas Pārdaugavā, Āgenskalnā, vēl tagad uzglabājušies senās Rīgas liecinieki — prāvi smilšu kalni, apauguši slaidām, sirmām priedēm. Šis priežu mežiņš, gan, jo gadus, jo retāks kļūst, to tiesu ap viņu jo ciešāki jožas ģimeņu dārziņi ar nelielām mājiņām vidū. Vienu no šīm daudzajām mājiņām 1900. gada 15. jūlijā arī es sāku apdzīvot, un lūk, no tā laika mani uzskata par plašās Dieva pasaulītes iedzīvotāju. Šai mājiņā nodzīvoju kādus desmit gadus, tur mācījos pirmās dzīves gudrības. Apkārt mājas dārzam pacēlās augsta sēta, ārpus kuŗas drikstēju iziet tikai vecāku pavadībā. Kad rotaļas dārzā apnika, man un māsai Vilmai tomēr nebija liegts stāvēt uz sētas trepītēm un noskatīties, kā citi bērni bez kādas uzraudzības augu dienu spēlējās tur lejā, pļaviņā, un klaigādami klejoja pa priedēm; piebiedroties tiem mums bija noliegts. Varbūt vecākiem tur bija sava gudra zināšana, bet mēs gan ar skaudību nolūkojāmies citu bērnu lielajā patvaļā; šķiet, šīs rīcības sekas uz mani atstājušas savu iespaidu. Pirmo skolas izglītību guvu vietējā Švarcmuižas pamatskolā. Pirmskolu nepabeidzis, 1912. gadā iestājos Rīgas pil-

sētas tirdzniecības skolā. 1915. g., vācu kara spēkam tuvojoties Rīgai, atstāju dzimteni un līdz ar vecākiem uzsāku bēgļu gaitas Krievijā. Sākumā apmetāmies Pleskavas guberņā, Terebotkā, kur tēvam piederēja plaši meži. Kara apstākļi drīz vien sašķobīja ģimenes materiālo labklājību un beidzot to tā saspīlēja, ka kādā pelēkā dienā, tēva pavadīts, nobraucu uz Pēterpili un iestājos K. veikalā par zēnu — preču iznēsātāju. Te man pirmreiz pavērās logs uz dzīves īstenību; te guvu tik daudz iespaidus, ka grūti nācās tos aptvert un izprast. Arī jaunie pienākumi, likās, nebija viegli. Mani ietērpa priekšautā, greznotā ar rūsas traipiem, zem cepures pabāza kādu vatētu riņķi un beidzot uz galvas uzcēla skalu grozu, piekrāutu ar dažādām desām, šķiņķiem un citām labām lietām. Ja — uzcēla, jo šīs labās un tai laikā sevišķi vērtīgās lietas priekš manis bija tik smagas, ka ne vienmēr tās spēju pats sev uz galvas uzcelt. Bet kad nasta bija dabūta zināmā atbalstā un līdzsvarā, tad tās nešana no veikala veikalā nemaz tik grūta nelikās. Ar laiku es šai amatā tā ievingrinājos, ka, sabāzis rokas kabatās, ar svarīgu grozu uz galvas, svilpodams staigāju pa nebeidzamām Pēterpils ielām un ārēji ne ar ko neatšķīros no citiem daudzajiem krieviņiem. Taču nebija ilgi jāgaida, kad man pasniedza baltu priekšautu un paaug-

stināja par pārdevēju. Pēc gada darbā tik tālu ierīkojos, ka pēcpusdienās varēju apmeklēt uz Pēterpili ēvakuēto V. Olava tirdzniecības skolu. 1917. g. uzliesmoja Krievijas revolūcija, Pēterpili izcēlās bads, bet, lai no tā izbēgtu, aizbraucu vecākiem līdz uz Aiz-Uraliem, Čelabinskas pilsētu. Tur turpināju pārtraukto izglītību un līdzdarbojos vietējā latviešu bēgļu biedrībā. 1918/19. g. Aiz-Uralu un Sibīrijas latviešu nacionālā padome dibināja divus kara pulkus Latvijas atbrīvošanai. 1919. g. 27. aprīlī iestājos jaunorganizētā 1. Latvijas strēlnieku (sauktā Troickas) pulkā, kur mani ierindoja 3. simtā 2. kvartā. 1920. g. janvārī, ceļā uz Latviju, pulks izcīnīja pret

lieliniekiem divas kaujas pie Ukas un Nižņe-Udin-skas. 1920. g. 3. oktobrī caur Vladivostoku pa ūdens ceļu, t. i. Kluso, Indijas un Atlantijas okeānu, nokļuvi jau atbrīvotā Latvijā. Šeit mani pārcēla uz Robežsargu divīzijas štābu kā rakstvedi. 1922. g. janvārī demobilizējos un paliku kalpot tai pašā štābā uz brīva līguma pamata. Vēl atrazdamies aktīvā kara dienestā, apmeklēju Latviešu jaunātnes savienības vidusskolu, kuŗas kursu beidzu 1922. g. Nākošā mācības gadā iestājos Latvijas Universitātes tautsaimniecības nodaļā. Tiesas resorā kalpoju no 1923. gada 16. janvāra, sākumā Miertiesā kā kanceļists, vēlāk Rīgas apgabaltiesā.“

445. Arnolds Gutmans.*

L. U. tauts. n. 1922—
V! K! 24. IX. 1923.

R.: Saule; salīdzinot ar spīdekļiem ārpus saules sistēmas.

G. dzimis 6. jūnijā 1903. gadā. Beidzis 1922. g. Liepājā valsts vidusskolu.

Izstumts uz 25 gad.

446. Vilis Grīnvalds.

L. U. mat. n. 1923—1924. inž. f. 1924—
V! K! 24. IX. 1923. Sp! K! XII. 1924.

R.: Dzīvības izcelšanās.

„Esmu dzimis 1905. gada 8. jūnijā, Rīgā, kur arī pavadīju bērnību un uzaugu. No 1915. gada, apstākļu spiests, dzīvoju pie radniekiem Raunas pagastā.

Tanī laikā arī apmeklēju un beidzu Raunas draudzes skolu. 1918. gadā iestājos Cēsu L. Ausēja reālģimnazijā. No 1920. gada apmeklēju Rīgas pilsētas II. vidusskolu, kuŗu beidzu 1923. gadā un tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes mat.-dabaszin. fak. matēmatikas nodaļā.“

447. Pauls Alberts.

Maskavas univers. fiz.-mat. f. 1918. L. U. ķīm. f. 1920—
V! K! 24. IX. 1923. Sp! K! 8. XII. 1924.

R.: Ainas no Itālijas.

„Esmu dzimis 1901. gada 2. septembrī, Jēkabpilī. Laika sprīdis līdz manas dzīves piektajam gadam ne ar ko sevišķu nav atzīmējams. Pavadīju viņu savā dzimtajā pilsētā — Jēkabpilī. Ieejot sestajā dzīves gadā, mani nodeva pamatskolā, kur tēvocis-skolotājs mums uzsāka šķetināt lielo gudrības kamolu.

9 gadus vecs būdams pārgāju uz vietējo tirdzniecības skolu, bet pabeigt viņu nevarēju, jo uznāca karš, kuŗa labad mūsu ģimene 1915. g. pārcēlās uz jaunu dzīves vietu — Maskavu. Izglītību turpināju Maskavas komercskolā, kuŗu beidzu 1918. gadā. Tanī pašā gadā iestājos Maskavas Universitātes fiz.-mat. fakultātē. Latvijā atgriezos 1920. g., kad arī iestājos Latvijas Universitātes ķīmijas fakultātē. Blakus studijām nodarbojos Rīgas muitas valdē kā nodokļu aprēķinātāja palīgs.“

448. Voldemārs Tiļļa.

L. U. tauts. n. 1922—
V! K! 24. IX. 1923. Sp! K! 23. V. 1925.

R.: Eksporta nozīme valsts saimnieciskā dzīvē, Latvijas eksporta attīstība un nākotnes izredzes.

„Esmu dzimis 1903. gada 8. novembrī, Rīgā. Višus bērnības gadus pavadīju pie vecākiem. 8 gadus vecs sāku apmeklēt pilsētas elementārskolu Āgens-

kalnā, kuŗu pēc 2 gadiem atstāju nepabeidzis. Tad pāris gadus mācījos ārpus skolas, pēc kam iestājos Olava komercskolā. To apmeklēju līdz lielinieku laikam. 1912. gadā iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kuŗu nobeidzu 1922. gadā. Šī paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes tauts. tiesību zinību fakultātes tautsaimniecības nodaļā.“

444. Voldemārs Goldmanis.

442. Pēters Krūmiņš.

446. Vilis Grinvalds.

447. Pauls Alberts.

448. Voldemārs Tiļļa.

449. Francis Ribuls.

450. Nikolajs Āboltiņš.

449. Francis Ribulis.

L. U. tauts. n. 1922—.

V! K! 24. IX. 1923. Sp! K! 2. III. 1925.

R.: Domas par latgaliešu oikonomiski-kultūrēlo dzīvi un politiku.

„Esmu dzimis 1898. gada 28. novembrī, Daugavpils apriņķa Preiļu pagasta Jasovas mājās. Līdz 10. dzīvības gadam dzīvoju pie vecākiem lauku mājās; pēc tam mācījos Preiļu pagasta skolā — Preiļu miestā un Preiļu IV. kl. pilsētas skolā, kuŗu beidzu 1915. gadā. No 1916. gada līdz 1918. gadam mācījos Pēterpils rom.-kat. garīgā seminārā un 1918/19. g. — Viļņas garīgā seminārā, no kuŗa izstājos kā V. kursa audzēknis un atgriezos mājās 1919. gada martā. 1919. g. decembrī, kad Latgale vēl atradās zem lielinieku okupācijas varas, es pārgāju Latvijas un lielinieku fronti un iestājos Latvijas nacionālā armijā, kuŗā sastāvēju kā Daugavpils apr. un Višķu iecirkņa

komandantūras rakstvedis. No 1920. g. 1. septembra strādāju Daugavpils apriņķa valdē kā darbvedis un grāmatveža palīgs. No 1921. g. 1. novembra līdz 1922. g. 1. oktobrim darbojos kā skolotājs Kolupa VI. kl. pamatskolā. 1922. g. pavasarī izturēju pārbau-dījumu kā eksterns par vidusskolas kursu pie Dau-gavpils latviešu reālģimnazijas un tanī pašā gadā iestājos Latvijas Universitātes tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļā. Pirmo mācības gadu līdzekļus studijām sagādāju, stundas pasniedzot un ar vecāku pabalstu. No 1923. gada aprīļa līdz oktobrim strādāju Valsts statistiskā pārvaldē kā skaitītājs, no 1923. g. oktobra līdz 1924. gada martam Iekšlietu ministrijā kā jaunākais se-višķu uzdevumu ierēdnis un no 1924. g. marta līdz šim — turpat kā vecākais sevišķu uzdevumu ie-rēdnis.“

450. Nikolajs Āboltiņš.

L. U. tiesību zin. 1922—.

V! K! 24. IX. 1923. Sp! K! 27. X. 1924.

1925. II. arķ., mag. lit. subst.

R.: 1. Latviešu kultūra.

2. Par jaunākām parādībām latviešu literātūrā.

„Esmu dzimis 26. aug. 1895. gadā, Rīgā, Torņkalnā. Rīgā pagāja arī mana bērnība, un šeit iesāku savas skolas gaitas, iestādamies Trīsvienības draudzes pirmmācības skolā, bet vēlāk Rīgas Pēterā-Pāvila pilsētas skolā. Pēdējo nobeidzot 1911. gada 6. jūnijā, sāku strādāt Rīgas rentējā kā ierēdnis, sa-gatavodamies pa vakariem abiturijam. Uznākot pa-saules kaŗam, 1916. g. mani mobilizēja un ieskaitīja

kādā feldšeru skolā Pēterpilī. Šo skolu nobeidzot, strādāju kaŗa slimnīcā līdz 1920. g. septembra mēne-sim, kad atgriezos Latvijā. Šeit sāku atkal mācīties pa vaļas brīžiem un 1922. g. noliku pie Izglītības mi-nistrijas abiturija eksāmenus par neo-ģimnazijas kursu. Tai pašā gadā immātrikulēju Latvijas Univer-sitātē kā stud. jur. un gadu vēlāk iestājos Talavijā. Studiju laikā strādāju sākumā kā darbvedis Rīgas X. nodokļu iecirknī, bet vēlāk ieņēmu sekretāra vietu Ārlietu ministrijas Baltijas valstu nodaļā. No 1. febr. 1923. g. līdz 15. febr. 1924. g. skaitījos kā laikraksta „Jaunatnes Dzīve“ līdzredaktors.“

Esmu precējies, sieva Helena, meita Olga.“

451. Arturs Birkmanis.

L. U. tiesību zin. n. 1923—.

V! K! 24. IX. 1923. Sp! K! 27. X. 1924.

R.: Daži vārdi par tagadējo latviešu intelligenci.

„Kad mans tēvs bija uzbūvējis sev mūŗa mājiņu Salaspils pagasta Lipšos un 1894. g. aprīļa mēnesī pārgājis tajā uz dzīvi, tad arī es nekavējos tur ierasties. Pēc pāris dienām, tā paŗa gada un mēneŗa 13. datumā (v. st.) es vecākus aplaimoju ar savām pirmām skaņām no manām krūtīm, ar to vēstīdams, ka esmu ieradies šai pasaulītē, un pieteicu tiesības uz savu dzīvību un apgādību. Varbūt, ka pirmās skaņas vecākiem darija prieku, bet vēlāk, esmu pārliecināts,

ka tās sarūģtināja viņu nakts mieru, jo, kā mana mā-muļiņa stāstīja, es esot šūpulī neganti koncertējis cau-rām naktīm. Savu bērnību pavadīju jaunajā mājiņā, kur tēvs bija atvēris pārtikas preču tirgotavu. Agrās bērnības bagātai fantāzijai tur bija ierosmes ļoti daudz. Māja atradās pie Rīgas-Maskavas lielceļa un Daugavas malā (3 kilometrus lejas pusē Nāves salai, pretējā krastā), pusceļā no Salaspils un Ikšķiles kaŗa spēka nometnēm. Kaŗa spēks vasarās pastāvīgi gāja mums garām uz Salaspils nometņu ŷautuvi. Tā tad kareiviskas rotaļas, laivoŗana, peldēŗana un ziemā slidoŗana pa Daugavu saistīja visas manas intereses.

Lasīt iemācījos ļoti viegli, bez ciešas sēdēšanas pie ābece. Pirmās zinības sāku smelties 1902. g. pavasarī Salaspils pagasta Lauku skolā, apmeklējams tā saukto „vasaras skolu“. Pēdējo vadīja ikgādus no aprīļa līdz augusta beigām vietējais otrais pagasta skolotājs Ed. Jirgensons, kuŗam daudzi salaspilieši ir pateicību parādā nevien par pirmizglītību, bet vēl vairāk par ierosmi tālākizglīties. Lai gan bija jā-sargās no tā laika skolu inspektoru bardzības, tomēr viņš ziemas skolas laikā pasniedza skolniekiem vācu valodas stundas sava dzīvokļa telpās. Pie viņa ir ieguvuši pirmizglītību arī vairāki talavieši, kā, mans brālis Pēteris, komm. M. Sloka un nelaikis komm. K. Bokše. Pagasta skolā sagāju līdz 1907. gada pavasarim nepārtraukti ziemā un vasarā. Saprōtams, ka būdams vecs un pastāvīgs skolas „inventārs“, tajā jutos ļoti omulīgi. Ziemās mācījos ļoti maz, jo no 1904. g. pastāvīgi man atkārtojās „treš-ziemnieku“ kurss, izņemot vācu valodu. Nopietnāki mācījos vasaras mēnešos, kad skolotājs varēja sa-grupēt vasarasskolniekus pēc viņu zināšanām. 1907. gada rudenī iestājos Katrīnas II. pilsētas skolā Rīgā, kuŗu nobeidzu 1910. g. Šī skola sagatavoja Krievijas zemākos ierēdņus, jo sistēmatiska tālākizglītība no tās nebija iespējama; jaunās valodas tajā gandrīz ne-maz nepasniedza. Skolas vadība atradās „īstu krievu ļaužu“ rokās, kas uz katra soļa centās pastrīpot, ka šeit jāvalda „īstam krievu garam“. Neraugoties uz to, latviešu skolnieki, kuŗi skolā skaita ziņā bija no-spiedošā pārsvarā, ļoti maz iespaidojās šai virzienā, bet gan drīzāki izrādīja pasīvu pretestību.

Tai laikā mans brālis mācījās privātā N. Mironova komercskolā Rīgā un bija nolēmis studēt. Tāpēc vecākiem nebija iespējams dot man tālāku izglītību, jo viņu materiālie līdzekļi to neatļāva. Cerēdams kād-

reiz saviem spēkiem iegūt vidus- un augstskolas iz-glītību, 1912. g. pavasarī sāku kalpot uz bijušā Rīgas-Orlas dzelzceļa kā kantorists bijušā Rīgas II., tad Rī-gas galvenā stacijā. Pēc attiecīgu pārbaudījumu iz-turēšanas 1914. g. ieguva stacijas priekšnieka palīga amata tiesības. Pasaules kara laikā no 1915. g. līdz 1917. g. kalpoju kā Pļaviņu (Stukmaņu) stacijas priekšnieka palīgs. Vāciešiem iebrūkot Vidzemē un pienākot Pļaviņu rajonā tiešīpie Daugavas Kurzemes krasta, 1917. g. rudenī ēvakuējos uz Smoļensku, kur kā Smoļenskas galvenās stacijas priekšnieka palīgs nokalpoju līdz 1918. g. septembrim, pēc kam pārce-ļoju dzimtenē. Latvijas proklāmēšanas laikā kal-poju kā stacijas priekšnieka palīgs Inčukalnā. Vē-lāk, pēc Pagaidu valdības atgriešanās Rīgā, ieņēmu dažādus amatus dzelzceļa dienestā. Vispirms, kā kustības rikotājs dzelzceļa Rīgas ekspluatācijas no-daļā, tad no 1920. g. 1. aprīļa kā darbvedis un no 1921. g. 1. novembra kā rītošā inventāra eksplua-tācijas kontroles biroja pārzinis Dzelzceļu virsvaldes ekspluatācijas direkcijā.

Rodoties normālākiem dzīves apstākļiem, ar 1922. gada janvāri sāku turpināt savu kara dēļ pārtraukto izglītību, iestādamies valsts vidusskolā pieaugušiem Rīgā, kuŗu nobeidzu (pēc reālā tipa) 1923. g. pava-sarī. Tā kā biju nolēmis studēt tiesību zinātnes, tad, būdams vidusskolas pēdējā klasē, jau citīgi sēdēju pie latīņu valodas. 1923. g. rudenī izturēju papild-pārbaudījumu latīņu valodā un pēc tam iestājos La-tvijas Universitātes tautsaimniecības un tiesību zi-nātņu fakultātes tiesību zinātņu nodaļā un arī Tala-vijā, kuŗas filistrs ir mans brālis.“

A. Birkmanis 1917. g. precējies ar Vilhelmini Sil-galvis, bērni: Laimons un Aina.

452. *Eduards Falks.*

L. U. med. f. 1923—.

V! K! 8. XII. 1924.

1925. I. mag. pauc. subst. 1925. II. mag. pauc. subst.

„Esmu dzimis 1905. g. 5. augustā, Rīgā, kur arī pavadīju visu savu bērnību, augdams vecāku uzrau-dzībā. Sasniedzot 5. dzīvības gadu, sāku apmeklēt bērnu dārzu pie krievu baznīcas, kur 3 gadu laikā

ieguvu pirmās zināšanas izglītības laukā. Vēlāk ie-stājos Rīgas pilsētas krievu vidusskolā, kuŗas ap-meklēšanai nepieciešamos līdzekļus man sniedza mani vecāki. Vidusskolu nobeidzot, iestājos Latvijas Universitātes medicīnas fakultātē un Talavijā. Stu-dēju ar vecāku pabalstu, strādādams kā praktikants Rīgas kara slimnicā.“

453. *Jānis Tomsons.*

L. U. inž. f. 1923—.

V! K! 24. X. 1923. Sp! K! 27. X. 1924.

R.: Manas dzimtenes ārēs.

„Esmu dzimis 5. oktobrī 1903. g., savu vecāku Lipstu mājās, Ādažu pagastā. Turpat pavadīju arī savu bērnību un ieguva savas pirmās zināšanas mā-

E. Andersons.	P. Alberts.	O. Krūmiņš.	V. Tiļļa.	F. Barevics.	P. Vanags.	J. Lapiņš II.	A. Freimans.	A. Pakalns.
A. Spure.	P. Ozoliņš.	P. Ramans.	t/l old, V. Pakalniets.	V. Gūtmanis.	H. Zupāns.	V. Goldmanis.	A. Birkmanis.	
	J. Tepfers.			E. Falks.	A. Gulbis.			
		J. Tomsons.	N. Āboltiņš.	A. Rimeikis.	E. Tīdens.			

cīdamies kopā ar māsu pie mājskolotājas. 1914. g. noliku eksāmenus Rīgas Aleksandra ģimnazijā uz I. klasi, bet skolu apmeklēt iesāku tikai divus gadus vēlāk, iestādamies Latviešu izglītības biedrības reālskolas pirmā klasē. Šai skolā sabiju trīs gadus un tad pēc viena gada, kuŗu pavadīju mācīdamies

tēva mājās, iestājos 1919. g. rudenī Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kuŗu nobeidzu 1923. g. pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes inženierzinātņu fakultātē un Talavijā.

1924. g. vasarā strādāju kā praktikants II. dzelzceļu iecirknī.“

454. Harijs Zupāns.

L. U. tauts. n. 1923—.

V! K! 8. X. 1923. Sp! K! 2. III. 1925.

1925. II. mag. pauc. subst.

R.: Varoņa personības attēlojums Ibsena „Brandā“.

„Esmu dzimis 1904. g. 7. augustā, Rīgā. Bērnību pavadīju 7 verstis ārpus Rīgas, kur manam tēvam bija dārzniecība. Uznākot pasaules karam, tēva saim-

niecību nopostīja, un mēs bijām spiesti atgriezties Rīgā. Šeit sāku apmeklēt Latviešu izglītības biedrības skolu, no kuŗas 1920. g. izstājos un pārgāju uz Rīgas pilsētas I. vidusskolu. Pēdējo nobeidzis, 1923. gadā iestājos Latvijas Universitātes tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļā un Talavijā. Studiju laikā strādāju kā tabelvedis.“

455. Arturs Freimans.

L. U. tauts. n. 1923—.

V! K! 8. X. 1923. Sp! K! 10. III. 1924.

1924. II. rvd. 1925. I. rvd. 1925. II. rvd.

R.: Kaukaza atmiņas.

„Esmu dzimis 21. jūnijā 1897. g., Rīgā. Šeit pavadīju savu bērnību, 9 gadu vecumā iestādamies „Jonatāna“ biedrības elementārskolā un nobeigdam to pēc 4 gadiem. Šai pašā laikmetā man nācās zaudēt savu tēvu. Izglītību turpināju Katrinas pilsētas skolā, Rīgā, pēc tam reālskolā Bauskā un vēlāk atkal Rīgā, valsts vidusskolā pieaugušiem, kuŗu tad 1923. g. pavasarī nobeidzu. Jau 1921. gadā iestājos Latvijas Universitātes tautsaimniecības un tie-

sību zinātņu fakultātes oikonomiskā nodaļā kā hospitants, bet no 1923. g. skaitos kā students. Līdzekļus studijām guvu, strādādams kā grupas vadītājs un saimniecības pārziņa v. i. Valsts statistiskā pārvaldē, pasniedzot stundas un līdzdarbojoties laikrakstā „Latvijas Kareivis“. Talavijā mani uzņēma 1923. g.

Pasaules karā piedalījos cīņās Rīgas frontē. Pēc oktobra sabrukuma aizbraucu uz Kaukazu, kur mani mobilizēja Deņikina armijā. Šai armijai likvidējoties, lielnieki mani arestēja un pēc Latvijas-Krievijas miera līguma kā ķilnieku izdeva dzimtenei.

Esmu precejis: sieva Irma, dzim. Vilip, meita Biruta.“

456. Evalds Andersons.

L. U. tauts. n. 1923—.

V! K! 8. X. 1923. Sp! K! 19. V. 1924.

1925. I. sekr. 1925. II. sekr.

R.: Mūzikāli priekšnesumi.

„Esmu dzimis Rīgā, 1906. g. 1. septembrī. Skolu sāku apmeklēt 8 gadu vecumā, kad iestājos R. Gegera komercskolā. Pasaules kara laikā 1917. gadā minēto skolu līdz ar citām ēvakuēja uz Krieviju. Mūsu ģimene palika Rīgā, un es biju stipri par jaunu, lai viens dotos Krievijā, tādēļ arī bija jāizvēlas viena

no Rīgā palikušām skolām. Iestājos Bīnca reālģimnazijā, kuŗā sabiju līdz 1920. gadam, kad pārgāju uz V. Olava komercskolu, kuŗu beidzu 1923. g. pavasarī.

Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes tautsaimniecības tiesību zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļā.

Nodarbojos Latvijas bankas valūtas nodaļā kā kantorists.“

457. Ernestis Šmits.

L. U. tauts. n. 1923—.

V! K! 8. X. 1923. Sp! K! 9. XII. 1925.

R.: Atmiņas kā dzīves vērtības glabātājas.

„Esmu dzimis Rīgā, 8. maijā 1903. g. Bērību pavadīju pie vecākiem, kuriem Ilģeciemā bija savs veikals. 7 gadus vecs iesāku apmeklēt pamatskolu, bet pēc tam pārgāju uz Mironova komercskolu. Nebūdamas pietiekoši sagatavots krievu skolai un

valodai, šeit piedzīvoju daudz grūtus brīžus. Uznākot pasaules karā, mācības pārtraucu un atjaunoju tikai pēc dažiem gadiem, iestājoties vācu okupācijas laikā Geģera komercskolā. Olava komercskolai atgriezoties Rīgā, pārgāju uz pēdējo un to nobeidzu 1923. gadā. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļā un reizē arī Talavijā.“

458. Antons Rimeiks.

B. T. A. ķim. n. 1918—1919. L. U. ķim. f. 1921—.

V! K! 8. X. 1923. Sp! K! 27. X. 1924.

1925. II. mag. cant. subst.

R.: Jaunākie paņēmieni cukura fabrikācijā, un kas jāņem vērā pie cukura fabriku būves Latvijā.

„Esmu dzimis 8. decembrī 1898. g., Roperbeku muižā, Umurgas-Sāruma pagastā, Valmieras apriņķī, kā savu vecāku jaunākais bērns. Bērību pavadīju Katvaru pagasta Kaugāžu mājās, kurās mani vecāki bija par rentniekiem. Skolā iesāku iet jau 7 gadu vecumā, iemācīdamies iepriekš lasīšanu mājās. Sākumā apmeklēju kopā ar brāli vietējo pagasta skolu, bet vēlāk, otrā gadā, kad brālis vairs skolā negāja — Umurgas draudzes skolu. Pēdējo nobeidzu 4 gadus un rudenī pierunāju brāli, lai laiž mani jaunatveŗamā Limbažu tirdzniecības skolā, jo tai laikā dzīvojam brāļa rentētās Umurgas-Sāruma pagasta

Mūrnieku mājās. Skolā iestājos 3. klasē un pēc 3 gadiem nobeidzu visas 5 klases. 1916. gada rudenī, kad bija jau iesācies pasaules karš un mans brālis kritis vācu gūstā, atbraucu Rīgā un iestājos R. Geģera 7-klasīgā komercskolā. 1917. g., vāciem ienākot Rīgā, aizbraucu uz Voronežu un tur, strādādams kādā tirdzniecības kantorī, nobeidzu Špoļska komercskolu. Pēc skolas beigšanas 1918. g. atgriezos Latvijā un iestājos Latvijas Augstskolas ķīmijas fakultātē. Pēc gada studijas pārtraucu un iestājos brīvprātīgi Kurzemes inženieru-sapieŗu rotā, no kuras mani pārcēla uz kara skolu. Bermontieŗu uzbrukuma laikā cīnījies pie Lielupes un Jelgavas, kā arī Daugavmalā. Nobeidzot 1920. gadā kara skolu, mani iedalīja V. Cēsu kājnieku pulkā, ar kuŗu piedalījies cīņās pret lieliniekiem. Studijas iesāku atkal 1921. gada janvārī, bet tā paša gadā augustā, sekmīgākai studiju turpināšanai, demobilizējos.“

459. Pauls Ramans.

L. U. ties. zin. n. 1922—.

V! K! 8. X. 1923. Sp! K! 8. X. 1924.

R.: Sporta nozīme modernā dzīvē.

„Esmu dzimis 7. jūnijā 1903. g., Krievijā, Čornij-Jar pilsētīņā, Astrachanas guberņā, kā būvju inženiera dēls. Bērības gadus pavadīju dažādos Krievijas apvidos, jo, sakarā ar tēva nodarboŗanos, vecāki bieži mainīja dzīves vietu. Pa vasarām, kopā ar māti un māsu, uzturējos Latvijas jūrmalā. Pirmo izglītību baudīju mājās pie vecākiem. 1912. gadā

iestājos Dr. Videmaņa ģimnazijā, Pēterpilī, bet 1913. gadā pārgāju uz Tomskas ģimnaziju, kur mācījos līdz 1915. g. Pēc tam iestājos Orenburgas ģimnazijā, kuŗā sabiju līdz 1917. g. No 1917—1918. g. mācījos Anapas ģimnazijā, bet līdz 1920. g. Semipalatinskas ģimnazijā. Latvijā iebraucu un iestājos II. Rīgas pilsētas vidusskolā, kuŗu pabeidzu 1922. g. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātes tiesību zinātņu nodaļā.“

452. Eduards Falks.

451. Artūrs Birkmanis.

453. Jānis Tomsons.

454. Harijs Zupāns.

455. Artūrs Freimans.

457. Ernests Šmits.

456. Evalds Andersons

460. Aleksandrs Gulbis.

L. U. tauts. n. 1923—.

V! K! 8. X. 1923. Sp! K! 23. V. 1925.

R.: Ž. Ž. Russo un viņa laikmets.

„Esmu dzimis Bolderājā, 1. septembrī 1904. gadā, bet bērnību pavadīju Ķemeru. Šeit arī baudīju pirmo izglītību, apmeklējams Ķemeru pamatskolu. Uznākot pasaules kaŗam, 1914. g. aizbraucu līdz ar vecākiem uz Krieviju, apmezdamies uz dzīvi Pēter-

pili un turpinādams tur savu izglītību ev.-lut. baznīcas komercskolā. 1919. g. atgriezos atpakaļ dzimtenē un iestājos Rīgā, V. Olava komercskolā, kuŗu nobeidzu, mācīdamies ar vecāku līdzekļiem, 1923. gada pavasarī. Rudenī iestājos Latvijas Universitātes tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļā un reizē arī Talavijā. Studēšanai nepieciešamos līdzekļus nopelnu, strādādams kā dzelzceļu ierēdnis.“

461. Francis Barevics.

Maskavas komerc. instit. 1919—1920. L. U. tauts. n. 1923—.

V! K! 8. X. 1923.

R.: Latvijas ienākumu nodoklis.

„Esmu dzimis 1899. g. 17. novembrī, Jēkabpils apriņķa Mazzalves pagasta Dankaru mājās. Bērnības gadus pavadīju Dankaros, spēlējoties un plēšoties ar brāli Vili, kuŗš bija par diviem gadiem jaunāks. Bērnībā bijis liels nerātnis un centies visur darīt lieliem pakaļ. Septiņus gadus vecu tēvs sāka mani mācīt ābecē, kuŗu drīz vien iestudēju. Tā kā tēvs, būdams sabiedrisks darbinieks, pareizai audzināšanai un izglītībai piegriezta lielu vērību, tad tālākai izglītībai pieņēma man un brālim mājskolotāju.

1910. gada pavasarī iestājos Rīgas Aleksandra ģimnazijā, sagatavošanas klasē. 1914. gada rudenī

ēvakuējoties Aleksandra ģimnazijai uz Veravu, es arī aizbraucu tai līdz kopā ar brāli, ar kuŗu mācījos kopā vienā klasē.

Pēc Rīgas krišanas vāciešu rokās aizbraucām uz Krieviju, kur 1919. gadā beidzu Bogorodickas (Tulas gub.) ģimnaziju un iestājos Maskavas Komercinstitūtā. 1921. gadā atgriezos Latvijā un gribēju iestāties Latvijas Universitātē, bet lielinieku laikā pabeigto vidusskolu neatzina, un tamdēļ iestājos Jauņatnes savienības vidusskolā, Rīgā, kuŗu beidzu 1923. gada pavasarī.

Tā paša gaŗā rudenī iestājos Latvijas Universitātē un arī Talavijā.

Strādāju Rīgas IV. iecirkņa nodokļu inspekcijā, kur ieņemu nodokļu inspektora vecākā palīga vietu.“

462. Pēteris Vanags.

L. U. ķim. f. 1922—.

V! K! 8. X. 1923. Sp! K! 27. X. 1924.

1925. I. rvd. T! I! T! 1925. II. arķ.

R.: Radio-telegrafa uzvaras gājiens.

„Kur pašā Kurzemes sirdī nemitīgi krāc Ventas Rumba — tur bija kārts mans šūpulis. Pasaules gaismu pirmo reizi ieraudzīju 19. martā 1893. gadā (v. st.). Turpat Kuldīgā uzaugu, daudz klejodams pa skaistajiem Ventas krastiem un apkārtējiem mežiem. Piektā dzīvības gadā mani sāka mācīt lasīt, un 6 gadus vecs jau biju kādā privātskolā, kur mācījos krieviski un vāciski. 7 gadu vecumā iestājos pamatskolā pie Baltijas skolotāju semināra — tā sauktos „pirtniekos“. Bija niknākais pārkrievošanas laikmets: no pašas pirmās dienas skolā bija jārunā tikai krieviski. Latviešu valodu nevienu stundu neesmu skolā mācījies, un par runāšanu latviski bija nereti

jāpaliek skolā pēc stundām. Pēc trim gadiem beidzu pamatskolu un iestājos jaunatvērtās Kuldīgas pilsētas skolas III. nodaļā. Biju savā klasē visjaunākais gados (tagad, kad šo rakstu, ir otrādi — ķīmijas fakultātē esmu viens no gados vecākiem studentiem). 1907. gadā nobeidzu pilsētas skolu. Tā kā Kuldīgā toreiz augstākas skolas nebija, bet vecāku aprobežotie līdzekļi nedeļa iespēju braukt uz citu pilsētu, vajadzēja sākt strādāt. Tikko 14 gadus vecs iestājos pie izmeklēšanas tiesneša par rakstvedi un tulku. Pats tiesnesis — krievs, nemaz neprata latviski un arī nemīlēja daudz strādāt; it drīzi es paliku par visu darbu faktisko darītāju. Vajadzēja pratināt lieciniekus un apvainotos, rakstīt protokolus, taisīt lēmumus. Darba bija daudz, un nereti bija jāstrādā pāri pusnaktij. Bet galvā tomēr visu laiku bija sapņi par tālāko izglītību. Pēc 2 gadiem metu spalvu pie malas

un 1909. gada rudenī iestājos Viļņas ķīmiski-techniskā vidusskolā. Skola bija labi nostādīta, radināja nopietni strādāt un deva zināšanas, kas dzīvē vēlāk daudzreiz noderēja. Skolā mēs bijām pavisam tikai 6 latvieši; visi ņēmām arī dalību vietējā sabiedriskā dzīvē. Kā daudzās Krievijas pilsētās, tā arī Viļņā bija „Latviešu biedrība“. Pie viņas dibināšanas un visas turpmākās dzīves ņēmām dzīvu dalību, piedaloties gan korī, gan teātra izrādēs, gan citīgi izlievojot biedrības diezgan plašo bibliotēku.

Skolu beidzu 1914. gadā kā techniķis-ķīmiķis. Ejot skolā, katru vasaru šur-tur strādāju (starp citu arī kā ķīmiķis cukura fabrikā). Vispāri, materiālie apstākļi bija slikti, un uz studēšanu vājas izredzes. Kamēr rastos kāda izeja, gribēju izpildīt kara klausību. 1. jūlijā 1914. gadā iestājos par savvaļnieku Viļņas radiotelegrafa rotā. Izcēlās karš; mani nosūtīja uz kursiem pie Pēterpils oficiēru elektrotehniskās skolas. Tur nobeidzu kursu radiotelegrafā un drīzumā aizbraucu uz fronti. 1915. g. martā mani izveda par

virsnieku, un no tā laika komandēju dažādas radiotelegrafa vienības līdz kara beigām; lielnieku revolūcijas laikā biju radiotelegrafa nod. priekšnieks 2. rumaņu armijā. Aizbraucis 1918. gadā uz Maskavu pie vecākiem, kas tur bija apmetušies kā bēgļi, mani piespieda strādāt radiotelegrafā. Daudz kritisku brīžu bija jāpārcieš sarkanā terrora laikos. Dažu mūsu ārzemes pārstāvju „kazuistika“ neatlāva man atgriezties uz Latviju kā bēglim, bet bija jāiet garais optācijas ceļš. Tas vilkās līdz 1922. gadam, kad man, beidzot, izdevās atgriezties Latvijā. Tā paša gada rudenī iestājos Latv. Universitātes ķīmijas fakultātē. Studējot visu laiku strādāju Zemkop. ministrijā, un arī tagad esmu taksators Zemes vērtēšanas virskomisijā.“

P. Vanags ir Latvijas radiokluba biedrs-dibinātājs un revīzijas komisijas loceklis (1925.).

Ģimene: sieva Valija, dzim. Mauče, dēls Viktors, meita Olga.

463. Oskars Krūmiņš.

L. U. tauts. n. 1923—.

V! K! 8. X. 1923. Sp! K! 8. XII. 1924.

1925. II. T! I! T!

R.: Vēsturisks atskats par korporāciju izcelšanos un to attīstību.

„Esmu dzimis Rīgā, 1904. gada 16. martā, kā savu vecāku vienīgais dēls. Bērnības gadus pavadīju Rīgā, tikai vasarā izbraucu uz laukiem, vai jūrmalu.

Ar 7. dzīvības gadu man vajadzēja sēsties pie grāmatas, kaut gan tās man nekatrreiz bija pa prātam. Tikko kā biju iesācis burtot dažus vārdus, ka jau jutos noguris un lūdzu, lai ļauj man atpūsties.

Astoņus gadus vecu mani nodeva Šņores progimnazijā. Skolā mācījos labi, un arī ar skolas biedriem biju labās attiecībās.

Pasaules karām sākoties, arī mani pārņēma vispārējā sajūsmā, un no tā laika loloju sevī domas kļūt kādreiz par virsnieku. Šīs domas mani neatstāja

līdz pat pēdējiem skolas gadiem, kad beidzot vecākiem izdevās mani no tā atrunāt.

Vāciešiem iebrūkot Kurzemē, aizbraucu no Rīgas uz Tveņu, kur iestājos turienes reālskolā, kurā sabiju līdz 1919. g., kad atgriezos dzimtenē. Šeit iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kuru nobeidzu 1923. gadā un tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātē, tautsaimniecības-tiesību zinātņu fakultātē, tautsaimniecības nodaļā un arī Talavijā.

Jau kā skolnieks dzīvi interesējos par korporāciju dzīvi, kad iepazinot ar dažām buršu dzīves parašām un iemācījos vienu otru dziesmu. Tā kā mani toreizējie paziņas-burši bija sēļi, tad abi ar savu skolas biedri Jāni Tomsonu nolēmām iestāties Selonijā. Pienāca viesošanās laiks, kad izrādījās, ka Tomsons jau reizi bijis Talavijā viesos. Viņam tur ļoti patīcis, un arī es nolēmu aiziet un apskatīties, lai gan, izņemot fil. Timušku, man neviena pazīstama tur nebija. Runāts — darīts. Aizgājām un apskatījām. Iepatikās, un palikām, ko nekad nenožēlojam.“

464. Ilmars Tepfers.

L. U. med. f. 1923—.

V! K! 8. X. 1923. Sp! K! 8. XII. 1924.

R.: Tautsaimnieciskie pasākumi Kurzemē XVII. g. s. vidū.

„Esmu dzimis 1904. g. 10. augustā, Iecavā (Bauskas apriņķī, Zemgalē), kur manam tēvam bija aptieka. Bērnību pavadīju turpat Iecavā, sagatavodamies uz iestāšanās eksāmenu Jelgavas ģimnazijā.

459. Pauls Ramans.

458. Antons Rimeiks.

462. Pēters Vanags.

463. Oskars Krūmiņš.

464. Ilmārs Tepfers.

467. Jānis Lapiņš II.

466. Alfrēds Pakalns.

Pēdējā iestāties nepaspēju, jo 1915. gada jūlijā dzimtenē iebruka vācu karaspēks. Vecāki apmetās Alūksnē, kur es apmeklēju Alūksnes progimnaziju. 1916. gada sākumā pārbraucām uz Tērbatu. Šeit brālis Jānis apmeklēja J. Šmitčena un L. Bērziņa Dubultu ģimnaziju. Arī es tur iestājos.

Tērbatā sabijām līdz vācu okupācijas laikam.

Tad kopā ar vecākiem un brāļiem atgriezos dzimtenē, Iecavā, kur atradām visu izpostītu. 1918. g. un pusi no 1919. gada nodzīvoju mājās. 1919. gada rudenī iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kuru beidzu 1923. gada pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes mēchanikas fakultātē, un 8. oktobrī mani uzņēma Talavijas V! K!“

465. Nikolajs Lazdiņš.*

L. U. med. f. 1923—1925. g.
V! K! 8. X. 1923.

L. dzimis 21. augustā 1904. g. Beidzis 1923. g. Rīgas pilsētas I. vidusskolu.

466. Alfrēds Pakalns.

L. U. med. f. 1923—
V! K! 8. X. 1923. Sp! K! 8. XII. 1924.
1925. I. mag. pauc. subst. 1925. II. mag. pauc. subst.
R.: Īss pārskats par organisma atjaunošanos vecumā.

„Esmu dzimis 1902. g. 20. jūnijā, Aumeistera pagasta Kalna-Bauņos, Valkas apriņķī. Savus pirmos bērna gadus pavadīju, kā jau parasts uz laukiem, bezbēdīgi un jautri. Sākot ar sesto gadu, mani sāka mācīt burtu mākslā. Pagāja vēl pāris gadi, un man bija jāsāk virināt skolas durvis. Jāpiezīmē, ka šīnī laikā man no skolas un skolotājiem bija visšausmīgākās bailes. Šīm bailēm par pamatu bija no lieliem dzirdētie nostāsti par skolotāju bardzību. Līdz ar

pirmo skolā pavadīto dienu mani uzskati par skolu un skolotājiem stipri pārmainījās. Trīs gadus no vietas apmeklēju Aumeistera pagasta skolu, kur biju skolotāju milulis. Pēc tam sabiju trīs gadus šī pagasta draudzes skolā. Nu vajadzēja domāt par tālāko izglītību, bet tā kā man šīnī laikā nomira tēvs un skolas bij ne visai priekšzīmīgi nostādītas, tad māte nolēma mani skolā pagaidām nelaist. Tā es nodzīvoju mājā divus gadus. 1919. gadā atbraucu uz Rīgu un iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kuru beidzu 1923. gada pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latv. Universitātes medicīnas fakultātē un arī Talavijā.“

467. Jānis Capiņš II.

L. U. mat. n. 1923—
V! K! 22. X. 1923. Sp! K! 9. XII. 1925.
R.: „Trīnes grēki“ Dailes teātrī.

„Esmu dzimis 1904. g. 21. augustā, Rīgas jūrmalā — Bulduros. Še mans tēvs strādāja kā dzelzceļa ierēdnis. Še es arī pavadīju savu bērnību. Pirmo izglītību baudīju mājās no mājskolotāja. 1913. g. rudenī iestājos L. Bērziņa un Šmitčena ģimnazijā, Dubultos, kuru apmeklēju līdz 1915. g. pavasarim. 1915. gada vasarā, vairīdamies no kara briesmām, ar māti aizbraucām uz Krieviju — Roslavļu, kur nodzīvojām vienu gadu.

1916. g. maija mēnesī atbraucām ar māti uz Rē-

zekni, kuņas apkārtnē Freimaņu un Turmaņu muižā pavadīju vasaru. Rudenī iestājos Rēzeknes vīriešu ģimnazijā. Mācības gadam beidzoties, atgriezos Bulduros, kur pavadīju visu vācu okupācijas, lielnieku un Bermonta laiku.

1920. g. janvārī iestājos Majoru 6. kl. pamatskolā, kuru nobeidzu 1920. g. jūnija mēneša beigās. Tūlīt rudenī iestājos Rīgas-jūrmalas pilsētas vidusskolā, II. klasē. 1923. g. pavasarī beidzu vidusskolu un tā paša gada rudenī iestājos Latv. Universitātē, matemātikas nodaļā, un arī Talavijā.

No 4. aprīļa 1924. g. strādāju I. ceļu iecirkņa tehniskā birojā.“

468. Nikolajs Lepše.*

L. U. mežkop. n. 1922—1923., tauts. n. 1923—
V! K! 22. X. 1923.
R.: Laimes ideja pēc Meterlinka „Zilā putna“.

L. dzimis 27. augustā 1898. gadā. Beidzis 1922. gadā Kļaviņa vidusskolu Bauskā.

469. Egons Tīdens.

L. U. tauts. n. 1923—.

V! K! 22. X. 1923. Sp! K! 2. III. 1925.

R.: J. Poruka uzskati par mākslu.

„Esmu dzimis 1901. g. 2. aprīlī, Remtes muižā, Kurzemē, kā savu vecāku vienīgais bērns. Še mans tēvs kalpoja kā pasta priekšnieks. Pēc pieciem gadiem pārgājām dzīvot Priekulē. Šeit arī es baudīju pirmo izglītību. Pēc kādiem gadiem iestājos Bauskas tirdzniecības skolā. Izceloties pasaules karā, tēvu iesauca armijā. Ieņemot vāciešiem Kurzemi, es ar māti atstājām dzimteni un apmetāmies uz dzīvi Levašovā pie radiem. Šeit es iestājos Šuvalovo-Ozerkovas ģimnazijā. 1916. g. dzīvojām ar vecākiem Tērbatā. Šeit es apmeklēju Rīgas Nikolaja ģimnaziju, bet vēlāk iestājos turpat pilsētas ģimnazijā. Tērbatā arī pavadīju skaistus, dzīves prieka pilnus jauneklā gadus. Drīz pēc vāciešu ienākšanas tēvs aizbrauca

uz Mūrmansku, kurp gribējām doties arī mēs ar māti. Tomēr apstākļi neļāva tam piepildīties, bet pašķīra man jaunus ceļus. Formējoties Ziemeļlatvijas armijai, es iestājos kā savvaļnieks I. Valmieras baterijā. Ņēmu dalību kaujās pret lieliniekiem, dzelzsdivīziju un bermontiešiem. Pēc 17 svešumā pavadītiem mēnešiem atgriezās caur Dāniju dzimtenē tēvs. Tanī laikā es apmeklēju I. Latv. artil. kara skolu. Skolu beidzot, kā leitenantu mani piekōmandē Latg. art. pulkam. 1921. gada maijā demobilizējos uz paša lūgumu un 2 gadu laikā beidzu II. valsts vidusskolu Jelgavā. 1923. g. rudenī iestājos Latv. Universitātē, oikonomiskā fakultātē. Tanī pašā sēmeistri mani uzņēma Talavijā. Sēmestra beigās traģiskā nāvē šķīrās no mums tēvs. Materiālie apstākļi spieda meklēt kādu nodarbošanos, un 1924. g. vasarā iestājos Latv. bankā kā kantorists.“

470. Pēteris Ozoliņš.*

L. U. ties.-zin. n. 1923—.

V! K! 22. X. 1923.

O. dzimis 2. decembrī 1904. g. Beidzis 1923. g. Rīgas pilsētas I. vidusskolu.

471. Arnolds Spure.

L. U. ties. zin. n. 1923—.

V! K! 22. X. 1923. Sp! K! 9. XII. 1925.

R.: Knuts Hamsuns.

„Esmu dzimis 1902. gada 7. jūnijā, Rīgā. Pirmo izglītību uzsāku toreizējā valdības III. elementārskolā, Rīgā. Pasaules kara laikā, skolām ēvakuējo-

ties, 1915. gadā aizbraucu uz Petrogradu, kur iestājos Petrogradas X. ģimnazijā. Vācu okupācijas laikā beidzoties Latvijā, pārbraucu dzimtenē un iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kur arī beidzu 1923. gadā. Šī paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātē, tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātē, ties. zin. nodaļā un arī Talavijā.“

472. Mārtiņš Vagulāns.

L. U. lauks. f. 1923—.

V! K! 4. II. 1924.

R.: Daugavpils kā Latgales galvas pilsēta.

„Esmu dzimis 1905. gada 16. martā, Jēkabpils apr. Biržu pag. Vagulānos. Līdz sestajam dzīves gadam dzīvoju tēva mājās, kur arī baudīju pirmo izglītību. Kaimiņos dzīvojošā mājskolotāja mani sagatavoja uz pilsētas skolu. 1913. gadā, izturējis pārbaudījumu, iestājos Jēkabpils tirdzniecības skolā, I. sagatavošanas klasē, to nobeidzu, bet turpināt mācības vairs nevarēju, jo iesākās karš. Līdz vācu revolūcijai es

ar vecākiem bijām padoti okupācijas varai un pēc tam lieliniekiem. 1917. g. iestājos Daugavpils pilsētas reālskolā, bet pēc diviem gadiem, kad tā pārvērtās par lielinieku darba skolu, pārbēgām lielinieku-latvju fronti un iestājos Jēkabpils valsts vidusskolas 2. sag. klasē, ar kuŗas nobeigšanu pamatskolas izglītību biju arī ieguvis. Līdz šim visus vasaras brīvlaikus pavadīju pie vecākiem, piepalīdzot tiem lauku darbos.

Tā kā vecāki vairs turpmāk mani skolas gaitās pabalstīt nevarēja, tad arī, līdz ko atbrīvoja Daugavpili no lieliniekiem, aizbraucu uz turieni un iestājos

471. Arnolds Spure.

469. Egons Tīdens.

472. Artūrs Teters.

475. Haralds Pāns.

476. Voldemārs Zirāks.

480. Emils Mednis.

478. Alfons Kalniņš.

Daugavpils valsts vidusskolā, kur pirmā gadā saņēmu pabalstu no brāļa, bet turpmāk pats pelnīju sev uzturu un līdzekļus mācību turpināšanai. Vidusskolu nobeidzu 1923. g. pavasarī un rudenī iestājos Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātē. Iepazinies ar studentu korporācijām 1923/24. m. g. otrā semestrī, iestājos Talavijā.

Pa visu līdzšinējo studiju laiku pārtiku no paša līdzekļiem, strādājot dažādās valsts iestādēs, kā arī uz laukiem. Tagad kā praktikants strādāju Zemkopības departamenta zemes vērtēšanas daļā.

1919. un 1920. gadā, atrazdamies zem lielinieku varas, piedalījos „zaļajā armijā“, tādējādi ņemot daļu arī Latvijas atbrīvošanas karā.“

473. Arturs Tetērs.

L. U. tauts. n. 1922—.

V! K! 11. II. 1924. Sp! K! 23. V. 1925.

1925. II. grāmatv. subst.

Esmu dzimis Rīgā, 1905. gada 14. jūnijā. 1913. g. rudenī iestājos Rīgas pilsētas ģimnazijā, kur apmeklēju 2 gadus. 1915. g., skolai ēvakuējoties uz Tērbatu, es paliku Rīgā un mācījos mājā. 1916. gada augustā iestājos V. Olava komercskolā, Rīgā. 1918.

gada rudenī biju spiests pāriet uz citu skolu aiz tā iemesla, ka Olava skolai palika tikai 4 klases un es biju pārcelts uz piekto. Iestājos Rīgas pilsētas III. vidusskolā, kur apmeklēju vienu gadu. 1919. g. rudenī atkal iestājos Olava komercskolā atpakaļ un to nobeidzu 1922. gada pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātē, tautsaimniecības fakultātē un arī Talavijā.“

474. Ričards Balodis.*

L. U. ķim. f. 1920—.

V! K! 4. II. 1924.

R.: Paredzamais kurināmo vielu bads un jauni enerģijas avoti.

B. dzimis 23. janvārī 1893. gadā, Valkas apriņķī, Zvārtavas pagastā. Mācījies Jaunjelgavas tirdzniecības skolā un pēc tam 1914. gadā beidzis Mironova komercskolu Rīgā.

475. Haralds Pāns.

L. U. inž. f. 1922—1923. tauts. n. 1923—.

V! K! 11. II. 1924. Sp! K! 23. V. 1925.

„Esmu dzimis Rīgā, 1903. g. 20. janvārī. Bērību pavadīju Rīgā pie vecākiem. Pirmo izglītību sniedza mājskolotāji. 1910. g. iestājos Klēvera proģimnazijā Rīgā, bet 1912. gadā F. Germaņa reālskolā Rīgā.

1914. g. pārgāju uz bij. Rīgas pilsētas reālskolu un jau 1915. g. apmeklēju Krievijā Šuvālova ģimnaziju (netāļu no Pēterpils), jo, pasaules karā sākoties, aizbraucu kopā ar vecākiem uz Krieviju, kur pavadīju 3 gadus.

1918. g. novembrī atgriezāmies dzimtenē, pie kam izglītību turpināju Rīgas I. pilsētas vidusskolā. 1919. gadā iestājos Latvijas konservatorijā, vijolu klasē, ko atstāju pēc 1 $\frac{1}{3}$ gadiem, jo mans vijolu skolotājs pārgāja diplomātu dienestā.

1920. g. 1. jūnijā iestājos Valsts kases departamenta dienestā kā kancelejas jaunākais ierēdnis; tāpēc biju spiests pārtraukt mācības dienas skolā un pāriet uz vakara vidusskolu pieaugušiem, nobeidzot to 1922. gadā.

Valsts kases departamentam likvidējoties, pārgāju Valsts krāj- un kredītbankas dienestā 1. aprīlī 1922. g. kā kancelejas ierēdnis.

1922. g. iestājos Latvijas Universitātē, inženieru zinātņu fakultātē.

1. novembrī 1922. g. Valsts krāj- un kredītbankai likvidējoties, pārgāju Latvijas bankas dienestā, kur vēl pašlaik esmu nodarbināts kā grāmatvedis.

1923. g. pārgāju tauts. un ties. zinātņu fakultātē, jo, nodarbināts dienā, nevarēju sekmīgi turpināt izglītību inženierzinātņu nozarē.“

476. *Voldemārs Zīraks.*

L. U. mech. f. 1923.—1925. tauts. n. 1925—.

V! K! 4. II. 1924. Sp! K! 9. XII. 1925.

R.: Mūsu dzimtenes senatne un viņas kultūras pieminekļi.

„Esmu dzimis 1902. g. 1. maijā, Rīgas apr., Līgatnes pag. Lejas-Sinepos. Bērniņu pavadiju tēva mājās un 8 gadu vecumā sāku apmeklēt Kempju pagasta skolu. No 1914. g., kad vecāki pārgāja dzīvot uz Raiskuma krogu pie Cēsīm, apmeklēju Cēsu

pilsētas pamatskolu, pēc kuņas absolvēšanas 1916. g. iestājos Aleksandra I. vidusskolā, bet nākamā gada rudenī — L. Ausēja reālskolā Cēsīs. 1923. g. pavasarī beidzu Valsts Cēsu-Bērzaunes vidusskolu, rudenī iestājos Latvijas Universitātes māchanikas fakultātē un 1924. g. februārī — Talavijā. Nodarbojos Zemkopības ministrijā, bet no 1925. g. 4. februāra — Valsts zemes bankā.“

477. *Miķelis Bormans.* *

L. U. lauks. f. 1923—.

V! K! 4. II. 1924.

B. dzimis 20. novembrī 1902. gadā, Cēsu apriņķa

Bērzaunes pagasta Kailēnu mājās. Mācījies Rīgas Nikolaja ģimnazijā un pēc tam 1923. gadā beidzis Rīgas pilsētas krievu vidusskolu.

478. *Alfons Kalniņš.*

L. U. mech. f. 1923—.

V! K! 11. II. 1924. Sp! K! 9. XII. 1925.

R.: Ūdensspēka izmantošana Latvijā.

„Esmu dzimis 20. dec. 1905. g., Rīgā. Pirmo izglītību baudīju mājā pie vecākiem. 1914. g. rudenī iestājos Rīgas Nikolaja ģimnazijā, kuņā sabiju vienu gadu.

1915. g. augustā līdz ar vecākiem aizbraucu uz Pliskavu, kur nodzīvoju 2 gadus, apmeklēdams tu-

rienes guberņas ģimnaziju. Vecāki, materiālu apstākļu spiesti, 1917. g. pavasarī atgriezās Rīgā. Vācu okupācijas laikā apmeklēju privātskolu, bet, lielniekiem ienākot, bija jāpāriet uz vienu no viņu jaunradītām pamatskolām. Pēc lielnieku izdzīšanas no Rīgas 1919. g. rudenī iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolā, 1. klasē. Šo skolu beidzu 1923. g. pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātē, māchanikas fakultātē.“

479. *Pēteris Mežsēts.* *

L. U. mežkop. n. 1923—.

V! K! 4. II. 1924.

M. dzimis 19. martā 1905. gadā, Cēsu apriņķa Kalnavas pag. Apšu muižā. Beidzis Rīgas pilsētas I. vidusskolu 1923. gadā.

480. *Emīls Mednis.*

L. U. ķim. f. 1921—.

V! K! 11. II. 1924. Sp! K! 8. XII. 1924.

R.: Kaņa daiņas.

„Esmu dzimis 4. dec. 1898. gadā, sava tēva Jaun-Piebalgas pagasta Bašu mājās, kur jau no agras bērniņas pieradināts lauku darbam. 9. dzīvības gadā iestājos Jaun-Piebalgas pag. Mārtiņu skolā, kuņu pēc trīs ziemām sekmīgi beidzu. 1911. g. rudenī iestājos Jaun-Piebalgas draudzes skolā, kuņu beidzu 1915.

gada pavasarī. Pēc tam iestājos Baltijas skolotāju seminārā kā kroņa stipendiāts. Neapmierināts ar tā laika audzināšanu, nākamā gadā pārgāju uz Cēsu L. Ausēja reālskolu. 1917/18. māc. g. mācījos Rīgas pilsētas reālskolā — Tērbatā, bet pēc tam atkal L. Ausēja reālģimnazijā.

1921. g. pavasarī šo skolu, kā Cēsu Bērzaunes vidusskolu, beidzu. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātē, ķimijas fakultātē.“

481. Voldemārs Bērzkalns.*

L. U. mech. f. 1923—
V! K! 4. II. 1924.

B. dzimis 22. septembrī 1903. g. Beidzis 1923. g.
Latvijas jaunatnes savienības vidusskolu Rīgā.

482. Eižens Timuška.

L. U. mech. f. 1923—
V! K! 15. IX. 1924. Sp! K! 9. XII. 1925.
R.: Latvijas pilsētu strādniecības jautājums.

„Esmu dzimis 1904. g. 31. decembrī, Sibīrijas galvaspilsētā Tomskā, kur tēvs bija dzelzceļa inženieris. Tēvu bieži pārcēla no viena Sibīrijas kakta uz otru, kādēļ arī visai ģimenei bieži nācās ceļot. Reālskolā iestājos 1914. gadā un tur nogāju nepārtraukti visus kara gadus, kā arī revolūcijas, pirmos lielnieku un Kolčaka gadus. Otriem lielnieku laikiem 1919. gadā iestājoties, visas vidusskolas slēdza, kamdēļ vidus-

skolas izglītība palika pagaidām nenobelgta. Tani pat gadā iestājos un pēc 3 mēnešiem nobeidzu telegrafa arodskolu. Bet jaunā arodā nedabūju strādāt, jo 1920. gadā radās sengaiditā iespēja atgriezties dzimtenē. Latvijā iebraucu 1920. g. augustā. Tēvs atkal iestājās dzelzceļa dienestā. Bet es tani pat gadā iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kuŗu beidzu 1923. gada pavasarī.

Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātē, mēchanikas fakultātē. Gadu vēlāk, t. i. 1924. g., iestājos Talavijā.“

483. Oskars Briedis.

L. U. ķim. f. 1924—
V! K! 22. IX. 1924.
R.: Saules un zemes enerģijas avoti.

„Esmu dzimis 1905. g. 22. janv., Rīgā. Pirms iestāšanās vidusskolā apmeklēju vairākas pirmmācības skolas.

1914. g., 9 gadus vecs iestājos Korti proģimnazijā, kuŗu apmeklēju 3 gadus, bet, sakarā ar šīs skolas ēvakuāciju, apmeklēju Stabuš privātskolu no 1917.

līdz 1918. g. Šinī gadā atgriezās Rīgā Korti proģimnazija, kuŗu tad apmeklēju vienu pusgadu, un pēc tam, ienākot lieliniekiem, apmeklēju pamatskolu Kr. Barona ielā, bet 1919. gadā 23. pamatskolu Kronvalda bulv. Nr. 8 — agrāko Latviešu izglītības biedrības vidusskolas sastāvdaļu, kuŗu 1920. g. beidzis, iestājos Rīgas pilsētas II. vidusskolā. Šo skolu beidzu 1924. g. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātē, ķimijas fakultātē.“

484. Alfrēds Bergmans.*

L. U. mech. f. 1924—
V! K! 22. IX. 1924.

B. dzimis 6. maijā 1905. gadā, Jelgavā. 1924. g. beidzis Rīgas pilsētas II. vidusskolas reālnodaļu.

485. Arveds Bušs.*

L. U. mežkop. n. 1924—1925. lauks. n. 1925—
V! K! 22. IX. 1924.

B. dzimis 9. oktobrī 1903. gadā, Rīgā. 1924. gadā beidzis valsts vidusskolu pieaugušiem Rīgā.

486. Arveds Kalniņš.

L. U. tauts. n. 1924—
V! K! 22. IX. 1924. Sp! K! 9. XII. 1925.
R.: Jaunatnes tagadējie ceļi.

„Esmu dzimis 1905. g. 14. jūlijā, Rīgā. Lielāko

daļu no savas bērnības pavadīju uz Daugavas vidū stāvošās Zaķu salas, kur pirmskolā baudīju arī pirmo izglītību. Pēc tam apmeklēju Latviešu izglītības biedrības skolu, kur sabiju ½ gada. 1913. g. turēju ie-

stāšanās eksāmenu Pēterā I. reālskolā uz I. sagatavošanās klasi. Tā kā biju ļoti vājš krievu valodā, mani spīdoši izgāza cauri. Tas nelauza manu apņemšanos, un vecāki sūtīja mani 1914. g. pilsētas elementārskolā, lai iemācītos krievu valodu. Pasaules kara laikā Pēterā I. reālskolu ēvakuēja, un mans nodoms izjuka. Sakarā ar vācu tuvošanos Rīgai pārnācām dzīvot pilsētā, kur 1915. g. iestājos Poļanskajas progimnazijas III. sag. klasē. 1916. g. rudenī noliku iestāšanās eksāmenu P. Stabuš progimnazijas I. speciālā klasē, kurū pēc gada beidzu. 1917. gadā ienākot vāciešiem, minētā skola pārvācošanās dēļ palika neciešama, un tādēļ pārgāju uz Sprīvuļa progimnaziju, kur beidzu II. spec. klasi. Sakarā ar tēva

nāvi mana izglītība pārtraucās. 1918. g. apmeklēju Rīgas pilsētas pamatskolas 5. klasi, kurū 1919. gada pavasarī beidzu. 1919. g. rudenī iestājos Rīgas pilsētas IV. vidusskolas I. klasē, bet Bermonta uzbrukums mācības gaitu pārtrauca, un es no skolas izstājos. 1920. g. apmeklēju Rīgas pilsētas amatniecības skolu, bet 1921. g. rudenī pārgāju uz Valsts vidusskolu pieaugušiem, kurū beidzu 1924. g. pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātē, tautsaimniecības-tiesību zinātņu fakultātē, tautsaimniecības nodaļā.

Talavijā iestājos 22. sept. 1924. g. Studiju laikā strādāju kā I. šķ. kantorists Latvijas bankā."

487. **Eduards Krastiņš.**✳

L. U. tauts. n. 1924—.

V! K! 22. IX. 1924.

K. dzimis 10. jūlijā 1903. gadā, Rīgā. Beidzis 1924. gadā Rīgas pilsētas II. vidusskolu.

488. **Haralds Burkāns.**

L. U. tauts. n. 1924—.

V! K! 22. IX. 1924.

R.: Apcerējums par sabiedrisko dzīvi.

„Esmu dzimis 1905. gada 11. septembrī, Zemgalē, Rundāles pagasta Ķiburu mājās, kur vecāki bija par saimniekiem. Pie vecākiem pavadīju savu bērnību un guvu arī pirmo izglītību. Sešus gadus vecs iestājos vietējā Bornsmindes pagasta skolā. 1914. gadā, kara vētrām nākot pār dzimteni, līdz ar vecākiem aizbēgu uz Vidzemi. Ierobežots no materiāliem apstākļiem, līdz ar vidējo brāli Alfrēdu pārtraucu skolu un dzīvoju pie vecākiem Valmieras apriņķa Jaun-

Vāles pagasta namā. 1915. gadā iestājos uz Tērbatu ēvakuētā F. Šmitčena un L. Bērziņa ģimnazijā. Materiāli mani pabalstīja vecāki un vecākais brālis Jānis, kuŗš bija Krievijas armijas virsnieks. Vāciem 1917. g. okupējot Vidzemi, līdz ar vecākiem atgriezās dzimtenes sētā, kuŗa no kara un laika zoba bija sagrauta. Pārtraucu atkal izglītību. Ar vidējo brāli iestājos 1920. g. un beidzu 1924. g. pavasarī J. Kļaviņas vidusskolu Bauskā. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātē, tautsaimn. un tiesību zinību fakultātē, tautsaimniecības nodaļā.

Talavijā iestājos 1924. g. rudens sēmeštrī."

489. **Kārlis Celms.**

L. U. filoz. n. 1921—.

V! K! 22. IX. 1924. Sp! K! 9. XII. 1925.

R.: Kultūras attīstība un bojā iešana.

„Esmu dzimis 28. martā 1904. gadā, Suntažu pag. Rāpšās, Rīgas apr. Še pavadīju savu pirmo gadu desmitu. Izglītības gaitas sāku staigāt 7 gadu vecumā vietējā pagastskolā, kur nogāju trīs ziemas. 1914. g. pavasarī, līdz ar vecākiem, pārceļos uz jauniepirktām Lauču mājām Iecavas pag., Bauskas apr. Te es apmeklēju vienu gadu vietējo Velcera privātskolu. 1915. g. vasarā, vāciešiem ienākot Kurzemē, atgriezās uz Suntažu Rāpšām, kur dzīvoju līdz 1917.

gada rudenim, kamēr no turienes vācieši izdzina. Laikā no 1915. līdz 1917. gadam apmeklēju Mālpils izglītības biedrības progimnaziju, kur beidzu trešo un ceturto klasi. 1917/18. gada ziemu pavadu kā bēglis Lubānas pagastā, no kurienes atgriezās uz Suntažu Rāpšām 1918. g. pavasarī. 1919. g. janvārī iestājos Rīgas pilsētas III. vidusskolas II. klasē (torreizējā VIII.), kuŗu pavasarī beidzu. Pēc Latvijas atbrivošanas iestājos 1919. g. rudenī Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kuŗu beidzu 1921. g. pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātē, filoloģijas un filozofijas fakultātē, filozofijas nodaļā, kur studēju vēl līdz šim."

486. Arvēds Kalniņš.

482. Eižens Timuška.

489. Kārlis Celms.

490. Hugo Birkhāns.

495. Edgārs Libers.

510. Eduards Muceniēks.

497. Ludvigs Dībēns.

490. Hugo Birkhāns.

L. U. inž. f. 1923—1924. tauts. n. 1924—.

V! K! 9. IX. 1924. Sp! K! 9. XII. 1925.

R.: Jaunatnes audzināšana pie seniem latviešiem.

„Esmu dzimis 1904. g. 16. aprīlī, Bērzaunē, pie Cēsīm, kā savu vecāku sestais ģimenes loceklis. Mani vecāki pirms pieciem gadiem bija pārnākuši no Igaļes Lejas krogus uz Cēsīm, nopirkuši šeit nelielu zemes gabalu, apbūvējuši un apmetušies uz pastāvīgu dzīvi.

Līdz septītam dzīvības gadam nodzīvoju mājās pie saviem vecākiem. Tad sākās skolas gaitas, ku-

ras tomēr drīz pārtraucu slimības dēļ uz pāris gadiem.

Izveselojies, turpināju apmeklēt pamatskolu, kuŗu arī 1916. gadā nobeidzu. Kara apstākļu dēļ apmeklēju vairākas skolas, līdz beidzot 1919. g. iestājos L. Ausēja vadītā reālskolā, kuŗu, vēlāk pārceļoties uz Bērzauni, pārņēma valsts īpašumā. Skolas gados ņēmu aktīvu dalību vietējā Nacionālās jaunatnes savienības nodaļā, kopš viņas dibināšanas dienas. 1923. gadā nobeidzu valsts Bērzaunes vidusskolu. Tā paša gada rudenī pārnācu uz Rīgu un iestājos Latvijas Universitātē, kuŗ studēju tautsaimniecību.“

491. Roberts Tone.

L. U. mežkop. n. 1924—.

V! K! 22. IX. 1924.

R.: Uzstāties ar mūzikāliskiem priekšnesumiem.

„Esmu dzimis 5. augustā 1904. g., Rīgā, kuŗ arī pie vecākiem pavadīju bērnību. 8 gadus vecumā sāku apmeklēt Latv. izgl. biedrības skolu. Pasaules kara laikā līdz ar vecākiem aizbraucu uz Dienvid-Krieviju un tur nodzīvoju no 1916. līdz 1918. g. Taganrogas pilsētā. Pa šo laiku turpināju izglītību pie

mājskolotājas, bet vēlāk iestājos uz turieni ēvakuētā Jelgavas ģimnazijā. Atgriezies Latvijā, 1918. gadā iestājos Latv. izgl. biedrības vidusskolā. Latvijas brīvības cīņu laikā skolas gaitas pārtraucu un iestājos brīvprātīgi Latvijas nacionālā armijā, kuŗā sabiju 9 mēnešus. Pēc demobilizācijas iestājos valsts vidusskolā pieaugušiem, kuŗu beidzu 1924. g. pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātes mežkopības nodaļā.“

492. Jānis Dūcis.*

L. U. arch. f. 1923—.

V! K! 22. IX. 1924.

D. dzimis 28. jūlijā 1901. g., Cēsu apr., Ramkas pag. Vec-Rēveļu mājās. 1923. gadā beidzis Cēsu-Bērzaunes vidusskolu.

493. Kārlis Purviņš.*

L. U. tauts. n. f. 1923—.

V! K! 22. IX. 1924.

R.: Kāds vārds par kooperāciju.

P. dzimis 25. martā 1903. gadā, Jaun-Aucē, Kurzemē. 1923. gadā beidzis V. Olava komercskolu.

494. Juris Postnieks.

L. U. tauts. n. 1923—.

V! K! 22. IX. 1924.

R.: Kāds vārds par seno un tagadējo latvieti.

„Esmu dzimis 1904. g. 6. februārī, Pēterpilī, kuŗ arī pavadīju savu bērnību. 8 gadu vecumā sāku mācīties Pēterpils toreiz pazīstamā Annas baznīcas skolā. Pēc pāris gadiem pārgāju uz komercskolu

pie ev.-lut. Jēzus baznīcas un šo skolu beidzu 1920. gada pavasarī.

Revolūcijas apstākļu spiests, 1921. gadā kā optants ierados Latvijā. 1923. gadā Latvijas Universitātē sāku studēt tautsaimniecības un tiesību zinātnes. Blakus savām studijām strādāju Rīgas tirgotāju un rūpnieku savstarpējā kredītbiedrībā kā grāmatvedis.“

495. *Edgars Ļibers.*

L. U. inž. f. 1921—.

V! K! 22. IX. 1924. Sp! K! 9. XII. 1925.

R.: Kalnu darbi un viņu attīstība.

„Esmu dzimis 1897. g. 1. janvārī (v. st.), Rīgā. Savus bērnības gadus pavadīju pie vecākiem Rīgā, bet vēlāk Krievijā — Rjazanas guberņā, kur tēvs darbojās kā akcīzes ierēdnis un kā skolotājs. Pirmizglītību baudīju mājās zem repetitoru un tēva uzraudzības, bet pēc tam, jau Krievijā būdams, iestājos Skopinas reālskolas 4. klasē. Šo skolu sekmīgi beidzu 1916. gada pavasarī un tā paša gada rudenī iestājos kā brīvprātīgais armijā. Mani ieskaitīja Caricinas rezerves sagatavošanas bataljonā, no kura pēc viena mēneša aizsūtīja uz Orenburgas kara skolu. Pēdējo beidzu 1917. gada janvārī, pēc kam mani kā jaunāko virsnieku ieskaitīja 81. rezerves pulkā, bet

pēc 4 mēnešiem atkomandēja uz dienvidrietumu fronti, kur kopā ar 444. pulku piedalījās vairākās kaujās. Vēlāk piekomandēja 48. inženieru pulkam, kur sabiju līdz 1917. gada lielnieku apvērsumam, kad demobilizējos un turpināju dzīvot pie vecākiem Rjazanas guberņas Rjažskas pilsētā. Tur atrados diezgan trūcīgos apstākļos, sagādādams sev uzturu ar stundu pasniegšanu, līdz kamēr 1919. gadā, kopā ar citiem virsniekiem, mani spaidu kārtā mobilizēja un ieskaitīja vietējā inženieru pulkā. Kopā ar šo pulku mani aizsūtīja uz Maskavu, kur arī nokalpoju līdz miera noslēgšanai ar jaundzimušo Latviju. Uz Latvijas-Krievijas miera līguma pamata demobilizējos un kā bēglis atgriezās Latvijā kopā ar savu tēvu 1921. gada jūlijā. 1922. gada janvārī iestājos Latvijas Universitātes inženieru zinātņu fakultātē.“

496. *Jānis Ļaiviņš.*

L. U. ķīm. f. 1924—.

V! K! 29. IX. 1924.

R.: Andrēja Pumpura dzeja.

„Esmu dzimis 1904. g. 3. janvārī, Rīgas apr. Ķēču pag. Rezgūļu mājās. Bērnību pavadīju turpat — savu vecāku lauku mājās. Pirmās skolas gaitas iesāku 1914. g. Ķēču pag. pamatskolā, kurū apmeklēju

piecus gadus, t. i. līdz 1919. gadam. Tā paša gada rudenī pārgāju uz Cēsīm un iestājos toreizējā Cēsu Ausēja reālskolā, beidzamā pamatskolas klasē, un nobeidzu minēto klasi 1920. g. pavasarī. Labāku apstākļu dēļ pārgāju no Cēsīm uz Rīgu un iestājos Rīgas pilsētas II. vidusskolā — reālā nodaļā, kurū arī beidzu 1924. g. pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes ķīmijas fakultātē.“

497. *Ludvigs Dībēns.*

L. U. tauts. n. 1924—.

V! K! 29. IX. 1924. Sp! K! 9. XII. 1925.

R.: Poruka skaidrās dvēseles.

„Esmu dzimis 4. janvārī 1900. gadā, Alūksnē, kur pie vecākiem pavadīju arī savu bērnību. Pirmo skolas izglītību baudīju t. s. „Alūksnes augstākā tautskolā“, kurā iestājos 10 gadu vecumā. Vēlāk mācī-

jos Rīgas pilsētas reālskolā, tad Tērbatas reālskolā. Piedalījās Latvijas atbrīvošanas cīņās pret Bermontu un lieliniekiem, sastāvēdams Vidzemes artilērijas pulkā.

Pēc demobilizācijas iestājos Alūksnes vidusskolā, kurū beidzu 1924. gadā. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes tautsaimn.-tiesību zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļā.“

498. *Augusts Brauns.*

L. U. tauts. n. 1924—.

V! K! 29. IX. 1924.

R.: „Džentlmeņi“.

„Esmu dzimis 27. jūlijā 1905. g., Rīgā, kā strādnieka dēls. Pie vecākiem Rīgā arī pavadīju savu

bērnību. Pirmo izglītību esmu baudījis kādā privātā pirmmācības skolā, kurā iestājos līdz ar 8. dzīvības gadu. Vēlāk mācījos pilsētas elementārskolā. 1915. gadā aizbraucu dzīvot uz Pēterpili, kur iestājos

V. Olava tirdzniecības skolā I. sag. klasē un mācījos līdz 1918. gadam, kad pārbraucu atkal Rīgā un turpināju izglītību V. Olava komercskolā, kuŗu 1924. g. pavasarī beidzu. Pēc skolas beigšanas, lai gūtu līdzekļus turpmākai izglītībai, stājos darbā Latv. tele-

grāfa aģentūrā — Letā, kā noliktavas rēķinvedis, un Latv. grāmatu tirg. un izdevēju biedrībā kā darbvedis. Universitātē iestājos 1924. gada rudenī un uzsāku studijas tauts.-ties. zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļā.

499. *Sergējs Carsons.* *

Tuvāku ziņu trūkst.

500. *Roberts Rudzītis.*

L. U. vet. med. f. 1923—.

V! K! 29. IX. 1924.

R.: Mūzikāli priekšnesumi.

„Esmu dzimis 9. aprīlī 1898. gadā, Valmieras apr. Bauņu pag. Priedēs. Bērnības gadus pavadīju uz laukiem un arī pirmo izglītību baudīju lauku vietējā pagastskolā.

Pateicoties vecākā brāļa gādībai, pārnācu uz Rīgu un 1909. gadā iestājos Kortija progimnazijā, kuŗu

beidzu 1914. gadā. Nākošā gadā iestājos Rīgas Aleksandra ģimnazijā, bet kad pēdējo ēvakuēja uz Krieviju, iestājos R. Geģera komercskolā, kuŗu beidzu 1918. g. Vācu okupācijas laikā aizceļoju uz Krieviju, kur iestājos Pēterpils kara medicīnas akadēmijā 1918. gadā. Latvijā atgriezos 1922. gadā. 1923. gadā iestājos Latvijas Universitātes veterinār - medicīnas fakultātē. Ārpus studijām strādāju kā ierēdnis Iekšlietu ministrijas būvvaldē. Esmu precējies: sieva Katrīna, dzim. Dobrovoļskaja.“

501. *Jānis Kuze.*

L. U. ķīm. f. 1923—.

V! K! 29. IX. 1924.

R.: Latgale kā valsts dzīvā spēka avots.

„Esmu dzimis 28. martā 1902. gadā, Nītaures Viļumos, kuŗus mans tēvs rentēja no Nītaures grāfa vairāk kā 20 gadus. Saviem vecākiem esam seši bērni, no kuŗiem es esmu jaunākais, izņemot vienu māsu, kuŗa par mani 2 gadus jaunāka.

Tēvs bez Viļumiem apsaimniekoja vēl no sava tēva mantotās Zaubes pag. Ingistēnu mājas, turēja Viļumos lauku tirgotavu, kamdēļ bieži izbrauca uz minētiem Ingistēniem un uz pilsētu preces apgādāt, bet man tad bija laiks dzīvot pēc savas patikšanas ar vaļinieku un kalpu bērniem, jo arī māte bija ļoti aizņemta saimniecībā. Pa ziemām tēvs tomēr ar visu nevaļu mani iemācīja lasīt. Apmēram 7 gadus vecu mani pirmo reiz aizveda uz Nītaures pagasta skolu mācīties. Tas bija vasarā, uz rudens pusi. Kad pēc kāda mēneša sākās ziemas skola, tad mani vairs neveda, jo skaitīja par jaunu.

Kad man bija 8 gadi, tēvs norentēja vēl otru pusmuižu — Zaubes pag. Pauļu muižu, uz kuriem pārgājām dzīvot. No Pauļu muižas apmeklēju Māl-

pils draudzes skolu, progimnaziju, Zaubes pagasta un draudzes skolu.

Pauļu muižā nodzīvojām 7 gadus. 1917. gadā, vāciešiem tuvojoties, bija jābēg no Kosas pag. Sarkanajiem, mātes tēva māju. Gribējām braukt prom uz Sibīriju, bet kādu nakti laupītāji mani smagi ievainoja, man bija jāguļ slimnīcā, un tā neaizbraucu. Kad biju atveseļojies, 1918. g. sāku apmeklēt Cēsīs L. Ausēja reālskolu.

1919. g. mira tēvs, jo, lielnieku arestēts, tas Cēsu cietumā biju saslimis ar tīfu. 1919. g. rudenī, ar vecākā brāļa pabalstu, iestājos Valsts Rīgas tehnikumā, kur 1923. g. pavasarī beidzu ķīmijas nodaļu.

Bermonta dienās, kopā ar citiem tehnikuma audzēkņiem, iestājos brīvprātīgo rotā. Liktenīgā naktī, kad vācieši atnāca līdz Daugavai, brīvprātīgo sarakstus sadedzināja, izdotās šautenes atņēma atpakaļ, un mēs izklidām.

Tā kā man bija tikai 17 gadu, tad visu atbrīvošanas kara laiku mani vairs nemobilizēja.

1923. g. rudenī iestājos L. U. ķīmijas fakultātē. Studiju laikā izmācījos par mērnieku. Sākot no

1924. g., pa vasarām nodarbojos būvniecībā. No tēva mantoju lauku mājas, Zaubes pag. Ingistēnus, kuŗus pa studiju laiku izrentēju.

Talavijas filistrs Aleksandrs Ūuze ir man tēva brālis, bet filistrs Kārlis Ūuze — brālis.
1924. g. rud. sēmeŗtrī mani uzņēma Talavijā.

502. Aleksandrs Skalders.✻

L. U. ties. z. n. 1924.
V! K! 27. X. 1924.

Tuvāku ziņu trūkst.

503. Augusts Sarkanābols.

L. U. inž. f. 1923—
V! K! 19. I. 1925.

R.: Automobilisms.

„Esmu dzimis 1903. g. 18. martā. Savas dzīves pirmos 8 gadus nodzīvoju bez lielākiem pārtraukumiem pie vecākiem Cēsu apriņķa Gārtartas pagasta Duniju ūdens dzirnavās, kur viņi bij pārnākuŗi dažus gadus pirms manās dzimšanas. Mans tēvs, no pat bērnības strādādāms dzirnavās, no vienkārŗa „melderzella“ bij ticis par, kaut arī nelielo, Duniju dzirnavu rentnieku. Mana māte (dz. Resnais) — jauniebaldzēniete.

Augu un dzīvoju kopā ar saviem diviem brāļiem un divām māsām, no kuŗām viena jaunāka par mani.

ŗie mani agrās bērnības pirmie gadi nav seviŗki spilgti atmiņā palikuŗi. Vāji atceros „mammucīti“, kā mēs, bērni, saucām tēva māti. Viņa, laikam, bij mana galvenā auklētāja. Samērā labi atceros „vectēvu“, kuŗŗ mira pēdējos pirmskaŗa gados vairāk kā 80 gadus vecumā. Ar viņu kopā, kad es jau biju kautcik paaudzis, man bij tas gods censties sagatavot malku mājas vajadzībām. Atceros, kā arī vēlāk, pārnākot sestdienās no skolas, man bij seviŗks prieks sagatavot malku nākoŗai nedēļai.

No atmiņas izzudis gadijens, kad kādā pēcpusdienā esmu bijis pazudis, — izmeklējuŗies malu malas, apturētas dzirnavas, izzvejots ar tīklu lielais dzirnavu atvars, beidzot — nejauŗi esmu atrasts lielā no Rīgas atvestā kastē, saldi guŗot dienu, ar diviem krietniem, dārzā izvilktiem kāļiem pagalvī.

No ŗiem laikiem ievērojāms arī tas, ka man bijusi pašam savā valoda, jō tādu vārdu, kā „jajaki“, „achachā“ un „kihī“ nav nevienā vārdnīcā.

Jau labāk palicis atmiņā laiks, kad es, kā jau meldeŗa dēls, kopā ar brāļiem „būvēju“ tuvējā strautā savas dzirnavas. ŗeit laikam rodāms sā-

kums manai „inŗenieŗa karjērai“. Katru vasaru strauta malā bij redzama miniatūrā pilnīga dzirnavu un zāgu gatera ietaise. Pavasarī visgrūtāk bij sagaidīt nevis ievu ziedu, kuŗu Palsas krastos netrūka, bet gan silto laiku „būves darbu“ sākŗanai, kad mamma vairs neliedza caurām dienām strauta malā izmēģināt jaunos projektus. Jāpiebilst, ka nereti iznāca vārdu maiņa ar mammu par appludināto zālāju.

Atceros arī gaŗos ziemas vakarus, kad tēvs, dzirnavās darbu beidzis, viss balts noputējis, isabā lasiju jaunākās avīzes, — mums, bērniem, bij jābūt klusu, citādi — blakus atradās pātaga, kuŗu gan kā tādu izlietot nenācās. Bet it labi atceros pēdējo pērienu no mammas ar skaidriem, sikiem bērza ŷagariem. Tagad gan vairs nezinu, ar ko biju viņus nopelnījis, bet bez asarām tā lieta nebeidzās vis.

Apmēram 8 gadus vecumā pa Jāņiem atbraucu radiem līdz uz Rīgu un nodzīvoju līdz rudenim. Tas pats atkārtojās nākoŗā vasarā. Un kad bij jāsāk domāt par skolu, tad nosprieda, ka man jāiet skolā tikai Rīgā. Tā arī pirmās skolas mācības saņēmu Rīgā 1912.—1915. gados, pēc tam, kaŗa apstākļu dēļ, līdz 1919. gadam ar viena gada pārtraukumu Jauniebalgas draudzes skolā. Skolas mācībās man vispārīgi veicās ļoti labi, biju arvienu pirmās vietās. Tikai pašā pirmā gadā bībeles stāstos dabūju uz liecības apaļu 3, kuŗu gan turpmākos gados izlaboju. Ar draudzes skolā pavadītiem gadiem saistās jau daudz ŷkaidrākas atmiņas. Skola atradās samērā skaistā vietā, gandrīz uz Gauŗas krasta, un es pats nācu jau tos gados, kad sāku iedomāties sevi par lielu cilvēku.

1919. gadā iestājos Valsts Rīgas teknikumā un 1923. gadā beidzu būvniecības nodaļas pilnu kursu.

Tanī pat gadā iestājos L. Universitātē, lai studētu inŗenierzinātnes.

R. Miške.
E. Muceniēks.

V. Kugrēns.

K. Sakne.
R. Ozols.
N. Birkenšteins.

N. Bušs.

G. Lūsis.

t/l old. M. Matuls.

A. Mednis.

A. Grāmatipš.

A. Sarkanābols.

J. Šlesers I.

A. Jākobsons.

J. Kļaviņš.

J. Kauliņš.

504. Kārlis Sakne.

L. U. lauks. f. 1924—
V! K! 19. I. 1925.

R.: Jānis Poruks kā stāstu rakstnieks.

„Esmu dzimis 8. aprīlī 1904. g., Lutriņu pagasta Svitēs, Kuldīgas apriņķī, kā saimnieka dēls.

Pirmo izglītību baudīju vietējā pagastskolā. Pēc trīs ziemām šo skolu beidzu. Kaŗš pārtrauca manu izglītību uz divi gadiem. Dabūju izbaudīt vācu okupācijas varas smago slogu.

Pēc Latvijas valsts proklāmēšanas man radās izdevība izglītību turpināt. Iestājos Saldus pilsētas

pamatskolas V. klasē. Pamatskolu beidzu 1921. g. pavasarī.

Tā paša gada rudenī iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolas I. klasē, kur sabiju divi gadi. Pamudināts no skolotājiem, rikojos vienu klasi „pārlēkt“, bet tā kā tas nebija tanī pat skolā izdarāms pēc Izglītības ministrijas noteikumiem, tad 1923. g. pārgāju uz Latvijas kultūras veicināšanas biedrības vidusskolas beidzamo klasi. Skolu beidzu 1924. g. pavasarī. Rudenī iestājos Latvijas Universitātē un immātrikulējos lauksaimniecības fakultātē.

Talavijā iestājos 1925. g. 19. janvārī.“

505. Rudolfs Ozols.

R. P. I. kom. n. 1915—1917. L. U. tauts. n. 1924—
V! K! 19. I. 1925.

R.: Noziegums un sods.

„Esmu dzimis 1. janvārī 1898. gadā, Rīgā. Tēvs — nelielas mājas īpašnieks, nodarbojās kā koku brāķers un bija diezgan turīgs. Bet līdz ar 5. dzīvības gadu tēvu zaudēju, un mūsu ģimenei iestājās pārbaudījumu laiks. Tikai pateicoties mātes enerģijai, materiālo stāvokli varēja uzlabot. Pirmo izglītību smēlos kādā bērnu dārzā, bet pēc tam mācījos Rīgas pilsētas pamatskolā, kuŗu beidzu 11 gadu vecumā. Pēc tam pārgāju uz Rīgas pilsētas reālskolu, kuŗu beidzu 1915. gadā. Tanī pat gadā iestājos Rīgas Politechnikā un, ar saviem 17 gadiem, biju viens no jaunākiem studentiem. Pirmais studiju gads sakrita ar mācības iestādes ēvakuēšanu uz Maskavu. Vēl Rīgā būdams, pārrunāju ar saviem biedriem par iestāšanos korporācijā. Kopā ar savu draugu no reālskolas laikiem — E. Jākobsonu — bijām izvēlējušies Talaviju. Bet, Maskavā atrodoties, bij grūti par to domāt, sevišķi tiem, kuŗiem pašiem savs stāvoklis bij jānodrošina. Te nu nāca drīza

iesaukšana kaŗa dienestā, tāpēc braucu uz dzimteni, lai atvadītos no savējiem. Bet liktenis bij lēmis ilgāki palikt Rīgā. — Vācu kaŗaspēks ieņēma Rīgu, un tā kritu vācu gūstā. Šausmīgas dienas pavadīju gūstekņu nometnē kopā ar noziedzniekiem, līdz kamēr pēc lielām pūlēm izdevās izkļūt brīvībā. Nevarēdams palikt pie vāciešiem, bēgu pār robežu uz Krieviju. Še mani drīz iesauca kaŗa dienestā, bet, pateicoties valodu prašanai, tiku par tulku kādā lielnieku štābā. Strādādams pret savu gribu, ar skumjām un skaudību vēroju kā tautieši cīnās Latvijas atbrivošanas dēļ. Štābā biju zem stingras uzraudzības. Tā kādreiz, kad biju labvēlīgi atsaucies par Latviju, mani nodeva tribūnālam. Tad nu lika priekšā izvēlēties vienu no diviem, vai iestāties komūnistu partijā, vai braukt trimdā uz Uraliem. Izvēlējos pēdējo, un tā klejoju pa Saratovas-Samaras stepju apgabaliem, līdz kamēr Latvijas-Krievijas miera līgums deva iespēju atgriezties dzimtenē. Atbraucis Rīgā, 1924. gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes tautsaimn.-tiesību zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļā, bet pēc gada pārgāju uz tiesību zinātņu nodaļu.“

506. Jānis Kļaviņš.

L. U. arch. f. 1923—
V! K! 19. I. 1925.

R.: Tēlojošās mākslas pirmsākumi.

„Esmu dzimis 23. oktobrī 1899. gadā, netālu no Cēsu pilsētas, Priekuļu pagasta Inkuļu mājās, kur toreiz bijusi vecāku dzīves vieta. Savu bērību pa-

vadiju vairākās vietās Cēsu apkārtnē, jo vecāki, kuŗiem tanī laikā nekustama īpašuma nav bijis, vairākkārt mainījuši dzīves vietu. Būdams vecāku vienīgais bērns, augu bez jautrās, bezbēdīgi-draiskulīgās rotaļbiedru sabiedrības, un šis apstāklis ir atstājis savu iespaidu arī uz manu raksturu, jo man

ar saviem mazajiem bērna priekiem un bēdām bija jānoslēdzas sevī, kamdēļ par agru sāku pardaudz nopietni un varbūt pat drūmi skatīties uz visām lietām. No visām tām vietām, kur aizritēja manas bērnības dienas, visdzīvāki man atmiņā palikušas Milišu mājas Priekuļu pagastā, kur tēvs bija kā rentnieks 6 gadus. Šīs mājas atrodas skaistā vietā pie nelielās Rauņa upes, kuŗa, dziļi iegrimusi stāvajos krastos, lēni ļauj čalot saviem pusizsikušajiem ūdeņiem pa akmeņiem piesēto gultni. Šeit, piemilīgā apkārtņē klīdzams, izsapņoju savus vienkāršos bērna sapņus; šeit daba man stāstīja savus teiksmainos stāstus, kad sēdēju upmalā uz milzīgā, apsūnojušā akmens. No minētām mājām arī iesākās mans ceļš uz skolu, kad biju sasniedzis 10. dzīvības gadu. Savas izglītības gaitas sāku toreiz tā saucamā ministrijas skolā Priekuļos, kur mācījos līdz šīs skolas kursa beigšanai — 1915. gada pavasarī. Pēc tam, nodzīvojis vienu gadu mājās pie vecākiem, 1916. gada rudenī iestājos Valmieras skolotāju seminārā. Nākošā 1917. gadā, notiekot pārgrozībām, kas stāvēja sakarā ar pasaules karu, Valmieras skolotāju semināru ēkavuēja uz Krieviju, un es, nevarēdams tik pēkšņi iestāties citā skolā, aizbraucu līdz ar semināru uz Sizraņas pilsētu Simbirskas guberņā, kur pavadīju vienu gadu un dabūju iepazīties ar bēgļu gaitām, kad dzimteni turēja savās rokās vācu okupācijas vara un es tādā kārtā biju pilnīgi atdalīts no dzimtenes un vecākiem. Latvijā atgrie-

zos 1918. gada vasarā, un tā kā uz semināru atpakaļ ceļa vairs nebija, sagatavojos uz iestāšanos citā skolā. Nākošā mācības gadā iestājos L. Ausēja reālskolā Cēsis. Bet arī šinī skolā drīz bija mācīšanās jāpārtrauc. Kad 1919. gadā Cēsis iebruka Latvijai naidīgās vācu karaspēka daļas, iestājos Ziemeļ-Latvijas armijā, un mani iedalīja Cēsu apriņķa komandantūrā, kur darbojos komisijā, kuŗas uzdevums bija savākt no lieliniekiem atstātās konfiscētās mantas un atdot atpakaļ īpašniekiem. Tā paša gada rudenī, kad pie dzimtās zemes apvārkšņa savilkās atkal jauni draudoši mākoņi, mani ieskaitīja jaunformējamā 9. Rēzeknes kājnieku pulkā un nosūtīja uz Daugavgrīvas cietoksni, no kurienes pēc 2 nedēļu ilgās kaujas apmācības pulks devās cīņā pret bermontiešiem. Ņēmu tiešu dalību kaujās, kuŗas izcīnīja pulks, starp citu arī pie Bulduru tilta ieņemšanas un Rīgas jūrmalas iztīrīšanas no bermontiešiem. Pēc Kurzemes atsvabināšanas no naidīgām bandām pulks pārcēlās uz Latgales fronti, kur bija jācīnās ar otro ienaidnieku — lieliniekiem. No kara klausības mani atsvabināja 1921. gada septembra mēnesī pēc 2 gadi 3 mēneši ilga dienesta laika. Pārbraucis mājās, iestājos Cēsu Bērzaunes valsts vidusskolā, lai turpinātu nenobeigto izglītību. Vidusskolas kursu beidzu 1923. gada pavasarī un tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes arhitektūras fakultātē.“

507. Nikolajs Bušs.*

L. U. lauks. f. 1924—.

V! K! 19. I. 1925.

B. dzimis 8. jūnijā 1905. gadā, Rēzeknes apr. Silajāņu pag. Feimaņu muižā. 1924. gadā beidzis Rēzeknes vidusskolu.

508. Jūlijs Kauliņš.

R. P. I. kom. n. 1916. L. U. tauts. n. 1920—.

V! K! 19. I. 1925.

R.: Kronvaldu Atis.

„Esmu dzimis 4. maijā 1896. gadā. Izglītību baudīju Rīgā, apmeklējot Rīgas pilsētas elementārskolu un vēlāk Rīgas pilsētas reālskolu, kuŗu pabeidzu Tērbatā 1916. gadā. Pasaules kara sākumā, materiālu apstākļu spiests, iestājos pie 8. armijas korpasa inženiera privātdienestā un strādāju Rīgas, Stopiņu, Ikšķiles, Ogres un Ķekavas rajonā kā tabeļvedis pie izvedamiem lauku ierakumiem un ap-

cietinājumu darbiem. Izglītības paplašināšanai 1916. gada rudenī iestājos Rīgas Politehniskā Institutā, komercnodaļā, Maskavā, bet jau pēc 3 mēnešiem mani iesauca kara dienestā. 1917. gadā beidzu Aleksēja kara skolu un ar Krievijas galvenā štāba atļauju pārnācu uz Latviešu strēlnieku rezerves pulku. Vācu okupācijas kara spēkam ienākot Mētrainē, mani līdz ar pārējiem pulka virsniekiem saņēma gūstā, lai pēc tam nosūtītu uz Karalauču gūstekņu nometni. Pateicoties labvēlīgiem apstākļiem, man izdevās Rīgā no vācu gūsta atsvabināties un,

pēc vienas nedēļas ilga ceļojuma kājām, nokļūt atpakaļ Mētrainē, no kurienes ar Tērbatas Universitātes ešalonu pārbraucu pāri robežai uz Krieviju. Šinī „brīnumu zemē“ man nācās ceļot no vienas pilsētas uz otru, pārvarot dažādus šķēršļus un grūtības, kamēr beidzot apmetos uz pastāvīgāku dzīvi Krievijas iekšienē, Elatmas apriņķa mazā pilsētiņā. Dzīves apstākļu un pa daļai arī komunistu valdības spiests, uzņēmos skolotāja amatu vietējā sarkanarmijas skolā, kur paliku līdz 1920. gadam. Pēc lie-

linieku izdzišanas no Latvijas man izdevās ar viltu izmukt no Elatmas un atgriezties dzimtenē. Pārtraukto studiju turpināšanai iestājos Latvijas Augstskolas tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātē. Lai rastu sev līdzekļus tālākai izglītībai, pieņēmu darbveža vietu Tautas labklājības ministrijas darba inspekcijā, kur strādāju arī tagad. Bez tam piedalījos pie 1925. g. izdodamās grāmatas „Rūpniecības darba likums un likums par darba laiku“ sastādīšanas.“

509. **Alfrēds Grāmatiņš.**

L. U. inž. f. 1923—.

V! K! 19. I. 1925.

R.: Ibsens kā ideālists.

„Esmu dzimis 1905. gada 20. janvārī, Cēsīs. Mans tēvs toreiz nesen kā bij ienācis no laukiem pilsētā un tur ierīkojies uz dzīvi.

Cēsīs un tās tuvākā apkārtnē esmu pavadījis bērnību un pirmos agrās jaunības gadus, tāpēc arī visas atmiņas cieši saistītas ar turieni. Tomēr šajās atmiņās maz ir spilgtāku faktu, kas paceļas augstāk par ikdienišķās dzīves līmeni, jo, būdams klusas dabas, esmu dzīvojis stipri noslēgti.

Līdz ar astoto dzīves gadu sāku apmeklēt pa-

mataskolu, tā saucamo „Annaskolu“, kur 3 gadus mani audzināja stingri reliģiskā garā.

Vēlāk iestājos L. Ausēja reālskolā, kur sabiju 7 gadus. Šo skolu sāku apmeklēt kā tipisku bijušās Krievijas vidusskolu un beidzu kā Latvijas valsts vidusskolu 1923. gada pavasarī. Skolas dzīvē dalību ņēmu dažādos skolnieku pulciņos, kā arī sastāvēju par biedri „Nacionālās jaunatnes savienības“ Cēsu nodaļā no 1921—1923. gadam.

1923. gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes inženierzinātņu fakultātē, bet 1925. gada janvārī Talavijā. Blakus studijām strādāju kā ierēdnis Zemkopības ministrijas zemes vērtēšanas daļā.“

510. **Eduards Mucenieks.**

L. U. tauts. n. 1924—.

V! K! 19. I. 1925. Sp! K! 9. XII. 1925.

R.: Mūsu kuģniecība un tās nozīme valsts saimniecībā.

„Esmu dzimis Rīgā, 1901. gada 5. jūnijā. Pirmo izglītību — rakstīt un lasīt — dabūju no mātes, no kuŗas arī man visvairāk iespaidu uzglabāties. Tēvs, būdams stipri aizņemts, strādājot pie transporta firmas „Kniep un Verner“ kā ekspedītors, ļoti maz man ziedoja laika, tikai retumis pārbaudīdams manu izglītības gaitu. Ar 9. gadu iesāku apmeklēt V. Zaubes zēnu progimnaziju, no kurienes pēc diviem gadiem pārgāju uz Rīgas pilsētas tirdzniecības skolu. Kuŗam izceļoties, 1915. gadā, minēto skolu nenobei-

dzis, kopā ar māti un māsu aizbraucu uz Arhanģeļsku pie tēva, kuŗš toreiz tur atradās. Arhanģeļskā sabiju 3 gadus. Pirmos divus gadus pavadīju ikdienišķā darbā, bet trešajā gadā turpināju pārtraukto izglītību. Sakarā ar lielniecisma izplatīšanos, tirdzniecībai apstājoties, visa ģimene 1918. gada vasarā atgriezās Latvijā. Nodzīvojis vairāk kā gadu pie vecākiem, 1919. g. 15. decembrī iestājos Rīgas muitā par uzraugu. Arī pašlaik strādāju turpat kā I. šķiras grāmatvedis. Strādādams Rīgas muitā, apmeklēju Valsts vidusskolu pieaugušiem un nobeidzu to 1923/24. mācības gadā un pēc tam iestājos Latvijas Universitātē, tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļā.“

511. **Arnolds Jakobsons.**

L. U. mežkop. n. 1923—.

V! K! 19. I. 1925.

R.: Medniecības attīstība un viņas nozīme Latvijā.

„Esmu dzimis 1900. gadā, Lejas-Rāceņu mājās, Cēsu apriņķa Kārļu pagastā, kur tēvs bija rentnieks. Pēc 3 gadiem vecāki pārgāja uz Kārļu muižu,

un šē tad arī aizritēja mans bērnības laiks. Pirmo izglītību baudīju Kārļu pagasta skolā, kurū apmeklēju divas ziemas, bet tad pārgāju uz Āraišu draudzes skolu un mācījos tur līdz 1915. gada pavasarim. Brīvo laiku pavadīju, klejodams pa apkārtnējiem mežiem, ķerdams zivis Amatas upē, vai arī izvadādams tūristus pa jaukajām Amatas gravām un krastiem. 1915. gadā vecāki pārgāja dzīvot uz savām Lejas-Putras mājām, netālu no Cēsīm. Tai

pašā gadā es iestājos L. Ausēja reālskolā Cēsīs. Nenobeidzis vidusskolu, 1919. gada rudenī iestājos Latvijas armijā, un kā 6. Rīgas kājnieku pulka kareivis ņēmu dalību visās tanīs kaujās, ko izcīnīja minētais pulks. Kad mani demobilizēja, — 1921. gada rudenī iestājos Cēsu-Bērzaunes valsts vidusskolā un beidzu to 1923. gada pavasarī, bet tā paša gada rudenī iesāku studēt Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātes mežkopības nodaļā.

512. Jānis Šlesers I.

L. U. tauts. n. 1924—

V! K! 27. I. 1925.

R.: Mūzikāli priekšnesumi.

„Esmu dzimis 15. oktobrī 1906. gadā, Rīgā. Savu izglītības gaitu iesāku Liepājā, bet drīz vien, kara apstākļu dēļ, Liepāja bija jāatstāj. Pēc tam, uzturēdamies dažādās vietās, apmeklēju pamatskolu Rīgā,

Archangeļskā un beidzot Kopenhagenā. 1918. gadā iestājos Sv. Pēterā reālskolā Kopenhagenā. Pēc pieciem ārzemēs pavadītiem gadiem 1920. gadā atgriezos dzimtenē un iestājos Valsts Liepājas vidusskolā, kurās kursu beidzu 1924. gada 16. jūnijā. Tā paša gada rudenī iesāku studēt Latvijas Universitātes tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātē, tautsaimniecības nodaļā.

513. Georgs Lūsis.

L. U. mech. f. 1924—

V! K! 27. I. 1925.

R.: Šatobrians un romantisms.

„Esmu dzimis 1904. g. 26. jūlijā, Aizkaukazā, Zurnabadē, kur tēvs bija lielas baktērioloģiskās un serumu stacijas priekšnieks. Bērnību pavadīju tēva mājās, tālu no pilsētām, augsti kalnos, vienā no skaitstākiem Aizkaukaza apvidiem. Pirmizglītību baudīju no vācu, franču un krievu skolotājiem tēva mājās. 1915. gadā iestājos Elizabetpoles klasiskā ģimnazijā, kurā turpināju izglītību, turot katru gadu pārbaudījumus kā eksterns. Latvijas valstij nodi-

binoties, tēvam piedāvāja vecākā docenta vietu pie L. U. vet.-med. fakultātes. Tikai 1920. gadā, lieliniekiem Aizkaukazā atnākot, radās iespēja braukt uz Latviju. 1921. gada decembrī pārbraucām Latvijas-Krievijas robežu un pēc dažām dienām bijām Rīgā, kur tēvu jūsmīgi sagaidīja viņa „Fraternitas Dorpatensis“ konfilistri. Divas nedēļas pēc atgriešanās dzimtenē tēvs nomira, un nu bija jāuzsāk jauna, līdz tam nepazīstama dzīve. 1922. gadā iestājos vidusskolā pieaugušiem, kurū beidzu 1924. gadā. Tā paša gada rudenī iestājos L. U. māchanikas fakultātē.

514. Alberts Mednis.

L. U. inž. f. 1923—

V! K! 27. I. 1925.

R.: Tālavas apgabals.

„Esmu dzimis 1904. gadā 14. maijā, Palsmaņa pagasta Paulīnes skolā, kur mans tēvs strādāja kā skolotājs. Mans tēvs nebija šejienietis. Par savu dzimteni viņš skaitīja Džērbenes mācītāja muižu, kur viņa tēvs (mans vectēvs) ilgus gadus strādājis kā graudnieks. Mana māte bij skujeniete. Tā iznāca, ka mums tuvumā nebij nekādu radu.

Tā kā skolotājiem vasaras ir brīvas, tad katru vasaru braucām viesos pie radiem uz Skujeni un Džērbeni, kur parasti nodzīvojām kādu mēnesi. Šis 70 km. garais brauciens man jo spilgti palicis atmiņā no bērnības dienām. Ceļš gāja caur Ranku, Jaunpiebalgu, kur lielceļš vietām uzvijās augsti kalnā, vietām nolaidās lejā. Vēl tagad atmiņā plašie skati pār kalniem un mežiem, caur kurjiem izlocijās upes un vizēja ezeri. Paulīnes skolas apkārtnē nebij nekādu ievērojamu vietu. Visapkārt bij

	A Goldbergs.	J Rode.	K. Šlesers	A. Fuksis	K. Lūsis.		
	J. Gobzems.		R. Lesiņš.	P. Gavars.	St Grebežs	E. Krastiņš.	A. Krūmiņš.
J. Šlesers II.	K. Kalniņš.	F. Grīnfelds.	A. Linkovičs.		A. Grundmans.	P. Grinvalds.	K. Krūmiņš.
J. Križus.	R. Grasmans.		A. Veide.	t/l old, L. Tauriņš.	L. Ģitendorfs.	A. Turks.	J. Toms
	E. Bāliņš.			K. Švanks.	T. Blumbergs.		

sausas, viršainas noras, vietām apaugušas prieditēm. Kādu kilometru attālu tecēja Palsas upe. Šeit pagāja mani bērnības gadi. Grāmatu sāku mācīties diezgan agri, jo mani radās vēlēšanās sēdēt un mācīties kopā ar pirmziemniekiem, ko man arī neliedza. Tā es jau no pašiem pirmiem bērnības gadiem sāku ņemt aktīvu dalību pagastskolas dzīvē, viņas priekos un bēdās. Kā audzinātājs tēvs pret mani izturējās stingri, pat stingrāki kā pret citiem, laikam lai nepaliktu otrāds iespaids.

Pēc pagastskolas beigšanas turpināju gatavoties mājās līdz 1918. gada rudenim, kad iestājos Smiltenes 3-klasīgās visreālskolas ceturtnā klasē. Minētā skola patreiz iesāka darboties un bija nepieciešama, kā to rādīja lielais audzēkņu pieplūdums. Kā

skolas direktors darbojās vietējā mācītāja dēls arch. Pauls Kundziņš, tagadējais docents. Kārtīgi skola tomēr nevarēja darboties, nāca komunisti pie varas un visu pārorganizēja. Skolu pārdēvēja par darba skolu; puse no stundām tagad tika noturētas uz lauka, kur mācīja dobes taisīt un pupas stādīt. Normāli apstākļi iestājās tikai ar 1920. gadu, kad nostiprinājās nacionālā valdība. Pirmais direktors Kundziņš pārcēlās uz Universitāti, un viņa vietā nāca V. Kalniņš, kurš pabeidza skolas noorganizēšanas darbus. Smiltenes reālskolu, vēlāko valsts vidusskolu, apmeklēju nepārtraukti līdz 1923. g. pavasarim, kad minēto skolu beidzu. Tā paša gada rudenī iestājos L. U. inženierzinātņu fakultātes kultūrtechniskā nodaļā.

515. *Herberts Ozols.**

L. U. vet. med. f. 1924—.

V! K! 27. I. 1925.

O. dzimis 17. janvārī 1905. gadā, Valkas apr. Kolberģu pagastā. 1923. gadā beidzis Rīgas valsts vidusskolu pieaugušiem.

516. *Richards Miške.*

L. U. mech. f. 1923—.

V! K! 27. I. 1925.

R.: Fletnera motorkuģis.

„Esmu dzimis Rīgā, 1904. gadā 1. septembrī. Še arī pavadīju savus bērnības un pirmos skolas gadus, apmeklējams Pēterā I. reālskolu. Pasaules kara laikā mūsu ģimene pārcēlās 1915. gadā uz Maskavu, kur es sāku apmeklēt Latviešu izglītības draugu un skolotāju biedrības komercskolu, bet kad tur 1918. gadā gars palika pardaudz lielniecisks, pārgāju uz Aleksandra komercskolu. Dabūju ciest arī no lielnieku terrora, — tēvs zaudēja savu īpašumu, un man bija jāstrādā kādā fotoķīmiskā laborātorijā,

lai kautcik palīdzētu vecākiem. 1920. gada rudenī radās iespēja atgriezties dzimtenē, bet pie pašas robežas mūsu ģimenei, kopā ar dažām citām, bija vēlreiz jāsaņū smagā lielnieku dūre. Veļikije Lukos visus vīriešus apcietināja un smacēja cietumā gandrīz 2 mēnešus, līdz kamēr beidzot apmainīja pret komunistiem no Latvijas. Atgriezies Rīgā, iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kurū beidzu 1923. gada pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes mēchanikas fakultātē. 1925. gada vasarā mani pieņēma uz kāda angļu kuģa, ar kuģu man bija izdevība vairākkārt apmeklēt Londonu un arī dažas citas ostas pilsētas.“

517. *Nikolajs Birkenšteins.**

L. U. lauks. f. 1924—.

V! K! 27. I. 1925.

B. dzimis 26. jūlijā 1900. gadā, Talsos. Beidzis 1924. gadā Rīgas kultūrtechnisko vidusskolu.

518. *Eriks Adamsons.**

L. U. ties. zin. n. 1924—.

V! K! 27. I. 1925.

A. dzimis 22. jūnijā 1907. gadā, Rīgā. Beidzis 1924. gadā Rīgas pilsētas I. vidusskolu.

519. **Ernesfs Jirgensons II.**

L. U. tauts. n. 1922—1923. ties. zin. n. 1923—

V! K! 27. I. 1925.

J. dzimis 25. aprīlī 1898. gadā. Beidzis Rīgas V. Olava komercskolu 1922. g.

520. **Voldemārs Kugrēns.**

L. U. lauks. f. 1924—

V! K! 27. I. 1925.

R.: Lauku sabiedriskās dzīves parādības.

„Esmu dzimis 1903. gadā 9. janvārī, Čelabinskā, Orenburgas guberņā. Pirmo izglītību baidiju no mājskolotāja. 1912. gadā iestājos Čelabinskas reālskolā, bet slimības dēļ vajadzēja mācību gaitu pārtraukt līdz 1920. gadam. Kad lielnieki ieņēma Rie-

trumsibiriju, pārgāju dzīvot uz Krasnojarsku un tur 1920. gadā apmeklēju „darba skolu“. 1921. gadā atbraucu uz Latviju un iestājos Rīgas pilsētas II. vidusskolā, kur beidzu 1924. gadā. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātē. Vasaras un brīvo laiku pavadu, nodarbojamies ar saimniecību savās tēva mājās, — Sīpeles pagasta Rodzēs.“

521. **Eduards Bāliņš.**

L. U. lauks. f. 1925—

V! K! 12. X. 1925.

R.: Mūsu lauku jaunsaimniecību izveidošana.

„Esmu dzimis 1903. gadā 11. decembrī, Rīgas apr. Pabažu pagasta Keģu mājās, kur tai laikā mans tēvs nodarbojās ar lauksaimniecību.

Pirmo skolas izglītību baidiju vietējā pamatskolā, kur beidzu 1915. gadā. Uznākot bēgļu laikiem, biju spiests uz diviem gadiem pārtraukt izglītību.

1917. gada rudenī iestājos Rīgas latviešu b-bas vidusskolā. Pēdējai likvidējoties, pārgāju uz Rīgas pilsētas I. vidusskolu, bet, sakarā ar ģimenes pārnākšanu no laukiem uz dzīvi Rīgā, biju spiests mācības pārtraukt.

1923. g. rudenī iestājos Latv. kult. veic. b-bas vidusskolā, kur beidzu 1925. g. pavasarī.

Augstskolā iestājos 1925. g. rudenī, lauksaimniecības fakultātē.“

522. **Teodors Blumbergs.**

L. U. tauts. n. 1924—

V! K! 12. X. 1925.

R.: Privātā apdrošināšana Latvijā.

„Dzimu 1906. g. 8. oktobrī, Rīgā. No septītā dzīvības gada sāku apmeklēt skolu. Īsi pirms pasaules kara noliku iestāšanās eksāmenu Aleksandra ģimnazijā. Kara laikā dzīvoju Nižņij-Novgorodā.

Vācu okupācijas laikā, 1918. g. sākumā, atgriezos dzimtenē. Iestājos V. Olava komercskolā, kur beidzu 1924. gadā. Nākošā rudenī iestājos Latvijas Universitātē, tautsaimniecības un tiesību zin. fakultātē, tautsaimniecības nodaļā. Pirmo gadu nostudēju, neiestādamies nekādās studentu organizācijās. 1925. g. rudenī mani uzņēma Talavijā.“

523. **Pēteris Gavars.**

L. U. mežkop. nod. 1925—

V! K! 12. X. 1925.

R.: Mūsu lauksaimnieku kapdarbības nozīme.

„Esmu dzimis 1903. gada 10. jūnijā, Cēsu apriņķī, Drustu pagasta Buliņu mājās. Tēvs nodarbojās ar tirdzniecību. Man ir brālis, kurš vecāks

par mani un atrodas aktīvā kara dienestā kā virsnieks. Rīgā es apmeklēju bijušo Zaubes proģimnaziju. Kad vāci apdraudēja Rīgu, minētā skola ēva kuējās uz Krieviju un manu tēvu iesauca kara dienestā. Es aizbraucu uz augšminētām vecāku mājām un apmeklēju tur vietējo draudzes skolu. Izce-

loties Krievijas revolūcijai, tēvs tika atsvabināts no kara dienesta un atgriezās Rīgā. Vācu karaspēkam okupējot Vidzemi, es pārnācu uz Rīgu, kur apmeklēju V. Olava komercskolu. Bermonta laikā, 1918. gada rudenī iestājos kā brīvprātīgais Latvijas nacionālā armijā. No 1918. g. sept. līdz 1919. g. janv. skaitijos kā Rīgas komandantūras kareivis. Pēc tam

apmeklēju atkal V. Olava komercskolu. Vēlāk iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolā, bet aiz dažiem iemesliem pārgāju uz Kult. veic. biedr. vakara vidusskolu, kurā 1924. g. pavasarī nobeidzu. Pēc tam vienu gadu nodarbojos tēva uzņēmumā.

1925. g. rudenī iestājos Latv. Universitātes lauksaimn. fakultātes mežkopības nodaļā.“

524. Leonīds Gītendorfs.

L. U. ķim. f. 1925—.

V! K! 12. X. 1925.

G. dzimis 15. janvārī 1907. gadā, Rīgā. Beidzis 1925. gadā Rīgas pilsētas I. vidusskolu.

525. Juris Gobzems.

L. U. inž. f. 1923—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Gruntsūdeņa līmeņa pazemināšana.

„Esmu dzimis 1905. gada 22. aprīlī, Kuldīgas apriņķa Lutriņu pag. Bērziņos. 1913. gadā vecāki pārgāja uz dzīvi Kuldīgā, kur iestājos tai pašā gadā pirmmācības skolā. 1915. gadā, kad vācieši okupēja Kurzemi, aizbraucu uz Pēterpili, kur mācījos V. Olava tirdzniecības skolā līdz 1918. gadam. 1918/19. mācības gadā, kad V. Olava tirdzniecības skolu pārcēla no Pēterpils uz Rīgu, izglītību turpināju Āboltiņa komercskolā Pēterpilī.

Atgriezoties dzimtenē, 1919. gadā iestājos kā

brīvprātīgais Studentu bataljonā un piedalijos kaujās pret Bermontu.

No 1919—1923. gadam mācījos v. R. teknikumā un beidzu šīs skolas būvniecības nodaļu.

Obligātorisko praksi ieguvu, strādājot 1920. g. vasarā pie inžen. Brencēna vadītiem Gaujas-Daugavas kanāļa un Amatas upes pētīšanas darbiem.

1921. g. vasarā strādāju Zemkopības ministrijas mērniecības daļā pie Kuldīgas apriņķa mērnieka; 1922. un 1923. g. vasarā — Zemkopības ministrijas kultūrtehniskā nodaļā.

No 1923. g. rudens studēju L. U. inženierzinātņu fakultātē. 1924. g. piedalijos kā tehniķis pie Lubānas ezera baseina pētīšanas darbiem.“

526. Stanislavs Grebežs.

L. U. ties. zin. n. 1924.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Noziegums un viņa sociālie cēloņi.

„Esmu dzimis 1902. g. 7. maijā, Liep-Mukānu ciemā, Liksnas pagastā, Daugavpils apriņķī.

Savu bērnību pavadīju uz laukiem pie vecākiem, Liksnas pag., kur arī baudīju pirmo izglītību. Pasaules karā sākoties, kad vācieši pienāca pie Daugavas krasta, mums bija jāatstāj dzimtene, jo ienaidnieki apdraudēja mūsu mājas. Mani aizveda uz Pēterpili un ievietoja latgaliešu bēgļu patversmē. Pēterpilī nodzīvoju četrus gadus. Šie gadi atstāja

uz mani lielu iespaidu, jo tālumā no vecākiem un dzimtenes bija jāpārdzīvo daudz grūtu brīžu. Pēterpilī apmeklēju Sestrzencevičeva apriņķa skolu, kurā nobeidzu pirmās četras klases. Pēc revolūcijas, kad vācieši okupēja Latgali, es atgriezos dzimtenē. 1919. g. iestājos Daugavpils vīriešu reālģimnazijā, kurā nobeidzu 1921. gadā. Pēc vidusskolas nobeigšanas mans nodoms bija iestāties Latvijas Universitātē, bet sliktie materiālie apstākļi man to neatļāva. Tikai 1924. g. iestājos Latvijas Universitātes tauts. un ties. zin. fakultātes tiesību zinātņu nodaļā.“

527. Aleksandrs Goldbergs.*

L. U. ķim. f. 1925—.

V! K! 12. X. 1925.

G. dzimis 4. maijā 1902. gadā, Kurzemē, Saukas Voicanu mājās. 1925. g. beidzis Jēkabpils vidusskolu.

528. *Fricis Grīnfelds.*

Petrovsko-Razum. lauks. akadēmijā 1910—1915. L. U. lauks. f. 1923—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Cukurbiešu kultūra un cukura rūpniecības izredzes Latvijā.

„Esmu dzimis 1883. g. 20. decembrī. Pēc 2-kl. ministrijas skolas beigšanas gatavojos uz mērnieku skolu Tiflisā, kurā iestājos pēc konkursa eksāmeņiem 1903. g. Skolā piedalījos skolnieku nodibinātos pulciņos, par ko mani, kopā ar citiem, izslēdza uz 3 mēn. no skolas. 1905. g. mani uzņēma atpakaļ skolā, kuru beidzu 1906. g.

Pēc tam dienēju zemes ierīcības iestādēs Aizkaukazā, Ķijevā un Maskavā. 1910. g. sāku studēt Petrovsko-Razumovskas lauksaimniecības akadē-

mijā, Maskavā, kur sabiju līdz 1915. gadam, kad iestājos kā brīvprātīgais armijā. Kara laikā biju Rēveles cietokšņa artilerijā. Mani, kā virsnieku, komandēja uz Maskavu par artilerijas virsnieku kursu mācības spēku. Pret komunistu apvērsumu 1917. g. oktobrī uzstājos aktīvi kā baterijas komandiera palīgs un atsevišķas kara skolnieku daļas komandiers. Pēc apvērsuma sabiju līdz 1920. g. dažādos neatbildīgos dienestos, kad par izvairīšanos no kara klausības u. c. ietiku čekas cietumā. Pēc atsvabināšanas no cietuma 1920. g. rudenī, nevarēdams uzrādīt bēgļa dokumentus, biju spiests iestāties no jauna Zemes ierīcības daļā Maskavā, kur sabiju līdz 1923. g. beigām, kad pārbraucu dzimtenē. 1923. g. rudenī iestājos Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātē.“

529. *Pauls Grīnvalds.*

L. U. mech. f. 1925—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Latvijas dabas dzinējspēku izmantošanas iespējamība un viņu nozīme.

„Esmu dzimis 1907. gada 5. maijā, Rīgā. Līdz 1914. gadam dzīvoju Rīgā, sava tēva mājās, bet pēc tam Cēsu apr., Raunas pagastā, pie radiem.

Dzīvodams Cēsu apr., apmeklēju Raunas draudzes skolu, pēc kuŗas pabeigšanas pārgāju uz Cēsīm, kur iestājos L. Ausēja reālskolā.

1920. gadā pārnācu atpakaļ uz Rīgu un apmeklēju valsts Rīgas tehnikumu, kuru nobeidzu 1925. gada pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos L. U. mehānikas fakultātē.“

530. *Augusts Grundmans.*

L. U. inž. f. 1923—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Mūzika.

„Esmu dzimis Rīgā, 1904. g. 15. martā, kā vecāku vienīgais dēls. Tēvs — mūzikas skolotājs. Dzīvojam Rīgā, vasaru jūrmalā, kur pavadīju savas bērnības gaišākās dienas. Ar 8. dzīvības gadu iestājos kādā pirmmācības skolā.

Kad sākās karš un tēvu mobilizēja, ar māti uzsākām bēgļu gaitas Krievijā.

Apmetāties Roslavļā, tad Čaŗkovā. Čaŗkovas

plašais dzelzceļa mezgls un īpatnējās celtnes bija izšķīrošās mana aroda izvēlei — inženierbūvēm.

1916. g. atgriezāties dzimtenē. Tēva īpašums Majoros bija izpostīts, materiālie apstākļi šaurāki.

Ar lielu sparū kēros pie nokavētās izglītības turpināšanas. Uz vecāku vēlēšanos iestājos Gegera komercskolā, bet jau pēc pāris gadiem, sekojot iekšējai dziņai, pārgāju uz v. R. tehnikuma būvniecības nodaļu. 1923. gadā v. R. tehnikumu beidzu un iestājos Latvijas Universitātes inženierzinātņu fakultātē, kurā vēl pašreiz studēju. 1925. gada rudenī iestājos Talavijā.“

531. *Kārlis Kalniņš.*

L. U. mat. f. 1922—.

V! K! 12. X. 1925.

K. dzimis 12. augustā 1901. gadā, Rīgā. 1922. gadā beidzis Jaunatnes savienības vakara vidusskolu Rīgā.

532. *Edvīns Krastiņš.*

L. U. mech. f. 1925—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Ziemeļ-Latvijas pilsēta Valmiera.

„Esmu dzimis 1905. g. 12. decembrī, Ķieģeļu pagastā, Rubenes draudzes skolā, kur toreiz mans tēvs bija skolotājs.

Atmiņā man palicis skaistais Vaidavas ezers ar priežu mežu apaugušo un liepām apdēstīto krastmalu. Tuvumā esošā baznīca, kuŗas tornis sniedzās pāri visiem dārza augstākiem kokiem, mācītāja muiža, biedrības nams un patī skola neļāva sajūst lauku pelēko vientulību.

Kad man bija apmēram pieci gadi, tēvs pārnāca uz Valmieras draudzes skolu par skolotāju. Šeit sākās arī manas pirmās mācības un skolas gaitas. Tā mācoties un brīvlaiku pavadot biedru un draugu vidū, laiks pagāja ļoti ātri.

Bija vēl jābeidz draudzes skolas pēdējā klase, kad toreiz, „vācu laikā“, proklāmēja neatkarīgo Latviju un Izglītības ministrija atvēra arī Valmierā virsreālskolu.

Mājās vairs negribēju ilgāk mācīties, jo kļūt par reālskolnieku man izlikās liels gods. Tamdēļ arī lūdzos, lai sūta mani reālskolā. Beidzot arī atlaida. Noliku eksāmenus un iegādājos reālskolas formas cepuri. Vēlāk šo pašu skolu nosauca par Valsts Valmieras vidusskolu un pārcēla uz bijušā skolotāju semināra telpām.

1924. g. nobeidzu vidusskolu. Pēc tam gadu paliku mājās, kur palīdzēju tēvam skolas darbos, strādādams kā skolotājs-praktikants. 1925. g. rudenī iestājos Augstskolā, mēchanikas fakultātē.

Tā paša gada 12. oktobrī mani uzņēma Talavijas vispārējā Konventā.“

533. *Jānis Križus.*

L. U. arch. f. 1923—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Jaunbūvējamā Konventa dzīvokļa mets.

„Esmu dzimis Rīgā, 1902. g. 14. oktobrī. Skolu sāku apmeklēt 1911. gadā, vispirms — Rīgas pilsētas apvienotās elementārskolas, pēc tam Pēterpils komercskolu, Pēterpils tehnisko skolu un no 15. janv.

1919. g. Rīgas tehnikumu, kuŗā būvniecības nodaļu beidzu 1923. g. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes architektūras fakultātē. Brīvprātīgi piedalījos Latvijas atbrīvošanas cīņās pret Bermontu. Mans tēvs mira Pēterpilī, kara laikā; māte dzīvo pie manis. Pie manis dzīvo arī brālis un māsa. Strādāju c. s. „Konsums“ kā būvtechniķis.“

534. *Alfrēds Krūmiņš.*

L. U. lauks. f. 1920—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Biškopība.

„Esmu dzimis kā saimnieka dēls, 20. augustā 1901. g., Valmieras apriņķa Alojās pagasta Vec-Lauru mājās. Pirmmācību ieguvu no vecākiem, bet, deviņus gadus vecs būdams, iestājos Stakenbergu pamatskolā. 1913. gadā, pēc minētās skolas beigšanas, iestājos Alojās draudzes skolā, — beigdams to 1915. g. pavasarī. Pēc tam iestājos Rūjienas tirdz-

niecības skolā, kur mācījos līdz tās pārvēršanai par vidusskolu 1919. g.

1919. g. maija mēnesī, pēc Ziemeļ-Latvijas atbrīvošanas no lieliniekiem iestājos brīvprātīgi Latvijas armijā. Armijā sastāvēdams, strādāju kā rakstvedis Vec-Salaces komandantūrā. Demobilizējos 1920. g. marta mēnesī, pēc kam apmeklēju Rīgā Skolu departamenta sarīkotos karavīru kursus. 1920. g. rudenī iestājos Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātē kā hospitants. Tai pašā mācības gada pavasara sēmeštrī ieguvu gatavības apliecību, un mani ieskaitīja studentos.“

535. Kārlis Krūmiņš.

L. U. tauts. n. 1923—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Ed. Zeibolts kā pirmais latviešu studentu dzīves tēlotājs.

„Esmu dzimis 1904. g. 16. augustā, Cēsu apr., Drustu pag. Liepēros, kā lauksaimnieka dēls. Savu bērnību pavadīju tēva mājās.

Pirmo izglītību baudīju Drustu pag. pamatskolā,

kur iestājos 8 gadus vecs. Pamatskolu nenobeidzis, gatavojos privātā ceļā uz pirmo vidusskolas klasi. 1919. g. eksāminējos un iestājos Cēsis L. Ausēja reālskolā (vēlāk Cēsu-Bērzaunes valsts vidusskolā), pirmā klasē.

Vidusskolu nobeidzu 1923. g. un tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātē, tautsaimniecības nodaļā.“

536. Rudolfs Lesiņš.

L. U. lauks. f. 1925—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Agrārreformas gaita un sasniegumi Latvijā.

„Esmu dzimis 1904. gadā 29. martā, Bolvu pagastā, Jaunlatgales apriņķī, kā Dokšņu māju saimnieka dēls un tagad mantinieks.

Pirmo izglītību baudīju vietējā krievu pamatskolā. Pēc pamatskolas beigšanas iestājos Bolvu

tirdzniecības skolā, kurās nodibinātājs un vadītājs bija fil. K. Lācis. Šinī skolā sabijis trīs gadus, bet, skolu nepabeidzis, pābraucu uz Rīgu un iestājos Zemkopības ministrijas Rīgas kultūrtechniskā skolā, kurā pabeidzu 1924. gada pavasarī. Pēc skolas beigšanas iestājos Zemkopības ministrijas dienestā kā mērnieks, kur arī vēl tagad darbojos.

1925. gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātē.“

537. Alberts Linkovičs.

Ķījevas komercinst. techn. f. 1912—1914. L. U. tauts. n. 1923—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: 1894. g. spirta pārdošana Krievijā, resp. spirta monopols.

„Esmu dzimis 1888. gadā 25. decembrī, Aizkraukles pagastā, Aizkraukles muižā, kur tēvs tai laikā bij par stārstu.

Bērnību līdz 9 gadiem pavadīju Aizkrauklē, bet vēlāk, kad vecāki pārgāja uz dzīvi Tīnužu muižā, iesākās jauns dzīves posms — skolas gadi.

Vienu ziemu apmeklēju Tīnužu pagasta skolu, pēc tam, no 1900—1904. g. Biķernieku draudzes skolu un vienu pusgadu Tukuma pilsētas skolu. 1904. g. iestājos Vecsātu zemkopības skolā, bet līdzekļu trūkuma dēļ biju spiests atstāt skolu. Tēvs nespēja no savas niecīgās algas skolot divus bērnus (vecākais brālis mācījās Pliskavas mērniecības skolā).

Pēc pārdzīvotā tomēr dūšu nezaudējis, devos tālajā Krievijā laimi meklēt un, pateicoties dažu labu cilvēku gādībai, iestājos par zemkopības praktikantu Muromceva muižā „Prečistoje“, Smoļenskas gubernā. Pa to laiku brālis beidza skolu un nāca man ar līdzekļiem tālāk.

Sāku no jauna mācīties un 1909. gadā izturēju iestāšanās pārbaudījumu Poltavas komercskolā, kurās pilnu kursu beidzu 1912. gadā. Tā paša gada rudenī iestājos Ķījevas komercinstitūta tehniskā fakultātē, bet, lai arī panāktu nokavēto, iestājos kā savvaļnieks 132. kājnieku pulkā un pēc 8 mēnešiem izturēju rezerves praporščika pārbaudījumu, aizgāju rezervē un turpināju studijas.

1914. gadā iesākās pasaules karš, un mani, kā rezerves virsnieku, pirmā mobilizācijā iesauca 43. kājnieku pulkā. Pulks stāvēja pierobežas joslā, un 13. augustā 1914. gadā, kad citas daļas vēl nebij beigušas formēties, mēs jau gājām sīvā kaujā. Tā es piedalījos mūsu pulka cīņās līdz 1915. gadam, kad mani pārcēla uz pulka štābu, 1916. gadā uz divīzijas štābu, kur ieņemu vairākus atbildīgus amatus: vecākais adjutants, kā sevišķu uzdevumu virsnieks un vēlāk kā divīzijas intendanta vietas izpildītājs un citur.

Kad lielnieku vara valdīja frontē — es saslimu un ēvakuējos uz Ķījevu. Lielnieku laikā biju gan kā kurpnieks, kā sanitārs, bet vēlāk tomēr personīgi mobilizēts (kā bijušais intendants) un iecelts

par apgādes priekšnieku Odesā. Pēc tam pārcelts uz Vimuiču, bet vēlāk uz Ķījevu par inženieru apgādes priekšnieku Ķījevas apgabalā.

Kad sadabūju visus pierādījumus par Latvijas pavalstniecību (kas Ukrainā bij ļoti grūti izdarāms) un kad saslīmu, tad tikai mani atsvabināja no die- nestā, un ar vienu no pirmiem ešaloniem, 1922. gadā, izbraucu no Ukrainas.

Latvijā atgriezies, vispirmā kārtā ārstējos, tad iestājos Valsts kontrolē, vēlāk pārgāju uz Finanču ministrijas Muitas departamentu un 1924. gadā atkal atpakaļ Valsts kontrolē, kur strādāju vēl līdz šim laikam.

Latvijas Universitātē iestājos 1923. gada rudenī, tautsaimniecības un tiesību zin. fakultātē, tautsaimniecības nodaļā.

538. *Kārlis Lūsis.*

L. U. mežk. n. 1923—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Attiecības starp mākslu un praktisku cilvēku.

„Esmu dzimis Aumeistara pagasta Lejas Palejās, 1901. gadā 23. maijā. Savu bērnību pavadīju turpat, tēva mājās. Pirmo izglītību baudīju vietējā pagasta skolā, pēc tam pārgāju uz Aumeistara draudzes skolu. Pabeidzis draudzes skolā II. klasi, iestājos Smiltenes reālskolā un mācījos tur no 1916. gada līdz 1919. gadam. Šo skolu nepaspēju beigt, jo

1919. gadā rudenī bija jāstājas Latvijas nacionālā armijā. Mani iedalīja 9. Rēzeknes kājnieku pulkā. Armijā sabiju no 1919. g. oktobra līdz 1920. g. janvārim un pēc tam iestājos tā paša gada februārī Zemkopības ministrijas Rīgas kultūrtechniskā vidusskolā, kuru beidzu 1923. gada pavasarī un tūlīt rudenī iestājos Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātes mežkopības nodaļā. Lai sagādātu līdzekļus studijām, strādāju kā kultūrtechniķis Zemkopības departamenta kultūrtechniskā nodaļā.

539. *Ludvigs Skudra.*

L. U. mech. f. 1920—1924. tauts. n. 1924—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Zemes eļļas vēsture un iespāids pasaules politikā.

„Esmu dzimis 3. janvārī 1900. g., Liepājā; turpat arī apmeklēju un beidzu reālskolu.

1918. g. aizbraucu uz Krieviju un gribēju iesākt studijas Čaņkovas augstskolā, bet lielnieki piespieda mani bēgt no turienes. Īsu laiku atrados Petļuras armijā. Beidzot 1918. g. rudenī man izdevās tikt atpakaļ uz Liepāju.

Latvijas nacionālā armijā sastāvēju no 1919. g. līdz 1921. g. un piedalījos kaujās pret bermontiešiem pie Liepājas.

1920. g., vēl armijā būdams, iestājos Latvijas Universitātes mēchanikas fakultātē. Pēc demobilizācijas pirmos 2 gadus nopietni mācījos, bet pa vasaru un rudenī strādāju kā praktikants uz Latvijas dzelzceļiem.

1924. g. rudenī iestājos Universitātes tautsaimn. nodaļā, kurā arī pašlaik vēl skaitos.

540. *Jānis Šlessers II.*

L. U. inž. f. 1923—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Izglītības stāvoklis Latvijā.

„Esmu dzimis Rīgā, 1904. gada 25. aprīlī. Pirmo izglītību baudīju Pēterā I. reālskolā, Rīgā. Karām iesākoties, manu tēvu, skolotāju, mobilizēja, bet māte mani ar pārējiem ģimenes locekļiem — brāli un divām māsām — pārveda dzīvot uz Vidzemi, Jaunpiebalgu, kur es apmeklēju turienes draudzes

skolu. 1917. gadā, pēc Rīgas krišanas, aizbraucām uz Jeisku, Dienvid-Krievijā. Pēc Latvijas valsts proklāmēšanas 1918. g. decembrī atgriezāmies atpakaļ Latvijā, Rīgā. Izglītību turpināju Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kuru beidzu 1923. gadā. Tā paša gada rudenī iestājos Latv. Universitātē, inženierzinātņu fakultātē. 1924. gada rudenī iestājos Rīgas skolotāju institūtā, kuru beidzu nākošā gada pavasarī. Kopš 1925. gada strādāju kā skolotājs Rīgas pilsētas pamatskolās.

541. Kārlis Šlessers.

L. U. inž. f. 1923—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Peldēšana.

„Esmu dzimis 1905. gada 23. decembrī, Rīgā, kā skolotāja dēls. Savas dzīves pirmo daļu pavadīju vecāku pajumtē. Pirmo izglītību baudīju Rīgas pilsētas ģimnazijā. Pasaules karā sākoties, tēvu iesauca kara dienestā, bet pārējie ģimenes locekļi

pārgājām dzīvot uz laukiem. Ienaidniekam mūsu dzimtenē ielaužoties, tēvs, latvju strēlnieku virsnieks, aizveda mūs uz Dienvid-Krieviju. Dzimtenei patstāvību iegūstot, atgriezāmies Rīgā. Iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kurā beidzu 1923. gadā. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes inženierzinātņu fakultātē. Blakus studijām strādāju kā ierēdnis Zemkopības departamentā.“

542. Kārlis Švanks.

L. U. ķīm. f. 1924—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Apgaismošana un viņas attīstības gaita.

„Esmu dzimis 1906. gada 3. septembrī, Rīgā. Vispirms apmeklēju kādu privātskolu Rīgā. Vēlāk 2 gadus mācījos Veravā, uz turieni ēkavuēja Rīgas Aleksandra ģimnazijā. Vācu okupācijas laikā ap-

meklēju Bīnca privātskolu un lielinieku laikā kādu pamatskolu Rīgā. 1919. gada rudenī iestājos Rīgas pilsētas I. vidusskolā, kurā beidzu 1924. gada pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos Latvijas Universitātes ķīmijas fakultātē. Ziemā dzīvoju pie vecākiem Rīgā, bet vasaras pavadu sava tēva mājās Jaun-Zosuljos Kēču pagastā, Rīgas apriņķī.“

543. Jānis Toms.

L. U. tauts. n. 1923—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Mūzikāli priekšnesumi.

„Esmu dzimis 1902. gada 13. maijā, Madonas apr. Galgauskas pag. Vērškalnos, kurī pieder manam tēvam. Bērniību pavadīju tēva mājās un pirmo izglītību baudīju vietējā pagastskolā. 1916. gadā iestājos Ostrovas reālskolā (Pliskavas gub.), kurā mācījās arī tagadējais Talavijas filistrs Pētersons; ar to arī kopā dzīvoju. 1918. gada rudenī, kad vāci okupēja Ostrovu, materiālu apstākļu spiests, atgriezos mājās pie tēva un tur pavadīju veselu gadu.

1919/20. mācības gadā iestājos jaundibinātā Cesvaines vidusskolā. Tā paša mācības gada II. pusgadā atbraucu uz Rīgu un iestājos Rīgas pilsētas IV. vidusskolā, kurā nobeidzu 1923. gada vasarā, bet rudenī jau iestājos Latvijas Universitātes tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļā, bet, dažādu apstākļu spiests, lielāko daļu no šī studiju gada pavadīju mājās pie tēva. 1924. gada pavasarī sāku strādāt uz Latvijas dzelzceļiem II. ceļu iecirknī Krūzesmuižas stacijā, bet vasarā un pirmā rudens daļā strādāju Galgauskas stacijā.“

544. Jānis Rode.

L. U. lauks. f. 1921—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Latvijas augkopība un dārzkopība.

„Esmu dzimis Rīgā, 1902. gada 28. februārī (v. st.), kā skolotāja dēls. Bērniību pavadīju, pārmaiņus dzīvodams, Rīgā un manu vecāku lauku mājās — Lielvārdes Vālodzēs. Septītā dzīvības gadā sāku apmeklēt mana tēva vadīto Torņkalna pilsētas elementārskolu, kur mācījos 3 gadus. Pēc tam iestā-

jos Rīgas Aleksandra ģimnazijā, I. klasē. Šeit varēju nobeigt tikai pirmās trīs klases, ja, pasaules karā uznākot, Rīgas skolas ēvakuēja.

Mans tēvs, kā bij. krievu valdības ierēdnis, bij spiests atstāt Rīgu, un tā mūsu ģimene 1915. gadā pārcēlās uz Tērbatu. Tanī laikā Tērbatā atradās no Rīgas ēvakuētā Nikolaja ģimnazija, kurā IV. klasē arī es iestājos. Šinī skolā varēju nobeigt tikai 2 klases, jo manu tēvu 1916. gada beigās pārcēla atpakaļ uz Rīgu.

Drīz pēc atgriešanās Rīgā ienāca vāci. Vācu okupācijas laikā iestājos Rīgas pilsētas ģimnazijā, kurū man pabeigt neizdevās, jo, okupācijas varai izbeidzoties, iesākās nekārtības, kurū dēļ no skolas izstājos.

Pēc tam kādu laiku dzīvoju mana tēva mājās Vālodzēs, kurū ēkas un pārējo saimniecību vācieši bij pārvērtuši par drupu kaudzi. Tā kā jau toreiz biju nolēmis studēt lauksaimniecību un interesējos par šo lietu, tad, cik varēdams, ķēros pie izpostītās saimniecības atjaunošanas.

Bet nāca 1918. gada 18. novembris un drīz pēc tam lielinieku iebrukums. Mans vecākais brālis, kā Atsevišķās studentu rotas karavīrs, aizgāja līdz Pagaidu valdībai. Neskatoties uz manu karstāko vēlēšanos doties viņam līdz, nepaspēju vairs aizbēgt, jo Rembates apkārtni lielinieki ieņēma jau vairākas dienas pirms Rīgas.

Mūsu ģimenei iesākās grūts laiks. Manu tēvu lielinieki tūlīt atlaida no skolas pārziņa amata. Neskatoties uz toreizējiem grūtiem apstākļiem, 1918.

gada rudenī tomēr atkal iestājos skolā. Pulciņš bijušo Rīgas pilsētas pārdarītāju bij nodibinājuši vidusskolu, kurū tad arī es 1919. gada agrā pavasarī beidzu un dabūju vidusskolas diplomu. Šis laiks bij īsts pārbaudījumu laiks mūsu ģimenei. Lielinieki mūs izsvieda no lauku mājām, un vairākas reizes manu vecāku dzīvība atradās nāves briesmās; sevišķi tad, kad Pagaidu valdības karaspēks ieņēma Jelgavu, frontes joslā, kurā bijām arī mēs, iesākās šausmīgs terrrors. Tad nenožēloju, ka biju palicis pie vecākiem, jo biju viņiem vienīgais atbalsts un palīgs.

Beidzot sagaidījām to laimīgo dienu, kad kalpakieši atgriezās Rīgā un līdz ar viņiem mans brālis sveiks un vesels.

Neskatoties uz Augstskolas nodibināšanu, sākumā nevarēju studēt, jo mūsu izpostītā saimniecība prasīja daudz darba, lai viņu savestu kaut cik kārtībā. Tikai pēc 2 gadiem varēju iesākt studijas, iestādamies Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultātē, bet tad vēl arī katru gadu gandrīz līdz pašiem Ziemas svētkiem strādāju pa māju.

545. *Rudolfs Grasmanis.*

L. U. mežkop. n. 1923—.

V! K! 12. X. 1925.

G. dzimis 1. maijā 1903. gadā. 1923. gadā beidzis valsts Kuldīgas vidusskolu.

546. *Alberts Turks.*

L. U. mežkop. n. 1925—.

V! K! 12. X. 1925.

Dzimis 1903. g. 11. martā, Kuldīgas apr. Kursišu pag. Bāliņu mājās. Beidzis Rīgas pils. II. vidusskolu 1923. gadā.

547. *Arturs Veide.*

L. U. tauts. n. 1925—.

V! K! 12. X. 1925.

R.: Plūdoņa „Rekviēms”, „Atraitnes dēls” un „Divas pasaulis”.

„Esmu dzimis 11. septembrī 1904. gadā, Rīgā. Pirmo izglītību baudīju Pēterī I. reālskolā. Pēc šīs skolas ēvakuēšanas no Rīgas pārgāju mācīties Stabuš sešklasīgā skolā. Arī šinī skolā nevarēju ilgi mācīties, jo, vāciešiem ieņemot Rīgu, šeit visus mācības priekšmetus sāka pasniegt vācu valodā. Tā-

dēļ izglītības turpināšanai izraudzijos V. Olava komercskolu, kurū tad arī pēc 6 gadu apmeklēšanas beidzu 1923. gada pavasarī. Tā paša gada rudenī iestājos par klausītāju Praktisko zinību institūtā — tirdzniecības nodaļā. Pēc institūtā pavadītiem diviem gadiem, 1925. gada rudenī, iestājos Latvijas Universitātē, kur studēju tautsaimniecību. No 1924. gada jūnija mēneša strādāju kā grāmatveža palīgs Valsts zemes bankā.”

548. Heinrichs Vītols.

L. U. ties. n. 1924—.

VI K! 12. X. 1925.

Dzimis 1900. gadā, Vidzemē, Palsmanī; beidzis
1924. g. valsts vidusskolu pieaugušiem.

549. Aleksandrs Fuksis.

L. U. mežkop. n. 1924—.

VI K! 12. X. 1925.

Dzimis 1902. g. 17. martā, Pabažu pagastā, Rīgas apr. Beidzis 1924. g. Rīgas kultūrtechnisko vidusskolu.

IV.

Jubilejas apraksts.

J. Benšons. D. Skrastiņš. J. Kaminskis. J. Steinerts. K. Piegāzs. J. Baumanns. R. Erglis. K. Timuška. A. Malvess. O. Grinbergs. H. Celmiņš. P. Sakss. J. Lakats. P. Smurģe. J. Kalējs. J. Rumpe. J. Bernsons. A. Vitckopfs.

Domas par jubilejas rikošanu radās jau labi sen pirms 1925. gada. Pēc 1923. gada balles Konventā nobrieda uzskats, ka starplaikā līdz 1925. gadam balles vairs nebūtu rikošanas, bet toties laikus jāstājas pie jubilejas svinību pienācīgas sagatavošanas. Konventos šo jautājumu bieži cilāja, līdz pēdīgi 1924. g. II. sēmeistri vispārējos vilcienos domstarpību vairs nebija par to, kā atzīmēt XXV. gadu pastāvēšanu. Jau toreiz, kā nopietnāko un arī visgrūtāk veicamo uzdevumu uzskatīja piemērota pārskata vai albuma sagatavošanu un izdošanu. Cerēja archīvu izlietot kā galveno materiālu avotu albumam. Pie viņa sākotnējās kāršanas ķērās ar skubu, bet bija jāpiedzīvo arī liela vilšanās cerībās, jo sausie protokoli maz, samērā, deva albumam un biografijas bija pavisam trūcīgas. Arī albuma izdošanas finansiālā puse nebija viegla. Iepriekšējās kalkulācijas rādīja lielus ciparus ar piecām nullēm. (Tolaiku skaitīja vēl rubļus.) Tas viss tomēr nevarēja atbaidīt nedz K!tu, nedz filistrus, jo galvenā doma bija: noslēdzot pirmos 25 Talavijas dzīves gadus, par tiem jādod pienācīgs pārskats, tie pareizi jāapgaismo un jāfiksē. 1925. gada I. sēm. vidū nodibināja svētku rīcības komiteju, kurā iegāja 2 pārstāves no F! B! dāmu komitejas, 2 filistri un 3 aktīvie. Šīs komisijas vadību uzņēmās t/l vice-seniors. Saskaņā ar šīs komisijas priekšlikumu nodibināja atsevišķas apakškomisijas, un bez tam atsevišķi kommittoni saņēma sevišķus uzdevumus, piem., bija jārupējas par kopējo fotografēšanu u. t. t.

Tad, kad galvenos vilcienos bija noskaidrots, kas jubilejas gadījumā rikošams, svētku sarīkošanas komiteja un arī K!, pēc vispusīgas apstākļu apspriešanas, nāca pie slēdziena, ka svētki ievadami ar balli.

K! griezās pie viena no populārākiem tā laika māksliniekiem - dekorātoriem L. Līberta ar priekšlikumu dekorēt balles telpas. Pēc panāktās vienošanās mākslinieks ar saviem audzēkņiem ķērās pie darba un pārvērtā Virsnieku kluba telpas, — pieskaņojot dejas zāli, kā arī blakus telpas, Talavijas krāsām un garam. Balti-zaļi-zelta ietvērumā varēja saskatīt simbolizētos Talavijas principus un devīzes, kurās mainījās ar šķēpu un bruņu cepuru grupējumiem. Sārta gaisma kāpa no upuru urnas

zem vāpēja, un pāri visam no augšas plīvoja Talavijas karogs.

Jubilejas balle notika 12. decembra vakarā.

Sākot no plkst. 10 vakarā, balles telpas pildījās svētku viesiem. Talavijas svētki bija atraduši atbalsi Rīgas sabiedrībā, kā arī provinces intelligencē, kamdēļ arī ļoti liels viesu pulks labprāt vēlējās šo vakaru pavadīt talaviešu saimē. Arvien vairojās studentu krāsu dažādība un dāmu skaisto tērpu mirdzums. Balle sākās ar polonēzi, ko vadīja kommittonis Vilis Olavs, pa telpām izlocīdams vairāk kā 400 pāru gaŗo deŗotāju rindu. Ņēl, ka bija tikai viens skatītājs, kas baudīja reto sabiedrības parādes skatu. Visi tie, kam deŗošana ballēs ir tikai rūgta nepieciešamība vai blakus lieta, bieŗi bija redzami otrā stāvā pie burŗu galda. Ar katru stundu, kas ātri aizritēja, noslēgdama 12. deŗembri un iezvanīdama jaunu ritu, sajūsma un ļautrība auga, un uz rīta pusi sasniedza visaugstāko kāpinājumu. Deŗai sekoja deŗa, šalca valodas, skanēja smieklī, un plūda dziesmas. Tad notricēja spēcīgais „Gaudeamus“, un krāsu cepurītes klāja daudzu viesu galvas. Ar to balles oficiālā daļa bija beigusies, bet nebija beigusies nedz ļautrība, nedz pati balle. Vēl nerīma skaīstās burŗu dziesmas, kausos dzirkstēja vīns, un orķestris vīļināja viesus moderno deŗu riņķos. Oficiālam sastingumam jau sen bija pārrautas vaŗas, un visi jutās brīvi un patīkami. Kad tomēr balle jau tuvojās noslēgumam, viens pēc otra rūcoŗš automobilis aizskrēja uz Lāčplēŗa ielu, aizvīzinādam balles viesus uz Talavijas Konventtelpām. Tās to naktī bija ļabi saredzamas no abiem Lāčplēŗa ielas uzkalniem, jo vīrs to durvīm liels spoŗu elektrīsko spuldŗu veidojums izšķērdīgi meta savus starus nakts tumsā.

Pēc plašajām Virsnieku kluba telpām grūti bija lielajam viesu pulkam atrast sev vietīņu samērā šaurajā K! Dz!, bet tomēr visi jutās mājīgi un patīkami, un lielā burzma tikai pavairoja omulību.

Arī ŗeit tricēja dziesmas, putoja alus kausi, un vīns dzirkstīja sudraba traukos. Viens otrs balles viesis, kas pat ŗoreiz nebija ļāvies sevi pilnīgi ŗķīrt no pelēkās ikdienas, jau sen atkal bija izberzīs

miegu no acīm, kad citi vēl dziedāja: „Dzer, brālīt, dzer uz līgaviņas laimi“.

Pamazām balle bija izskanējusi.

Otras dienas vakarā pēc vecās ierašas sanāca filistru gadskārtējā sapulce, kuplāka kā jebkad. Uz jubileju no malu malām sabraukuši kopā gandrīz vai visi talavieši. Tikai retais nebija redzams.

14. decembra dienā, plkst. 12, kā parasti, notika Svētku Konvents. Amata vīri sniedza pārskatu par pagājušā gada darbību. Pēc K-ta! mag. lit. nolasīja „Runci“, jo visi atrada, ka lasīt to, kā parasts, komersā pie oficiālās daļas, šoreiz, lielā viesu skaita dēļ, nebūtu vēlams. Līdz jubilejas aktam atlikusē stunda paiet omulīgās pārrunās. K! Dz! dūc kā bišu strops. Visi tie, kam nav jāpavada tuvinieki uz „Māmuļu“, kur notiek svinīgais akts, gatavojas kopējam braucienam. Beidzot laiks doties ceļā. Zēni savākuši uz Lāčplēša ielas pretim K-tam! važonus vai no visas Rīgas. Kad sasēdās, braucēju rinda dodas uz Universitāti (vecu ēku), apsveic to un pēc tam, korso braucienā pa Kronvalda bulvāri, svētku dalībnieki nobrauc gar pārējām galvenām Universitātes ēkām un dodas tad uz svinību vietu. Pa to laiku arī prezidijs ar karogu ir piebraucis, un to ienes Latviešu biedrības lielajā zālē.

Lielā Latviešu biedrības zālē pārpildīta. Viesu starpā daudz valdības, Universitātes un sabiedrības vadošas personas, atbrīvošanas cīņu vadītāji, Prezidiju Konvents svētku tērpos pilnā sastāvā, korporāciju Velecijas no Varšavas un Vironijas no Tērbatas pārstāvji; Apvienoto studenšu korporāciju Prezidiju Konvents pilnā sastāvā, pirmo reizi uz ārieni tērpies savās krāsās šarpēs; daudzi sabiedrisko organizāciju un preses pārstāvji, un beidzot paši talavieši no tuvienes un tālienes ar saviem piederīgiem. Oldermanis Tauriņš beidz saņemt pēdējos viesus. Uz paaugstinājuma pie prezidija galda, kam blakus galds apkrauts daudzajām dāvanām, sekretārs Andersons drudzaini kārtro vēl pēdējos rakstiskos apsveikumus. Tikpat steidzīgi vice-seniors Pakalnetis raksta, strīpo un kārtro apsveicēju vārdus. Isi pēc plkst. 15 prezidijs ieņem savas vietas pie galda. Ar svētku šķēpa sitienu seniors Raudseps pasludina Talavijas 25 gadu jubilejas aktu par atklātu. Uz skatuves nostājas Prezidiju Konventa koris. Visi pieceļas. Plūst spēcīgas tautas lūgšanas skaņas. Varenās himnas skaņas liek trīcēt „Māmuļas“ sienām, un šini svinīgā brīdī izsauc daudzās acis mirdzošās asaru pērles. Aizplūst pēdējās skaņas, un tām seko seniora runa:

„Augsti godātais prezidenta kungs, augsti godātais rektora kungs, augsti godātā svētku sapulce!

Pirms 25 gadiem, 1900. gada 14. decembrī, 27 latvieši, Rīgas Politehniskā Institūta studenti šini pašā vietā, kur mēs tagad esam, dibināja Talaviju. Dibināja Talaviju, — kā korporāciju uz daudz citādiem pamatiem nekā līdz tam pastāvošās. Par Talavijas mērķiem viņi sprauda 3 principus: tautību, izglītību un atturību. No savas pašas pirmās pastāvēšanas dienas mūsu Konventa iekšējā dzīvē nebija citas valodas kā latviešu. Divaini izliekas to tagad pieminēt, bet toreiz, ja kādā Konventā runāja un rakstīja latviešu valodā un izveda savas parašas un tradīcijas noteiktā tautiskā garā, par to sminēja daudzi, pat latviešu studenti. Vairāk kā 7 gadus Talavijai jādzīvo kā neatzītai korporācijai ar aizsegtām balti-zili-zelta krāsām, bet toties iekšienē mēs kļuvām stipri, un jaunā talaviešu saime ieauga jo ciešāki cēlajos dibinātāju principos. Uznāca 1905. gads, grūtais Talavijas pārbaudes gads gan iekšējā — pašas korporācijas, gan ārējā sabiedriskā dzīvē. Tomēr Talavijas pamatprincipi palika nesatricināmi. Dēļ domu starpībām par šo principu piepildīšanas taktiku aizgāja no mūsu vidus gandrīz puse no filistriem, dažiem nācās arī emigrēt svešumā. Bet šodien tos visus varam sveikt atkal mūsu vidū. Pienāca 1907. gads. Sakarā ar 1905. gada noteikumiem vācu korporācijas bija aizsegušas savas krāsas, un Talavijai radās izdevība tapt uzņemtai C! C! (šaržēto konventā). Toreizējais vāciskais politehnikas direktors šim C! C! lēmumam uzlika savu „veto“, motivēdams ar to, ka, iekāms vācu konventi nav uzņemti atpakaļ C! C!, pēdējā lēmumi nevarot būt pilntiesīgi. Šaržēto konvents, kurš toreiz sastāvēja no latviešu korporācijas Selonijas, poļu Arkonijas un Velecijas, igauņu Vironijas un krievu Fr. Arktikas, — vācu konventiem pie to atpakaļuzņemšanas kā kategorisku prasību uzstādīja solījuma došanu — balsot par Talaviju. Vācu konventi deva vārdu, ka balsos par, un nobalsoja. Direktors vairs nevarēja atrast iemesla aktu neparakstīt, un talavieši atsedza savas balt-zaļ-zelta krāsas.

Pēc tam visu priekškaŗa laikmetu varēja nodoties Talavijas principu izvešanai dzīvē. Bija radies arī krietns skaits filistru, kuri nodibināja Talavijas filistru biedrību. Uznāca kaŗš. 1915. gadā Talavijai jāpārceļas uz Maskavu. Pirmo gadu tur gāja stipri grūti. Pamazām grūtības izdevās pārvarēt, un, kaut arī tālu no tēvu sētām, Talavijas darbība risinājās, — līdz beidzot talavieši izvadīja uz Vakar-Eiropu

Jubilejas akta viesi R. L. B. zālē.

savu krietnāko tautieti meklēt tur taisnību latvju tautai. 1918. gadā Talavija atgriezās Rīgā, bet ne uz ilgu laiku. Nodibinās studentu rota un aiziet uz Liepāju.

1919. gadā izdevās uzsākt aktīvu dzīvi. Reizēm ciņu pārtraukumus notiek arī Konventi. Arī kaujas beidzās. Sākās grūti laiki korporācijas iekšējai dzīvei. Neparasti lielais jaunu locekļu pieplūdums un veco krāsnešu retinātās rindas pēckara laikā sašķobīja korporācijas dzīvi, un vairāki gadi aizgāja, lai iekšēji to ievadītu vecajās, stingrajās sliedēs. Tagad korporācija var lepna būt uz savu disciplīnu un iekārtu.

Ja 25 gadi ir puse no cilvēka mūža, tad 25 gadi ir arī samērā ilgs laiks mūsu latviešu sabiedriskām organizācijām. Lai man būtu atļauts vēl pakavēties pie nodzīvotiem 25 gadiem un jautāt, vai viņi nav izsmēluši jau uzstādītos principus, nav rādījuši, ka šie principi ir atmetami, ka jāmeklē pēc jauniem? Vai ir talavieši sekojuši šiem principiem? Es nerunāšu par tiem, kas ir mūsu vidū, bet pieminēšu tikai tos divus vīrus, tās divas monumentālās personības latviešu sabiedriskā un politiskā dzīvē, kuru nav vairs mūsu vidū, t. i. filistrs Vilis Olavs un Zigfrids Meierovics. Vilis Olavs — Talavijas dibinātājs, viņas pamatu nospraudējs un veidotājs, sen jau nav vairs starp mums, bet daudz, daudz citādāka būtu mūsu sabiedriski-politiskā dzīve, ja viņš vēl būtu mūsu starpā. Viņš izprata un dzīvoja no domas, kas ielikta Talavijas principā — tautība, — domas par nacionālu valsti. Šo domu viņš neatstāja līdz savām pēdējām dienām, pēdējam acumirklim. Viņš bija pratis šo domu uzglabāt tīru un izvest dzīvē visgrūtākā tautas likteņa stundā, tad, kad tauta draudēja izirt plašajos Krievijas līdzenumos. Viņš rūpējās netikvien par bēgļu apgādāšanu materiālā ziņā, bet arī vienmēr un visur, kā galveno uzdevumu, itkā savas tautas vadonis, uzskatīja sargāt latvju tautas vienību un atvest to atpakaļ dzimtenē. Lai latvju tauta paliek par tautu savās brīvās, dzimtās tēvu sētās.

Ja pieminam Zigfrīdu Meierovicu, tad te buriski var piemērot mūsu devīzi: „darbs ceļ vīru“. No gana zēna tas bija tapis politiķis, kas sēdēja pie viena galdā ar lielākiem tā laika pasaules vīriem, pasaules politikas un likteņu noteicējiem. Tikai ar Talavijas karogā rakstītā principa — tautības visdziļāko izpratni un nesalaužamu pārliecību par šīs izpratnes pareizību, ar nesalaužamu ticību savas tautas nākotnei viņš tapa par vīru, kuru uzklāusija un pazina Eiropa.

Bet vai Talavijas principi tagad nav piepildīti? Vai nav jāmeklē jauni?

Pirmais no viņiem — tautības princips. Mēs, kā tauta, esam ieguvuši politisko un sabiedrisko brīvību, esam kļuvuši pie savas nacionālas, patstāvīgas valsts, — bet vai ar to ir sasniegts viss? Nē! Mums no tautas jātop par nāciju, mums jāiegūst garīga un saimnieciska brīvība un patstāvība. 700 gadus slāpēti, tautas garīgie spēki jāatmodina un jāierosina. Tas liek mums arī turpmāk vēl jo vairāk vadīties no šī principa, bez kura cilvēce vēl nav kultūras dzīvi dzīvojuši. Šis princips vadīs talaviešus garīgās un saimnieciskās dzīves atbrīvošanas darbā.

Vai mūsu otrais princips — cenšanās pēc izglītības, nav novecojis? Saule var novecot un beigt spīdēt, bet nedrīkst apstāties cilvēces cenšanās pēc augstākās gara attīstības.

Vai mūsu atturības princips būtu novalkāts un atmetams? Jo kultūrēlāka sabiedrība, jo augstāka tautas kultūra, jo tālāki tā stāv no zemiem dzenuļiem un kaislībām, jo augstāk tā paceļas par pārējiem pasaules iemītniekiem. Mums, latvjiem, ziemeļniekiem, ir jābūt ar stingru, vēsu saprātu, kas vienmēr un visur valda un arī jaunatni notur no aizraušanās un ekstrēmēm. Ja gribam apturēt cilvēka garīgās kultūras progresu, tad lai atmetam šo savu trešo principu.

Šajos lielajos latvju tautas dzīves pārmaiņas laikos, kad visas vērtības, visas domas top pārvērtētas un pārsvērtas, šie trīs principi neatturami velk svaru kausu. Kā mūžīgi jauni tie stāv rakstīti mūsu balt-zaļ-zelta karogā.

Un tikpat spēcīgi skan mūsu devīzes: „roku rokā“ un „darbs ceļ vīru“. Šis sauciens skan tagad pār visu pasauli. Šīs devīzes talaviešus ir vienmēr vienojušas un vieno, ko jau spilgti redzam, skatoties mūsu filistru darbībā.

Priekškaŗa laikos bija grūti izglītotam latvietim palikt dzimtenē, lai iegūtu savu dienišķo maizi; bet, neskatoties uz to, daudzi mūsu filistri ir palikuši šeit, turējušies pie savas tautas un roku rokā ar to gājuši. Ar savu darbu tie ir cēluši sevi un tautu.

Talavieši ir nākuši no tautas, pie tautas tie stāv, un par tautas brīvību daudzi savas asinis lējuši. Pie tēvu zemes un par tautu, tēvu zemi — mēs vienmēr stāvēsim.“

Pēc seniora runas P! K! koris nodzied: „Pie tēvu zemes dārgās turies klāt“, ko svētku viesi uzņem ar lielu piekrišanu.

Pēc dziesmas seniors dod vārdu Talavijas filistru biedrības priekšniekam J. Rapam, kurš apsveic Talaviju sekošiem vārdiem:

„Augsti god. svētku sapulce, mīlie talavieši! Ar dziļu prieku šodien suminot Talaviju viņas pilngadības svētkos, es vispirms gribu atzīmēt to ciešo kontaktu, kāds pastāv starp Talavijas filistriem un aktīviem biedriem, starp Filistru biedrību un aktīvo Konventu. Mēs, filistri, uzskatām mūsu biedrību kā aktīvā Konventa tiešu turpinājumu. Šeit it kā nostājas blakus 2 paaudzes: mēs, tā vecākā paaudze, un jaunākā — Konvents. Bieži dzīvē redzam, ka starp 2 paaudzēm gadās domu starpības, pretešķības, kas ir tajos gadījumos, ja abas paaudzes dzīvo katra savu dzīvi, katra savos pasaules uzskatos. Es ar prieku varu šodien apliecināt, ka mēs dzīvojam kopīgu dzīvi, mums ir kopīgi pasaules uzskati, kopīgi ideāli, jo mūs vieno Talavijas lozungi un devīzes, kopīgie Talavijā pavadītie gadi. Un ja Talavijas jaunākie biedri aizvien griežas pēc padoma pie filistriem, seko labāko filistru paraugam Talavijas vispārējos, kā arī personīgās dzīves jautājumos, tad tas mūs, filistrus, aizvien no jauna saista pie Talavijas. Un tā nu mēs visi esam viena vienīga talaviešu saime.

Ko gan šodien lai es vēlētu mūsu jaunai paaudzei? Ar gandarījumu atzīmēju seniora formulējumu, ka Talavijas principi nav nekas pārejošs, ka tie arvien no jauna var sajūsmināt Talavijas aktīvo Konventu. Es vēlētos, lai ikviena talavieša sirdī lielmānīem burtiem būtu rakstīti šie principi, lai ikviens talavietis savus jaukos jaunības gadus izlietotu savas personības vispilnīgākai izveidošanai; lai ne par vienu talavieti nevarētu sacīt nedz viņa tuvinieki, nedz arī plašāka sabiedrība, ka dažs labs viņa jaunības gads ir pagājis ne visai lietderīgi. Mums visiem jāgatavojas nopietniem, cēlākiem mērķiem. Lai talavieši izveidotos par cilvēkiem ar gaišiem, nacionāliem, kultūrēliem un sabiedriskiem ideāliem. Lai talavieši nekad nav par veciem, — sajūsmināties par T! principiem. Šeit talkā jāņem mūsu tradīcijas. Tādēļ novēlu, lai latvieši augsti turētu savas labākās tradīcijas, kas izteikušās Vili Olavā, Zigfrīdā Meierovicā un citos labākos biedros. Ja mēs tām sekosim, — es nešaubos, ka tikpat kā mēs, kā latvieši, ceram ieņemt ievērojamu vietu citu tautu starpā, tikpat savukārt talavieši ieņems mūsu Latvijas dzīvē, ja viņi būs spējīgi raidīt tautā apzinīgus dēlus, kas dara godu Talavijas principiem. Ar prieku konstatēju, ka Talavijas līdzšinējā darbība

ir atradusi plašu atbalsi, ko liecina šis dienas augsti god. svētku viesu piedalīšanās.

Lai atzīmētu šo mūsu kopīgo goda dienu, Filistru biedrība dāvā Konventam prezidija krēslus un galdus, un vakardienas pilnā sapulce nolēmusi dibināt Viļa Olava un Zigfrīda Meierovica stipendijas, kā arī 10 diedri nodibina atsevišķas stipendijas, katru tūkstoš latu lielumā. To nolūks — atvieglot mazturīgiem talaviešiem ceļu uz gaismas kalniem.

Mums, filistriem, bija padomā sevišķa dāvāna, bet tā izrādās par mazu priekš lielās Talavijas. Mēs 25 gadu jubileju bijām cerējuši svinēt savā pajumtā un iegādājuši divstāvu māju, bet izrādās, ka te nevar ietilpt visa Talavija. Tādēļ jāpaciešas, līdz tiksīm pie piemērotākas pašu mājas.

Es beidzot vēlētos, lai visiem talaviešiem un tāpat mūsu viesiem šī mūsu svētku diena paliktu ilgi jo ilgi mīlā atmiņā.

Vivat, crescat, floreat Talavia!“

Tālāk fil. K. Timuška apsveic dibinātāju vārdā:

„Augsti god. svētku viesi, mīlie filistri un kommlitoņi!

Jūsu priekšā jau runāja Talavijas aktīvās sabiedrības priekšstāvis un Talavijas vecākās paaudzes priekšstāvis Rapas kungs. Sveiciens, ko es jums gribu nodot, ir vecāks, — tas ir vēsturisks sveiciens. Es gribu šodien runāt Talavijas dibinātāju grupas uzdevumā, cik daudz viņa vēl dzīva un atrodas Latvijā.

Es gribu runāt par pagātņi. Es gribu izteikt tagadējai Talavijai sveicienu no tāliem laikiem — kuri bij kādus 25 gadus atpakaļ. Es teicu: vēsturisks sveiciens. Var uzstādīt jautājumu, vai tādai mazai organizācijai ir vēsture. Bez šaubām, tā ir. Šī mazā un niecīgā — un niecīgā tādēļ, ka nav visai gara — pretendē tomēr uz savu vietniņu latvju tautas vēsturē. Es domāju, ka šī vietniņa būs ne tikai ar kultūrēli, bet arī ar politisku nozīmi. Seniors jau aizrādīja, ka Talavijas saime aizmirs savus tiešos darbus un stājās Studentu rotā, kad prasīja no viņas to Latvija. Tā tad viņai ir sava maza vēsture Latvijā.

25 gadus atpakaļ mēs, toreiz neliela grupa, nodibinājām jaunu studentu sabiedrību. Bij jautājums, vai tāda sabiedrība toreiz bija vajadzīga. Pacēlās balsis, ka viņa varbūt būs lieka, būs šķelšanās produkts, kādu latvju tautai tik bieži pārmet. Bet tomēr tajos apstākļos mūsu nospraustais ceļš bija pareizs. Pareizs tāpēc, ka latvju tauta dzīvoja tajos vēsturiskos apstākļos, kurus nepazīst tagadējā jau-

nākā paaudze. Dzīvoja apstākļos, kad latvju studējošā paaudze sāka izklīst, atsvešināties no latvju tautas. Skolā mācības valoda bija sveša, mātes valoda sāka pamazām apklust, jo ik brīdī skolēns redzēja un dzirdēja visu svešā valodā. — visi termini, viss, viss bij svešā valodā. Princips tautība bij tad vairāk kā vietā, šis princips bij viens no tiem, kas mūs pulcināja.

Bija vajadzīgi arī citi principi. Izglītība ir tas, kas mūs visvairāk ved uz priekšu. Kultūras cilvēks jau stāv augstāk par mežoni, un viena no lietām, ar kuŗu palīdzību viņš paceļas pāri tam, ir izglītība. Censties pacelt vispārējo kultūru, izglītību — bij mūsu otrais princips.

Trešais princips — atturība. Dažkārt dzirdami pārmetumi, ka pret šo principu grēkojot. Talavijas dibinātāji — un arī es — varam apgalvot, ka mūsu nolūks bij panākt organizācijas radīšanu, kuŗa atteiktos no alkohola. Tomēr ir saprotams, ka jaunatnē sēd iekšā tāds mazs velniņš, kuŗam jādod drusku iztraktoties. Viņš pieaug, ja tam aizsprosto visus ceļus. Mūsu ideāls bij — censties šo velnu iznīcināt, censties pēc atturības, kuŗas vajaga, lai varētu cienīgi veikt savu darbu. Šie uzskati nav novecojušies.

Vēsture gāja tālāk. Mēs, Talavijas dibinātāji, sekojām ar dziļu uzmanību visām Talavijas gaitām. Bij mums prieka brīži, bij arī sāpju brīži, un tie, varbūt, atkārtojas vēl tagad. Nav prieka bez bēdām, un bēdu bez sava prieka. Bet arvienu mēs esam sekojuši mūsu Talavijai.

Mēs sekosim viņai arī vēl tālāk. Laikā, kas iet mums pāri, mūsu balsis kļūst aizvien mazākas un mazākas. Būs laikmets, kad Talavijas dibinātāju balsis apklusīs pavisam. Var rasties bažas par to, ka Talavija varētu sākt iet citus ceļus nekā mēs esam sprauduši. Mēs tomēr esam centušies, lai mūsu sprautie mērķi pastāvētu arī turpmāk. Un to mēs esam domājuši, uzstādot mūsu biedrības pamatnoteikumus.

Tā 1. pantā uzskaitīti visi principi, devīzes, un piezīmē stāv rakstīts, ka 1. pantu var grozīt tikai ar visu dibinātāju vienprātīgu piekrišanu. Ja Talavijas dibinātāju nebūs, tad nevarēs arī nekā panākt tie, kas gribēs šo pirmo pantu grozīt. Bet tomēr, ja reiz iestātos laikmets, kad šie principi būs novecojušies, kad nebūs vajadzīgs censties pēc tautības, izglītības, atturības, tad Talavijas vietā būs jārada cita organizācija, ar citiem mērķiem, uzdevumiem, devīzēm.

Beidzot savu apsveikumu, es gribētu paziņot, ka nesen notikušā dibinātāju apspriedē vienojāmies kā

mazu piemiņu atstāt nelielu stipendiju — Talavijas dibinātāju stipendiju. Šis kapitāls acumirkļi ir 3500 latu. Šī stipendija nodibināta tiem, kuŗi visvairāk veicinās talaviešu principu izvešanu dzīvē.

Gribu izteikt cerības, ka talavieši un Talavija augs, kā līdz šim, arī tālāk, ka viņa kops arī tālāk, savā starpā tautību, centīsies arī sai ziņā pielietot savus spēkus, tālāk sevi izglītot, un lai viens viņas ideāls arī turpmāk būtu — sekmēt atturību.“

Tālāk Talaviju apsveic F r. O l a v a kundze Talavijas dāmu komitejas vārdā:

„Augsti godātie svētku viesi, miļā Talavijas saime!

Mans uzdevums ir šodien apsveikt jubilāru — Talavijas korporāciju Talavijas Filistru biedrības Dāmu komitejas vārdā.

Pamata principi, uz kuŗiem dibinātāji ir cēlušī Talavijas korporācijas garīgo ēku, kā mēs zinām, ir: tautība, izglītība un atturība. Pēc savas būtības tie ir stiprākie ik kuŗas tautas un sabiedrības balsti. Aplūkosim, cik stipri tie ir izrādījušies aiztecējušo 25 gadu laikā Talavijas saimē.

Vispirms tautība. Vai tautības apziņa ir nesatricināta un nesatricināma katrā talavietī? Vai viņš stāv un krīt par savu tautu un dzimteni? Vai ziedo un uzupurē viņai visu? — No visa tā, ko sniedz Talavijas vēsture, varam droši un ar pārliecību teikt, ka tautības apziņa līdz šai dienai dziļi uzglabājusies katrā talavieša sirdī. Ar lielu sajūsmu talavieši sekoja pirmam saucienam doties cīņā par latvietību pret tautas ienaidniekiem, un daudzi no viņiem bija starp tiem, kuŗi nav saudzējuši sevi mūsu labā, un viņiem mums jāpateicas par to, ka tagad mēs un mūsu bērni esam brīvi latvieši. Gods un slava tēvijas izkaŗotājiem! Latvju sievietes sevišķi mīl savus dārgos kaŗotājus. — Tālāk, mēs, sievietes, esam novērojušas kādu vispārībai mazāk uzkrītošu, bet raksturīgu piemēru talaviešu tautības mīlestībai. Pateicoties kaŗam un saimnieciskiem apstākļiem, ir gadījies, ka vienu otru reizi amora bulta paskrējusi pašu tautas zeltenei gaŗām un ķērusi svešas tautas daiļavas sirdi. Nu būtu jādomā — tāds talavietis savai tautai zudis. Bet nē — mēs redzam gluži pretējo: šādos gadījumos Talavijas saime ir pavairojusēs ne tik vien kā ar priekšzīmīgu un krietnu nama māti, kuŗa pati, daudz grūtības pārvarēdama, isā laikā ir iemācījusies latviski un savā ģimenē atzīst tikai latvju valodu, — bet arī ar sirsniņu un čaklu Dāmu komitejas biedreni, kuŗas intereses un sirds pieder nedalīti Talavijai un kuŗa gatava pakalpot tai cik un kā spēj. Tas nav zaudējums, bet gan ieguvums.

To panāk vīrs ar stipru gribu, lēnu prātu un lielu tautas mīlestības apziņu.

Otrs balsts — izglītība. Par tā stiprumu liecina dati, ko sniedz pārskats par Augstskolas beigušiem, lai gan ilgie kara gadi un nenormālie dzīves apstākļi kavēja studiju gaitu un beigšanu. Par cenšanos pēc izglītības un mīlestību uz zinātņi liecina, starp citu, arī tie daudzie redzāmie zinātnieku, rakstnieku, mākslinieku un diplomātu vārdi, ar kuriem lepojas netik vien Talavija, bet arī visa Latvija. No Talavijas pirmiem pastāvēšanas gadiem vēl atceros, ar kādu sajūsmu jaunie biedri rakņājās pa Olava skolas trūcīgo bibliotēku, meklēdami tur gan filozofiskas, reliģiski-ētiskas, gan citas vispārīgo izglītību veicinošas grāmatas. Tā tad šis balsts ir izrādījies jo stiprs.

Trešais un beidzamais — atturība. Tas, šinī gadījumā, gan mazāk ietilpst Dāmu komitejas darbības aplokā, lai gan visā visumā pēc savas būtības ir visas latviešu sabiedrības sāpīgākais un kļedzošākais jautājums. Nav šodien vieta un moments to sīkāki iztirzāt, tomēr jāsaka, ka no sabiedrības atskan balsis, ka šis balsts varētu būt stiprāks savos pamatos. Šim iebildumam ir savs pamats. Briesmīgās vētras, kuŗas gājušas pāri mūsu mazai zemītei, ir šī balsta pamatus ievērojami sašķobījušas, un tas prasa stingru atbalstu. Cik mēs, sievietes, protām un spējam, tad vienbalsīgi pieteicāmie to atbalstīt, lai līdz 50 gadu svētkiem visi pieminētie trīs balsti būtu vienādi stipri, lai katrs talavietis būtu zaļš zars pie tautas dzīvības koka.

Filistru biedrības Dāmu komiteja un caur viņu visas tās māmuliņas, kuŗu dēli ir talaviesi, apsveic šodien Talaviju viņas 25 gadu pastāvēšanas svētkos un no visas sirds novēl, lai talavieši būtu tas dzidrais avots, kas stiprina vājos un atbalsta tos, kas ar savu priekšzīmi dzīvē un darbos veicina un attīsta tautību, izglītību un atturību. Lai talavieši būtu Latvijas tautai viņas stiprākie ozoli!

Korporāciju Prezidiju Konventa vārdā apsveic P! K! seniors J a n s o n s:

„Augsti god. dāmas, augsti god. viesi, mīļie filistri un kommittiņoni!

Aug ozols pie ozola, rodas birze, krājas akmens pie akmens — rodas mūri, stājas vīrs pie vīra — rodas spēks, kas spēj veidot un labot tautas likteņus, rodas spēks, kas var piepildīt un realizēt tautas centienus.

Pirms 25 gadiem, kad toreiz vēl tāļa un neticāma likās patstāvīgās Latvijas ideja, kad par to cīnījās 3 no vecākām latviešu korporācijām, radās jauns

gars, jauni spēki, kuŗi ar augsti paceltu balt-zaļ-zelta karogu stājās blakus savām vecākām māsām, un tie bija — talavieši, tā bija Talavija. Viņa nāca kā nesalaužams spēks, ar stipru gribu, nelokāmu apņemšanos izvest latvju tautu gaišā, skaidrā brīvības laukā. Viņi nāca ar apņemšanos nostādīt savu tautu blakus citām vecākām kultūras tautām, veidot dzīvi pēc tām tradīcijām, kuŗas liktas korporāciju pamatos. Grūts bija sākums, grūts bija šis ceļš, bet tas veda pie mērķa, pie uzvaras. Ikvienu organizācija un sevišķi korporācija var būt spēcīga tikai tad, ja viņa stāv uz nacionāliem pamatiem, ja viņa vadās no valstiskām idejām un mērķiem. Un tikai tādā ceļā Talavija var veikt savus uzdevumus. Talavija bij spraudusi sev par mērķi vest latvju tautu pie izglītības. Lai atcerāmie Vili Olavu — mēs varam teikt, ka šis mērķis sasniegts. Talavieši bij apņēmušies teikt ikvienam un ikvienā lietā: „mēs esam latvieši“ — un vai tagad ikvienā zemes stūrī nezīn brīvās Latvijas vārdu? Atcerēsīmie Zigfrīdu Meierovicu, un lieka būs jebkāda piezīme.

Es nevaru neatzīmēt, ka Latvijas grūtākos brīžos, kad izšķīrās viņas likteņi, talavieši bija vieni no tiem, kuŗi dibināja Studentu rotu, kuŗi gāja aizstāvēt savu tēvu zemi un guva savam karogam nevīstošu slavu. Gods un slava tiem, kam nebij lemts atgriezties kā uzvarētājiem zem balt-zaļ-zelta karoga.

Lieli ir korporācijas uzdevumi. Daudzus no viņiem Talavija veikusi, — daudz un ļoti daudz vēl kas veicams. Latvju tauta ir zemnieku tauta. Korporācijas uzdevums ir šais spēcīgās, nosvērtās zemnieku dēlu personās ielikt to intelligenci un kultūrēlo darbu, kas daris nesalaužamu šo zemnieku dēlu, kas pārvērtīs to par spēku, ar kuŗu vajaga rēķināties.

Ceturtdaļgadusimtenis ir pietiekošs laiks, lai korporācija skaitītu savu iekšējo dzīvi, savu garīgās dzīves veidojumu par nobeigtu. Pāri tam Talavijas dibinātāji sniedza roku savi nākotnei. Talavija šodien apskata savus ieguvumus, apskata, kas veikts, smēļ spēkus savai tālākai turpmākai dzīvei. Un nākotne tiešām plaša, tāļa un skaista. To mums garantē pagātne, tās devīzes, kas liktas Talavijas karogā.

Šodien, Talavijas goda dienā, Prezidiju Konventa vārdā nesu sirsnīgākos sveicienus. Lai mūžam stāv augsti balt-zaļ-zelta karogs!

Prezidiju Konvents ņem sev līdz mazu balvu un lūdz Talaviju to pieņemt. Ikviens, kas bauda no šiem kausiem, lai smēļ spēku, dzīves prieku, īstu buršu garu!

Vivat, crescat, floreat Talavia in aeternum!"

Pēc P! K! seniora runas P! K! koris spēcīgi un ar lielu izjūtu nodzied: „Mūžam zili ir Latvijas kalni.“

Tālāk apsveic Universitātes prorektors prof. J. Plāķis:

„A. god. prezidenta kgs, ļoti god. Talavijas saime un svētku viesi!

Atļaujiet arī man pakavēties pie jūsu principiem. Jūsu pirmais princips ir tautība. Šo principu jūs esat uzturējuši vislielākā cieņā, vislielākā godā. Jūs to esat paiduši Latvijas valsts visgrūtākos brīžos. Šis princips — tautība — nepieciešams nevis vien jūsu dzīvē, bet arī Latvijai. Mazai tautai šis princips ir vissvarīgākais kā tautai par sevi. Mēs bijām vergu tauta, vergus ķēdēs, bet mēs pārdzīvojām savus verdzinātājus. Tauta, kuŗa atzīst savu tautību, ir nesalaužama, un nekad viņa nevar iznīkt. Jūs nevis vien tagad, bet arī turpmāk ar vislielāko gribu un neatlaidību uzturēsiet un sekosiet šim principam, jo vispasaules tautību nivelētāju roka, kuŗa pauž savus principus, ir vērsusi arī uz mūsu studentu organizācijām savu skatu un aizrāda, ka tur šis jautājums, šis tautības princips, jā, šis nacionālisms, esot par asu. Jūs viņu pratīsiet aizstāvēt arvien.

Otrs jūsu princips — izglītība. Izglītots ir tas, kas seko tautas dzīvei, jo tikai izglītots cilvēks saprot tautības nozīmi, tikai ticis pie zinātnes gaismas, pie īstas sirds izglītības, viņš saprot, kas ir tauta — un pat ja tā būtu vislielākā vergu stāvoklī nokļuvusi — viņai ir savas tradīcijas. Sevišķi mums, kas piederam pie baltu tautām, — mums ir spēcīgas tradīcijas, — kā pirmā vietā mūsu valoda, kuŗā izpaužas mūsu gara mantas. Šo principu talaviešu saime ir augsti godā turējusi.

Trešais princips — atturība. Atturība ir katras augstākas un cēlākas baudas pamats. Tikai atturīgs cilvēks spēj tās baudas uzņemt, ar kuŗām mūs aplaimo izglītība, un dara mums pieejamus visus apcirkņus, ko atveŗ zinātne. To visskaidrāk zin vecākās klasiskās tautas — veco laiku filozofi —: jo atturīgāks cilvēks, jo dziļākas baudas viņš spējīgs.

Šo principu arī talavieši likuši savas organizācijas pamatā, to arī ar nopietnību viņi uzturējuši.

Tālāk — devīze: „roku rokā“. Un tiešām: roku rokā ejot, cēlušies vīri, kuŗi vadījuši mūsu Latvijas valsts kuģi. Godam minami tie, par kuŗiem jau runāja, bet arī es gribētu godam minēt mūsu prezidenta kgu, kuŗš ir talavietis un kuŗš ilgāku laiku vada Latvijas valdības kuģi. Šinī ziņā talaviešu vārds godam minams.

Ceru, ka talavieši nevien izkops, bet augstu pacels šos savus principus. To viņiem novēlu un zālot, dziedēt mūžībā!“

Pēc prorektora prof. Plāķa runas Talaviju apsveic vecākās latviešu korporācijas Lettonijas seniors P l e n s n e r s:

„God. svētku viesi, mīļā Talavija un talavieši!

25 cīņas, darba un sasniegumu gadi, uz kuŗiem ar tādu lepnumu var atskatīties Talavija, ar patiesu prieku un gandarījumu atbalsojas ikviena lettona krūtīs. 25 gadus atpakaļ gan bijām mēs šķirti, bet tomēr Lettonija varēja noraudzīties uz jaunāko māsu ar radniecīgām izjūtām. Bez kopējām saitēm, kas visai mūsu korporācijas saimei ir vienādas, — mūs vienoja Viļa Olava persona. To, ko viņš laba bija atradis pie mums, viņš nāca liet jaunā kausā.

Kā mazu zīmi šai savai draudzībai Lettonijas konvents lūdz pieņemt niecīgu kausu. Lai viņš būtu tā krātuve, kas uzsūc spirtāko, spēcīgāko un dotu savai paaudzei mūžu mūžos!“

No Varšavas (agrāk Rīgas) korporācijas Velecijas franču valodā apsveic Konventa pārstāvis kommlitonis K n o l l s. „Atceroties priekškaŗa gadus, kad Velecija mājoja Rīgā, veleči pirmā kārtā saista savas atmiņas ar talaviešiem. Veleči, spiesti būt prom no savas tautas un zemes, atrada Talavijas K! Dz!-li sev līdzīgus, apspiestus tautas dēlus, kuŗu domas tik brīnišķīgā kārtā saskanēja. Pēc brīvības atgūšanas bēdu laiku draugi nepiemirsa viens otru. Talavija un Velecija jau kopš 1923. gada ir noslēgušas savā starpā draudzības un brālības karteli. Visu veco un jauno veleču vārdā novēlu saules mūžu Talavijai.“

Korporācijas Selonijas vārdā apsveic seniors C e l m i ņ š:

„Augsti god. viesi, mīļie talavieši!

Netik tādēļ vien, ka patlaban pienākusi mana kārtā no mana konventa nest apsveikumu, bet gan no pilnas buršu krūts es nesu sveicienu mūsu mīļiem talaviešiem. Mēs nesastopamies tikai goda dienā vien, — mūsu gaitas jau kopš 25 gadiem gājušas līdztekus. Mēs viens otru pazīstam un protam cienīt. Pie Talavijas Selonija vienmēr cienījusi to, ka te ir buršu gars, kuŗš prot aizstāvēt un iedvēsmot savus tautiešus ar ieročiem. Talavieši ir pratuši apmainīt buršu ieročus pret kaŗa ieročiem un noslēgt asins brālību Kurzemes kaujas laukos.

Ieejot nākošos 25 gados, Selonijas konvents pasniedz kausu. Lai viņš būtu mūžam pildīts ar dzirkstošu vīnu, nevis tādēļ, lai neviens viņu neizdzertu.

bet lai mūžam talaviešu burši viņu tukšotu un dzertu par godu Talavijai.“

No Tērbatas (agrāk Rīgas) korporācijas Vironijas igauņu valodā nodod sveicienu seniors Fr. Toepfers. Viņš atceras draudzīgo talaviešu un viroņu sadzīvi Rīgā, pirms lielā pasaules kara. Kopēji kaldinātās latvju un igauņu tautu brīvības un patstāvības iekarošanas domas ir saistījušas abas korporācijas ciešām draudzības saitēm. Šīs saites nav sarāvusi nedz robeža, nedz lielais atstatums no Tartu līdz Rīgai, bet gan otrādi, samērā retās sastapšanās brīži ir pat sirsniņāki kā agrāk. Novēl mūžīgi plīvot Talavijas balt-zaļ-zelta karogam un pasniedz kā piemiņas balvu sudraba kausu.

Apvienoto sieviešu korporāciju prezidija konventa vārdā apsveic S! P! K! seniore K r e s e:

„Augsti god. svētku sapulce!

Apsveicu Apvienoto sieviešu korporāciju Prezidija Konventa vārdā Talaviju viņas lielajos svētkos. 25 gadi pagājuši no tā brīža, kad pirmoreiz atskanēja Talavijas devīze: „darbs ceļ vīru“. Tā bij itkā tautas sirdsapziņa, kurai vajadzēja rādīt pareizo ceļu labākai daļai latvju studentības, no kuŗas nākušas ievērojamas personības, kam lieli nopelni tautas atīstībā.

Talavija vienmēr ir atsaukusies uz dzīves svarīgākām parādībām. Talavija bij pirmā, kas spēra soļus un upurēja ne vienu vien dārgu dzīvību uz tēvu zemes altāra. Talavija bija pirmā, kas nopietni sāka skatīties uz sievietes noorganizēšanos akadēmiskā dzīvē. Jaunu korporāciju dzīvē vienmēr ir brīži, kur labs vārds izsauc zināmas pateicības jūtas. Un Talavija ir ar savu līdzdalību tās pelnījusi.

Apvienoto sieviešu korporāciju prezidija konventa vārdā novēlu:

Talavijas gods lai mūžam mirdz, kā baltā krāsa viņas karogā!“

Pēc runas P! K! koris nodzied Dārziņa „Nāc man līdz“, ko klātesošie uzņem ar lielu sajūsmu.

No Tērbatas vecākās studenšu korporācijas Filia Patriae konventa sveicina Talaviju un talaviešus oldermane M a l l K u u s i k.

Studentu padomes vārdā apsveic pārstāvis A. K a r č e v s k i s:

„Augsti god. svētku dalībnieki!

Man ir gods apsveikt Talaviju 25 gadu šūplā svētkos no Studentu padomes. Šis laiks nav garš, bet ja skatās tautas dzīvē, kas tik straujā tempā rit pretim savai nākotnei, tad ir pietiekoši šie 25 gadi, lai apskatītu, kas panākts. Es atļaušos sa-

cīt, ka tās idejas, tie mērķi, par kuŗiem stāv un cīnās Talavija, ar katru dienu iespējas studentu dzīvē un top par uzvarošiem, un šodien jāsaka, ka viņi arī ir noteicošie. Ar katru dienu no studentiem izzūd tās idejas, kuŗas nav piemērotas mūsu nākotnei.

Sveicinot Studentu padomes vārdā Talaviju viņas šūplā svētkos, novēlu sasniegt to, ko viņa spraudusi savā karogā!“

Lettonijas filistru palīdzības biedrības vārdā apsveic F r. M i l e n b a c h s:

„Ļoti cien. svētku sapulce!

Man ir gods tev, gavilnieci, nest sveicienus no Lettonijas filistru palīdzības biedrības.

Pirms 25 gadiem tu esi uzsākusi savu gaitu tai laikā, kad asi vēji pūta pār mūsu dzimteni, kad jaunās strāvas parādījās mūsu tautā un kad pārtautošanas problēms nodarbināja tā laika vīru prātus. Bij gan pagājuši laiki ar ieskatiem, ka students un pie tam latvietis, — esot neiespējama lieta. Pagājuši laiki, kur nevarēja iedomāties, ka izglītots latvietis varētu palikt arī latvietis. Šie aizspriedumi krituši. Zem cīņu iespada izglītots latvietis tika atzīts kā faktors, kuŗu nevar ignorēt. Bet cīņa turpinājās, jo toreizējā vara gribēja mūsu tautu nomākt ar visādiem līdzekļiem. Cīņa bij jāturpina. Jūs, Talavijas dibinātāji, stājāties cīnītāju rindās un likāt par pamatu tautību, jūs sniedzāt viens otram roku tautiskās apziņas audzināšanas un stiprināšanas nolūkā. Nacionālā ideja — viens no jūsu principiem — bij vienojošs spēks, kas jūs pulcināja zem balt-zaļ-zelta karoga, — lai mērķi sasniegtu un varētu audzināt jaunekļus tādā garā, ka viņi varētu aizstāvēties visās vietās un dzīves gadījumos un uzstāties aizstāvēt Latvijas un latvju tautas intereses, — jūs atradāt korporatīvo iekārtu par visderīgāko. Tādam sabiedrības veidam ir dziļāka nozīme. Tu, gavilniece, izpildot savu devīzi: darbs ceļ vīru, esi raidījusi tautā daudz ievērojamu vīru; jūs, talavieši, esat pratuši būt par latvju centienu aizstāvjiem; no tevis, jubīlāre, ir izplūduši spēki, kas ieņem redzamu vietu mūsu valsts un sabiedriskā dzīvē.

Man ir patīkams uzdevums tevi, gavilniece, apsveikt. Tādēļ, ka mani saista mīļās atmiņas ar dažiēiem no jūsu dibinātājiem, ar daudziēiem no jūsu vēlākās paaudzes locekļiem, un saista atmiņas ar vienu, kas bij mūsu fakultātes biedrs, korporācijas biedrs — tas ir Vilis Olavs, kas tagad atdusas no saviem darbiēiem. Tāpat mani saista atmiņas ar nedaudziēiem dibinātājiem, ar kuŗiem man bij lemts skolas gaitās kopā strādāt.

Novēlu tev, jubilāre, iestājoties otra simts gadu ceturksnī, sekmīgu darbu, — audzināt dēlus par pārliecinātiem, krietniem darbiniekiem mūsu tautai un valstij par svētību.“

Selonijas filistru palīdzības biedrības vārdā apsveic: **A. Kacens.**

„Augsti god. dāmas, augsti god. kungi, mīlie kommittoni!

25 gadi katra cilvēka mūžā liels spridis, bet korporācija šais 25 gados izaudzē vairākas paaudzes. 25 gados pilnīgi noskaidrojas katra jaunekļa raksturs, viņa seja. 25 gados Talavija ir parādījusi, ka viņa spēj izaudzēt krietnus darbiniekus valstij un sabiedrībai, darbiniekus ar retu dzimtenes mīlestību. Šo dzimtenes mīlestību, kad tēviņa atradās grūtos brīžos, plecu pie pleca ar seloņiem, talavieši pierādīja savām asinīm. Cīņas tagad ir izcīnītas, bet daudz vēl paliek darba ko strādāt.

Selonijas filistru palīdzības biedrības vārdā apsveicot šodien jubilāri, novēlu nepagurt un audzināt arī turpmāk tādus dēlus kā līdz šim!

Lai dzīvo, aug, zaļo, Talavija!“

Fraternitas Lettica un Rīgas latviešu biedrības vārdā apsveic **A. Krastkalns:**

„Man ir tas gods sirsnīgi apsveikt jubilāri un novēlēt tai kuplas laimes un sekmes nākotnē. Lai Talavijai būtu lemts atzīmēt šīs sekmes annālos, lai Talavija būtu viens no latvju pilsonības stiprākiem aizsargiem pret viņas ienaidniekiem un uzbrucējiem!“

Ventonijas filistru palīdzības biedrības vārdā apsveic **Birģelis:**

„God. svētku dalībnieki!

Lielas idejas parāda savu spēku — izplatoties. Ja salīdzinām latviešu studentu dzīvi pirms 25 gadiem, tad redzam vienā ziņā lielu starpību: Pirms 25 gadiem latviešu korporāciju skaits bija ļoti mazs. Turpretim tagad latviešu korporāciju skaits ir stipri audzis. Ko tas pierāda? Tas pierāda, ka korporācijas ir tās sabiedrības, kas dzīvē nepieciešami derīgas. Pati dzīve ir pierādījusi, ka viņas aizstāv idejas, un šīs idejas tādēļ ir lielas. Esmu atnācis nodot sveicienu jubilārei no vienas no jaunākām sabiedrībām — no Ventonijas filistru biedrības.

Man jāizsaka pateicība Talavijai par to, ka viņa pirms gadiem desmit, kad mēs spērām pirmos soļus, bija tā, kas nāca mums talkā, sniedzot mums visādu palīdzību. Un tā mēs varam arī viņas principus rakstīt savā karogā, savā korporācijā. Tas pierāda, ka tiem principiem, kas Talavijas pamatos, lemts sniegties tālāk no Rīgas uz Tērbatu un ka mēs, Tērbatā

dzīvodami, atzinām šo principu derīgumu un lūkojam izvest savā dzīvē.

Man ir gods gavilnieci apsveikt un novēlēt, lai tās atmiņas, kas mūs saista, kas tagad šinī goda dienā pēc 25 gadiem atdzīvojušās, lai šīs atmiņas arī turpmāk pavadītu viņu turpmākā ceļā, jo dzīvi dara skaistu atmiņas un pagātne, un dzīvi dara skaistu arī cerība. Lai ar gaišām atmiņām gavilniece dodas nākamībā, nesdama sirdī gaišas cerības!

Vivat, crescat, floreat Talavia in aeternum!“

Laikraksta „Latvis“ vārdā nes sveicienus **Arveds Bergs:**

„Augsti god. gavilniece!

Svētki, kuŗus mēs šodien svinam, vēršas uz pagātņi. Jubilējās mēs mēdzam atskatīties atpakaļ uz palaistiem darba gadiem. Ja tādā kārtā mēs līdz ar tevi mērojam izdarīto darbu, tad jāsaka, reta varēs būt tāda organizācija, kuŗa samērā īsā laikā — 25 gados — ir no saviem ideāliem, no saviem spraustiem mērķiem sasniegusi samērā tik daudz.

Nacionālā ideja — kuŗa cēlusi latvju tautu gaismā, saulītē — ir bijusi ideja, par kuŗu cīnījās talavieši. Un šie centieni ir spoži piepildījušies. Vai mēs nedzīvojam brīvā Latvijā — kur mēs paši saviem spēkiem varam savas spējas attīstīt? Vai tie nav lieli panākumi?

Mums jāliecina, ka šajos notikumos, kuŗi par mums nākuši, Talavija ir bijusi aktīva dalībniece. Viņa bija tāda tad, kad priekškaŗa laikā ar Olavu viņa devās, lai gatavotu sevi grūtai cīņai. Aktīva dalībniece viņa bij tad, kad nāca pasaules kaŗš. Talavijas krāsas ir bijušas tad, kad dibinājās Studentu rota. Talavijas krāsas spīdēja Ventas krastos, kur Studentu rota aizstāvēja dzimto zemi, Talavijas krāsas spīdēja arī tad, kad Studentu rota kā atbrīvotāja ienāca Rīgā. Vai tie nav lieli panākumi? Bet panākumi uzliek arī pienākumus, un jo lielāki horizonti mums atveŗas, jo lielāki kļūst arī pienākumi. Mūsu valsts vēl jāzbūvē — viņa prasa darbiniekus — no viņas cēlājiem mēs prasām šos darbiniekus.

„Latvja“ vārdā man ir tas gods sveicināt Talaviju viņas svētkos, un man gribētos novēlēt, lai Talavijai vienmēr izdotos paturēt to, ko viņa ieguvusi, lai viņa vienmēr audzinātu tos darbiniekus, kuŗus mums vajaga. Lai, kad tēvu zeme sauc, no Talavijas aprindām spēcīgi atskan!“

Vidusskolu skolotāju biedrības vārdā sveicina **L. Adamovičs:**

„Augsti cien. dāmas un augsti cien. kungi!

Diženo Talavijas saimi sveicinu viņas goda dienā Latvijas vidusskolu skolotāju biedrības vārdā. Ar

tik daudziem šis Talavijas saimes locekļiem mums nācies sastapties ikdienas darbā. Mēs redzam aktīvo talaviešu pulkā savus skolēnus — bijušos skolēnus. Mēs redzam savas biedrības darbinieku rindās Talavijas filistrus. Arī mūsu biedrības dibinātāju starpā ir liela daļa personu, kas savā studiju laikā zem Talavijas karoga stāvējuši un bijuši uzticīgi viņas devīzēm. Ja mēs sastopamies tādā ikdienas darbā, tad mēs nedrīkstam trūkt arī jūsu svētkos ar savu sveicienu.

Sveicinādams es varu teikt: mēs satiksīties cīņā un darbā par tām devīzēm — tautību, izglītību, atturību, kuŗas ir visas Latvijas nākotnes pamats.“

Vice-seniors: V. P a k a l n i e t i s:

„Loti cienītās dāmas, mīļie svētku viesi!

Divdesmit pieci gadi korporācijas dzīvē ir pietiekošs laika sprīdis, lai, atskatoties uz nostāigāto ceļa posmu, varētu jautāt: kas ir sasniegts un padarīts, un vai, gaŗo ceļu staigājot, vienmēr esam bijuši savu uzdevumu augstumos? Mums pašiem uz minētiem jautājumiem dot atbildi ir grūtāki, jo varam būt par daudz personīgi, subjektīvi: pareizāku un objektīvāku novērtējumu var dot sabiedrība, kuŗas acu priekšā Talavija ir veidojusies un darbojusies. Un tamdēļ es ar prieku un gandarījumu varu konstatēt, ka šis mūsu svētku dienas viesi, draugi un labyeļi, atcerēdamies Talavijas 25 gadu šūpla dienu ar saviem sveicieniem un balvām, līdz ar to ir devuši par viņas līdzšinējo garu un darbību labāko atsauksmi.

Konventa vārdā izsaku sirsnīgāko pateicību Talavijas filistru biedrībai, kuŗa, kā vecākā mūsu paaudze, ir bijusi korporācijas audzinātāja, idejiskā vadītāja; viņa ir mums mācījusi un aizrādījusi, kā izsargāties no kļūdām un neveiksmēm, brīdinājusi no varbūtējiem ekstrēmiem novirzieniem, arvienu sniegdama Konventam morālistisku un materiālu atbalstu. Sevišķi man jāpateicas par Filistru biedrības nodibināto stipendiju. Es ticu, ka Konvents atradīs kommitoņus, kuŗi būs šī pabalsta cienīgi.

Mīļa pateicība tiem mūsu filistriem, kuŗi stāvējuši pie Talavijas šūpuļa un kuŗi, kā to teica viņu pārstāvis, kaut arī saistīti ciešām darba saitēm ar praktisko dzīvi, nav palikuši sveši aktīvo buršu saimei un, zinādami viņu vajadzības, ir nodibinājuši stipendiju mazzturīgākiem kommitoņiem. Jūs, kas likāt Talavijas pamatus, varat būt droši, ka šie pamāti nesatricināmi pastāvēs arī turpmāk.

Sirsnīgs paldies Talavijas filistru biedrības dāmu komitejai par skaisto dāvanu. Dāmu komiteja ir arvienu nākusi pretim Konventam tos gadī-

jumos, kad priekšā stāvēja darbi, kuŗus varēja veikt tikai ar čaklu, mīļu roku palīdzību.

Tālāk man jāizsaka pateicība ministru prezidentam H. Celmiņa kungam, filistriem: R. Ērglim, J. Beitānam, K. Ūesneram, K. Vanagam, Fr. Marovskam, O. Nonācam, J. Rapam, J. Stalbovam, A. Laiviņam, V. Saliņam un P. Rēķim, par Konventam dāvātiem sudraba kausiem.

Griežoties pie Prezidiju Konventa, man jāsaka, ka tas gars, kādu sveicot mums novēlēja P! K! seniors, ir Talaviju vadījis visus šos 25 gadus un būs viņas ceļa rādītājs arī turpmāk. Baudot no kausiem, kuŗus P! K! kā balvu pasniedza Talavijai, mēs arvienu atdzimsim kaut kam lielākam un labākam, stiprināsimies pārliecībā, ka P! K! locekļus vienojošais buršu gars kļūs par visas latvju tautas mantojumu. Konventa vārdā pateicos par vērtīgo balvu.

Pateicība Latvijas Universitātes prorektoram prof. J. Plāķa kungam, kuŗš buršu saimei ir arvienu tuvu stāvējis un nav aizmirsis Talaviju viņas svētku dienā.

Mīļa pateicība korporācijai Lettonijai par dāvāto kausu un novēlējumiem. Ar patiesu prieku es gribu atzīmēt Varšavas universitātes korporācijas Velecijas apsveikumu, kuŗas dzimtene ir Rīga un kas ar pilnu krūti savā laikā iestājusies par Talavijas uzņemšanu šaržēto konventā, pie kam, pārceldamās uz jaunu dzimteni, savu īsto tēviņu, nav aizmirsiusi Talaviju viņas pilngadības dienā.

Ar Seloniju mūs vieno ne tikai lielas un dzīvas saites buršu dzīvē: ar viņu talaviešiem noslēgta zobenu draudzība un brālība kaujas laukos. Sirdsmīļš paldies par dāvāto kausu.

Ar Igauniju mūs saista ciešas saites valsts apmēros; ne mazāk ciešas saites sirsnīgas ir saites, kas vieno Talaviju un Vironiju. Pateicos Konventa vārdā par dāvāto kausu.

Pateicību par apsveikumiem un novēlējumiem izsaku Apvienoto sieviešu korporāciju Prezidija Konventam un Tērbatas sieviešu korporācijai Filia Patriae, korporācijai Fraternitas Lettica, Ventonijai, Lettonijas filistru palīdzības biedrībai, Selonijas filistru palīdzības biedrībai, A. Berga kungam, Adamoviča kungam no Vidusskolu skolotāju biedrības, Prezidiju Konventa korim, kuŗš mūsu svinības kuplināja ar savām dziesmām, Latviešu biedrībai, kas arvienu ir Talavijai sniegusi palīdzīgu roku, it sevišķi viņas pirmajos pastāvēšanas gados, un visiem tiem, kas mūs atcerējušies.

Daudzas balvas un sveicieni, ko Talavija šodien saņēma, liecina, ka mums ir daudz patiesu draugu

un labvēļu. Tas dod Talavijai pašāvību un drosmi ar nelokāmu apņemšanos turpināt tos ceļus, kurus viņa ir sākusi iet jau kopš 25 gadiem."

Pēc vice-seniora runas sekretārs E. Andersons nolasa pienākušos rakstīškos un telegrafiskos apsveikumus:

Studentu korporācijai Talavijai.

Aizkavēts personīgi ierasties lielajā svētku dienā, sekojot jūsu ielūgumam, sūtu sveicienu Talavijai 25 gadu jubilejas aktā. Ar prieku atzīmēju, ka Talavija savā ilgajā pastāvēšanas laikā devusi daudz ievērojamu valsts darbinieku un sekmējusi latviešu nacionālās apziņas attīstību, par ko tai pienākas sabiedrības atzinība. Novēlu Talavijai nākošos 25 gadus vēl noteiktāk sekot saviem skaistajiem principiem un palikt par organizāciju, kuŗa, arvien pilnīgi brīva no latviešu raksturam nepieskaņotām svešu zemju agrākām parašām un katras šauras protekcijas sistēmas, sniegtu pēc iespējas katru atbalstu katrai personai, kuŗa pēc savām spējām uz to cienīga. Ceru, ka solidāri strādājot pie savu biedru rakstura izdaiļošanas, Talavija visiem spēkiem apkaŗos vēl sekmīgāk nekā līdz šim žūpības postu, žūpības izplatīšanos jaunātnes starpā, un katru līdzīgu ļaunumu, kas apdraud mūsu tautas attīstību un veicina kommitoņu starpā darba prieku, zināšanas un tēvijas mīlestību, — Talavija būs arvienu citām organizācijām par labu paraugu.

A r v. K a l n i ņ š,
izglītības ministrs.

Sirsnīgi sveicinu jubilāri goda dienā. Lai Talavijas karogs arī turpmāk augstu plivinās pār Latviju, pauzdams visur dzimtenes mīlestību, nacionālismu un kultūru.

Iekšlietu ministrs L a i m i ņ š.

Talavijas Konventam.

Novēlu arī Talavijai turpmāk uzturēt savu tautiešu starpā cēlos mērķus, kuŗi vadījuši dibinātājus un kuŗus Talavija turējusi godā pagājušos divdesmit piecos gados.

Bīskaps D. K. I r b e.

Talavijas Konventam.

Tekošs sabiedrīks darbs neļauj man personīgi piedalīties Talavijas jubilejas svētkos, tāpēc pielaujos sveicināt rakstā. Dievs lai piešķir talaviešiem: studējošiem studijās, filistriem tautas druvas kopšanā tādus kuplus sasniegumus, kuŗus objektīvais soģis — vēsturnieks — varētu atzīmēt uz laiku laikiem, kā brašai Talavijai, tā suverēnai Latvijai par godu un slavu.

Arķibīskaps J ā n i s P o m m e r s,

Latvijas saeimas deputāts.

14. decembrī, 1925.

Les meilleures félicitations à l'occasion du 25 anniversaire envoie.

Ministre Esthonie S e l j a m a a.

25 gadu jubilejas gadījumā novēlu vēl ilgi roku rokā zelt un strādāt, lai darbs ceļ vīru.

Rīgas pilsētas galva A n d e r s o n s.

Apsveicam Talavijas korporāciju viņas XXV. gadu jubilejas svētkos un novēlam viņai augt un zelt par svētību mūsu tēvijai un Universitātei.

T r a m d a c h s, inž. fak. dekāns.
V e g n e r s, inž. fak. sekretārs.

Vivat, crescat, floreat Talavija in aeternum!

Profesors A d e l h e i m s.

Talaviju viņas svētku dienā sveicina

profesors F r a n c i s B a l o d i s.

Sveicinām jubilāri un novēlam viņai audzināt vēl daudz krietnu vīru par godu sev, par lepnumu Universitātei, par labu Latvijai.

Profesors B u c h h o l t c s.
Docents K a m p e.

Apsveicu Talaviju viņas svētkos un novēlu tai saules mūžu.

Profesors D e n f f e r s.

Vivat, crescat, floreat Talavija, dzimtenei par prieku!

Profesors F e l d v e g s.

Talavija lai dzīvo, zel un plaukst tēvijai par godu un prieku!

H a b e r m a n s.

Vivat, crescat Talavia!

Profesors J a c o b y.

Sirsnīgi sveicinu Talaviju viņas 25 gadu jubilejas gadījumā un novēlu viņas skaisto deviņu realizēšanu.

L a u b e.

Talavijas Konventam.

Diemžēl, nevarēdams laipnajam ielūgumam sekot, ar savu personīgu klātbūtni pagodināt korporācijas 25 gadu jubilejas aktu, lūdzu laipni uzņemt šo manu sirsnīgu sveicienu šai savā vēsturiskā goda dienā: Talavija, vivat, crescat, floreat in aeternum!

Prof. J. L a u t e n b a c h s.

Sveicinu Talaviju viņas jubilejas dienā.

E. L e j n i e k s.

Vivat, crescat, floreat Talavija!

Profesors Meyer.
Docents Trey.

Vivat, crescat, floreat Talavia in aeternum!

Profesors Gustav Taube.

Par tikumu un tēviju lai arī turpmāk atskan jūsu
cīņas sauciens.

Profesors Vitols.

Sūtu sirsnīgākos novēlējumus Talavijai, kuŗa
25 gadu pastāvēšanas laikā Latvijai devusi, dod un
arī nākotnē dos tikai izcilus darbiniekus.

Docents Akmentiņš.

Saules mūžu Talavijai audzināt censoņus un va-
roņus Latvijai.

Docents Auškāps.

Sirsnīgus sveicienus jubilāram!

Docents Dr. Férman.

Vivat, crescat, floreat Talavija!

Alfred Hedenstroem.

Talaviju 25 gadu jubilejā apsveic

docents Maizīts.

Sveicinu Talaviju viņas divdesmit piecu gadu ju-
bilejā un novēlu tai vēl neskaitāmus gadus uzticīgi
savām devīzēm pulcināt zem sava karoga studējo-
šos latvju tautas dēlus.

Latvijas Universitātes sekretārs
A. Valdmānis.

Vivat, crescat, floreat Talavija in saecula saecu-
lorum!

Der Convent der Fraternitas Rigensis.

Salutamus ex profunditate cordis et velimus ut
Talavia crescat, floreat in saecula saeculorum!

Conventus Lettgallia.

Sirsnīgi sveicina Talaviju divdesmit piecu gadu
jubilejas gadījumā.

Latvia's konvents.

A. g. Talavijas Konventam.

Philyronia's konventa vārdā sveicinu un novēlu
daudz laimes Jūsu augstos svētkos. Arī turpmāk
lai Jūsu buršu gars arvienu sekmju pilnus augļus
nes par godu tēvijai un tautai.

M. Sungals,
Philyronia's t/l seniors

Sveicinu Talaviju 25 gadu pastāvēšanas svētkos.
Fraternitas Metropolitana konvents.

Lettgallijas filistru biedrība apsveic jubilāri vi-
ņas 25 gadu šūpla svētkos un izsaka vēlēšanos, lai
tie cēlie ideāli, kuŗi likti, kā nesatricināmi pamati,
pie korporācijas dibināšanas un kuŗi jubilāri pava-
dījusi pirmo gadu simteņa ceturksni, vada viņu arī
turpmākā gaitā.

Valde.

25 gadu pastāvēšanas svētkos sūta sveicienus
Latvijas inženieru savienības uzdevumā.

Priekšsēdētājs inž. J. Jagers.

Latvju kultūras dedzīgai aizstāvei, Talavijas kor-
porācijai, sirsnīgākos sveicienus divdesmit piecu
gadu darba svētkos.

Rūpnieku un amatnieku savienība.

Sakarā ar 25 gadīgo jubileju izsauca: Vivat,
crescat, floreat Talavija in aeternum!

Olgas Smurģe, Liepājā.

Sveiki svētkos! Lai dzīvo Talavija!

Āboltiņš, Ņujorkā.

Honorem fidemque colens patriaeque serviens
auge, Talavia, gloria saecula persta!

Reinholds Liepiņš.

Kārlis Liepiņš.

Eduards Vunderlichs.

Kārlis Prūss.

Jānis Ratnieks.

Kārlis Zariņš.

Fridrichs Bošs.

Terwitame Talaaviat ja soowime temale 25
aastase juubeli puhul kõige paremat õne ja edu.

Jūri Muul abikaasaga.

Sirmu mūžu nodzīvot — veco garu paturēt, —
sveicam 25 gadu jubilejā.

Kārlis Ķeviets,

Alfons Kalējs, Ļaudonā.

Apsveicu Talaviju 25 gadu jubilejā.

Krieviņš, Rūjienā.

Vivat, crescat, floreat Talavia in aeternum!

Kārlis Lācis, Bolvos.

Garā vienots ar tautiešiem un konfilistriem, ap-
sveicu no sirds Talaviju jubilejas svētkos; novēlu
viņai dzīvot, augt, zelt cēlu mērķu sasniegšanai.

N u k š a, Varšavā.

Sirsnīgus sveicienus sūtu mīlai Talavijai un ta-
laviešiem jubilejas dienā.

S a l i ņ š, Saldū.

Talavijas dibinātāju skaistos ideālus sargājat,
glabājat, dzīvē nesat. Dzīvot saules mūžu Talavijai!

S a u l e s k a l n s,
V a g u l ā n s, Kārsavā.

Sveicinu jubilejas svētkos.

J ā n i s S k a l d e r s, Bauskā.

Vissirsnīgākos novēlējumus sūtu Talavijas
25 gadu jubilejas svētkos.

K a p t e i n i s Z a v i c k i s, Daugavpilī.

Mīļi sveicinu konfilistrus un aktīvos biedrus ju-
bilejas dienā. Personīgi nav iespējams ņemt dalību
svinībās, bet garā esmu starp jums.

R o b e r t s Z e m o l s, Ventspilī.

Saules mūžu Talavijai.

J ū l i j a S k a i d r i t e.

Korporācijai Talavijai uz divdesmit piecu gadu
svinībām 1925. 14./XII.

Es raugos — balts laukums; tur zelmeni redz,
Un zelts tam vidū zaigo...

Šī emblēma Talavijas karogu sedz

Un brašos jauniešus algo:

Lauks baltais — brīvās Latvijas klēp's

Un briestoša Latvijas druva,

Kur sīvās cīņās latvju šķēps

Tai svēto brīvi guva.

Un zelmen's, kas baltajā laukumā zel —

Tā Latvijas jaunatne braša,

Kas kavēkļu cietās klintis šķel

Un cenšas pēc apvārkšņa plaša.

Bet zelts, kas zelmeņa vidū mirdz —

To latvju māmuļa krāja, —

Tā saules pilnā latvju sirds,

Kur mīlai un daiļumam māja.

Lai trīskrāsu emblēma jaunatnei iet

Joprojām dzīvē par vadu,

Lai Talavija kuplo un zied

Vēl simtu simtiem gadu! —

P. B l a u s, Siguldā.

Talavi sirsnīgi aizstāvēja dzimtās zemes robe-
žas. Vēlu ar tādu pat sparību aizsargāt demokrā-
tisko iekārtu. Šinī garā uzsaucu: vivat, crescat, flo-
reat Talavija in aeternum!

B r u ž i s.

Turēt augsti, kā līdz šim, balt-zaļ-zeltaino karogu!

D u n d u r s, Selonus,
Muitas departamenta direktors.

Novēlu Talavijai viņas jubilejas gadījumā turp-
māku zelšanu un plaukšanu.

D r. H i l d e b r a n d s,
Strenču slimnīcas direktors.

Sveicinu jubilejā, vivat, crescat, floreat fraterni-
tas Talavia!

I n ž e n i e r i s I v a š k e v i c s.

Talaviešus — mākslas un kultūras draugus, svei-
cinu goda dienā.

J a u n s u d r a b i ņ š.

Spilgtās atmiņās no Talavijas kristībām, savu
dziļo tautisko sajūsmu no Talavijas 25 gadu jubile-
jas svētkiem izsaku sveicienā: „Trejdeviņa slava“
Talavijai!

P ā v u l s J u r j ā n s.

Vivat, Talavia!

D r. m e d. K l e i n b e i n.

Vivat, crescat, floreat Talavija ir aeternum!

I n g. K r a u z e,
Frat. Balt. Philister.

Patīkamas atmiņas palikušas man no labām at-
tiecībām ar Talaviju viņas pirmajos gados. Novēlu
Talavijai mūžam zelt par svētību latvju sabiedrībai.

V o l d e m ā r s M i e s i ņ š.

Jaunekļa sparū un sajūsmu, vīra tikumu un rak-
sturu panākumus zinātniskā un sabiedriskā laukā
novēl Talavijai arī tupmākā gaitā.

V. Z a m u e l s.

Apsveicu 25 gadu jubilejas svētkos, novēlēdam
ilgu mūžu, lai talaviešu karogs ietu pa priekšu La-
tvijas izveidošanas periodā.

Z e l m e n s, Liepājā.

Ugunīgu bumbu un saules mūžu Talavijai 25 gadu
jubilejas svētkos, speciālo „bravur“ kausu krust-
dēliem!

E d u a r d s B ē r z i ņ š, alias Generāls.

Cēlo talavu saimi, kas gadu simta ceturkšņam iznesusi cauri latviskuma karogu un no Latvijas izkaŗošanas cīņām atgriezusies ar krāšņiem uzvaras vaināgiem apsveic

„Latvijas Kareivja“ redakcija.

Pēc akta noslēguma vēl pienāca sekoši apsveikumi:

An den Konvent der Talavia, hier.

Eine heftige Erkältung hielt mich vom Besuch Ihres Festakts ab. Deshalb erlaube ich mir nachträglich dem Konvent der Talavia auf diesem Wege die besten Wünsche für die Zukunft zu übermitteln. Es ist für mich als ehemaligem deutschen Mitgliede des Rigaer Burschenstaats eine besondere Freude zu sehen, wie die Talavia die von der deutschbaltischen Burschenschaft entwickelten Werte in sich aufgenommen und weiter vervollkommen hat, um an dem Aufbau des lettländischen Staates hervorragenden Anteil zu nehmen. Zählen doch zu den hervorragendsten Staatsmännern der Periode der Staatswerdung die Philister der Talavia. Mögen diese staats-erhaltenden und aufbauenden Kräfte auch in der jüngeren Generation der Talavia zum Ausdruck kommen!

C. Blacher.

An den Konvent der Talavia.

Infolge der Promotion meines Fakultäts-Kollegen Doc. N. Malta wäre es mir leider nicht möglich gewesen Ihrer lebenswürdigen Einladung zum Festaktus der Talavia Folge zu leisten. Ich hatte die Absicht Ihnen rechtzeitig für Ihre freundliche Einladung zu danken, doch hat mich eine leidige Erkältung, die mich ans Bett fesselte, so wohl an der Teilnahme an der genannten Promotion als auch der rechtzeitigen Absendung meines Dankes gehindert.

Indem ich bitte, dieses freundlichst zu entschuldigen und wenigstens nachträglich meinen verbindlichsten Dank nebst den besten Wünschen für die Zukunft Ihrer Verbindung entgegenzunehmen, verbleibe ich mit vorzüglichster Hochachtung

Prof. A. Meder.

Talavijas Konventam, Rīgā.

Saņēmu savā laikā Talavijas laipnu un pagodiņošu aicinājumu būt klāt viņas 25 gadu jubilejas svinībās.

Nevien tur būt, arī atsaukties laipnajam aicinājumam man nebija iespējams grūtas slimības dēļ, kuŗu nācās pēdējā laikā pārciest.

Nu, kaut cik atspirdzis, gan vēlu, toties ne mazāk sirsnīgi, sveicinu Talaviju viņas jaunā dzīves un

darba cēliena sākumā, ar negrozāmu pārliecību sirdi, ka Talavijas dēli mūžam zinās, kas Tēvuzemes brīvība un gods, un zinās arī šos dārgumus sargāt!

No sirds Talavijai visu labu vēlēdams —

A. Saulietis.

Apsveikumu nolasīšanu beidzot, seniors pateicās visiem viesiem, kas kuplinājuši ar savu klātbūtni svētkus, un aicina vienoties vecajā buršu dziesmā. Pēc mag. cant. Celma vadībā nodziedātā „Gaudeamus“ seniors slēdz Talavijas 25-gadu jubilejas aktu.

Filistru biedrības priekšsēdētājs J. Rapa aicina viesus vienu stāvu zemāk pie glāzes tējas. Vēl jānoskatās fotografu zibeņos, un tad var doties uz leju. Čalas piepilda abas mazās zāles, kur čaklās dāmas glīti salikušas galdos gan augļus un cepumus, gan citus gardumus. Jautri skan apsveicieni, draugs draugu steidz sveikt un silti tam roku spiež. Vīns dzirkst traukos, simtiem roku tos paceļ un tukšo Talavijas zelšanai. Prezidiju K!ta koris, apmierināts ar savu šīs dienas uzstāšanos atklātībā pirmo reizi un pelnīti cildināts no klausītājiem, paslēpies pie sava galda, lauru kokos un zaļumos, liek skanēt pāri visai čaloņai brašām tautas dziesmām. Jautri tērzējot, laiks strauji rit, un daudziem neticāmi liekas, ka pulkstenis jau rāda astoto vakara stundu, līdz kuŗai vēl jātiek mājās, lai trauktos tālāk uz svētku komersu. Satinās arī balt-zaļ-zelta karogs un kopā ar prezidiju un vispēdīgi palikušo talaviešu pulku, atstāj viesmīlīgo Latviešu biedrības namu tiešā ceļā uz komersa vietu.

Noliktā laikā, plkst. 8 vakarā Virsnieku kluba telpās lielākā daļa talaviešu jau sapulcējusies. Aktīvie redz pirmo reizi vienu otru līdz tam neredzētu seju zem baltās cepurītes, — tie ir tie, kas vai nu mērojuši tāļus ceļus, vai arī tie, kas pēc divdesmit gadiem atkal atraduši vecās tekas uz savas otrās ģimenes pavardu. Pāriet vēl „akademiskais ceturksnis“, un arī visi lūgtie viesi ir klāt. Viesi gandrīz visi no Universitātes mācības spēku vidus ar rektoru un abiem prorektoriem priekšgalā. Starp viesiem, saprotams, arī visu P! K! ietilpstošo korporāciju prezidiji kopā ar Velecijas un Vironijas pārstāvjiem. Pie lielajā zālē četrās rindās klātajiem galdiem tik tikko visi atrod sev vietas. Nav ilgi jāgaida, kad atskan pirmie rapieŗu sitieni — aicinājums sēsties. Prezidijs nav redzams savā parastajā vietā, tur sež svētku komersam no K!ta izvēlēts svētku prezidijs no bijušo senioru vidus. Seniors Raudseps no galda otra gala atklāj komersa oficiālo daļu un prezidija vārdā nodod prezidēšanu komersā svētku prezidijam: senioram filistrim Vaitam, vice-

senioram Eduardam Bošam un sekretāram Vilim Olavam.

Pirmais runā svētku seniors filistrs V a i t s. Ap-svērtā runā tas pakavējas pie aizgājušiem 25 ga-diem, kuŗiem gandrīz visiem tas tik tuvu pats stā-vējis.

Pēc tam ņem vārdu un apsveic filistrs-dibinātājs un ministru prezidents H u g o C e l m i ņ š :

„Augsti godātie svētku viesi, mīļie kommilitoni un konfilistri!

25 gadus atpakaļ latvju zēni no pelēkām lauku būdām, kur slēpjas latvju tautas un zemes spēks, pulcējušies Rīgas Augstskolā, lai katrs atsevišķi gūtu zināšanas zinātniskam vai praktiskam dzīves dar-bam, — nāca pie atziņas, ka ar to vien nepietiek, bet Augstskolā jāgatavojas plašākam uzdevumam — jā-iegūst plašāka un dziļāka izglītība un attīstība, lai varētu sevi ziedot tautai un zemei. Viņi nāca pie atziņas, ka šis uzdevums veicams vienīgi kopīgiem spēkiem, un — tādēļ nolēma apvienoties un dibināt jaunu sabiedrību. Sabiedrības — Talavijas — no-saukumu ņēma no vecās brīvās Latvijas apgabala, kas visilgāki bija cīnījies par tautas brīvību, — no Tolovas, vai Tālavas.

Mūsu skaistie principi un lozungi bija, ir bijuši un līdz šim palikuši: tautība, izglītība, atturība; mūsu devīzes: „darbs ceļ vīru“ un „roku rokā“.

25 gadi ir pietiekošs laika sprīdis, lai varētu pār-baudīt, vai skaistie uzdevumi sasniegti, vai izlie-totie līdzekļi attaisnojušies.

Studējošās jaunatnes ideāli ir augsti, iedomātās spējas lielas. Jaunatne tiecas sniegt visūtālākās zi-lās tāles, gāzt augstākos kalnus, noraut debesu zvaigznes. Bet spējas var pārvērtēt, un mierīgā sa-censība visās dzīves nozarēs ir liela un nopietna. Un bieži daudz kas no domātā un cerētā nav sasnie-dzams.

Tomēr, pavelkot stripu Talavijas darbam, liekas, ka pietiekoši daudz kas sasniegts, un Talavija var cienīgi blakus nostāties pārējām studentu organizā-cijām. Talavija ir gatavojuse un devuse darbiniekus visās tautas dzīves un darba nozarēs.

Kultūrēlā laukā Talavijas princips tautība — ir slēpis sevi lielo nacionālo ideju, kas tagad visā pa-saulē atzīta un deklarēta, kā tautu pašnoteikšanās tiesība. Šo lielo tiesību izmantojuse arī latvju tauta, nodibinot savu nacionālo valsti. Kultūrēli-sabie-driskā un izglītības laukā citiem augstu pāri par galvu paceļas gaišais, viena no Talavijas dibinātā-jiem, nelaika V i l a O l a v a tēls. Izglītības principu veicinājuši daudzie talavieši-paidagōgi, tautas au-

dzinātāji un vadītāji, kas ieņēmuši un ieņem atbildī-gas vietas izglītības laukā. Viņi gādājuši un gādās par nacionālās idejas izkopšanu un nostiprināšanos mūsu tautā.

Politiskā laukā Talavijai ir bijis augstais gods un lielā laime piedalīties aktīvi lielajā cīņā, kas tau-tas dzīvē un vēsturē atkārtojas vienu vienīgu reizi, — aktīvā brīvības cīņā, ar ieročiem rokā, par tautas brīvību, par brīvo Latviju. Šīs brīvības cīņu līdzdalības skaistākā piemiņa ir Talavijas 20-gadu jubilejas svētku bilde, kuŗā lielā daļa talaviešu nes skaisto, pelēko kaŗavīru tērpu.

Ne tikai ieroču frontē, bet arī diplomātiskā frontē Talavijas vārdam gūta slava, jo šai frontē grūto cīņu par Latvijas atzīšanu ir vadījis un guvis spīdošu uzvaru mūsu neaizmirstamais filistrs nelaiķis Z i g - f r i d s M e i e r o v i c s, kā izcilus politisks darbi-nieks, valsts vīrs un diplomāts no Dieva žēlastības.

Arī tekošā valsts politiskā dzīvē Talavija ir ņē-muse pienācīgu dalību. Talavijas biedri ir piedalī-jušies atbildīgajā likumdošanas darbā, kā deputāti Tautas padomē, Satversmes sapulcē, I. un II. Saeimā. Tāpat Talavija ir devuse valdības — Mi-nistru kabineta locekļus, un daudzi no mūsu bie-driem, sākot ar valsts dibināšanu, ieņem un sekmīgi darbojas dažādos valsts iestāžu atbildīgos amatos.

Arī trešā svarīgākā — saimnieciskā — darba laukā gūti nenoliedzami panākumi. Ir teicami ta-laviešu privāti uzņēmumi, ir sekmīgi kopīgi pasā-kumi, ir saimnieciski pasākumi, kuŗos piedalās mūsu atsevišķi biedri. Beidzot, savs zināms iespaids uz valsts saimniecisko politiku un dzīvi mums ir arī caur biedriem, kas strādā, kā atbildīgi darbinieki, Latvijas bankā, Valsts zemes bankā un citās kreditu iestādēs.

Talavijas aktīvie biedri, kā Universitātē, tā Ta-lavijā, ar sekmēm gatavojas savam dzīves darbam, kā to darījuši Talavijas dibinātāji.

Dibinātāji uzstādīja Talavijas principus. 25 gadu laikā šie principi ir attaisnojušies. Paliksim arī nā-kamībā tiem uzticīgi, kā vecie, tā jaunie talavieši:

Centīsimies pēc augstas izglītības un intelligen-ces, izplatīsim to tautā.

Stāvēsim par tautību un nacionālo ideju, izkop-sim latvju tautas pašapziņu līdz leņnumam.

Kaŗosim par atturību, cik katra spēkos stāv.

Paliksim uzticīgi arī savām devīzēm: „darbs ceļ vīru“ un „roku rokā“.

Darbs, ražīgs darbs, vairāk kā jebkad ir vajā-dzīgs kaŗā nopostītai latvju zemei un izmocītai latvju tautai, kas uz drupām ceļ savu jaunu, brīvu dzīvi.

Strādāsim joprojām roku rokā. Pati brīvā Latvija izcīnīta tautas kopīgiem, vienotiem spēkiem. Skaistākā garantija šim talaviešu kopīgam darbam nākamībā ir visu Talavijas dibinātāju un citu veco biedru atgriešanās Talavijā šinīs jubilejas svētkos, lai, aizmirstot un piedodot visu personīgo, ziedotu no jauna savus spēkus un strādātu roku rokā priekš Talavijas mērķiem.

Man gods nest sveicienu Talavijas jubilejas svētkos no Talavijas dibinātājiem. Dibinātāju vārdā novēlu Talavijas aktīviem biedriem un filistriem, par visām lietām, karsti mīlēt savu tautu un zemi un mūsu gaišos svētkos smēlties spēku un sparū joprojām stāvēt par Talavijas gaišiem ideāliem un labām tradīcijām un ziedot katram sevi, pēc saviem spēkiem, savai brīvai tautai un savai brīvai zemei.

Vivat, crescat, floreat Talavia in aeternum!"

Pirmais maģistrs Smurģe šoreiz vada svētku dziesmu, un vāreni tā skan, atskanota no 18 dažādas krāsas nesošas buršu saimes un goda viesiem. Runā filistri, runā viesi, runā arī aktīvie, un visu viņu runās izskan priekš un sajūsma par Talavijas līdzšinējiem un turpmākiem darbiem un to lielo nozīmi.

Pulkstenis jau sen pāri pusnaktij, kad jo sevišķi spēcīgi atskan rapieņu sitieni, un svētku seniors uzaičina sagatavoties dot tautieša svinīgo solījumu. Solījuma ceremonijas izvešanu uzņemas pa lielākaī daļai vecie prezidija locekļi no filistru vidus. Sevišķā sajūsmā lielajos svētkos skan vārdi: „Solos krietns tautiets būt!“ Oficiālā daļa beigsies. Kur

citām reizēm komersa dalībnieki sāktu izklīst gan uz mājām, gan Konventa dzīvoklī, šoreiz par to neviens nedomā. Kaut kas sevišķāks, kautkas stipri pārāks par ikdienišķību itkā saista katru savā vietā. Prezidijs svinību vadības grožus nolīcis, bet kāda neredzama roka, nedzirdama balss, tā, ko sauc korporācijas disciplīna, liek uzklausīt sirsnīgos vārdus, kurus teic tie, kas aprobežota laika dēļ oficiālā komersa daļā nespēja izteikt visu to, kas ar varu laužas no krūtīm, no sirds.

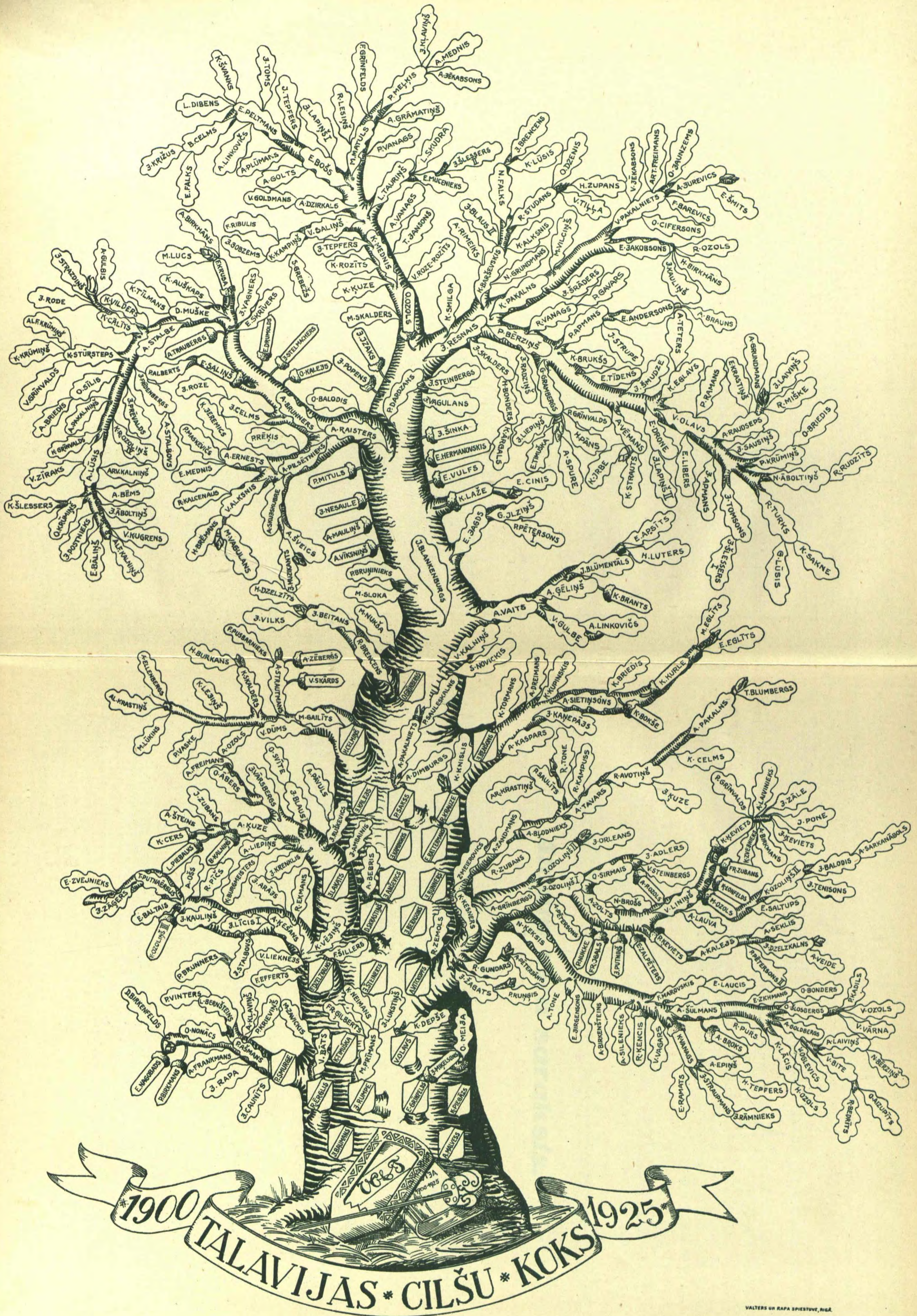
Te piepēži savāds, komersos nekad neredzēts gājiens steidzas caur galdu rindām. Mag. cant., jauno stāvokli aptvēris, sāk vadīt „Vivat omnes virgines“. Ja tiešām, tur Talavijas dāmas, no sava komersa mājās iedamas, ir iegriezušās apskatīties, kā vīriem klājas. Tūlīņ netrūkst arī šādu dāmu „viegļprātību“ pēlēju, bet iekāms „opozīcija“ paspēj uz „vienībā -- spēks“ principa noorganizēties un izbidīt runas vīrus „uzbrukuma“ atsišanai, dāmas jau prom. Tiem atlikās tikai vēl ilgi gudrot, ko „tās“ tur savā komersā darijušas.

Rīta stunda tomēr nāk un nāk arvienu tuvāki, un kaut arī visur skan: „Mēs negribam uz mājām iet“. Pienākums runā ko citu.

Ardievu, jaukie brīži, darba diena sākas, bet gan jau atkal pēc ceturtdaļas gadusimtena mēs sauksim jūs! Pēc divdesmit pieciem darba gadiem to gaitas īsu brīdi bija jāpārtrauc, lai atkal sāktu skaitīt jaunus divdesmit piecus, bet tad jau būs pieci desmiti.

T! 25 gadu jubilejas dāvanas.

Amata vīru saraksts.

	Seniors	Viceseniors	Sekretars	Oldermans	Mag. liter.	Mag. cant.	Mag. pauc.	Kasiers	Ekonomi	Bibliotekars
1901. I.	O. Grinbergs	P. Smurģe	J. Rumpē	Ed. Grīnfeltds	K. Timuška	P. Smurģe, subst. P. Sakss, Fr. Dzelzkalns	H. Celmiņš, subst. R. Ērglis	J. Bunnars	D. Skraistiņš	R. Krauze
1901. II.	O. Grinbergs	P. Smurģe	J. Rumpē	Ed. Grīnfeltds	K. Timuška	P. Smurģe, subst. P. Sakss, Fr. Dzelzkalns	H. Celmiņš, subst. R. Ērglis	J. Bunnars, Fr. Dzelzkalns 22. X.	D. Skraistiņš, A. Vitckopfs 3. IX.	R. Krauze
1902. I.	O. Grinbergs	P. Smurģe	J. Rumpē	A. Vitckopfs	K. Timuška	P. Smurģe, subst. P. Sakss, Fr. Dzelzkalns	A. Vitckopfs, subst. R. Ērglis	Fr. Dzelzkalns	R. Ērglis, subst. D. Skraistiņš 1. IV.	R. Krauze, subst. M. Nukša
1902. II.	P. Smurģe	A. Vitckopfs, M. Pirmans 11. IX.	Fr. Dzelzkalns	A. Vitckopfs	M. Nukša	P. Smurģe, subst. P. Sakss, Fr. Dzelzkalns	M. Pirmans, subst. M. Gailītis	D. Skraistiņš	J. Lakats	J. Miķelsons
1903. I.	M. Pirmans	A. Vitckopfs	Fr. Dzelzkalns	M. Gailītis, subst. J. Kalējs 18. II.	M. Nukša	Fr. Dzelzkalns, subst. P. Sakss, A. Vitckopfs	R. Ērglis, subst. Depše	D. Skraistiņš	Ed. Grīnfeltds	O. Meija, subst. A. Ķuze 18. II.
1903. II.	M. Pirmans	Fr. Dzelzkalns	Ed. Grīnfeltds	A. Dreimans	M. Nukša	A. Pakalniētis, subst. P. Sakss	Depše, R. Brencēns 4. IX., subst. Fr. Efferts 4. IX.	A. Pakalniētis	Fr. Efferts	A. Grinbergs
1904. I.	Fr. Dzelzkalns	M. Nukša	Ed. Grīnfeltds	A. Vitckopfs	R. Krauze	P. Smurģe, subst. A. Pakalniētis	R. Brencēns, subst. O. Meijs	A. Pakalniētis, subst. R. Zemols	Fr. Efferts, subst. J. Kaņepājs	A. Grinbergs
1904. II.	M. Nukša, Ed. Grīnfeltds 18. X.	A. Vitckopfs, Fr. Efferts 15. XI.	A. Pakalniētis	A. Ķuze, subst. Fr. Efferts 6. IX.	R. Krauze	P. Smurģe, subst. A. Pakalniētis	J. Caunīts, subst. P. Runģis	J. Vārbergs	M. Zavickis	J. Ozoliņš I.
1905. I.	Ed. Grīnfeltds	Fr. Efferts	A. Pakalniētis	A. Ķuze	R. Krauze	A. Pakalniētis, subst. K. Vējiņš	J. Caunīts, subst. A. Šteins	J. Vārbergs	Ed. Šillers	K. Tormans
1905. II.	R. Krauze	Fr. Efferts	Ed. Šillers	A. Ķuze	A. Vaitis	A. Pakalniētis, subst. K. Vējiņš	J. Caunīts, subst. A. Šteins, M. Zavickis 14. X.	K. Vējiņš	A. Dimburgs	K. Tormans
1906. I un II.	R. Krauze	P. Sauleskalns	P. Runģis	N. Ķeksis	A. Vaitis	A. Pakalniētis, subst. J. Beitans 23. X.	M. Zavickis	K. Vējiņš, K. Knislis 25. IX.	A. Dimburgs	J. Zubans, subst. A. Dimburgs
1907. I.	R. Krauze	A. Ķuze	J. Caunīts	J. Ozoliņš I.	P. Ašmans	A. Pakalniētis, subst. J. Beitans	N. Ķeksis	K. Knislis	K. Cers	J. Zubans, subst. A. Dimburgs
1907. II.	R. Krauze	A. Vaitis	K. Ķesners	A. Ģēliņš	P. Ašmans	J. Beitans	A. Liepiņš I.	K. Vanags, subst. J. Ruškevics 5. XI.	A. Zolts	J. Ozoliņš II.
1908. I.	A. Vaitis	A. Šulmans	K. Ķesners	A. Sietiņsons	P. Ašmans	J. Beitans	N. Ķeksis	K. Vanags, subst. J. Līcis 26. III.	A. Pētersons, J. Līcis 26. III.	K. Cers, subst. R. Ķencis
1908. II.	A. Vaitis	A. Šulmans	K. Ķesners, subst. A. Ķešans 31. X.	A. Sietiņsons, subst. Z. Meierovics 7. XI.	P. Ašmans	J. Lukstiņš	Z. Meierovics	J. Līcis, subst. J. Blumentals 17. XI.	J. Līcis, subst. J. Blumentals 17. XI.	K. Cers, subst. J. Rapa
1909. I.	A. Vaitis	A. Šulmans	Z. Meierovics	A. Sietiņsons	P. Ašmans	J. Beitans	L. Piebalgs	J. Līcis	A. Ķļaviņš	J. Rapa
1909. II.	R. Krauze, A. Šulmans 10. IX.	A. Sietiņsons, Z. Meierovics 7. IX.	Z. Meierovics, J. Blankenburģs 7. IX.	O. Nonācs	K. Cers	J. Beitans	Fr. Marovskis, subst. M. Zavickis 7. IX.	J. Līcis, subst. M. Zavickis 10. IX.	A. Ķļaviņš, subst. T. Blumentals 7. IX.	J. Rapa, subst. R. Purs 21. IX.
1910. I.	A. Šulmans, M. Gailītis 8. II.	Z. Meierovics	J. Blankenburģs, J. Līcis 13. I.	J. Blankenburģs	K. Cers, J. Rapa 22. II.	R. Stučka-Gundars, P. Smurģe 22. II.	Fr. Marovskis, subst. A. Tone 22. II.	J. Zubans	R. Zubans	J. Rapa, subst. A. Tone 13. I.

Major- dom.	Grāmat- ved.	Arhivars	A! U! C! delegats	T! J! T! priekš.	T! J! T! locekļi	T! J! T! kandid.	G! T!	Revidents	Zin.-lit. komis. locekļi
—	—	J. Anševics	—	—	—	—	V. Olavs, J. Kalējs, J. Bunnars, Fr. Dzelzkalns, K. Timuška	J. Lakats, J. Benšons, J. Steinerts	A. Malvess, J. Benšons
—	—	J. Benšons	—	—	—	—	V. Olavs, J. Bernsons, J. Bunnars, Fr. Dzelzkalns, K. Timuška	J. Lakats, J. Benšons, J. Steinerts → J. Bernsons 3. IX.	A. Malvess, J. Benšons, F. Dzelzkalns
—	—	J. Benšons	—	—	—	—	V. Olavs, K. Timuška, Fr. Dzelzkalns, P. Smurģe, Ed. Grīnfeltds	J. Lakats, J. Benšons, J. Benšons	D. Skraistiņš, M. Nukša, Fr. Dzelzkalns
—	—	J. Benšons	—	—	—	—	V. Olavs, O. Grinberģs, M. Nukša, J. Žagats, P. Sakss	J. Benšons, J. Žagats, A. Ķuze	D. Skraistiņš, M. Nukša, Fr. Dzelzkalns, J. Miķelsons-Eldgasts
—	—	J. Benšons	—	—	—	—	H. Celmiņš, P. Smurģe, O. Grinberģs, P. Sakss, J. Žagats	J. Žagats, J. Miķelsons, J. Benšons	J. Miķelsons-Eldgasts, V. Bāts
—	—	J. Benšons	—	—	—	—	P. Smurģe, J. Kalējs, P. Sakss, M. Pirmans, Fr. Dzelzkalns	Lieknejs → R. Krauze 4. IX., K. Kupinskis, D. Skraistiņš	A. Ķuze
—	—	J. Benšons	—	—	—	—	S. Novickis, M. Nukša, A. Dreimans, Fr. Dzelzkalns, M. Pirmans	K. Kupinskis, D. Skraistiņš, V. Bāts	J. Kaņepājs, J. Benšons, A. Ķuze
—	—	R. Stučka-Gundars	—	—	—	—	M. Gailītis, A. Grinberģs, R. Krauze, S. Novickis, K. Kupinskis	Fr. Efferts, K. Kupinskis, J. Kaņepājs	P. Ašmans, J. Miķelsons-Eldgasts, A. Šteins, A. Vaitis
—	—	R. Stučka-Gundars	—	—	—	—	A. Vitckopfs, R. Krauze, N. Ķeksis, A. Pakalniētis, Fr.	P. Sauleskalns, J. Kaņepājs, J. Zubans	P. Sauleskalns, J. Krenklis, A. Vaitis, P. Ašmans
—	—	J. Kaņepājs	—	P. Sauleskalns 14. X.	—	—	R. Krauze, A. Vaitis, P. Sauleskalns, A. Šteins. → A. Caunīts 14. X., Fr. Efferts	J. Zubans, J. Kaņepājs, P. Sauleskalns	
—	—	J. Kaņepājs	—	P. Sauleskalns	—	—	R. Krauze, A. Vaitis, P. Sauleskalns, Fr. Dzelzkalns, N. Ķeksis	J. Lukstiņš, J. Krenklis, K. Knislis, A. Grinberģs 25. IX., J. Ozoliņš I. 25. IX.	R. Gundars-Stučka, P. Ašmans, J. Beitans, J. Lukstiņš
—	—	A. Šulmans	—	A. Vaitis	—	—	K. Ķesners, R. Krauze, A. Vaitis, P. Sauleskalns, A.	A. Grinberģs, K. Ķesners, A. Ķešans	J. Beitans, R. Gundars-Stučka, A. Ķešans, A. Šulmans
—	—	A. Šulmans	A. Šulmans	A. Ķuze	—	—	R. Brencēns, A. Šulmans, O. Nonācs	A. Grinberģs, K. Knislis, B. Kalniņš	A. Šulmans, J. Beitans, J. Ozoliņš II., A. Ķešans
—	—	A. Grinberģs	J. Blaus	J. Lukstiņš	—	—	O. Nonācs, A. Ķuze, A. Sietiņsons, J. Blaus	R. Krauze, A. Šulmans, A. Sietiņsons	J. Ruškevics, B. Kalniņš, J. Ozoliņš II.
—	—	J. Zubans	J. Blaus	J. Lukstiņš	—	—	P. Ašmans, R. Krauze, A. Sietiņsons, A. Šulmans	A. Sietiņsons → Z. Meierovics 2. XI, A. Šulmans, R. Krauze	J. Ruškevics, B. Kalniņš, J. Ozoliņš II.
—	—	J. Ozoliņš II.	J. Blaus	J. Lukstiņš	—	—	P. Ašmans, R. Krauze, A. Sietiņsons, A. Šulmans	A. Sietiņsons, A. Šulmans, K. Ķesners	A. Grinberģs → R. Krauze, A. Dimburgs, A. Šulmans
—	—	J. Ozoliņš II.	J. Blankenburģs	J. Lukstiņš	—	—	P. Ašmans, A. Sietiņsons, J. Ozoliņš II 21. IX., J. Līcis, J. Rapa	J. Blakenburģs, A. Ķešans, A. Šulmans → R. Purs 10. IX.	A. Ķešans, J. Rapa, K. Cers, A. Šulmans, R. Purs
—	R. Zubans	J. Ozoliņš II.	J. Blaus	R. Krauze	—	—	P. Ašmans, A. Vaitis, J. Līcis, A. Sietiņsons → A. Šulmans 22. II.	J. Rapa, A. Ķļaviņš, J. Ozoliņš II	K. Vanags, J. Līcis, J. Sileniekis, J. Rapa, A. Freimans, R. Gundars-Stučka, A. Šulmans

	Seniors	Viceseniors	Sekretars	Oldermans	Mag. liter.	Mag. cant.	Mag. pauc.	Kasiers	Ekonomi	Bibliotekars
1910. II.	M. Gallits, O. Nonācs 13. IX., Z. Meierovics 20. IX.	Z. Meierovics, J. Līcis 13. IX.	J. Līcis, J. Stalbovs 13. IX.	J. Blankenburgs	J. Rapa, A. Šulmans 13. IX.	J. Beitans	A. Tone, subst. V. Vagars 13. IX.	J. Zubans	R. Zubans	A. Zandmans, subst. L. Bernsteins 20. IX.
1911. I.	Z. Meierovics	J. Blankenburgs	J. Stalbovs	J. Blaust, A. Zolts	A. Šulmans	J. Beitans	A. Zolts	J. Zubans	R. Zubans	A. Zandmans
1911. II.	A. Kešāns	J. Stalbovs	K. Bokše	J. Blaust, K. Kurle 26. IX.	J. Beitans, A. Sietiņš 7. XI.	J. Beitans, subst. R. Stučka-Gundars 22. XI.	P. Mituls	J. Silenieks	V. Dūms	P. Brunners
1912. I.	J. Līcis	J. Stalbovs	J. Kauliņš	A. Šulmans	A. Sietiņš, P. Brunners 27. II.	R. Stučka-Gundars, A. Raisters 27. II.	P. Mituls, subst. J. Orleans 23. I.	P. Nukke	A. Epiņš	P. Brunners
1912. II.	J. Blankenburgs, J. Blaust 17. IX.	P. Brunners	P. Nukke	P. Dardzans	P. Brunners, A. Kešāns 10. IX., A. Viksiņš 5. XI.	V. Dūms	P. Mituls, J. Orleans 5. XI.	P. Birkmans	A. Epiņš	O. Sirmāis
1913. I.	J. Blaust	P. Dardzans	P. Nukke, V. Dūms 21. I.	J. Kauliņš	A. Viksiņš	R. Stučka-Gundars, A. Raisters 11. III.	J. Orleans	P. Birkmans	A. Goldbergs	O. Sirmāis
1913. II.	J. Stalbovs	P. Dardzans, J. Blumentals 30. IX.	V. Dūms, O. Ozols 23. IX.	P. Mituls	E. Hermanovskis, A. Šulmans 23. IX.	A. Raisters, subst. P. Kečviets 7. X.	J. Orleans, subst. V. Kalniņš	P. Birkmans	P. Kečviets, A. Goldbergs 16. IX.	H. Luters, subst. E. Baltāis 30. IX.
1914. I.	J. Stalbovs	J. Blumentals	O. Ozols, subst. N. Brošs 11. II.	A. Strautmans	V. Dūms	A. Raisters, subst. T. Putnaērglis	P. Kečviets, V. Kalniņš 3. III., subst. V. Kalniņš, subst. J. Resnāis 3. III.	A. Brunners	A. Goldbergs, A. Epiņš 11. II., J. Resnāis 28. III.	E. Baltāis, T. Putnaērglis 11. II.
1914. II.	A. Strautmans, O. Ozols 15. IX.	O. Ozols, O. Sirmāis 22. IX.	A. Brunners	A. Raisters, J. Resnāis 29. IX.	V. Dūms	T. Putnaērglis, V. Dūms 29. IX., subst. J. Resnāis 29. IX.	V. Kalniņš, J. Orleans 10. XI., subst. J. Resnāis	A. Epiņš, P. Birkmans 15. IX.	R. Pičs	T. Putnaērglis, A. Birkenšteins 29. IX.
1915. I.	O. Ozols	A. Brunners	A. Birkenšteins	O. Sirmāis	J. Resnāis	V. Dūms	J. Resnāis, subst. V. Dūms 9. II.	P. Birkmans, subst. A. Laiviņš 13. IV.	R. Pičs, A. Brunners 9. II., V. Roze-Rozits 30. III.	J. Pusbarņieks
1915. II.	O. Ozols	A. Brunners	A. Pilsētņieks, subst. E. Skriervers	V. Dūms, V. Linīš 12. X.	J. Resnāis	K. Barševskis	P. Kečviets, subst. V. Šteinbergs un K. Barševskis	A. Laiviņš	V. Roze-Rozits	J. Pusbarņieks
1916. I.	J. Kauliņš	P. Mituls	K. Barševskis	V. Linīš, A. Pilsētņieks 25. I.	J. Resnāis	O. Sirmāis, A. Raisters 8. II., O. Sirmāis 22. II.	A. Epiņš	A. Laiviņš	A. Laiviņš	M. Skalders, J. Lejiņš 8. II., J. Putniņš 21. III.
1916. II.	A. Brunners	A. Bļodņieks, P. Kečviets 31. X.	A. Laiviņš	O. Sirmāis	J. Resnāis	O. Sirmāis	P. Kečviets 21. XI.	K. Lejiņš, J. Celms 17. X.	K. Lejiņš, J. Celms 17. X.	J. Putniņš
1917. I.	A. Brunners	V. Linīš	A. Laiviņš, E. Baltāis 23. I.	A. Laiviņš, O. Sirmāis 23. I.	J. Resnāis	O. Sirmāis	E. Baltāis	J. Celms, E. Baltāis 24. IV.	J. Celms, E. Baltāis 24. IV.	J. Resnāis

Major-dom.	Grāmatved.	Arhivars	Alū Cī delegats	Tī Jī Tī priekšs.	Tī Jī Tī locekļi	Tī Jī Tī kandid.	Bi Tī	Gi Tī	Revidenti	Zin.-lit. komis. locekļi
—	J. Stalbovs	J. Ozoliņš II.	J. Blaust	R. Krauze, A. Kešāns 13. IX.	P. Ašmans, A. Šulmans, J. Līcis, A. Vaičs	O. Nonācs, J. Ozoliņš II, J. Beitans	J. Blankenburgs, K. Kurle, A. Šulmans	J. Beitans, J. Blaust	J. Ruškevičs, A. Kļaviņš, J. Silenieks	A. Freimāns, A. Šulmans, A. Zandmans
—	E. Nagobads	V. Gulbis, A. Raisters 28. II.	R. Ekmanis	A. Kešāns	P. Ašmans, K. Čers 31. I., A. Šulmans, A. Vaičs, J. Līcis, A. Zandmans 31. I.	O. Nonācs, J. Ozoliņš II, J. Beitans	K. Kurle, V. Vagars, A. Šulmans, J. Blankenburgs	J. Beitans, M. Gallits	J. Līcis, R. Krauze, K. Vanags, K. Bokše 14. III.	J. Beitans, K. Čers, J. Laže, A. Zandmans
E. Laucis	J. Vilks	A. Raisters	P. Vinters	A. Vaičs	A. Zandmans, J. Blankenburgs, J. Ozoliņš II, R. Pūrs 26. IV., J. Beitans	A. Kļaviņš, P. Brunners, K. Bokše	K. Laže, V. Vagars, P. Mituls	A. Šulmans, J. Blankenburgs	J. Līcis, J. Zubans, J. Blumentals, P. Dardzans 26. IX.	R. Gundars-Stučka, A. Zandmans, Ed. Vulfis, A. Šulmans
E. Laucis	J. Vilks	E. Hermanovskis	P. Vinters	A. Kešāns, A. Šulmans 27. II., K. Vanags 9. IV.	A. Zandmans, P. Brunners, J. Blumentals 9. IV., A. Sietiņš, E. Hermanovskis 9. IV., J. Silenieks	V. Dūms, P. Nukke, Z. Straupmans	A. Pēterjānis, P. Mituls, E. Apsīts	A. Šulmans, N. Kečvičs, P. Mituls 27. II.	O. Sirmāis, P. Birkmans, J. Blumentals	J. Silenieks, E. Hermanovskis, A. Bļodņieks, A. Raisters
K. Kurle	A. Goldbergs	E. Hermanovskis, A. Viksiņš 24. IX.	J. Stalbovs	K. Vanags, J. Līcis 15. X.	J. Blumentals, V. Dūms, J. Silenieks	P. Dardzans, P. Nukke, Z. Straupmans	P. Dardzans, J. Kauliņš, P. Mituls	J. Blankenburgs, K. Kurle	J. Līcis, A. Raisters, A. Zandmans, J. Nesaule 5. IX., P. Kečviets 5. XI., V. Linīš 5. XI.	J. Silenieks, A. Raisters, A. Bļodņieks, V. Dūms
J. Šteinbergs	A. Broks	P. Kečviets	J. Stalbovs	J. Blankenburgs	J. Blumentals, J. Nesaule, A. Zandmans, J. Silenieks	J. Šteinbergs, P. Nukke, P. Brunners	A. Šulmans, J. Kauliņš, P. Mituls	J. Blaust, P. Dardzans	J. Zubans, J. Sinka, A. Epiņš	A. Raisters, J. Silenieks, A. Bļodņieks, V. Linīš
A. Strautmans	R. Pičs	V. Linīš	E. Zalpēters, J. Kauliņš 30. IX.	P. Brunners, J. Līcis 25. XI.	J. Silenieks, A. Strautmans, E. Hermanovskis, V. Linīš, P. Kečviets	V. Dūms, O. Sirmāis, V. Linīš, N. Brošs 30. IX.	P. Dardzans, V. Kalniņš 30. IX., P. Kečviets, J. Kauliņš	J. Blaust, J. Stalbovs	A. Epiņš, J. Izaks, A. Brunners	A. Zandmans, V. Linīš, P. Kečviets, A. Brunners
J. Resnāis	H. Luters	V. Linīš, M. Stoka 20. I.	A. Šulmans, J. Stalbovs 3. III.	J. Līcis	A. Strautmans, A. Brunners, J. Silenieks, V. Dūms	P. Kečviets, J. Resnāis 3. III., V. Linīš, O. Sirmāis, A. Epiņš 20. I.	V. Kalniņš, P. Mituls, J. Orleans, V. Dūms 11. II.	A. Šulmans, V. Dūms 3. III., J. Resnāis 3. III.	J. Šteinbergs, A. Epiņš, O. Sirmāis	N. Brošs, P. Kečviets, A. Brunners, J. Resnāis
J. Resnāis	H. Luters	E. Baltāis, K. Lejiņš 15. IX.	J. Stalbovs, J. Orleans 10. XI.	J. Līcis	O. Sirmāis, J. Silenieks, P. Birkmans 15. IX., A. Brunners, V. Dūms, V. Linīš, H. Luters 13. X.	J. Orleans, A. Epiņš, P. Birkmans	O. Ozols, J. Orleans, V. Kalniņš, A. Epiņš 10. XI.	J. Līcis, J. Blumentals, V. Kalniņš 29. IX., A. Raisters 10. XI.	A. Goldbergs, P. Kečviets, J. Vagulāns	A. Bļodņieks, P. Kečviets, A. Brunners, J. Resnāis
A. Goldbergs	H. Luters	J. Stalbovs, A. Pilsētņieks 9. II.	A. Brunners	J. Līcis	A. Brunners, A. Epiņš, A. Birkenšteins, P. Birkmans	O. Sirmāis, H. Luters	O. Ozols, A. Epiņš, J. Resnāis	V. Dūms, A. Goldbergs	L. Bernsteins, E. Laucis, N. Brošs	A. Birkenšteins, J. Pusbarņieks, V. Linīš
E. Skriervers	—	K. Pakalns	A. Brunners	A. Strautmans	A. Brunners, A. Laiviņš, A. Birkenšteins, P. Kečviets	K. Pakalns, J. Pusbarņieks	P. Kečviets, P. Brunners, A. Laiviņš	V. Dūms, P. Brunners	O. Sirmāis, A. Birkenšteins	—
J. Skalders	A. Laiviņš	A. Brunners	P. Brunners	K. Vanags	A. Laiviņš, O. Sirmāis, R. Pičs, J. Putniņš	J. Resnāis	J. Kauliņš, A. Laiviņš	J. Kauliņš, O. Ozols	A. Goldbergs, M. Eglits, E. Skriervers	—
J. Skalders, F. Zubans 17. I.	E. Baltāis	J. Resnāis	—	O. Ozols	O. Sirmāis, A. Laiviņš, J. Putniņš, I. Resnāis	A. Bļodņieks, A. Brunners, K. Barševskis, E. Baltāis 17. X.	—	A. Brunners, A. Laiviņš	A. Goldbergs, M. Eglits, H. Tepfers, P. Kečviets 17. X., J. Putniņš 31. X., V. Linīš 28. XI.	—
F. Zubans	H. Luters	J. Resnāis	A. Brunners	O. Ozols	V. Linīš, O. Sirmāis, E. Baltāis, J. Celms	P. Mituls, F. Zubans, H. Luters	A. Brunners, A. Laiviņš, O. Sirmāis	V. Linīš, A. Goldbergs	A. Goldbergs, P. Kečviets, M. Eglits	—

	Seniors	Viceseniors	Sekretars	Oldermans	Mag. liter.	Mag. cant.	Mag. pauc.	Kasiers	Ekonomi	Bibliotekars
1917. II.	V. Liniņš	E. Baltais	D. Muške	J. Resnais	J. Resnais	J. Resnais	J. Resnais	E. Baltais	E. Baltais	J. Resnais
1918. I.	E. Baltais	A. Brunners, J. Resnais 3. III.	D. Muške	A. Brunners	J. Resnais	J. Resnais	—	E. Baltais	—	—
1918. II. Maskavā vēlētie	O. Ozols,	J. Resnais,	D. Muške	A. Brunners	J. Resnais,	J. Resnais,	—	A. Brunners,	—	—
Rīgā pār- vēlētie un ari 1919. I.	A. Šulmans 21. X.	P. Ķeviets 21. X.	—	—	P. Ķeviets 21. X.	A. Pilsētnieks 21. X., subst. J. Celms 21. X.	V. Šteinbergs 21. X.	J. Celms 21. X.	V. Roze-Rozīts 21. X.	J. Pusbarnieks 21. X.
1919. II.	O. Ozols	J. Celms	J. Pusbarnieks	J. Kauliņš, subst. J. Celms 29. IX.	P. Ķeviets	J. Celms, subst. K. Mednis	J. Skalders	A. Lauva	K. Mednis	—
1920. I.	P. Ķeviets	D. Muške	H. Tēpfers	R. Pičs, V. Šteinbergs 23. II.	J. Pusbarnieks, J. Celms 23. II.	K. Ozoliņš III.	V. Šteinbergs	F. Krusa	J. Štelmachers	G. Ilziņš
1920. II.	P. Ķeviets, V. Dūms 8. XI.	V. Dūms, H. Tēpfers 8. XI.	A. Stalbe	V. Šteinbergs, D. Muške 30. VIII., K. Mednis 22. XI.	J. Celms, A. Šulmans 11. IX., D. Muške 15. XI.	K. Ozoliņš III.	V. Šteinbergs, A. Pilsētnieks 25. X. J. Vāgners 22. XI., subst. O. Šlosbergs 25. IX.	H. Tēpfers	J. Štelmachers, K. Mednis 6. IX., subst. F. Krusa	G. Ilziņš, V. Bite 8. XI.
1921. I.	V. Dūms, subst. K. Pakalns 16. III.	H. Tēpfers, A. Stalbe 16. III.	A. Stalbe, K. Barševskis 31. I.	V. Dūms, subst. M. Ozols 28. II., subst. K. Ķeviets 25. IV., T. Putnaērglis	D. Muške, K. Pakalns 28. II.	A. Kalējs	J. Vāgners, O. Šlosbergs 14. II., subst. A. Kalējs un K. Ķeviets 14. II.	J. Roze	K. Mednis, O. Šlosbergs 16. III.	J. Adlers
1921. II.	K. Pakalns	K. Barševskis	V. Salpiņš	K. Ķeviets	F. Krusa	P. Bērziņš	O. Šlosbergs	J. Roze	J. Zāģers	A. Skujskubre
1922. I.	K. Pakalns, V. Dūms 23. I.	K. Barševskis, V. Salpiņš 30. I.	V. Alksnis, E. Bošs 17. III.	K. Ķeviets	F. Krusa	P. Bērziņš	O. Šlosbergs, A. Kalējs 27. III.	J. Roze	J. Zāģers	A. Skujskubre
1922. II.	J. Celms, K. Pakalns 18. IX.	R. Avotiņš, E. Bošs 2. X.	E. Bošs, E. Peltmanis 2. X., V. Olavs 13. XI.	V. Salpiņš, K. Mednis 2. X., subst. H. Bonders 18. IX.	V. Pakalnietis	V. Pakalnietis, P. Apmans 2. X.	A. Kalējs, A. Vēmans 18. IX., subst. A. Kalējs un O. Šlosbergs 16. X.	J. Roze, subst. H. Ozols	K. Čāliņš	E. Peltmanis, K. Ozoliņš II. 16. X.
1923. I.	E. Bošs	A. Skujskubre	V. Olavs	A. Vēmans	H. Ozols	P. Apmans	A. Ellenbergs, subst. N. Falsks 5. II.	E. Peltmanis, subst. R. Kampus 15. I.	P. Sauliņš	K. Ozoliņš II.
1923. II.	V. Olavs	P. Apmans	G. Grambergs	V. Pakalnietis	A. Laivinieks	B. Celms	B. Celms O. Aizupīns, subst. V. Jakobsons	E. Peltmanis, subst. R. Kampus	O. Silis	P. Grinvalds
1924. I.	J. Resnais	P. Apmans	K. Čāliņš	E. Bošs P. Bērziņš, subst. G. Grambergs 17. III.	A. Laivinieks	T. Jansons	O. Aizupīns, O. Dzenis 21. III.	A. Lūsis	J. Liepiņš, subst. J. Strupe 16. I.	J. Apmans, subst. A. Stalbovs 18. II.
1924. II.	J. Resnais, K. Pakalns 15. IX.	K. Čāliņš	A. Raudseps	P. Apmans 15. IX., K. Mednis 24. XI.	A. Laivinieks, E. Jakobsons 15. IX.	K. Strauts	J. Muzikants, O. Dzenis 22. IX., subst. R. Turks 29. IX.	J. Āboltiņš, A. Lūsis 29. IX.	J. Sausiņš	A. Stalbovs, subst. E. Andersons
1925. I.	E. Bošs	A. Raudseps	J. Tēpfers, E. Andersons 27. I.	M. Matulis	E. Jakobsons	J. Zāle	R. Turks, subst. A. Pakalns un Ed. Falsks 27. I.	A. Lūsis, subst. A. Pakalns un Ed. Falsks 27. I.	J. Sausiņš	A. Stalbovs
1925. II.	A. Raudseps	V. Pakalnietis	E. Andersons	L. Tauriņš	A. Tavors	J. Celms	R. Turks, subst. A. Pakalns un Ed. Falsks 21. IX.	K. Eglavs	J. Sausiņš	A. Stalbovs

	Majordom.	Grāmatved.	Arhivars	Ai. U. Ci. delegats	Pl. J. Tl. priekš.	Tl. J. Tl. locekļi	Tl. J. Tl. kand.d.	Bt. Tl.	Gt. Tl.	Revidenti	Zin.-ilt. komis. locekļi
	K. Lācis	D. Muške	J. Resnais	—	O. Ozols	—	—	—	—	A. Brunners, H. Luters, P. Mitulis	—
	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	J. Resnais,	—	—	D. Muške	—	—	—	—	—	—	A. Bļodnieks, J. Celms, D. Muške,
	A. Pilsēt- nieks 21. X.	—	J. Ambainis 21. 10.	—	—	—	—	P. Ķeviets, J. Pusbarnieks, V. Šteinbergs	A. Šulmans, D. Muške	H. Luters 21. X., H. Tēpfers 21. X., G. Ilziņš 21. X.	J. Pusbarnieks
	K. Mednis	E. Skriveris	J. Pusbarnieks	—	—	—	—	O. Ozols, J. Celms, P. Ķeviets	J. Kauliņš, J. Pusbarnieks	H. Tēpfers, P. Vintērs, V. Šteinbergs	P. Ķeviets
	J. Skalders, A. Stalbe 29. III.	R. Pičs	H. Tēpfers	—	P. Ķeviets	J. Celms, V. Dūms, K. Ozoliņš III, V. Šteinbergs	G. Ilziņš, K. Mednis, A. Stalbe	—	—	O. Ozols, A. Lauva, K. Mednis	—
	—	—	F. Krusa	—	V. Dūms	G. Ilziņš > E. Ramats 8. XI, H. Tēpfers, K. Ozoliņš III > A. Pilsēt- nieks 13. IX., J. Štelmachers	F. Krusa, J. Pusbarnieks, R. Pičs, K. Mednis 13. III.	Delegāti Latv. korporāciju pārstāvju apspriedē: V. Dūms, J. Celms, A. Stalbe 16. VIII.	—	D. Muške, K. Mednis, E. Skriveris, D. Pilsēt- nieks, J. Pusbarnieks, J. Roze 8. XI., J. Adlers 8. XI., A. Kalējs 8. XI.	K. Ozoliņš III, V. Dūms, F. Krusa, J. Štelmachers
	V. Bite	J. Roze	J. Traubergs, A. Skujskubre 16. III.	Pārstāvji Ai. K. K. izstrād. komis. A. Šulmans, V. Dūms	K. Pakalns	K. Mednis, H. Tēpfers > E. Ramats > V. Alksnis 28. II., K. Barševskis	J. Traubergs, A. Tavors	T. Putnaērglis, A. Šulmans, M. Ozols	A. Šulmans, F. Krusa	G. Ilziņš, F. Krusa, O. Šlosbergs	F. Krusa, J. Vāgners, K. Pakalns, A. Tavors
	P. Bērziņš	J. Roze	A. Skujskubre	G. Ilziņš	K. Pakalns	O. Šlosbergs, K. Mednis, G. Ilziņš > R. Avotiņš 31. X., A. Tavors	J. Roze, V. Alksnis, V. Bite	A. Šulmans, T. Putnaērglis, K. Mednis	A. Šulmans, V. Dūms	A. Kalējs, J. Adlers, K. Rozits	K. Ozoliņš IV, A. Tavors, A. Skujskubre, V. Salpiņš
	K. Kuze	A. Pakal- niņš, J. Prēvalds 20. II.	R. Avotiņš	—	A. Pilsēt- nieks A. Stalbe	A. Skujskubre, V. Alksnis, K. Mednis > J. Celms 6. II., R. Avotiņš	V. Pakalnietis, K. Rozits	K. Mednis, O. Šlosbergs, V. Dūms	V. Dūms, A. Pilsēt- nieks	A. Kalējs, Grinvalds, E. Drumolds	K. Ozoliņš IV, E. Bošs, R. Kampus, V. Pakalnietis
	R. Studans	J. Prēvalds	H. Ozols, E. Drumolds 30. X.	—	K. Ķeviets	A. Skujskubre, K. Mednis, K. Barševskis, R. Avotiņš	F. Krusa, K. Kuze	V. Dūms > A. Pilsēt- nieks 2. X., K. Mednis, K. Ķeviets	V. Dūms > H. Bonders 2. X., K. Barševskis	K. Kuze, A. Šveics, K. Vilders	A. Skujskubre, E. Peltmanis, A. Lūsis, J. Apmans
	K. Bedriņš	R. Kampus	E. Drumolds	—	K. Ķeviets	E. Zichmans, G. Grambergs, R. Avotiņš, V. Olavs	K. Mednis, A. Skujskubre, H. Bonders	E. Zichmans, E. Bošs, H. Bonders > A. Šulmans 19. II.	A. Vēmans > K. Barševskis 19. II., H. Bonders > P. Bērziņš 19. II. > K. Mednis 16. IV.	J. Dzelzskalns, R. Studans, A. Šveics	P. Sauliņš, R. Bedriņš, J. Dzelzskalns
	A. Raudseps	A. Lūsis	K. Irbe	—	E. Bošs K. Ķeviets 24. IX.	E. Zichmans, J. Dzelzskalns, R. Avotiņš, A. Skujskubre	V. Bite, A. Ernests	E. Bošs > A. Šulmans 24. IX., K. Ķeviets, K. Mednis	K. Barševskis > E. Zichmans 24. IX., P. Apmans > J. Resnais 24. IX.	K. Čāliņš, A. Golts, R. Kampus	A. Skujskubre, A. Dzirkals, L. Tauriņš, A. Kalējs
	A. Raudseps	H. Ozols	K. Irbe	—	R. Avotiņš	J. Dzelzskalns, E. Zichmans, R. Studans, A. Skujskubre	—	A. Šulmans, G. Grambergs, K. Skalders E. Peltmanis 21. III., A. Raud- seps 21. III.	K. Ķeviets, K. Mednis	E. Peltmanis, A. Krastiņš, H. Brēmāns	G. Ilziņš, A. Skujskubre, K. Strauts, E. Jakobsons
	J. Strupe	—	E. Jakobsons, J. Celms 22. IX.	—	R. Avotiņš	V. Olavs, J. Jurevics, A. Skujskubre, A. Raudseps	R. Turks, A. Dzirkals	K. Pakalns > V. Pakalnietis 29. IX., V. Olavs, A. Skujskubre	J. Jurevics, R. Vanags > O. Šlosbergs 27. X.	E. Peltmanis, A. Freimans, O. Dzenis, G. Ilziņš 13. X.	O. Dzenis, R. Vanags, P. Krūmiņš
	P. Melķis	K. Vilders	N. Āboltiņš	—	R. Avotiņš	A. Skujskubre > J. Celms 27. I., J. Jurevics, K. Čāliņš, R. Turks	O. Dzenis, R. Studans, P. Vanags 27. I.	B. Celms > K. Pakalns 9. II., A. Skujskubre > N. Falsks 27. II. > J. Zāle 9. II., L. Tauriņš	B. Celms, V. Olavs > N. Falsks 9. II.	E. Peltmanis, A. Freimans, P. Vanags	O. Dzenis, E. Mednis, N. Āboltiņš, P. Alberts
	P. Melķis	K. Vilders	N. Āboltiņš, P. Vanags 30. XI.	—	R. Avotiņš	A. Skujskubre, R. Turks, K. Bruķiņš, O. Krūmiņš	E. Jakobsons, H. Brēmāns, J. Zāle 12. X.	E. Bošs > J. Jurevics, L. Tauriņš, K. Pakalns	N. Falsks, G. Grambergs	E. Peltmanis, A. Freimans, K. Strauts	N. Āboltiņš, O. Dzenis, K. Strauts

Talavija 1900.—1910. g.

K. Jākobsons P. Ruņģis. E. Hermanovskis. J. Orleans. K. Vanags. A. Zandmans.
 A. Tone. E. Laucis. J. Ozoliņš II. A. Viksnis. P. Mītuls. V. Dūms
 V. Vagars. R. Kence. J. Benšons. J. Ruškevics. K. Kšners. K. Knislis. E. Vulfs. J. Blaus.
 V. Gulbis. J. Zubans. A. Pēterjānis. O. Nonācs.
 F. Dzelzkalns. M. Dzelzkalns. M. Grinberg. V. Olav. A. Meierovic. B. Ozoliņš. O. Blau. H. Vulf.
 J. Vārsberg.

E. Jirgenšons. K. Kurle.
 J. Vilks. A. Kešans. K. Lāze. A. Šulmans. A. Zolts. A. Linkovičs. A. Dimburgs. A. Freimans.
 A. Abers. O. Sirmais.
 P. Vinters. R. Pūrs. L. Bernšteins. A. Goldbergs. J. Vārsbergs. A. Kuze. J. Rapa. J. Beitans. R. Krauze. A. Malvess.
 A. Epiņš. J. Lukstipš. M. Gailits. A. Mauliņš.
 V. Olavs. O. Grinbergs. J. Ozoliņš. J. Līcis. Z. Meierovics. J. Stalbovs. P. Smurģe. P. Sakss. P. Ašmans. R. Erglis. A. Krauze.

Tab. XCV.

A. Bokše. E. Apsits. Ā. Kļaviņš. J. Šinka. R. Brenčēns. O. Svite. P. Birkmans.
 E. Nagobads. P. Brunners. A. Bļodnieks.
 A. Vaits. R. Ekmans. A. Pakalniets. J. Blūmentāls. J. Blankenburgs. J. Silenieks. J. Nesaule. J. Rūpe.
 J. Caunits. A. Raisters. P. Dardzans. R. Zubāns
 A. Vait. L. Ekman. A. Pakalnet. O. Žagat. A. Kaņepāj. M. Celmiņš. H. Celmiņš. J. Lākats. N. Kēkss.
 M. Caunīt. J. Kaņepājs.

A. Šteins. O. Nonācs. L. Bernšteins. P. Līcis. H. Tepfers. P. Bruņinieks. J. Arājs. R. Ērglis. J. Zāle. K. Ķuze. K. Vilders.
 P. Sakss. A. Vaitis. A. Freimans. P. Dardzans. A. Stalbe. M. Gailīts. N. Brošs. H. Bonders.
 J. Stelmacher. D. Muške.
 K. Stelmacher. L. Arāj. A. Laiviņš.
 O. Ābers. E. Nagobads. A. Vaitis. M. Līcis. J. Rapa. V. Dūms. P. Ķeviņš. A. Raisters. A. Ķuze. R. Avotiņš. J. Tepfers.
 E. Nagobads. L. Āber. A. Laiviņš. G. Ilziņš. J. Putniņš. A. Pilsētnieks.
 M. Saks. A. Freiman. M. Tepfer. A. Meierovic. M. Muške. K. Bruņinieks. E. Pilsētnieks. A. Baltais. Z. Meierovics. B. Ķuze.
 F. Bernšteins. Fr. Olav. L. Stalbe. E. Raister.

K. Pakalns. A. Lauva. A. Kūmiņš. S. Novickis. E. Salīņš. P. Gailīts. V. Bite. V. Alksnis. P. Vaske. K. Vulfs.
 R. Studāns. M. Lukins. J. Fridenbergis.
 E. Cinis. A. Brunners. O. Balodis. J. Putnaērglis. J. Popens. A. Vanags. J. Adlers. J. Vagners. K. Ozoliņš II. H. Dzelzīts.
 A. Tavors. O. Šlosbergs. A. Birkhāns. E. Zichmans. E. Ramats. P. Birkmans.
 J. Blaus. R. Ekmans. E. Balodis. A. Goldbergs. V. Resnais. O. Vanags. M. Celmiņš. M. Vagar. J. Stalbovs.
 L. Ekman. P. Vinters. J. Resnais. H. Celmiņš. V. Vagars.

O. Silis. Fr. Efferts. K. Grīnvalds. K. Rozīts. A. Runds. H. Lielmans.
P. Sauleskalns. V. Pakalniētis. O. Kalējs. A. Oše. K. Cālīts. J. Gobnieks.

A. Traubergs. O. Meija. K. Skalders. K. Ķeviets. J. Benšons. K. Mednis. V. Oglevics.
E. Drumolds. J. Zāģers. A. Skujskubre. V. Saliņš. P. Bērziņš. A. Kalējs.

K. Ozoliņš III. V. Gulbis. R. Stučka. F. Krusa. D. Birkenfelds. J. Zubāns. A. Zolts. F. Marovskis
E. Baltais.

A. Pakalniņš. V. Ozols. P. Rēķis. M. Caunit. J. Roze. R. Purs. R. Pičs.
E. Bošs. M. Lucs. J. Ruškevics. J. Rāmnieks. J. Krenklis. P. Ašmans. R. Kampus.

H. Ozols. J. Lakats. A. Grīnbergs. O. Ozols. A. Bļodnieks. A. Ozols.
J. Silenieks. R. Brencēns. A. Linkovičs. J. Vārsbergs. M. Ozols.

A. Ķešāns. E. Ķuze. A. Brencēns. A. Linkovičs. J. Vārsbergs. K. Timuška.
J. Silenieks. R. Grīnbergs. A. Ozol. Š. Timuška.

R. Kampus. A. Briedis. J. Lapiņš II. H. Ozols.
Ed. Zvejnieks. J. Kauliņš. O. Bonders.

P. Gavars. P. Ramans. K. Stūrsteņš. K. Eglavs.
J. Krenklis. V. Grinvalds. A. Teters.

R. Studāns. J. Ruškevičs. A. Freimans. P. Vinters.
A. Pakalniņš. L. Bernšteins. A. Stalbe. J. Benšons.

O. Bonder. P. Ašmans. E. Freiman. A. Zvejnieks.
Pakalniņš. L. Bernšteins. L. Stalbe. H. Kauliņš.

A. Turks. A. Kalniņš. J. Zāle. E. Skrīvers. V. Goldmanis. G. Lūsis. O. Spure.
A. Grāmatiņš. J. Toms. K. Irbe. J. Šrāders. K. Ārgals. J. Laiviņš.
R. Turks. F. Krusa.

V. Skārds. J. Balodis. O. Ciferons. H. Zupāns. V. Šteinbergs. H. Birkhāns.
E. Lībers. J. Lukstiņš. A. Zolts. H. Pāns. E. Tidens. E. Mucenieks.
V. Kalliņš.

R. Erglis. A. Kļaviņš. A. Vitkopfs. V. Vagars. P. Vanags. E. Jākobsons.
A. Ābers. P. Pētersons II. G. Grambergs. A. Freimans. A. Linkovičs.

A. Jākabson. M. Kļaviņš. A. Pētersons. I. Freiman. V. Vanags. A. Šteinbergs.
L. Āber. E. Vitkopfs. M. Vagar. V. Ciferons. A. Linkovičs.

A. Mednis. E. Šillers. P. Saulīts. K. Sakne. E. Timuška. E. Krastiņš. P. Grinvalds. E. Mednis. J. Blaus II.
M. Sloka. K. Ozoliņš IV. H. Bonders. M. Vagulāns. A. Sarkanābols. A. Grundmanis. K. Celms. A. Pakalns. R. Vanags.

J. Silenieks. K. Ozoliņš III. J. Tenisons. J. Celms. K. Alksnis. J. Muzikants. J. Šinka. J. Orleans. O. Dzenis. V. Jākobsons.
A. Šteins. O. Silis. K. Brukšs. J. Strazdiņš. N. Brošs. P. Kadils. E. Laucis. K. Mednis. A. Bēms.

A. Viksniņš. J. Silenieks. E. Ramats. A. Lakat. R. Kalcenau. E. Baltais. J. Popen. J. Beitāns. H. Dzelziņš. A. Birkmanis.
E. Nagobads. A. Štein. J. Kaņepājs. J. Lakats. K. Auškaps. V. Oglevičs. E. Cinis. O. Grinbergs. J. Ambainis.

K. Rāmnīks. E. Nagobads. N. Kaņepājs. A. Sloka. V. Auškaps. V. Oglevičs. L. Beitāns. M. Vigner-Grinbergs.
L. Viksniņš. A. Ramats. Z. Orleāns. E. Kalcenau. A. Baltais. J. Popen. A. Dzelziņš. V. Birkmanis.

Talavija 1910.—1925. g.

R. Kālists. Al. Krastiņš. L. Skudra. T. Blumbergs. Ed. Falks. P. Nukke. R. Bedrits. K. Krūmiņš. L. Gitendorfs. F. Grinfelds. G. Ilziņš.
 R. Lesiņš. N. Falks. E. Drumolds. A. Dzirkalis. J. Tomsons. A. Seklis. N. Birkenšteins. A. Bergmans. A. Goldbergs. A. Krūmiņš.
 B. Celms. A. Jākobsons. A. Brauns.

A. Pāvuls. O. Jaunzems. K. Kampiņš. J. Tepfers. A. Lūsis. J. Zubāns. J. Vagulanšs. M. Primans. A. Stalbovs. K. Brandts. L. Dībēns. M. Vilciņš.
 P. Maskavičs. E. Zichmans. V. Vārna. K. Barševskis. J. Blaus I. R. Pūrs. J. Prēvalds. V. Tiļa. T. Efferts.
 A. Krūmiņš. J. Rāmaieks.

R. Pičs. A. Kuze. K. Timuška. A. Raudseps. J. Rapa. J. Arājs. O. Ozols. M. Ozols. S. Novickis. J. Kauliņš. K. Kuze.
 D. Muške. J. Licis. V. Pakalniēts. J. Ozoliņš I. A. Grinbergs. M. Gailīts. J. Kalējs. J. Blūmentāls. R. Avotiņš. Ž. Straupmanis.
 E. Andersons.

L. Arāj. E. Kuze. Fr. Olav. M. Muške. M. Nukke. R. Grinberg. K. Pakalns. M. Celmiņš. M. Saks. E. Avotiņš. L. Straupman.
 M. Lic. Š. Timuška. A. Brigāder. M. Kalniņš. A. Pakalniēts. A. Ozol. K. Pakalns. H. Celmiņš. P. Sakss. B. Kuze.

Tab. XC VII.

K. Zvejnieks. St. Grebežs. J. Šlessers II. O. Briedis. N. Bušs. A. Linkovičs. J. Dzelzkalns. M. Matulis.
 J. Gobzems. R. Tone. H. Ozols. F. Barevics. K. Strauts. E. Drone. J. Liepiņš.

K. Jerēmičs. A. Fuksis. J. Kļaviņš. J. Kuze. Alf. Kalniņš. V. Ziraks. K. Lūsis. J. Jurēvics. J. Ādler.
 E. Bāliņš. H. Burkans. K. Šlessers. A. Tavors. J. Postnieks. J. Križus. P. Bērziņš. E. Smits. K. Rozīts.

Ū. Aizupīts. A. Plūmans. P. Brunners. A. Bļodnieks. A. Ozols. A. Pētersons. K. Tormans. E. Bošs. V. Olavs jun.
 K. Skalders. A. Ellenbergs. O. Kalējs. K. Vanags. A. Raisters. J. Resnais. A. Vaitis.

V. Liniņš. P. Smurge. V. Saliņš. H. Kalējs. C. Vanags. A. Ozol. M. Pētersons. S. Torman. A. Vait. J. Rozit.
 V. Gulbis. T. Saliņš. M. Brunner. A. Bļodnieks. E. Raistere. V. Resnais.

A. Veide. P. Vaske. A. Rimeikis. J. Sausiņš. J. Šlessers I.
 P. Krūmiņš. R. Grasmans. A. Pilsētnieks.

P. Meļķis. E. Peltmans. A. Laiviņš. Kr. Vilders. E. Jirgensons I.
 J. Tepfers. J. Stalbovs. H. Brēmāns.

R. Brenčēns. J. Radziņš. J. Roze. E. Pilsētnieks. J. Šmudze.
 A. Brunners. P. Birkmans. H. Ernest. J. Vārsbergs. A. Ernests.

A. Brenčēns. B. Birkman. V. Roze. E. Jirgenson. V. Rimeik.
 A. Rādziņš. L. Vilder. J. Vārsbergs. H. Stalbovs. A. Laiviņš.

R. Kampus. A. Briedis. J. Lapiņš II. H. Ozols.
Ed. Zvejnieks. J. Kauliņš. O. Bonders.

P. Gavars. P. Ramans. K. Stūrstejs. K. Eglavs.
J. Krenklis. V. Grinvalds. A. Teters.

R. Studāns. J. Ruškevičs. A. Freimans. P. Vinters.
A. Pakalniņš. L. Bernšteins. A. Stalbe. J. Benšons.

O. Bonder. P. Ašmans. E. Freiman. A. Zvejnieks.
Pakalniņš. L. Bernšteins. L. Stalbe. H. Kauliņš.

A. Turks. A. Kalniņš. J. Zāle. E. Skrivers. V. Goldmanis. G. Lūsis. O. Spure.
A. Grāmatiņš. J. Toms. K. Irbe. J. Šrāders. K. Ārgals. J. Laiviņš.
R. Turks. F. Krusa.

V. Skārds. J. Balodis. O. Ciferons. H. Zupāns. V. Šteinbergs. H. Birkhāns.
E. Libers. J. Lukstiņš. A. Zolts. H. Pāns. E. Tidens. E. Mucenieks.
V. Kalniņš.

R. Erglis. A. Kļaviņš. A. Vitckopfs. V. Vagars. P. Vanags. E. Jākobsons.
A. Ābers. P. Pētersons II. G. Grambergs. A. Freimans. A. Linkovičs.

A. Jēkabson. M. Kļaviņš. A. Pētersons. I. Freiman. V. Vanags. A. Šteinbergs.
L. Āber. E. Vitckopfs. M. Vagar. V. Ciferons. A. Linkovičs.

A. Mednis. E. Šillers. P. Saulits. K. Sakne. E. Timuška. E. Krastiņš. P. Grinvalds. E. Mednis. J. Blaus II.
M. Sloka. K. Ozoliņš IV. H. Bonders. M. Vagulāns. A. Sarkanābols. A. Grundmanis. K. Celms. A. Pakalns. R. Vanags.

J. Silenieks. K. Ozoliņš III. J. Tenisons. J. Celms. K. Alksnis. J. Muzikants. J. Šinča. J. Orleans. O. Dzenis. V. Jākobsons.
A. Šteins. O. Silis. K. Brukšs. J. Strazdiņš. N. Brošs. P. Kadils. E. Laucis. K. Mednis. A. Bēms.

A. Viksniņš. J. Silenieks. E. Ramats. A. Lakats. R. Kalcenaus. E. Baltais. J. Popen. J. Beitāns. H. Dzelziņš. A. Birkmanis.
E. Nagobads. A. Štein. J. Kaņepājs. J. Lakats. K. Auškaps. V. Oglevics. E. Činis. O. Grinbergs. J. Ambainis.

K. Rāmniek. E. Nagobads. N. Kaņepājs. A. Sloka. V. Auškaps. V. Oglevics. L. Beitāns. M. Vigner-Grinberg.
L. Viksniņš. A. Ramats. Z. Orleāns. E. Kalcenaus. A. Baltais. J. Popen. A. Dzelziņš. V. Birkman.

Talavija 1910.—1925. g.

K. Čālots. Al. Krastiņš. L. Skudra. T. Blumbergs. Ed. Falks. P. Nukke. R. Bedrits. K. Krūmiņš. L. Gitendorfs. F. Grinfelds. G. Ilziņš.
 R. Lesiņš. N. Falks. E. Drumolds. A. Dzirkalis. J. Tomsons. A. Seklis. N. Birkenšteins. A. Bergmans. A. Goldbergs. A. Krūmiņš.
 B. Celms. A. Jākobsons. A. Brauns.

A. Pāvuls. O. Jaunzems. K. Kampiņš. J. Tefers. A. Lūsis. J. Zubāns. J. Vagulāns. M. Primans. A. Stalbovs. K. Brandts. L. Dibens. M. Vilciņš.
 P. Maskavičs. E. Zichmans. V. Vārna. K. Barševskis. J. Blaus I. R. Pūrs. J. Prēvalds. V. Tilla. T. Efferts.
 A. Krūmiņš. J. Rāmnieks.

R. Pičs. A. Kuze. K. Timuška. A. Raudseps. J. Rapa. J. Arājs. O. Ozols. M. Ozols. S. Novickis. J. Kauliņš. K. Kuze.
 D. Muške. J. Līcis. V. Pakalniētis. J. Ozoliņš I. A. Grinbergs. M. Gailits. J. Kalējs. J. Blūmentāls. R. Avotiņš. Ž. Straupmanis.
 E. Andersons.

L. Arājs. E. Kuze. Fr. Olav. M. Muške. M. Nukke. R. Grinberg. K. Pakalns. M. Celmiņš. M. Saks. E. Avotiņš. L. Straupman.
 M. Līcis. Š. Timuška. A. Brigāder. M. Kalniņš. A. Pakalniētis. A. Ozol. K. Pakalns. H. Celmiņš. P. Sakss. B. Kuze.

K. Zvejnieks. St. Grebežs. J. Šlessers II. O. Briedis. N. Bušs. A. Linkovičs. J. Dzelzkalns. M. Matulis.
 J. Gobzems. R. Tone. H. Ozols. F. Barevics. K. Strauts. E. Drone. J. Liepiņš.

K. Jerēmičs. A. Fuksis. J. Kļaviņš. J. Kuze. Alf. Kalniņš. V. Zīraks. K. Lūsis. J. Jurēvics. J. Ādlers.
 E. Bāliņš. H. Burkans. K. Šlessers. A. Tavors. J. Postnieks. J. Križus. P. Bērziņš. E. Šmits. K. Rozīts.

Ū. Aizupīts. A. Plūmans. P. Brunners. A. Bļodnieks. A. Ozols. A. Pētersons. K. Tormans. E. Bošs. V. Olavs jun.
 K. Skalders. A. Ellenbergs. O. Kalējs. K. Vanags. A. Raisters. J. Resnais. A. Vaitis.

V. Liniņš. P. Smurge. V. Salpiņš. H. Kalējs. C. Vanag. A. Ozol. M. Pēterson. S. Tornāns. A. Vait. J. Rozit.
 V. Gulbis. T. Salpiņš. M. Brunner. A. Bļodnieks. E. Raistere. V. Resnais.

Tab. XCVII.

A. Veide. P. Vaske. A. Rīmeiks. J. Sausiņš. J. Šlessers I.
 P. Krūmiņš. R. Grasmans. A. Pilsētnieks.

P. Melķis. E. Peltmans. A. Laiviņš. Kr. Vilders. E. Jirgensons I.
 J. Tefers. J. Stalbovs. H. Brēmāns.

R. Brenčēns. J. Radziņš. J. Roze. E. Pilsētnieks. J. Smudze.
 A. Brunners. P. Birkmans. H. Ernest. J. Vārsbergs. A. Ernests.

A. Brenčēns. B. Birkman. V. Roze. E. Jirgenson. V. Rīmeik.
 A. Radziņš. L. Vilder. J. Vārsberg. H. Stalbovs. A. Laiviņš.

Biografiju saraksts.

Nr. Lapp.		Nr. Lapp.		Nr. Lapp.	
1. Åbers, Otto Jānis	105 94	46. Bērziņš, Pēteris.	249 165	92. Bušs, Nikolajs	507 240
2. Aboltiņš, Jūlijs	435 218	47. Bērzkalns, Voldemārs	481 293	93. Butulis, Arvīds	260 169
3. Aboltiņš, Nikolajs.	450 223	48. Birkenfelds, Ditrīchs.	94 89		
4. Adamsons, Eriks	518 243	49. Birkenšteins, Ansis	208 148	94. Calīts, Kārlis	315 183
5. Adlers, Adolfs	240 161	50. Birkenšteins, Nikolajs	517 243	95. Caunīts, Juris	54 65
6. Adlers, Jānis	267 171	51. Birkhāns, Alfrēds	295 179	96. Celmiņš, Hugo	10 23
7. Aizupīts, Otto	334 190	52. Birkhāns, Hugo.	490 235	97. Celmiņš, Nikolajs	372 199
8. Alberts, Pauls	447 222	53. Birkmanis, Arturs	451 223	98. Celms, Bernhards	419 212
9. Alksnis, Kārlis	436 218	54. Birkmans, Pēteris	135 115	99. Celms, Jānis	237 160
10. Alksnis, Voldemārs	261 169	55. Bisenieks, Edgars.	375 200	100. Celms, Kārlis	489 234
11. Ambainis, Jānis	178 133	56. Bite, Valdis	265 170	101. Cers, Kārlis	87 87
12. Andersons, Evalds	456 225	57. Blankenburgs, Indriķis	111 98	102. Ciferons, Otto	369 198
13. Anševičs, Jānis	19 42	58. Blaus, Jānis I.	55 65	103. Cīnis, Ernests	166 126
14. Antonovičs, Otto	282 174	59. Blaus, Jānis II.	344 192	104. Cīrulis, Pēteris	268 171
15. Apmans, Jānis	420 212	60. Blaus, Kārlis.	168 128		
16. Apmans, Pēteris	329 188	61. Bļodnieks, Adolfs	155 122	105. Dardzans, Pēteris	141 114
17. Apsīts, Eduards	146 116	62. Blumbergs, Teodors	522 244	106. Depše, Kārlis	33 53
18. Arājs, Jūlijs	122 104	63. Blumentāls, Indriķis	108 95	107. Dibens, Ludvigs	497 236
19. Ārgals, Kārlis	402 206	64. Bokše, Kārlis	116 101	108. Dimburgs, Arturs	52 63
20. Ašmans, Pauls	53 64	65. Bonders, Haralds	285 175	109. Dreimans, Arnolds	36 54
21. Auškaps, Kārlis.	330 188	66. Bonders, Oskars	422 213	110. Dreimans, Kārlis	185 135
22. Avotiņš, Rudolfs	313 183	67. Bormans, Miķelis	477 232	111. Drone, Evalds	416 211
		68. Bošs, Eduards	316 184	112. Drumolds, Eduards	274 172
23. Bachmanis, Nikolajs.	65 73	69. Bramans, Jūlijs.	287 176	113. Dūcis, Jānis	492 235
24. Bāliņš, Eduards	521 244	70. Branders, Antons	61 70	114. Dūms, Visvaldis	150 118
25. Balodis, Jānis	370 199	71. Brandts, Kārlis	109 95	115. Dzenis, Otomārs	412 209
26. Balodis, Osvalds	231 158	72. Brauns, Augusts	498 236	116. Dzelzīts, Hugo.	176 131
27. Balodis, Richards	474 231	73. Brēmans, Haralds.	395 205	117. Dzelzskalns, Aleksandrs	78 82
28. Balodis, Vilis	345 192	74. Brencēns, Jānis	380 200	118. Dzelzkalns, Fricis.	11 33
29. Baltais, Ernests	193 140	75. Brencēns, Rūdolfs.	47 61	119. Dzelzskalns, Jānis	397 205
30. Barevics, Francis	461 227	76. Bricis, Jūlijs	278 174	120. Dzirkals, Arturs	365 197
31. Barševskis, Kārlis.	227 156	77. Briedis, Arvīds.	368 198		
32. Bāts, Vilis.	35 54	78. Briedis, Kārlis	96 90	121. Eiferts, Fricis	46 60
33. Baumans, Indriķis	199 143	79. Briedis, Oskars.	483 233	122. Eglavs, Kārlis	423 213
34. Baumans, Jānis	12 35	80. Broks, Augusts.	187 136	123. Eglīts, Andrējs	239 161
35. Baumans, Ringolds	159 124	81. Brošs, Nikolajs	167 127	124. Eglīts, Edgars	182 134
36. Bebris, Aleksandrs	30 30	82. Brukšs, Kārlis	408 208	125. Eglīts, Maksis	184 135
37. Bedriņš, Roberts	355 195	83. Bruņinieks, Pauls	164 126	126. Eglīts, Nikolajs.	48 62
38. Beinerts, Kārlis.	371 199	84. Brunners, Alberts	195 141	127. Ekmans, Roberts	134 111
39. Beitāns, Jānis	67 73	85. Brunners, Pēteris	149 117	128. Ellenbergs, Alfons	333 189
40. Bēms, Arturs	433 217	86. Buile, Elmars	409 208	129. Epiņš, Arturs	151 120
41. Benšons, Jūlijs	4 9	87. Bulmanis, Leonīds	244 163	130. Erglis, Richards	25 49
42. Bergmans, Alfrēds	484 233	88. Bunnars, Jānis	15 37	131. Ernests, Andrējs	251 166
43. Bernsons, Jekabs	22 45	89. Burgmeisters, Kārlis	100 92		
44. Bernsteins, Leopolds.	131 108	90. Burkāns, Haralds	488 234	132. Falks, Eduards	452 224
45. Bērziņš, Nikolajs	236 160	91. Bušs, Arveds.	485 233	133. Falks, Nikolajs	354 194
				134. Frankmans, Aleksandrs.	106 94

	Nr.	Lapp.
135. Freilands, Pēteris	205	147
136. Freimans, Adolfs	123	105
137. Freimans, Arturs	455	225
138. Fridenbergs, Jānis	317	184
139. Fuksis, Aleksandrs	549	252
140. Gaigals, Oskars	180	134
141. Gailis, Leonards	275	173
142. Gailīts, Markus	29	50
143. Gailīts, Nikolajs	26	49
144. Gailīts, Pauls	324	186
145. Gavars, Pēteris	523	244
146. Gēliņš, Alberts	97	90
147. Gēliņš, Jānis	82	84
148. Gertners, Kārlis	381	201
149. Gilberts, Frīdrihs	59	70
150. Gitendorfs, Leonīds	524	245
151. Gobnieks, Jānis	306	182
152. Gobzems, Juris	525	245
153. Goldbergs, Aleksandrs	527	245
154. Goldbergs, Arturs	142	115
155. Goldmanis, Voldemārs	444	221
156. Golts, Arveds	378	200
157. Grāmatīņš, Alfrēds	509	241
158. Grambergs, Gvido	360	196
159. Grasmanis, Rudolfs	445	251
160. Grāvers, Nikolajs	443	221
161. Grebežs, Stanislavs	526	245
162. Grīnbergs, Ansis	40	56
163. Grīnbergs, Ludvigs	89	87
164. Grīnbergs, Oskars	3	7
165. Grīnfelds, Edgars	2	7
166. Grīnfelds, Fricis	528	246
167. Grīnvalds, Kārlis	296	179
168. Grīnvalds, Pauls	529	246
169. Grīnvalds, Pēteris	386	202
170. Grīnvalds, Vilis	446	222
171. Grundmans, Augusts	530	246
172. Grundmans, Nikolajs	434	218
173. Gulbis, Aleksandrs	460	227
174. Gulbis, Vilis	129	107
175. Gundars (Stučka), Reinis	69	75
176. Gūtmanis, Arnolds	445	222
177. Hermanovskis, Ernests	143	115
178. Igals, Frīdrihs	162	125
179. Ilziņš, Gustavs	229	157
180. Irbe, Kārlis	396	205
181. Izaks, Jānis	190	138
182. Jagds, Ernests	201	143
183. Jakobsons, Arnolds	511	241
184. Jakobsons, Emīls	428	215
185. Jākobsons, Kārlis	157	124
186. Jākobsons, Voldemārs	392	203
187. Jansons, Teodors	397	200
188. Jātnieks, Jekabs	398	206
189. Jaunzems, Oskars	411	209
190. Jeremics, Kārlis	437	219
191. Jirgenšons, Ernests I.	117	102

	Nr.	Lapp.
192. Jirgenšons, Ernests II.	519	244
193. Jurevics, Jekabs	431	217
194. Kadils, Pauls	353	194
195. Kalcenaus, Richards	394	204
196. Kalejs, Alfons	264	169
197. Kalejs, Juris	20	43
198. Kalejs, Osvalds	273	172
199. Kalniņš, Alfons	478	232
200. Kalniņš, Arveds	486	233
201. Kalniņš, Bernhards	84	84
202. Kalniņš, Jekabs	350	194
203. Kalniņš, Kārlis I.	283	174
204. Kalniņš, Kārlis II.	531	246
205. Kalniņš, Vilhelms	200	143
206. Kaminskis, Jānis	21	43
207. Kampiņš, Kārlis	362	197
208. Kampus, Roberts	304	181
209. Kanaviņš, Otto	314	183
210. Kaņepājs, Jānis	45	60
211. Kaspars, Aleksandrs	50	62
212. Kauliņš, Jānis	163	125
213. Kauliņš, Jūlijs	508	240
214. Kečsis, Nikolajs	60	70
215. Keņce, Roberts	92	89
216. Kešans, Augusts	70	76
217. Kešners, Kārlis Nikolajs	80	83
218. Keviets, Juris	401	206
219. Keviets, Kārlis	233	158
220. Keviets, Pēteris	175	130
221. Kļava, Gastons	385	202
222. Kļaviņš, Andrējs Voldemārs	107	94
223. Kļaviņš, Jānis	506	239
224. Knislis, Kārlis	83	84
225. Korps, Arnolds	256	168
226. Kramiņš, Pēteris	352	194
227. Krapte, Arturs	242	162
228. Krastiņš, Aleksandrs	383	201
229. Krastiņš, Arnolds	441	220
230. Krastiņš, Eduards	487	234
231. Krastiņš, Edvīns	532	247
232. Krastiņš, Pēteris	387	202
233. Krastiņš, Voldemārs	165	126
234. Krauze, Roberts	9	22
235. Kreišmans, Pāvils	101	92
236. Krenklis, Jūlijs	73	79
237. Krieviņš, Pauls	104	93
238. Kripēns, Kārlis	241	161
239. Križus, Jānis	533	247
240. Krūmiņš, Alfrēds	534	247
241. Krūmiņš, Arvīds	377	200
242. Krūmiņš, Kārlis	535	248
243. Krūmiņš, Oskars	463	228
244. Krūmiņš, Pēteris	442	220
245. Krustiņš, Voldemārs	339	191
246. Krusa, Felikss	286	175
247. Kuģis, Kārlis	196	142
248. Kugrēns, Voldemārs	520	244
249. Kulis, Kārlis	248	165
250. Kūmiņš, Arvīds	320	185

	Nr.	Lapp.
251. Kupinskis, Kristis	42	58
252. Kurle-Kurlis, Kārlis	121	103
253. Kurmis, Pēteris	209	149
254. Kuze, Aleksandrs	39	51
255. Kuze, Jānis	501	237
256. Kuze, Kārlis	312	183
257. Lācis, Kārlis	189	138
258. Laivinieks, Alfrēds	343	192
259. Laiviņš, Arturs	222	155
260. Laiviņš, Jānis	496	236
261. Lakats, Jānis	8	19
262. Lapiņš, Jānis I.	342	192
263. Lapiņš, Jānis II.	467	229
264. Lāsons, Sergējs	499	237
265. Lazdiņš, Alfrēds	270	172
266. Lazdiņš, Nikolajs	465	229
267. Lāze, Adriāns Kārlis	125	105
268. Laucis, Edgars	147	117
269. Lautenbachs, Vilis	120	103
270. Lauva, Arvīds	247	165
271. Legzdīņš, Adolfs	279	174
272. Lejiņš, Kārlis	207	147
273. Lepše, Nikolajs	468	229
274. Lesiņš, Rudolfs	536	248
275. Lībers, Edgars	495	236
276. Līcis, Jānis I.	112	98
277. Līcis, Jānis II.	289	177
278. Līcis, Pēteris	297	180
279. Līcīts, Jūlijs	319	185
280. Lieknejs, Vilis	41	58
281. Lielmans, Helmuts	307	182
282. Liepiņš, Augusts I.	66	73
283. Liepiņš, Augusts II.	90	87
284. Liepiņš, Jānis	430	216
285. Liniņš, Viktors	174	130
286. Linkovičs, Alberts	537	248
287. Linkovičs, Arturs	137	112
288. Lode, Arveds	191	139
289. Lonfelds, Krišjāns	230	158
290. Lucs, Maksis	326	187
291. Lūkins, Miervalds	302	181
292. Lukstiņš, Jānis	58	69
293. Lūsis, Augusts	335	190
294. Lūsis, Georgs	513	242
295. Lūsis, Jūlijs	76	81
296. Lūsis, Kārlis	538	249
297. Luters, Hermans	192	139
298. Maktenieks, Gustavs	366	198
299. Malvess, Augusts	13	35
300. Manguls, Arnolds	238	161
301. Marovskis, Francis	95	90
302. Maskavičs, Pēteris	438	219
303. Matuls, Mārtiņš	404	207
304. Mauliņš, Arturs Alfrēds	158	124
305. Mednis, Alberts	514	242
306. Mednis, Emīls	480	232
307. Mednis, Kārlis	235	159
308. Meierovics, Zigfrīds	110	95
309. Meija, Oskars	310	182

	Nr.	Lapp.		Nr.	Lapp.		Nr.	Lapp.
310. Meija, Osvalds	43	59	366. Pētersons, Pēteris II.	426	214	425. Sileniēks, Jānis	91	88
311. Mekķis, Pēteris	356	195	367. Piegāzs, Kārlis	17	39	426. Silis, Oskars	305	182
312. Meļķis, Pēteris	439	219	368. Piebalgs, Leo	88	87	427. Sirmāis, Oskars	160	124
313. Mežapuķe, Kārlis	172	129	369. Pičs, Rūdolfs	203	144	428. Skadatcs, Alfrēds	181	134
314. Mežsēts, Pēteris	479	232	370. Pilsētnieks, Arvids Hugo	212	194	429. Skalders, Aleksandrs	502	238
315. Michels, Eduards	374	199	371. Plūmans, Arvids	410	208	430. Skalders, Jānis	224	156
316. Michels-Michelsons, Žoržs	280	174	372. Pone, Indriķis	432	217	431. Skalders, Kārlis	299	180
317. Miķelsons, Jānis (Haralds, Eldgasts)	34	53	373. Popens, Jānis	197	142	432. Skalders, Martiņš	226	156
318. Miške, Richards	516	243	374. Postnieks, Juris	494	235	433. Skārds, Vilis	215	151
319. Mituls, Pauls	154	122	375. Prāts, Voldemārs	27	49	434. Skrastiņš, Dāvids	14	36
320. Mors, Oskars	405	207	376. Prēvalds, Jānis	336	190	435. Skriervers, Edgars	223	155
321. Mucenieks, Eduards	510	241	377. Prīmāns, Martiņš	32	52	436. Skuja, Osvalds	202	144
322. Mucenieks, Roberts	406	207	378. Pundiņš, Kārlis	415	211	437. Skujskubre, Andrējs	263	169
323. Muške, Dāvids	245	163	379. Purs, Roberts	115	100	438. Skudra, Ludvigs	539	249
324. Muzikants, Jānis	418	212	380. Purviņš, Kārlis	493	235	439. Sloka, Martiņš	177	132
325. Nagliņš, Jānis	403	207	381. Pusbarnieks, Jānis	216	151	440. Slokenbergs, Roberts	300	180
326. Nagobads, Ernests	126	105	382. Pušs, Roberts	367	198	441. Smilga, Kristaps	210	149
327. Neimāns, Kārlis	81	83	383. Putnārglis, Teodors	194	140	442. Smurge, Pauls	7	19
328. Nesaule, Jānis	152	121	384. Putniņš, Jānis	183	134	443. Sniķers, Jānis	221	154
329. Nonācs, Otto	103	93	385. Putniņš, Richards	254	167	444. Spure, Arnolds	471	230
330. Novickis, Sokrats	37	55	386. Radziņš, Jānis	388	202	445. Stalbe, Alberts	258	168
331. Nukke, Pauls	170	128	387. Raisters, Augusts Reinholds	132	109	446. Stalbovs, Andrējs	332	189
332. Nukša, Martiņš	28	50	388. Ramāns, Pauls	459	226	447. Stalbovs, Jānis	130	108
333. Oglevics - Deičmans, Vis- valdis	206	147	389. Ramāts, Ernests	291	177	448. Steinerts, Jānis	24	48
334. Olavs-Plutte, Vilis	1	3	390. Rāmnieks, Jānis	213	150	449. Straupmanis, Žanis	171	129
335. Olavs, Vilis jun.	363	197	391. Rapa, Jānis	113	99	450. Strautmāns, Adolfs	188	136
336. Orleans, Jānis	145	116	392. Rātermāns, Ernests	16	39	451. Strauts, Kārlis	427	215
337. Oše, Arvids	290	177	393. Raudseps, Aleksandrs	417	211	452. Strazdiņš, Jānis	414	210
338. Ozoliņš, Jānis I. Rūdolfs	72	77	394. Reine, Andrējs	337	191	453. Strupe, Indriķis	424	214
339. Ozoliņš, Jānis II.	85	85	395. Reķis, Pēteris	269	171	454. Studāns, Roberts	321	185
340. Ozoliņš, Kārlis I.	114	100	396. Resnais, Jānis	204	145	455. Stūrstejs, Kārlis	393	204
341. Ozoliņš, Kārlis II.	252	166	397. Ribulis, Francis	449	223	456. Svīte, Olgerts	156	123
342. Ozoliņš, Kārlis III.	292	177	398. Riekstiņš, Antons	348	193	457. Šillers, Eduards	51	63
343. Ozoliņš, Kārlis IV., Reinh.	328	188	399. Rimeiks, Antons	458	226	458. Šinka, Jānis Rūdolfs	148	117
344. Ozoliņš, Pēteris	470	230	400. Rode, Jānis	544	250	459. Šlessers, Jānis I.	512	242
345. Ozols, Aleksandrs Pēteris	246	164	401. Roze, Jānis	294	178	460. Šlessers, Jānis II.	540	249
346. Ozols, Arturs	217	151	402. Rozenfelds, Adolfs	284	174	461. Šlessers, Kārlis	541	250
347. Ozols, Helmuts	311	182	403. Roze-Rozīts, Viļums	218	152	462. Šlosbergs, Otto Voldemārs	140	113
348. Ozols, Herberts	515	243	404. Rozīts, Bruno	382	201	463. Šmits, Ernests	457	226
349. Ozols, Markuss	232	158	405. Rozīts, Kārlis	272	172	464. Šmudze, Jānis	359	196
350. Ozols, Oskars	198	142	406. Rudzīts, Roberts	500	237	465. Šprāngels, Maksis	373	199
351. Ozols, Rūdolfs	505	239	407. Runts, Aleksandrs	308	182	466. Šrāders, Arveds	357	195
352. Ozols, Verners	318	185	408. Runts, Voldemārs	309	182	467. Šrāders, Jānis	421	213
353. Paegliņš, Andrējs	64	73	409. Ruņģis, Pēteris	62	70	468. Šteinbergs, Jūlijs	186	135
354. Pakalniētis, Augusts	49	62	410. Rumpe, Jūlijs	18	42	469. Šteinbergs, Voldemārs	219	152
355. Pakalniētis, Valdis	323	186	411. Rupāis, Osvalds	257	168	470. Šteins, Augusts	63	71
356. Pakalniņš, Alfrēds	298	180	412. Ruškevics, Jūlijs	79	82	471. Štelmachers, Jānis	266	171
357. Pakalns, Alfrēds	466	229	413. Sakne, Kārlis	504	239	472. Šūlmāns, Aleksandrs	86	86
358. Pakalns, Kārlis	220	153	414. Sakss, Pauls	23	46	473. Švānks, Kārlis	542	250
359. Pakuls, Martiņš	225	156	415. Saliņš, Emīls	255	167	474. Šveics, Adolfs	346	192
360. Pāns, Haralds	475	231	416. Saliņš, Valfrīds	276	173	475. Tauriņš, Leo	361	196
361. Pāvuls, Augusts	124	105	417. Saltups, Eduards	253	167	476. Tāvārs, Alfrēds	243	162
362. Peltmanis, Eduards	384	201	418. Sarkanābols, Augusts	503	238	477. Tenisons, Jānis	407	208
363. Pēterjānis, Aleksandrs	136	111	419. Sauleskalns, Pēteris	75	80	478. Tēpfers, Herberts	228	157
364. Pētersons, Arveds	99	92	420. Saulīts, Pēteris	358	195	479. Tēpfers, Ilmārs	464	228
365. Pētersons, Pēteris I.	391	203	421. Sausiņš, Jānis	425	214	480. Tēpfers, Jānis	303	181
			422. Seklis, Augusts	389	203	481. Teters, Arturs	473	231
			423. Sesks, Rūdolfs	341	191	482. Tidens, Egons	469	230
			424. Sietiņsons, Aleksandrs	56	66	483. Tiļļa, Voldemārs	448	222

	Nr.	Lapp.		Nr.	Lapp.		Nr.	Lapp.
484. Tilmanis, Kārlis	277	173	506. Vanags, Rudolfs	413	210	527. Zale, Jānis	322	186
485. Timuška, Eižens	482	233	507. Vanags, Viktors	390	203	528. Zalpēters, Eduards	169	128
486. Timuška, Kārlis	6	16	508. Vārāns, Osvalds	364	197	529. Zandmans, Adolfs	128	107
487. Toms, Jānis	543	250	509. Vārna, Viktors	327	187	530. Zavickis, Augusts Miķelis	71	77
488. Tomsons, Jānis	453	224	510. Vārsbergs, Jānis	57	66	531. Zēbergs, Arvīds	214	150
489. Tone, Augusts Kristaps	119	103	511. Vaske, Pēteris	325	186	532. Zemols, Roberts	39	56
490. Tone, Roberts	491	235	512. Veide, Arturs	547	251	533. Zichmans, Eduards	281	174
491. Tormans, Kārlis	68	74	513. Vējiņš, Kārlis	74	80	534. Ziediņš, Adolfs	262	169
492. Traubergs, Aleksandrs	271	172	514. Vēmāns, Armands	347	193	535. Ziemels, Kārlis	331	189
493. Treimans, Ernests	173	129	515. Vikmans Eriks	376	200	536. Zīraks, Voldemārs	476	232
494. Turks, Alberts	546	251	516. Viksniņš, Alfrēds	153	121	537. Zobs, Benjamiņš	400	206
495. Turks, Rudolfs	429	216	517. Vilciņš, Miķelis	440	220	538. Zobs, Jānis	399	206
			518. Vilders, Krišjānis	288	176	539. Zolts, Alberts	93	89
496. Vagars, Vilis	127	106	519. Vilks, Jānis	139	113	540. Zolts, Pēteris	211	149
497. Vāgners, Jānis	250	165	520. Vinters, Pauls	138	112	541. Zubāns, Fricis	234	159
498. Vagulāns, Jānis	178	133	521. Vičkopis, Adolfs	5	9	542. Zubāns, Indriķis	77	81
499. Vagulāns, Mārtiņš	472	230	522. Vītols, Heinrichs	548	252	543. Zubāns, Roberts	118	102
500. Vaits, Alberts	44	59	523. Vītums, Emīls	351	194	544. Zupāns, Harijs	454	225
501. Vaits, Arveds	133	110	524. Vulfs, Edvards (Puliera padels)	161	124	545. Žagāts, Jānis	38	55
502. Valdovskis, Erīchs	144	116	525. Vulfs, Kristaps	301	180	546. Žagārs, Krišjānis	102	93
503. Vanags, Aleksandrs	293	178				547. Žīgurs, Alberts	340	191
504. Vanags, Kārlis	98	91				548. Zvejnieks Edgars	338	191
505. Vanags, Pēteris	462	272	526. Zaģers, Jānis	259	168	549. Zvejnieks, Kārlis	349	193

Saturs.

	Lapp.		Lapp.
1. Priekšvārds	V	Tab. XXVI. Ģīmetnes (A. Pakalnetis, A. Kaspars, E. Šillers, A. Dimburgs, P. Ašmans, J. Caunīts, J. Blaus).	62
2. Ievads	VI	„ XXVII. 1903. g. II. semestra zēni (old. A. Dreimans)	64
3. Paskaidrojumi	VII	„ XXVIII. Ģīmetnes (A. Sietiņšons, J. Vārsbergs, J. Lukstiņš, N. Ķeksis, P. Ruņģis, A. Šteins, J. Beitans)	68
4. I. Vesturisks atskats uz T! 25 gadiem	IX	„ XXIX. Ģīmetnes (K. Tormans, R. Gundars-Stučka, A. Ķešans, M. Zavickis, J. Ozoliņš I., J. Krenklis, P. Sauleskalns)	76
5. II. T! F! B! darbības pārskats (1911.—1925.).	XXXVII	„ XXX. Ģīmetnes (J. Zubans, J. Ruškevics, K. Ķesners, K. Neimans, K. Knislis, B. Kalniņš, J. Ozoliņš II.)	80
6. T! F! B! D! K! darbības pirmie pieci gadi (1920.—1925.)	XLIV	„ XXXI. 1904. g. I. semestra zēni (old. A. Vitckopfs)	82
7. III. Biografijas (sk. biogrāfiju sarakstu)	I	„ XXXII. 1904. g. II. semestra un 1905. g. I. un II. semestra zēni (old. A. Ķuze)	86
8. Jubilejas apraksts	253	„ XXXIII. Ģīmetnes (A. Šulmans, K. Cers, J. Silenieks, R. Ķence, A. Zolts, D. Birkenfelds, F. Marovskis)	88
9. Amata vīru saraksts	273	„ XXXIV. 1906. g. II. semestra zēni (old. N. Ķeksis)	90
10. Biogrāfiju saraksts	279	„ XXXV. Ģīmetnes (K. Briedis, A. Ģēliņš, K. Vannags, A. Pētersons, K. Burgmeisters, O. Nonācs, P. Krieviņš)	92
11. Saraksts ilustrācijām	283	„ XXXVI. 1907. g. I. un II. semestra zēni (old. A. Ģēliņš)	94
Tab. I. Universitātes galvenā ēka	II	„ XXXVII. Ģīmetnes (O. Ābers, A. Frankmans, A. Kļaviņš, J. Blumentals, K. Brandts, Z. Meierovics, J. Blankenburgs)	96
„ II. „ četras ēkas	VI	„ XXXVIII. Ģīmetnes (J. Līcis, J. Rapa, R. Purs, K. Bokše, E. Jirgenšons I., R. Zubans, A. Tone)	100
„ III. t/l K! Dz!	VI	„ XXXIX. 1908. g. I. un II. semestra zēni (old. A. Sietiņšons) un 1909. g. II. semestra zēni (old. O. Nonācs)	102
„ IV. Iepriekšējo K! Dz! uzņēmumi	XII	„ XL. Ģīmetnes (K. Kurle, J. Arājs, A. Freimans, A. Pāvuls, E. Nagobads, V. Vagars, A. Zandmans)	106
„ V. „ „ „ „	XIV	„ XLI. Ģīmetnes (V. Gulbis, J. Stalbovs, L. Bernsteins, A. Raisters, R. Ekmans, P. Birkmans, A. Pēterjānis)	108
„ VI. Dibinātāju grupa (1900. g.)	X	„ XLII. 1910. g. I. un II. semestra zēni (old. J. Blankenburgs)	112
„ VII. Eglīte 1903. g.; T! kvintets 1904. g.	XX	„ XLIII. Ģīmetnes (A. Linkovičs, P. Vinters, J. Vilks, O. Šlossbergs, P. Dardzans, A. Goldbergs, E. Hermanovskis)	114
„ VIII. Komerss Krimuldā 1903. g. un Koknesē 1910. g.	XXII	„ XLIV. Ģīmetnes (J. Orleans, E. Laucis, J. Sinka, P. Brunners, V. Dūms, A. Epiņš, J. Nesaule)	118
„ IX. Komerss Stukmaņos 1914. g.	XXVI	„ XLV. Ģīmetnes (A. Vīksniņš, P. Mituls, A. Bļodnieks, O. Svīte, A. Mauliņš, E. Vulfs, F. Igals)	122
„ X. 15 gadu pastāvēšanas komerss Maskavā	XXXVIII	„ XLVI. 1911. g. I. semestra zēni (old. A. Zolts)	126
„ XI. Uzņēmumi no Studentu rotas 1919. g.	XXXII		
„ XII. „ „ „ 1919. g.	XXXII		
„ XIII. „ „ „ 1919. g.	XXXII		
„ XIV. Maijkomerss pie Pērses 1924. g.	XXXIV		
„ XV. XXV. g. jubilejas semestra prezidijs	XXXVI		
„ XVI. T! F! B! valde	XXXVIII		
„ XVII. T! F! B! D! K! valde	XLIV		
„ XVIII. Ģīmetnes (V. Olavs, E. Grīnfelds, O. Grīnbergs, J. Benšons, A. Vitckopfs, K. Timuška, P. Smurģe)	8		
„ XIX. Ģīmetnes (J. Lakats, R. Krauze, H. Celmiņš, F. Dzelzkalns, J. Baumans, A. Malvess, D. Skrastiņš)	32		
„ XX. Ģīmetnes (J. Bunnars, E. Ratermans, K. Piegāzs, J. Rumpe, J. Anševics, J. Kalējs, J. Kaminskis)	38		
„ XXI. Ģīmetnes (J. Bernšons, P. Sakss, J. Steinerts, R. Ērglis, M. Nukša, M. Gailīts, A. Bebris)	48		
„ XXII. 1901. g. II. semestra zēni (old. E. Grīnfelds)	50		
„ XXIII. Ģīmetnes (A. Ķuze, M. Prīmans, J. Miķelsons, V. Bāts, A. Dreimans, S. Novickis, J. Žagats)	52		
„ XXIV. Ģīmetnes (R. Zemols, A. Grīnbergs, K. Kupinskis, A. Vaits, J. Kaņepājs, Fr. Efferts, R. Brencēns)	56		
„ XXV. 1902. g. I. un II. semestra zēni (old. A. Vitckopfs)	60		

Tab. XLVII. Ģīmetnes (J. Kauliņš, E. Cinis, P. Bruņnieks, N. Brošs, E. Zalpēters, P. Nukke, Ž. Straupmanis)	128
„ XLVIII. Ģīmetnes (V. Liniņš, P. Ķeviets, H. Dzelzīts, M. Sloka, J. Ambainis, J. Vagulans E. Eglīts)	132
„ XLIX. Ģīmetnes (J. Putniņš, M. Eglīts, A. Šteinbergs, A. Broks, A. Strautmanis, K. Lācis, J. Izaks)	134
„ L. 191. g. II. sēmeštra zēni (old. P. Mituls)	136
„ LI. Ģīmetnes (H. Luters, E. Baltais, T. Putnārglis, A. Brunners, J. Popens, O. Ozols, V. Kalniņš)	140
„ LII. Ģīmetnes (E. Jagds, R. Pičs, J. Resnais, V. Oglevics, K. Lejiņš, A. Birkenšteins, A. Pilsētnieks)	146
„ LIII. 1914. II. sēmeštra zēni (old. J. Resnais)	150
„ LIV. Ģīmetnes (J. Rāmnieks, V. Skārds, J. Pusbārnieks, A. Ozols, V. Roze-Rozīts, V. Šteinbergs, K. Pakalns)	152
„ LV. Ģīmetnes (A. Laiviņš, E. Skrīvers, J. Skalders, K. Barševskis, H. Tepfers, G. Ilziņš, M. Ozols)	156
„ LVI. 1915. g. II. sēmeštra zēni (old. V. Liniņš)	158
„ LVII. Ģīmetnes (K. Ķeviets, F. Zubans, K. Mednis N. Bērziņš, I. Celms, A. Tavors, D. Muške)	160
„ LVIII. 1916. g. II. sēmeštra zēni (old. O. Sirmais) un 1920. g. I. un II. sēmeštra zēni (old. V. Šteinbergs)	164
„ LIX. Ģīmetnes (A. Ozols, A. Lauva, J. Vagners, A. Ernests, K. Ozoliņš II., E. Saliņš, A. Stalbe)	166
„ LX. 1918. g. II. sēmeštra zēni (old. A. Brunners)	168
„ LXI. Ģīmetnes (A. Skujskubre, A. Kalējs, V. Bite, J. Adlers, P. Rēķis, A. Traubergs, K. Rozīts)	170
„ LXII. Ģīmetnes (O. Kalējs, E. Drumolds, V. Saliņš, K. Tilmanis, E. Zichmans, F. Krusa, K. Vilders)	172
„ LXIII. Ģīmetnes (A. Oše, E. Ramats, K. Ozoliņš III., J. Roze, A. Birkhāns, A. Pakalniņš, K. Skalders)	178
„ LXIV. Ģīmetnes (M. Lūkins, J. Tepfers, R. Kampus, O. Silis, H. Ozols, K. Ķuze, R. Avotiņš)	182
„ LXV. 1920. g. II. sēmeštra zēni (old. K. Mednis)	184
„ LXVI. Ģīmetnes (K. Čalīts, E. Bošs, J. Frīdenbergs, V. Ozols, R. Studans, J. Zāle, V. Pakalniētis)	186
„ LXVII. Ģīmetnes (P. Vaske, M. Lucs, V. Vārnā, K. Ozoliņš IV., K. Auškaps, A. Stalbovs, A. Ellenbergs)	188
„ LXVIII. 1921. g. I. sēmeštra zēni (old. T. Putnārglis)	190
„ LXIX. Ģīmetnes (O. Aizupīts, A. Lūsis, J. Prēvalds, E. Zvejnieks, A. Laivinieks, J. Blaus II., A. Šveics)	192
„ LXX. Ģīmetnes (A. Vēmans, K. Zvejnieks, K. Kadils, N. Falks, R. Bedriņš, P. Sauliņš, J. Šmudze)	192

Tab. LXXI. 1921. g. II. sēmeštra zēni (old. K. Ķeviets)	196
„ LXXII. Ģīmetnes (G. Grambergs, L. Tauriņš, K. Kampiņš, V. Olavs jun., A. Dzirkals, A. Briedis, O. Ciferons)	198
„ LXXIII. Ģīmetnes (J. Balodis, A. Golts, T. Jansons, J. Brencēns, Al. Krastiņš, E. Peltmanis, P. Grīnvalds)	200
„ LXXIV. Ģīmetnes (J. Radziņš, A. Seklis, V. Jakobsons, K. Stūrsteps, R. Kalcenaus, H. Brēmans, K. Irbe)	202
„ LXXV. Ģīmetnes (J. Dzelzskalns, J. Ķeviets, K. Ārgals, M. Matuls, J. Tenisons, K. Bruks, A. Plūmans)	206
„ LXXVI. 1922. g. I. sēmeštra zēni (old. K. Ķeviets) un 1924. g. I. sēmeštra zēni (old. P. Bērziņš)	208
„ LXXVII. Ģīmetnes (O. Jaunzems, O. Dzenis, R. Vanags, J. Strazdiņš, E. Drone, A. Raudešs, J. Muzikants)	210
„ LXXVIII. Ģīmetnes (B. Celms, J. Šrāders, O. Bonders, K. Eglavs, J. Strupe, J. Sausiņš, P. Pētersons II.)	212
„ LXXIX. 1922. g. II. sēmeštra zēni (old. K. Mednis)	214
„ LXXX. Ģīmetnes (K. Strauts, E. Jakobsons, R. Turks, J. Liepiņš, J. Jurevics, A. Bēms, N. Grundmanis)	216
„ LXXXI. 1923. g. I. sēmeštra zēni (old. A. Vēmans)	218
„ LXXXII. Ģīmetnes (J. Āboltiņš, K. Alksnis, K. Jeremics, P. Maskavičs, P. Melķis M. Vilciņš, A. Krastiņš)	220
„ LXXXIII. Ģīmetnes (P. Krūmiņš, V. Goldmanis, V. Grīnvalds, P. Alberts, V. Tiļļa, Fr. Rībulis, N. Āboltiņš)	224
„ LXXXIV. 1923. g. II. sēmeštra zēni (old. V. Pakalniētis)	224
„ LXXXV. Ģīmetnes (A. Birkmanis, E. Falks, J. Tomsons, H. Zupans, A. Freimanis, E. Andersons, E. Šmidts)	226
„ LXXXVI. Ģīmetnes (A. Rimeiks, P. Ramans, P. Vanags, O. Krūmiņš, J. Tepfers, A. Pakalns, J. Lapiņš II.)	228
„ LXXXVII. Ģīmetnes (E. Tidens, A. Spure, A. Teters, H. Pāns, V. Zīraks, Alfr. Kalniņš, E. Mednis)	230
„ LXXXVIII. 1924. g. II. sēmeštra zēni (old. K. Medniņš)	232
„ LXXXIX. Ģīmetnes (E. Timuška, Arv. Kalniņš, K. Celms, H. Birkhāns, E. Lībers, L. Dībēns, E. Muceniekis)	234
„ XC. 1925. g. I. sēmeštra zēni (old. M. Matuls)	238
„ XCI. 1925. g. II. sēmeštra zēni (old. L. Tauriņš)	242
„ XCII. Dībinātāju grupa T! jubilejā (1925. g.)	254
„ XCIII. 25. g. jubilejas akta dalībnieki Latviešu b-bas zālē	256
„ XCIV. T! XXV gadu jubilejas dāvanas	270
„ T! cilšu koks	270
„ XCV. T! X gadu jubilejas kopuzņēmums	278
„ XCVI. T! XX g.	278
„ XCVII. T! XXV g.	278